

การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ:
การวิจัยแบบผสมวิธี

นายสุกิจ ทวีศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DEVELOPMENT OF A HANDBOOK TO MOTIVATE UNMOTIVATED SECONDARY
SCHOOL STUDENTS: MIXED METHODS RESEARCH

MR. SUKIT THAWEEESAK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for The Degree of Master of Education Program in Educational Research Methodology
Department of Educational Research and Psychology
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2012
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียน

มัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี

โดย

นายสุกิจ ทวีศักดิ์

สาขาวิชา

วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รัชกุลผลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ดร.ศศิธร เขียวกอก)

สุกิจ ทวีศักดิ์: การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี (DEVELOPMENT OF A HANDBOOK TO MOTIVATE UNMOTIVATED SECONDARY SCHOOL STUDENTS: MIXED METHODS RESEARCH) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 304 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาคและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และ 3) เพื่อจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติ และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ตัวอย่างการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 348 คน และ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 18 คน เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และแบบประเมินคู่มือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าสถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีระดับแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีระดับแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิง โดยเฉพาะบางระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน

2. กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ สามารถจำแนกกลยุทธ์ได้ 13 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม กลยุทธ์การให้รางวัลนามธรรม กลยุทธ์ภาวะผู้นำ กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่น กลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง กลยุทธ์การสื่อสาร กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ กลยุทธ์การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง และกลยุทธ์ในการร่วมมือกับผู้ปกครอง

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือ พบว่า คู่มือที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครบถ้วน สามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจได้

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา.....ลายมือชื่อ.....

สาขาวิชา.....วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา.....2555.....

5483445027 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORDS : MOTIVATION / UNMOTIVATED STUDENTS / MOTIVATED STRATEGIES

SUKIT THAWEESAK : DEVELOPMENT OF A HANDBOOK TO MOTIVATE UNMOTIVATED SECONDARY SCHOOL STUDENTS: MIXED METHODS RESEARCH. ADVISOR : ASSOC. PROF. DUANGKAMOL TRAIWICHITKHUN, Ph.D., 304 pp.

The purposes of this research were : (1) to study and compare between the levels of motivations of secondary school students by sorting the students by educational backgrounds and to examine the factors of lacking motivation, (2) to develop strategies of motivation for unmotivated students, and (3) to print a handbook of reinforcing motivation for unmotivated students by providing teachers' experiences in dealing with unmotivated students and to evaluate the quality of the handbook. The sample of this study consisted of 348 secondary school students from OBEC schools in Bangkok and 18 teachers from OBEC schools. The research data were collected by using survey questionnaires, interview questionnaires, opinion questionnaires and suitability assessment questionnaires of a handbook. The research data were then analyzed by using descriptive statistics, Three-way ANOVA, and content analysis. The research findings were as the followings:

1) The secondary school students had the medium level of motivation. The study found that gender interacted with the level of academic achievement. That is the students who got higher academic achievement had higher level of motivation than the students, especially, the female students, who got lower academic achievement. The study further revealed that at some the level of academic achievement, the male students had higher level of motivation than the female students did. The factors of unmotivated students were sociocultural factor, classroom environmental factor, and internal factor.

2) The strategies of motivation for unmotivated students could be divided into 13 strategies ; tangible reward strategy, intangible strategy, leadership strategy, discipline strategy, confidence strategy, level of expectation strategy, communication strategy, class management strategy, instructional strategy, competition and cooperation strategy, building relationship strategy, learning by yourself strategy, and cooperation with parents strategy.

3) The results of evaluating the handbook of reinforcing motivation for unmotivated students was revealed that the handbook was qualified and could be applied to unmotivated secondary school students.

Department : .....Educational Research and Psychology..... Student's Signature.....

Field of Study : .....Educational Research Methodology..... Advisor's Signature.....

Academic Year : .....2012.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกตากรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกลม ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศศิธร เขียวกอก กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ ทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ขอขอบพระคุณ คุณครูทุกท่านที่กรุณาให้สัมภาษณ์ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย และขอขอบพระคุณ คุณครูอรอุมา บุญไตร คุณครูคุณิน ประสพสมบัติ คุณครูพรพิมล พาราษฎร์ คุณครูนงลักษณ์ แพรศิลป์ คุณครูจิรนนท์ เนื่องพีช คุณครูปริญญา ประเทส คุณครูธนดล ยิ้มถนอม และคุณครูคุณิกร ศรีประดู่ ที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ในความเมตตากรุณาของท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ช่วยชี้แนะ และแก้ปัญหาในอุปสรรคที่พบเจอต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจอย่างดียิ่งตลอดเวลา จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา กรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล อาจารย์ ดร.สังวรณ์ รัตกระโทก อาจารย์ ดร.ถมรัตน์ ศิริภาพ อาจารย์มารยาท โยทองยศ อาจารย์วิรัชัญญา วัฒนโน อาจารย์วงค์ศรี แสงบรรจง คุณครูสุรเดช อนันตสวัสดิ์ คุณกนิษฐีย์ ศรีเคลือบ คุณสรียา โชติธรรม และคุณพนิดา มารุ่งเรือง ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และให้กำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา เพื่อน ๆ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรุ่น 48 ที่ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการเรียน และผ่านอุปสรรคต่าง ๆ มาได้ และขอขอบคุณ คุณพนัษชัย กิตติสตีมา ที่ช่วยออกแบบหน้าปกคู่มือ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ที่มีพระคุณสูงสุดในชีวิต คือ คุณพ่อสุรศักดิ์ ทวีศักดิ์ และคุณแม่กิจ ทวีศักดิ์ ที่ให้การสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาที่ดีในครั้งดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และกำลังใจที่ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ เป็นมหาบัณฑิตในวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	6
บทที่	
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ.....	7
ตอนที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	10
ตอนที่ 3 ประเภทของแรงจูงใจ.....	25
ตอนที่ 4 ธรรมชาติของแรงจูงใจ.....	28
ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	29
ตอนที่ 6 ลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ.....	34
ตอนที่ 7 กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ.....	36
ตอนที่ 8 การวัดแรงจูงใจ.....	40
ตอนที่ 9 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	42

บทที่	หน้า
3	44
วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ระยะที่ 1 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของ นักเรียน.....	45
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา.....	45
ประชากร.....	45
ตัวอย่าง.....	46
นิยามเชิงปฏิบัติการ.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน.....	74
ประชากร.....	74
ตัวอย่าง.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ระยะที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาด แรงจูงใจ.....	75
ประชากร.....	75
ตัวอย่าง.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79

บทที่	หน้า
3 พัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ... การกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ..... เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ..... การเก็บรวบรวมข้อมูล..... การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80 80 80 80 81 82
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน..... ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรตัวอย่าง..... ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	83 83 85
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย..... ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน..... การพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาที่ขาด แรงจูงใจ..... คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจโดยใช้ ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสม คุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาด แรงจูงใจ.....	89 89 107 123
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	128
สรุปผลการวิจัย.....	130
อภิปรายผลการวิจัย.....	133
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	141
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	141
รายการอ้างอิง.....	142
ภาคผนวก.....	152
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	153

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ...	155
ภาคผนวก ค รายงานครูที่มีการปฏิบัติดีและมีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ.....	157
ภาคผนวก ง รายงานครูที่ประเมินความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ.....	160
ภาคผนวก จ ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือ.....	162
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	168
ภาคผนวก ช ผลการตรวจสอบความตรงเนื้อหาของเครื่องมือ.....	185
ภาคผนวก ซ คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ.....	190
ภาคผนวก ฌ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล.....	221
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	304

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 การสุ่มโรงเรียนแยกตามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และเขต 2.....	46
3.2 เกณฑ์การตัดสินและการแปลความหมายระดับแรงจูงใจ.....	49
3.3 เกณฑ์การตัดสินและแปลความหมายคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ.....	50
3.4 โครงสร้างเนื้อหาข้อคำถามวัดระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ.....	50
3.5 ตัวอย่างข้อคำถามวัดระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน.....	51
3.6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนี IOC และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ.....	53
3.7 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient).....	54
3.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลแรงจูงใจ.....	57
3.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรแรงจูงใจ.....	59
3.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของโมเดลปัจจัยทางสังคม.....	61
3.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยทางสังคม.....	62
3.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน.....	65
3.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน.....	67
3.14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลปัจจัยภายใน.....	70
3.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยภายใน.....	72
3.16 ประเด็นการสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน	74
3.17 ประเด็นการสัมภาษณ์กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ.....	77
3.18 เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินคู่มือ.....	82

ตาราง	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค.....	84
4.2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรแรงงูใจ.....	86
4.3 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยทางสังคม.....	87
4.4 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน.....	88
4.5 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยภายใน.....	89
4.6 เกณฑ์การจัดกลุ่มระดับแรงงูใจของนักเรียน.....	90
4.7 ระดับแรงงูใจของนักเรียน.....	91
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรแรงงูใจจำแนกตามเพศ.....	92
4.9 การทดสอบอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรภูมิภาค.....	94
4.10 การเปรียบเทียบแรงงูใจของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงจำแนกตามระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	95
4.11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	95
4.12 การเปรียบเทียบแรงงูใจของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จำแนกตามเพศ.....	96
4.13 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	97
4.14 สถิติพื้นฐานของแรงงูใจ จำแนกตามระดับของแรงงูใจ.....	98
4.15 การรับรู้ของนักเรียนถึงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงูใจ.....	100
4.16 เกณฑ์การรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงูใจ.....	102
4.17 การเปรียบเทียบการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงูใจ จำแนกตามระดับของแรงงูใจ..	103
4.18 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงงูใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงงูใจตาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงงูใจของนักเรียนจากปัจจัยทางสังคม ปัจจัย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและปัจจัยภายใน	108
4.19 การประเมินความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์การ เสริมสร้างแรงงูใจ.....	118
4.20 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงงูใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงงูใจที่ ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอเพิ่มเติมตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงงูใจของนักเรียน.....	119

ตาราง	หน้า
4.21 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจที่ผ่านการปรับปรุงและพัฒนาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนด้านต่าง ๆ.....	120
4.22 ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือ.....	126

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
2.1 ความต้องการลำดับชั้นของ Maslow	14
2.2 เปรียบเทียบทฤษฎีความต้องการจำเป็นลำดับชั้นกับทฤษฎีฮอว์ลีย์.....	16
2.3 แนวคิดตามทฤษฎีความคาดหวัง.....	19
2.4 ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย.....	21
2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.1 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
3.2 การวิจัยแบบผสมวิธี เิงอธิบายเป็นลำดับ (explanatory sequential design)..	45
3.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลแรงจูงใจ.....	58
3.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยทางสังคม.....	61
3.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน.....	66
3.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยภายใน.....	71
4.1 ระดับแรงจูงใจของนักเรียน.....	91
4.2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน.....	100
4.3 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน.....	101
4.4 ปกหน้าของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ.	125

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แรงจูงใจเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และเป็นพลังที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน การทำความเข้าใจถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจจะทำให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น (Elliott et al., 2000) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ในขณะที่นักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเช่นกัน (Nicholls, 1979 อ้างถึงใน ประวีณา เข้มยี่สุน, 2553)

นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเรียนและการทำกิจกรรมที่โรงเรียน เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อการเรียนรู้ อีกทั้งกิจกรรมที่โรงเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้ถึงการสร้างมิตรภาพเรียนรู้ถึงความสำเร็จ และเรียนรู้ถึงการดิ้นรนต่อสู้ (Conner, 2008 : online) นอกจากนี้นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะมีลักษณะนิสัยการทำงานที่ดี มีความทะเยอทะยานทางการเรียน เลือกงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถจนเสร็จสิ้น มุ่งหวังเพื่อบรรลุมาตรฐานของตนเอง และมีผลการเรียนที่ดี (Keith, Wetherbee & Kindzia, 1995 : online) เพราะแรงจูงใจมีความสำคัญและเป็นตัวแปรหลักที่กำหนดความสำเร็จในการเรียนรู้ และแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นการเรียนรู้และเป็นพลังผลักดันให้กระบวนการเรียนรู้คงอยู่ต่อไป (Dornyei, 1994; Dornyei & Csizer, 1998)

ในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจหรือมีแรงจูงใจต่ำบางคนมีศักยภาพในตนเองที่ดีเยี่ยม แต่ในบางครั้งอาจจะมีพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ตรงกันข้ามกับศักยภาพของตนเอง และดูเหมือนว่านักเรียนที่ขาดแรงจูงใจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนและการทำกิจกรรมที่โรงเรียน (Protheroe, 2004; Conner, 2008 : online) นอกจากนี้นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจมีความพึงพอใจที่จะทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพของตนเอง แสดงพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจและตัดพ้อถึงความไม่ต้องการที่จะทำงาน แต่ถ้าหากนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจยอมปฏิบัติตามที่ครูได้มอบหมายก็จะเอาใจใส่ต่องานที่ทำเพียงแค่น้อยและใช้ความพยายามเพียงแค่ว่าครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อพบเจอกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นก็จะยอมแพ้กับงานที่ทำและเกิดความล้มเหลวตามมา (Madan, 1971 : online) ด้วยการหยุดทำงานกลางคันหรือทำงานไม่เสร็จตามกำหนดเวลา (Conner, 2008 : online)

Hidi และ Harackiewicz (2000) อธิบายว่านักเรียนขาดแรงจูงใจจะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการขาดแรงจูงใจมีสาเหตุจากนักเรียนไม่มีความสามารถและขาดความพยายาม ซึ่งการขาดความพยายามมีด้วยกันหลายองค์ประกอบ เช่น งานที่โรงเรียนยากเกินไปหรือน่าเบื่อ ครูสั่งงานมากเกินไป และไม่มีกิจกรรมที่ตนเองชอบหรือสนใจ นอกจากนี้ Madan (1971 : online) และ Dicinto และ Gee (1999 อ้างถึงใน Protheroe, 2004) ได้อธิบายถึงสาเหตุที่มีผลทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจว่า การที่นักเรียนขาดแรงจูงใจอาจเกิดจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการเรียน มีความคาดหวังที่ต่ำเกี่ยวกับการเรียน ขาดแรงกระตุ้นทำให้เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน เป็นคนเข้าใจยากและยอมแพ้เมื่อพบอุปสรรค กลัวการทำสิ่งที่ผิดพลาดต่อหน้าเพื่อน ต้องการความสนใจจากครู เกิดอาการซึมเศร้าเนื่องจากปัญหาทางบ้าน หรือเกิดการต่อต้านผู้ปกครอง สาเหตุเหล่านี้อาจจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่อต้านการเรียน และขาดแรงจูงใจในที่สุด

ประเด็นปัญหานักเรียนขาดแรงจูงใจจึงเป็นปัญหาที่น่าสนใจและท้าทายกับความสามารถของนักการศึกษาที่จะพัฒนาและเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ (Hidi & Harackiewicz, 2000) เพราะการที่นักเรียนขาดแรงจูงใจถือว่าเป็นเรื่องที่เกิดผลเสียต่อความเจริญก้าวหน้าของตนเองและสังคมส่วนรวม (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) และกำลังเป็นปัญหาที่แพร่หลายกระจายไปทั่วทุกมุมโลก (Voegeli, 2008) นอกจากนี้ปัญหานักเรียนขาดแรงจูงใจสามารถเกิดขึ้นได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา (Shore, 2001) ถ้าหากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาขาดแรงจูงใจ นักเรียนอาจจะเข้าสู่สภาวะเสี่ยงของการหยุดเรียนกลางคัน (Kelly, 1988 : online ; Shore, 2001; Hidi & Harackiewicz, 2000; Sternberg & Wagner, 1994 อ้างถึงใน Hardre et al., 2007) และการออกกลางคันเป็นสาเหตุที่สำคัญทำให้เกิดความสูญเปล่าทางด้านการศึกษา (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ยิ่งจำนวนนักเรียนออกกลางคันมีจำนวนเพิ่มขึ้นเท่าใด ความสูญเปล่าทางการศึกษาก็ย่อมทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ (พระครูสังฆรักษ์ศักดิ์นรินทร์ โดษยานนท์, 2552)

สำหรับสถานการณ์ประเทศไทย สมพงษ์ จิตระดับ (มติชน, 2556) ได้กล่าวถึงจำนวนนักเรียนออกกลางคันประจำปีการศึกษา 2554 มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการสำรวจข้อมูลสภาวะการศึกษาไทยในเวทีโลก ปี พ.ศ.2555 พบว่าเด็กนักเรียนที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เหลืออยู่ร้อยละ 81.1 โดยมีจำนวนนักเรียนหายไปจากระบบถึงร้อยละ 18.9 และสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงร้อยละ 54.70 โดยมีจำนวนนักเรียนหายไปจากระบบถึงร้อยละ 42.30 จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มปัญหาจำนวนนักเรียนออกกลางคันเพิ่มขึ้นจริงและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้เข้าไปสำรวจพื้นที่ของ

สมพงษ์ จิตระดับ ซึ่งหนึ่งในสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนมาจากด้านตัวนักเรียนเอง กล่าวคือ นักเรียนไม่มีความพร้อมทางด้านการศึกษา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ต่ำและเบื่อหน่ายกับการเรียน (ดาว มงคลสมัย, 2543 : ออนไลน์) นั้นหมายความว่ากรณีที่นักเรียนออกกลางคันมาจากนักเรียนขาดแรงจูงใจนั่นเอง

ผลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศและประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของนักเรียน พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเชิงปริมาณด้วยการทำการทดลองหรือศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการทำกรณีศึกษา เพื่อศึกษาการพัฒนาเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนที่มีแรงจูงใจในระดับปกติให้มีมากยิ่งขึ้น แต่งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจยังมีจำนวนไม่มาก ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ได้แก่ งานวิจัยของ McFarlane (2010 : online) ศึกษาการเรียนการสอนของนักเรียนมหาวิทยาลัยที่ขาดแรงจูงใจและที่มีแรงจูงใจต่ำ: ปัญหาอุปสรรคและข้อควรคำนึง งานวิจัยของ Hidi และ Harackiewicz (2000) ศึกษาการสร้างการจูงใจกับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจทางวิชาการ: ในประเด็นวิกฤตสำหรับศตวรรษที่ 21 งานวิจัยของทศพร ประเสริฐสุข (2525) ศึกษาการสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์ และงานวิจัยของสุนิดา ศิริพากย์ (2553) ได้ทำการวิจัยการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์และการเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ตามแนวคิดนีโอนิวฮิวแมนนิส เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนอกกระบบ กลุ่มด้อยสัมฤทธิ์ที่เรียนด้วยวิธีเรียนทางไกล จากตัวอย่างงานวิจัยที่กล่าวมาพบว่าการวิจัยที่ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจของนักเรียน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน พร้อมทั้งหากกลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจแล้วพัฒนาเป็นคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจมีจำนวนไม่มาก

จากสภาพปัญหาดังกล่าว การประสบกับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียน และในการเสริมสร้างแรงจูงใจดังกล่าวครูเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด เพราะพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน นอกจากนี้ครูมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น (Grossnikle & Thiel, 1988; Newby, 1991; McKeachie, 1994 อ้างถึงใน จาริณี จันทรศิริ, 2543) แต่ในขณะเดียวกันครูจำนวนหนึ่งก็ไม่ทราบถึงแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการและเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ด้วยการวิจัยแบบผสมวิธี กล่าวคือ ผู้วิจัยเลือกใช้การวิจัยแบบผสมวิธี เชิงอธิบายเป็นลำดับ (explanatory sequential design) (Creswell

& Clark, 2011) ซึ่งผู้วิจัยเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณถึงระดับแรงจูงใจของนักเรียนและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน แล้วเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพื่อใช้สนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น พร้อมทั้งหากกลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจและจัดทำเป็นคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ รวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเพื่อรองรับการใช้งานจริงสำหรับครู จะก่อให้เกิดประโยชน์กับครูในแง่ของการมีแนวทางปฏิบัติ ด้วยการมีข้อมูลทางเลือกสำหรับครูเพื่อวินิจฉัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนและนำคู่มือมาใช้ในการปรับเหมาะกับการปรับทบทวนของนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจไปสู่ความสำเร็จในการเสริมสร้างแรงจูงใจที่คงทนและถาวร อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนในแง่ของการส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีการแสดงออกทางพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา

คำถามวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีแรงจูงใจโดยเฉลี่ยระดับใด แตกต่างตามภูมิภาคหลังอย่างไร และนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีปัจจัยมาจากอะไร
2. กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจควรเป็นอย่างไร
3. คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีลักษณะอย่างไร และมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้งานในสภาพจริงอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาค และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ
3. เพื่อจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (mixed-methods research) เพื่อพัฒนากิจกรรมในการเสริมสร้างแรงจูงใจและจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ตามข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี งานวิจัยนี้เลือกที่จะศึกษาแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์, 2552 : ออนไลน์) กับประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อที่จะต้องการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของอัตราการลาออกหรือหยุดกลางคันของนักเรียนมัธยมศึกษา เพราะนักเรียนมัธยมศึกษาถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงมากที่สุดที่จะขาดแรงจูงใจและผลที่ตามมาคือการหยุดเรียนกลางคัน (Kelly, 1988; Shore, 2001; Hidi & Harackiewicz, 2000; Ryan & Connell, 1989; Sternberg & Wagner, 1994 อ้างถึงใน Hardre et. al, 2007) โดยผู้วิจัยได้กำหนดภูมิหลังซึ่งเป็นตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนเช่นเดียวกับงานวิจัยที่เคยศึกษา คือ เพศ (Steinmayr & Spinath, 2008; Wentzel & Wigfield, 2009) ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Myer, 1965 อ้างถึงใน ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; Keith, Wetherbee & Kindzia, 1995; ราไพพรรณ ธีรนิติ, 2514; กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์, 2552 : ออนไลน์) และระดับชั้น (อรพินทร์ ชูชม, 2542 : ออนไลน์; โสภณ ผดุงจันทร์, 2546 อ้างถึงใน สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และ ทศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ, 2553)

โดยงานวิจัยนี้มีตัวแปรประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ และตัวแปรตาม คือแรงจูงใจและความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้ของคู่มือ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับแรงจูงใจต่ำและไม่สนใจกิจกรรมการเรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เมื่อครูมอบหมายงานให้ทำนักเรียนก็จะแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้าน หรือใช้ความพยายามและความเอาใจใส่กับงานเพียงแค่น้อย ถ้าหากนักเรียนพบเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคก็จะยอมแพ้และหยุดทำงานในที่สุด

ครูที่มีการปฏิบัติดี หมายถึง ครูที่มีประสบการณ์การสอนในระดับมัธยมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี มีความรักในอาชีพครู มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองของนักเรียน และได้รับรางวัลระดับจังหวัดขึ้นไป เช่น รางวัลครูดีเด่นของครูสภา ครูรางวัลเกียรติยศ เป็นต้น

กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการที่สอดแทรกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างพลังทางบวก ความมุ่งมั่น และตั้งใจจริงให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในการตั้งเป้าหมายในการเรียน การวางแผน และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ หมายถึงเอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจจำแนกตามสาเหตุตามการขาดแรงจูงใจของนักเรียนซึ่งภายในคู่มือประกอบด้วยบทนำ ความรู้พื้นฐานที่ใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

งานวิจัยเรื่องนี้อธิบายระดับแรงจูงใจของนักเรียน สาเหตุที่นักเรียนขาดแรงจูงใจและมุ่งหากลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ด้วยการจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งงานวิจัยนี้จะทำให้ได้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและในเชิงปฏิบัติดังนี้

ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

1. ทราบระดับแรงจูงใจโดยเฉลี่ยและทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพื่อสะท้อนถึงปัญหาการขาดแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะได้หาแนวทางป้องกันและช่วยเหลือต่อไป
2. การวิจัยเชิงผสมวิธีด้วยการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพมาสนับสนุนข้อค้นพบเชิงปริมาณของแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพื่อให้ได้แนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจ ในลักษณะของคู่มือที่จะเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้ง่ายขึ้นมากกว่าในรูปรายงานวิจัย

ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

1. เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เช่น ครูประจำชั้น ครูประจำรายวิชาและผู้ปกครอง ได้นำคู่มือไปใช้สำหรับเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนก่อนที่จะพัฒนาด้านอื่นต่อไป
2. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนช่วงชั้นอื่น หรือนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ประเด็น ได้แก่ ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ ตอนที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ตอนที่ 3 ประเภทของแรงจูงใจ ตอนที่ 4 ธรรมชาติของแรงจูงใจ ตอนที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ตอนที่ 6 ลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ ตอนที่ 7 กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ตอนที่ 8 การวัดแรงจูงใจ และ ตอนที่ 9 กรอบแนวคิดของงานวิจัย ในแต่ละประเด็นแยกนำเสนอตามหัวข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาการศึกษาหลายท่านได้ยอมรับว่าแรงจูงใจเป็นพลังผลักดันให้มีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้น ซึ่งแรงจูงใจมีความสำคัญในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจมาจากภาษาลาตินคำว่า *movere* ที่หมายถึงการเคลื่อนที่หรือการเคลื่อนไหว (Pintrich & Schunk, 1996) ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

Pintrich และ Schunk (1996) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่สามารถทำให้เดินต่อไป เคลื่อนไปข้างหน้าได้ และช่วยให้ทำงานได้ประสบผลสำเร็จ

Reeve (1996) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการภายในที่กำหนดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดพลังและมีทิศทาง แรงจูงใจนั้นมาจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความต้องการและอารมณ์

Demo และ Seli (2008) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ที่ทำให้มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีพลังกำลังและมีทิศทาง ซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในนี้ยังรวมถึงเป้าหมาย ความเชื่อ ทศนคติและความคาดหวัง

ดารณี พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ (2542) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง การนำเอาปัจจัยต่าง ๆ มาเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ต้องการ

ประวีณา เขียมยี่สุน (2553) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึงภาวะที่อยู่ภายในจิตใจบุคคล เป็นภาวะที่ทำให้บุคคลนั้นเริ่มกระทำพฤติกรรมบางอย่าง มีความเพียรพยายามที่จะทำ และการที่ยังคงกระทำพฤติกรรมต่อไป พฤติกรรมในที่นี้เป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายกำหนด โดยแรงผลักดันที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นอาจมาจากภายนอกหรือสิ่งจูงใจภายนอก หรือเป็นแรงผลักดันที่มาจากภายในตัวบุคคลหรือสิ่งจูงใจภายใน

ในส่วนของแรงจูงใจในการเรียน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนไว้ดังนี้

Stephens และ Evans (1973) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสนใจหรือตื่นตัวในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเงื่อนไขอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดจากครูเป็นผู้กระทำ นอกจากนี้แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนตอบสนองต่อเงื่อนไขที่ครูกำหนดไว้อีกด้วย

McMilan และ Forsyth (1991) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง กระบวนการที่ริเริ่มและทำให้พฤติกรรมทางการเรียนรู้นั้นคงอยู่ถาวร

Lumsden (1994) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความต้องการของนักเรียนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และยังข้องเกี่ยวกับเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

จาริณี จันทร์ศรี (2543) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความต้องการของนักเรียนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ซึ่งความต้องการดังกล่าวเป็นตัวกระตุ้นและควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากการให้ความหมายของแรงจูงใจของนักวิชาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่มีทิศทางเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ ในส่วนของแรงจูงใจในการเรียนก็เช่นเดียวกัน สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความตื่นตัวหรือความต้องการของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน ทำให้เกิดการแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเรียนอย่างต่อเนื่องและถาวร

1.2 ความสำคัญของการจูงใจ

Reeve (1996) ได้ให้ความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นตัวการที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวของผู้เรียนและทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ

สุโท เจริญสุข (2525) ได้ให้ความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นตัวก่อให้เกิดการผลักดันในการแสดงออกถึงพฤติกรรม เป็นสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น และเป็นสิ่งที่ต้องการได้รับการเสริมแรง ซึ่งแรงจูงใจนี้จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายและอารมณ์ ทำให้เกิดความเคยชิน เสริมความรู้สึก ความเชื่อ เจตคติ คุณค่าและความมุ่งมั่น

สุวีรัตน์ อักษรกาญจน์ (2553) ได้ให้ความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย โดยแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน หากครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ นักเรียนก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ในส่วนของความสำคัญของการจูงใจในการเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการจูงใจในการเรียน ดังนี้

Stephens และ Evans (1973) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียนสำหรับครูเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากแรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยก่อให้เกิดการแสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนรู้สึกต้องการตอบสนองของตัวกระตุ้นที่ครูเป็นผู้ใช้ หรือเมื่อนักเรียนได้รับการเสริมแรง

Spaulding (1992) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจูงใจในการเรียนไว้ว่า เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนก็จะมีแรงจูงใจในการทำงาน นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่จะอยากเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ ดังนั้นการที่ครูจะส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งที่มีค่า ซึ่งการเพิ่มแรงจูงใจจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน

Reeve (1996) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ในตัวของผู้เรียนเอง อีกทั้งแรงจูงใจในการเรียนเป็นอุปนิสัยที่เป็นความลับที่ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

จาริณี จันทศรี (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจูงใจในการเรียนไว้ว่า แรงจูงใจในการเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อีกทั้งแรงจูงใจ

ในการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนสามารถก้าวผ่านสถานการณ์ที่มีความยากลำบากต่อการเรียนรู้ได้

แสงเดือน ทวีสิน (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า การจูงใจนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญครูผู้สอนต้องระลึกลูกอยู่เสมอ ครูต้องทราบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และครูต้องช่วยกำหนดแนวทางในการจูงใจนักเรียนด้วย

จากการให้ความสำคัญของแรงจูงใจของนักวิชาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดการผลักดันให้มีการแสดงออกพฤติกรรมและอารมณ์ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย และช่วยให้นักเรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ในส่วนของความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียนก็เช่นเดียวกันคือ แรงจูงใจในการเรียนเป็นสิ่งสมควรที่จะเสริมแรงหรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพราะแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้นักเรียนเกิดการแสดงออกพฤติกรรมการเรียนรู้ และอยากเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพของตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถเอาชนะปัญหาต่าง ๆ จากการเรียนได้

ตอนที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ก่อนที่จะมีทฤษฎีแรงจูงใจ นักจิตวิทยาอธิบายพฤติกรรมโดยใช้สัญชาตญาณ (instincts) ที่หมายถึงสิ่งที่มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ไม่มีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ เพราะถือว่าสัญชาตญาณเป็นแรงขับที่ก่อให้เกิดการแสดงออกถึงพฤติกรรมตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่ง Dougall เป็นคนแรกที่ใช้ทฤษฎีสัญชาตญาณอธิบายพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ (สุรางค์ ใควตระกูล, 2541 อ้างถึงใน ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุรางค์ ใควตระกูล, 2555)

ต่อมา Freud ได้แบ่งสัญชาตญาณออกเป็น 2 ชนิด คือ สัญชาตญาณเพื่อการดำรงชีวิต (life instincts) ซึ่งเป็นแรงขับที่กระตุ้นให้บุคคลมีพัฒนาการด้านการเจริญเติบโตและการสืบพันธุ์ และสัญชาตญาณเพื่อความตาย (death instincts) ซึ่งเป็นแรงขับที่กระตุ้นให้แสดงออกพฤติกรรมก้าวร้าวอันนำไปสู่การทำลายตนเองและบุคคลอื่น โดยสัญชาตญาณทั้ง 2 อย่างจะถูกเก็บไว้ในจิตใต้สำนึก (unconscious) (สุรางค์ ใควตระกูล, 2541 อ้างถึงใน ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุรางค์ ใควตระกูล, 2555) ถึงแม้ว่า Freud ไม่ได้พูดถึงแรงจูงใจไว้โดยตรง แต่ก็ถือว่าสัญชาตญาณทั้ง 2 อย่างก็คือแรงจูงใจ (ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547)

ปัจจุบันนี้นักจิตวิทยาได้อธิบายถึงพฤติกรรมมนุษย์ด้วยทฤษฎีแรงจูงใจที่หลากหลายซึ่งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ทฤษฎีเชิงเนื้อหา และทฤษฎีกระบวนการ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525)

2.1 ทฤษฎีเชิงเนื้อหา

ทฤษฎีเชิงเนื้อหาหรือทฤษฎีความพอใจหรือทฤษฎีความต้องการ (Content Theory) เป็นทฤษฎีนี้อธิบายถึง ความต้องการของบุคคลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ หากบุคคลไม่มีความต้องการแรงจูงใจก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งความต้องการของบุคคลจะถูกเปลี่ยนเป็นพลังจากภายในที่กระตุ้นให้เกิดการแสดงออกพฤติกรรมที่บำบัดความต้องการนั้น โดยทฤษฎีเชิงเนื้อหาที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการของ Murray ทฤษฎีสองปัจจัย ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของ Maslow (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) และ ทฤษฎีฮิอารีจี (เสนาะ ดีเยาว์, 2551)

1) ทฤษฎีความต้องการของ Murray

Murray (1938 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) ได้สร้างทฤษฎีความต้องการ (Manifest Needs Theory) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray (Murray's Achievement Motivation Theory) ขึ้นมา (สุนิดา ศิริพากย์, 2553) โดยถือว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เป็นผลให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (goal) โดยแบ่งความต้องการทางจิตวิทยาออก 20 ชนิดแต่ในปัจจุบันยังเหลือเพียงแค่ 7 ชนิด คือ ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement) ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นและใกล้ชิดกับคนที่ตนเองรักใคร่ (affiliation) ความต้องการที่จะก้าวร้าวทำร้ายผู้อื่น (aggression) ความต้องการที่จะเป็นตนเองและมีความเป็นอิสระ (autonomy) ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (dominance) ความต้องการที่จะแสดงออกเป็นไปสาขายตา (exhibition) และความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองผู้อื่นหรือช่วยเหลือผู้อื่น (nurturance) (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) ซึ่งความต้องการของมนุษย์สามารถวัดด้วยแบบทดสอบที่เรียกว่า TAT (Thematic Apperception Test) ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ ผู้ที่ชอบกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยุ่งยากด้วยความมุ่งมั่นพยายามเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นั่นก็คือความสำเร็จ (Murray, 1938 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525; เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

2) ทฤษฎีสองปัจจัย

Herzberg และคณะ (1959 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525; อ้างถึงใน จุฑามาศ สนนก, 2553) ได้เสนอทฤษฎีสองปัจจัย (Two Factors Theory) เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงาน พบว่าความรู้สึกดีมักจะมีขึ้นกับลักษณะเนื้อหาของงาน (job content) ส่วนความรู้สึกที่ไม่ดีมักจะมีขึ้นกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ (job context) โดยปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของงานมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยเกื้อหนุนหรือปัจจัยสุขอนามัยและปัจจัยจูงใจดังนี้

ปัจจัยเกื้อหนุนหรือปัจจัยสุขอนามัย (hygiene factors) เป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นที่ทุกคนต้องได้รับการตอบสนอง และเป็นที่ยึดมั่นไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ซึ่งลักษณะที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของงาน ได้แก่ นโยบายและการบริหาร (company policy and administration) ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในหน่วยงาน (relationship) ความมั่นคงในการทำงาน (job security) สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี (working condition) และรายได้ที่น่าพึงพอใจ (pay)

ปัจจัยจูงใจ (motivator factors) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน บุคคลจะถูจูงใจให้ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นกว่าเดิมด้วยปัจจัยนี้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีลักษณะสัมพันธ์กับงานโดยตรง ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน (achievement) การได้รับการยอมรับนับถือ (recognition) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (work itself) ความรับผิดชอบ (responsibility) และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่มอบหมาย (advancement) ซึ่ง Herzberg เสนอว่า การให้บุคคลได้ทำงานที่มีลักษณะที่ท้าทายจึงจะเป็นการจูงใจเขาให้ทำงานอย่างแท้จริง

3) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland (1953 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจและแบ่งแรงจูงใจทางสังคมออกเป็น 3 ประเภท คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ โดยการแข่งขันกับมาตรฐานความเป็นเลิศ (standard excellence) ของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (affiliation motive) คือความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบรักใคร่ของคนอื่น และแรงจูงใจใฝ่อำนาจ (power motive) คือความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่นในสังคม

McClelland ได้เน้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้น McClelland จึงได้เสนอ ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland (McClelland's Achievement Motivation Theory) ขึ้นมา และ Mehrabian (1968 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ได้ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland พบว่ามีองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 ส่วน ดังนี้ (1) ความเป็นอิสระ (2) การเลือกทำกิจกรรมที่แสดงถึงความสำเร็จหรือเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ (3) ความรู้สึกทางด้านการสำเร็จมากกว่าการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (4) การเลือกเสี่ยงในระดับที่เหมาะสม มีระดับความคาดหวังตรงกับสภาพความเป็นจริง (5) การเลือกงานที่ยากและท้าทายความสามารถ (6) การเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและฝึกความชำนาญ (7) ความสามารถที่จะรอรับผลในระยะยาว และ (8) ความผูกพันกับอนาคตมากกว่าอดีตและปัจจุบัน

McClelland ได้อธิบายถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นผู้มีความเพียรพยายามที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (standard excellence) ของตนเอง ไม่ใช่เพราะรางวัลหรือชื่อเสียง อีกทั้งคิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความตั้งใจจริง ทำให้มีการเลือกงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและมีการกำหนดเป้าหมายที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไป (McClelland, 1953 อ้างถึงใน นุศรา สรรพกิจกำจร, 2539; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555)

แนวความคิดการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พัฒนามาจากความคาดหวัง กล่าวคือ เมื่อบุคคลอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการประสบความสำเร็จหรือเมื่อกำลังต้องการหาทางแก้ปัญหาบางอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น จะพบว่าในขั้นแรกบุคคลนั้นจะไม่มี ความคาดหวังว่าจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ต่อมาเมื่อบุคคลเริ่มมีความหวังขึ้นก็จะเห็นว่าบุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ซึ่งสิ่งนี้เป็น การเสริมสร้างแรงทางบวกให้กับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้น (McClelland, 1953 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525)

ดังนั้น McClelland จึงได้เสนอแนะวิธีที่จะเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ประการ คือ (1) ให้บุคคลมีความสนใจในความคิดเห็นของบุคคลอื่นเพื่อให้บุคคลคลายความยึดมั่นในประเพณี (2) จัดให้เด็กเล่นหรือร่วมทำกิจกรรมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะเพื่อให้เด็กรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และเกิดความต้องการผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น และ (3) ช่วยให้ผู้มีความคิดฝันกับผลสัมฤทธิ์และสนับสนุนให้สร้างจินตนาการขึ้น เพื่อบุคคลอาจจะนำไปใช้กับชีวิตจริงได้ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) นอกจากนี้ นุศรา สรรพกิจกำจร (2539) ได้เพิ่มเติมถึงความตั้งใจจริงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อีกด้วย

4) ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของ Maslow

Maslow (1970 อ้างถึงใน ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; จุฑามาศ สนทนก, 2553; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) ได้สร้างทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น (Hierarchy of Needs Theory) จากความเชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการพื้นฐานทั้งหมด 5 ขั้นด้วยกัน ความต้องการทั้ง 5 ขั้นมีการเรียงลำดับจากขั้นต่ำสุดไปจนถึงขั้นสูงสุด มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นต่ำสุดก่อน แต่เมื่อความต้องการขั้นต่ำสุดนี้ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พึงพอใจแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อ ๆ ไป แต่ไม่จำเป็นต้องบรรลุผลทั้งหมด ซึ่งความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละคนอาจจะไม่เท่ากัน โดยความต้องการพื้นฐานทั้ง 5 ขั้น คือ ความต้องการทางสรีระหรือความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ความต้องการที่จะรู้สึกว่ามีค่า และความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง ตามแผนภาพ 2.1

แผนภาพ 2.1 ความต้องการลำดับขั้นของ Maslow

ที่มา : สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2555 หน้า 160

ความต้องการทางสรีระหรือความต้องการด้านร่างกาย (physiological needs) หมายถึง ความต้องการเพื่อการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความกระหาย ความหิว ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการจำเป็นสำหรับมีชีวิตอยู่ ถ้าหากมนุษย์อยู่ในสภาพที่ขาด ความต้องการนี้จะไปกระตุ้นในตนเองมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนอง

ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (safety needs) หมายถึง ความต้องการความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นความต้องการที่เป็นปราศจากการถูกบังคับขู่เข็ญ ความกลัว และภัยอันตรายจากผู้อื่นและจากสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพบ้านที่มั่นคง เงินออม เป็นต้น ซึ่งความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยชรา

ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (love and belonging needs) หมายถึง ความต้องการมีสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นมิตรกับผู้อื่น ต้องการเป็นเจ้าของและมีเจ้าของ และ

ได้รับการยอมรับจากทุกคน เช่น ความรักระหว่างคู่รัก พ่อ-แม่-ลูก เพื่อน เป็นต้น ผู้ที่รู้สึกว่ามีชีวิตไม่สมบูรณ์หรือเหงาไม่มีเพื่อนเป็นผู้ที่ต้องการเติมเต็มความต้องการประเภทนี้

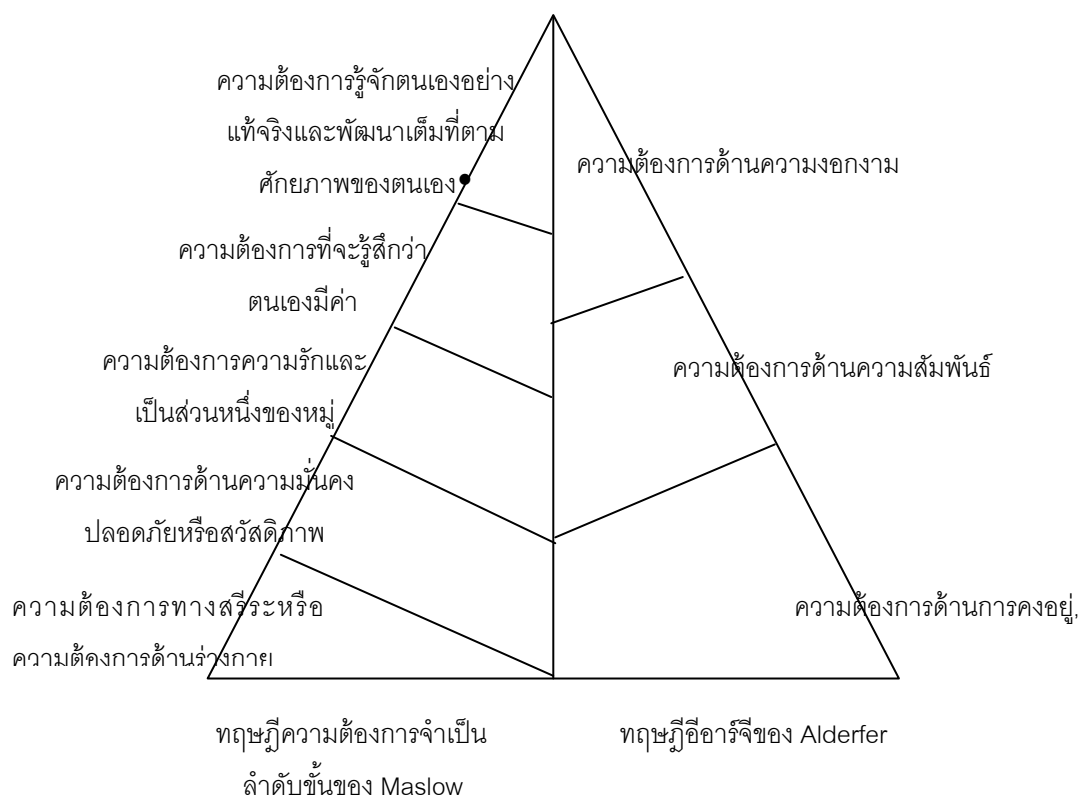
ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (esteem needs) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ภูมิใจในตนเอง มีความนับถือตนเอง และมีความสามารถที่จะให้คนอื่นเห็นว่าตนเองมีคุณค่า เช่น ตำแหน่งบริหาร รางวัลเกียรติยศ เป็นต้น ผู้ที่ปรารถนาความต้องการนี้จะเป็นคนที่ทำประโยชน์และมีความมั่นใจในตนเอง ส่วนผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะดูถูกความสามารถตนเองและมองโลกแง่ร้าย

ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง (needs for self actualization) หมายถึง ความต้องการรับรู้และเติมเต็มตนเองตามสภาพที่แท้จริง รู้จักและยอมรับค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปราศจากความเห็นแก่ตัว เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติแวดล้อม และกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของตนเองตามความปรารถนาเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ผู้ที่ปรารถนาความต้องการในขั้นนี้จะมีคามพึงพอใจและสันโดษในชีวิตทั้งด้านอาชีพและการปรับตัว

ตามแนวคิดของ Maslow ถึงแม้ว่าความต้องการจะได้รับการตอบสนองในลำดับขั้นต่าง ๆ แล้ว แต่ความต้องการของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด เพราะในไม่ช้ามนุษย์จะมีความไม่พึงพอใจหรือความต้องการใหม่เกิดขึ้น (จุฑามาศ สนกนก, 2553)

5) ทฤษฎีอีอาร์จี

Alderfer (1969 อ้างถึงใน เสนาะ ตีเยาว์, 2551) ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอีอาร์จีของ Alderfer (Alderfer's ERG Theory) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของ Maslow แต่มีการจัดระดับความต้องการเหลือเพียง 3 ระดับ คือ ความต้องการด้านการคงอยู่ ความต้องการด้านความสัมพันธ์ และความต้องการด้านความงอกงาม (สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์, 2550) ตามแผนภาพ 2.2 ดังนี้

แผนภาพ 2.2 เปรียบเทียบทฤษฎีความต้องการจำเป็นลำดับขั้นกับทฤษฎีอีอาร์จี

ที่มา : Greenberg and Baron, 1997 หน้า 145 อ้างถึงใน สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์, 2550 หน้า 100

ความต้องการด้านการคงอยู่ (existence needs) เป็นความต้องการการตอบสนองด้วยปัจจัยทางวัตถุ จึงมีความคล้ายกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow ระดับที่ 1 คือ ความต้องการทางสรีระหรือความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการระดับที่ 2 คือ ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ ซึ่งความต้องการเพื่อการอยู่รอดเป็นการตอบสนองด้วยเงื่อนไขที่เป็น วัตถุ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เงินค่าจ้าง และความปลอดภัยในการทำงาน

ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (relatedness needs) เป็นความต้องการที่สามารถตอบสนองได้ด้วยการสื่อสารอย่างเปิดเผยและการได้แลกเปลี่ยนความคิดและความรู้สึกกับสมาชิกคนอื่น จึงเป็นระดับความต้องการที่ใกล้เคียงกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow ระดับที่ 3 คือ ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ และบางส่วนของความต้องการระดับที่ 4 คือ ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า แต่ทฤษฎีอีอาร์จีเน้นการตอบสนองความต้องการด้านความสัมพันธ์ด้วยการปฏิสัมพันธ์อย่างเปิดเผย ถูกต้องและซื่อสัตย์ต่อกันมากกว่าดูที่ความถูกต้อง

ความต้องการด้านความงอกงาม (growth needs) เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ ความต้องการด้านความงอกงามตามทฤษฎีนี้ จึงสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow ในระดับที่ 5 คือ ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง และบางส่วนของความต้องการระดับที่ 4 คือ ความต้องการที่จะรู้สึกว่ามีค่า ในประเด็นของการได้รับความความสำเร็จและได้รับนิยชม

ทฤษฎีออร์เจอร์มีความคล้ายคลึงกับทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของ Maslow ที่ว่าความบุคคลจะก้าวขึ้นไปตามลำดับของความต้องการจากระดับต่ำกว่าก่อนความต้องการระดับสูง เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับต่ำจะมีความสำคัญน้อยลง ส่วนความแตกต่างระหว่างทฤษฎีออร์เจอร์กับความต้องการลำดับขั้นของ Maslow คือ ไม่มี ความจำเป็นที่ความต้องการที่อยู่ในระดับต่ำจะต้องได้รับการตอบสนองเรียบร้อยก่อนจึงจะเกิดความต้องการในระดับสูงเสมอไป และถ้าบุคคลยังไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่เป็นระดับสูงกว่า ก็ยิ่งทำให้บุคคลนั้นเพิ่มความปรารถนาได้รับการตอบสนองความต้องการที่อยู่ในระดับต่ำมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ บุคคลอาจจะกลับมายังความต้องการระดับต่ำได้ (Alderfer, 1969 อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2540)

2.2 ทฤษฎีกระบวนการ

ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theory) เป็นทฤษฎีที่สลับซับซ้อน ได้แก่ กลุ่มทฤษฎีการรู้คิด กลุ่มทฤษฎีการเสริมแรง และทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525)

2.2.1 กลุ่มทฤษฎีการรู้คิด

ทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive Theory) อธิบายถึงกระบวนการเกิดแรงจูงใจและเหตุผลที่บุคคลได้เลือกพฤติกรรมทางเลือกบางอย่างเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองและประเมินถึงความพึงพอใจเมื่อบรรลุเป้าหมาย ซึ่งทฤษฎีกระบวนการจะอธิบายถึงขั้นตอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจของบุคคลและทำให้เกิดความเข้าใจในความคิดหรือกระบวนการภายในจิตใจที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น โดยทฤษฎีกระบวนการที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีความสอดคล้อง ทฤษฎีความเสมอภาค ทฤษฎีความคาดหวัง ทฤษฎีการอ้างสาเหตุหรืออนุมานสาเหตุ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) และทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (เสนาะ ตีเยาว์, 2551)

1) ทฤษฎีความสอดคล้อง

ทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory) อธิบายถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจว่า บุคคลจะ

เกิดสมมุติในจิตใจ ถ้าพฤติกรรมและความเชื่อของตนเองสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ถ้าเมื่อใดบุคคลเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับความเชื่อของตนเอง เมื่อนั้นจะเกิดความไม่สมมุติซึ่งบุคคลนั้นจะต้องหาวิธีการปรับให้ความขัดแย้งสิ้นสุดลง ด้วยการปรับเปลี่ยนความเชื่อหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ซึ่ง Festinger (1964 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ได้กล่าวว่าความขัดแย้งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเลือกที่จะเปลี่ยนความเชื่อหรือพฤติกรรม และมีผลทำให้เกิดแรงจูงใจ ดังนั้น Festinger ได้เสนอทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด (Cognitive Dissonance Theory) ด้วยแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเป็นผลมาจากความสอดคล้องกับความเชื่อ ซึ่งความเชื่อนี้ประกอบด้วยความรู้สึกและเหตุผลที่เกิดขึ้นในจิตใจ

2) ทฤษฎีความเสมอภาค

Adams (1965 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) เป็นผู้พัฒนาทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory) มีแนวคิดที่ว่า บุคคลย่อมแสวงหาความเสมอภาคความเท่าเทียมกันในสังคม โดยพิจารณาจากผลตอบแทนที่ได้รับ (output) เช่น การยกย่องชมเชย คำนิยม คำจ่าจตอบแทน การยอมรับจากสังคม เป็นต้น กับตัวป้อน (input) เช่น ความพยายาม ประสิทธิภาพ สถานภาพ สติปัญญา เป็นต้น กล่าวคือ พฤติกรรมและคุณสมบัติที่บุคคลใส่ให้กับงาน ความเสมอภาคจะมากเท่าใดก็ขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบถึงการรับรู้ระหว่างตัวป้อนกับผลตอบแทนที่ได้รับของตนเองกับบุคคลอื่น โดยตัวป้อนและผลตอบแทนที่ได้รับเป็นการรับรู้ที่เกิดจากความเข้าใจของบุคคลนั้น อาจจะไม่ใช่ความเป็นจริง ถึงแม้ว่าความเป็นจริงมีความเสมอภาค แต่บุคคลนั้นก็อาจจะรับรู้ได้ว่าอาจจะไม่มีความเสมอภาคก็ได้ ทำให้บุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้ตนเองรู้สึกถึงความเสมอภาค ซึ่งการเปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่นที่อยู่ในระดับเดียวกัน ทำให้เกิดการรับรู้ 3 แบบ คือ การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม การให้ผลตอบแทนที่ต่ำไป และการให้ผลตอบแทนที่สูงเกินไป ดังนี้

การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม (equitable rewarded) เมื่อบุคคลนั้นรับรู้ว่าได้จากการตอบแทนมีความเหมาะสมกับตัวป้อนก็ส่งผลให้บุคคลนั้นยังมีแรงจูงใจ ซึ่งเชื่อว่าบุคคลที่มีผลตอบแทนที่สูงกว่าเพราะบุคคลนั้นมีตัวป้อนที่สูงกว่า

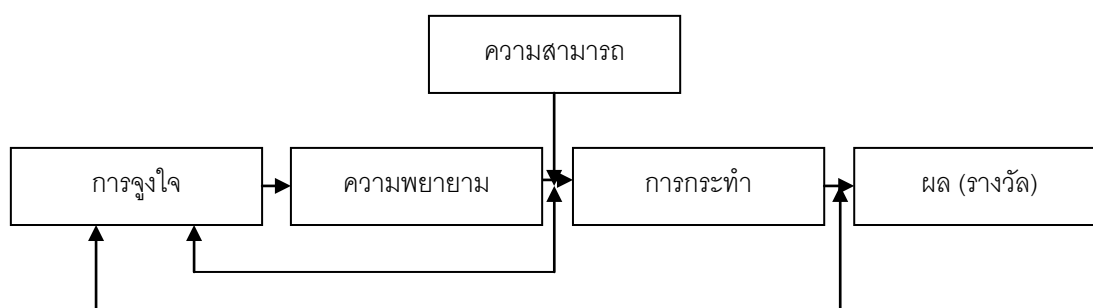
การให้ผลตอบแทนที่ต่ำไป (under-rewarded) เมื่อบุคคลนั้นรับรู้ว่าตนเองได้รับผลตอบแทนที่ต่ำเกินไป บุคคลนั้นจะลดความไม่เสมอภาคด้วยการเพิ่มผลตอบแทน เปลี่ยนผลตอบแทนของบุคคลอื่น ลดตัวป้อน เปลี่ยนตัวป้อน หรือเปลี่ยนบุคคลที่เปรียบเทียบ

การให้ผลตอบแทนที่สูงเกินไป (over-rewarded) เมื่อบุคคลรับรู้ว่าได้ผลตอบแทนที่สูงเกินไปก็ไม่ค่อยก่อให้เกิดปัญหามากนัก แต่อย่างไรก็ตามบุคคลนั้นจะลดความไม่เสมอภาคด้วยการเพิ่มตัวป้อน ลดผลตอบแทน หรือพยายามเพิ่มผลตอบแทนให้บุคคลอื่น

3) ทฤษฎีความคาดหวัง

Vroom (1964 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ได้เสนอทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ที่เชื่อว่าบุคคลตัดสินใจเลือกทำอะไร ย่อมมีปัจจัยหรือแรงจูงใจหลายประการประกอบกัน มิใช่เกิดจากเพียงแค่ว่าปัจจัยเดียว โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทน ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเทียบกับผู้อื่น และโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง ซึ่งบุคคลจะตัดสินใจโดยยอมมีสิ่งแลกเปลี่ยนหรือคาดหวังในรางวัลเสมอ และถ้าหากบรรลุตามเป้าหมายบุคคลก็จะกระทำสิ่งนั้นต่อไป แต่ถ้าไม่บรรลุเป้าหมายบุคคลย่อมไม่กระทำสิ่งนั้นต่อไปอีก (Vroom, 1964 อ้างถึงใน จุฑามาศ สนกก, 2553) ตามแผนภาพ 2.3

แผนภาพ 2.3 แนวคิดตามทฤษฎีความคาดหวัง

ที่มา : จุฑามาศ สนกก, 2553 หน้า 46

ดังนั้นจากทฤษฎีความคาดหวังสามารถนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในการสร้างแรงจูงใจได้ โดยให้ความคาดหวังสูงสุดด้วยการทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองมีความรู้ความสามารถที่จะทำงานนั้นได้ ให้การกระตุ้นสูงสุดด้วยการทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นว่าบุคคลจะได้รับอะไรเป็นการตอบแทนที่สอดคล้องคล้อยกับผลปฏิบัติงานตามเป้าหมาย และให้ค่าของผลตอบแทนการทำงานสูงสุดด้วยการทำให้บุคคลเห็นถึงคุณค่าของผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานและปรับรูปแบบของผลตอบแทนให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล (จุฑามาศ สนกก, 2553)

4) ทฤษฎีการอ้างสาเหตุหรืออนุมานสาเหตุ

Weiner (1972 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) ได้สร้างทฤษฎีการอ้างสาเหตุหรืออนุมานสาเหตุ (Attribution Theory) โดยมีข้อสันนิษฐานเบื้องต้น คือ บุคคลถูกกระตุ้นหรือมีแรงจูงใจเพื่อให้ได้มาซึ่งโครงสร้างของสาเหตุอันจะนำไปสู่ความรู้คิด ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมของตนเองได้อย่างครอบคลุม และมีพื้นฐานความคิดว่า มนุษย์เรามากก็มีความอยากรู้และความ

เข้าใจ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรม (นุศรา สรรพกิจกำจร, 2539) โดยมีหลักพื้นฐาน 3 ประการ คือ (1) คนทุกคนต้องทราบพฤติกรรมของผู้อื่น โดยเฉพาะในกรณีที่พฤติกรรมนั้นสำคัญต่อตน (2) การอ้างสาเหตุไม่ได้เป็นการสู้แต่มีเหตุผล และ (3) สาเหตุที่แต่ละคนอ้างมีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละคน (Weiner, 1979 อ้างถึงใน สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2555)

การอ้างสาเหตุพฤติกรรมเกี่ยวกับความสำเร็จของงานแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ (1) ความสามารถ เป็นสาเหตุภายในตัวบุคคลคงที่ แต่ควบคุมไม่ได้ (2) ความพยายาม มีด้วยกัน 2 ชนิด คือ ความพยายามปกติอย่างสม่ำเสมอเป็นสาเหตุภายในตัวบุคคลที่สามารถควบคุมได้ และมีความคงที่ ความพยายามชั่วคราวเป็นสาเหตุภายในตัวบุคคลที่สามารถควบคุมได้ แต่ไม่คงที่ (3) ความยากง่ายของงานเป็นสาเหตุภายนอกที่มีความคงที่แต่ไม่สามารถควบคุมได้ และ (4) โชค เป็นสาเหตุภายนอก แต่ไม่คงที่ และควบคุมไม่ได้ (Weiner, 1972 อ้างถึงใน ภัทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547)

โดยทั่วไปแล้วการอ้างสาเหตุจะมีผลต่อพฤติกรรมเมื่อเด็กอายุเกิน 12 ปีขึ้นไป ที่จะสามารถอ้างสาเหตุของความสำเร็จได้อย่างถูกต้องหรือไม่สำเร็จได้ตามสภาพที่เป็นจริง (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2555) ซึ่งการอ้างสาเหตุมีผลต่ออัตมโนทัศน์ ความรู้สึกด้านอารมณ์ และการตั้งความคาดหวังในความสำเร็จของบุคคลที่มีประสบการณ์ในการประสบความสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผิดหวัง และด้านเซาร์ปัญญาที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในอนาคต (ภัทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2555)

5) ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย

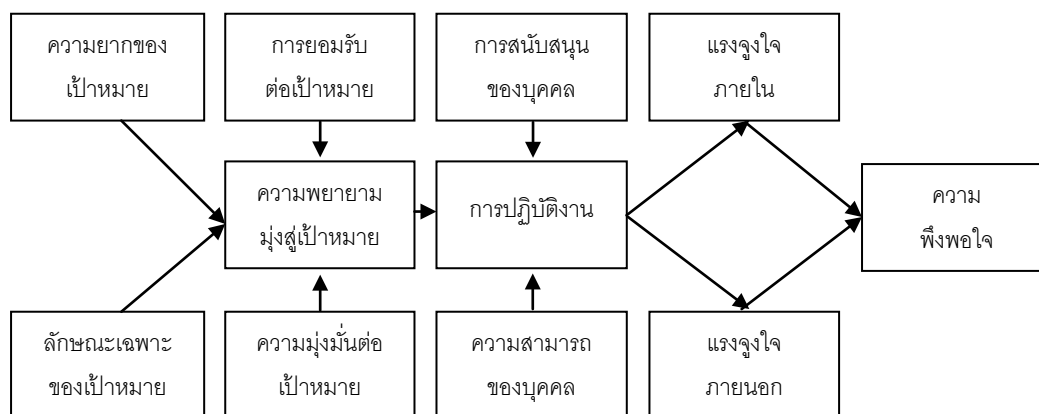
Locke (1967 อ้างถึงใน เสนาะ ตีเยาว์, 2551) ได้เสนอทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal-Setting Theory) โดยมีแนวคิดที่ถึงบุคคลที่จะปฏิบัติงานตามเป้าหมายและความตั้งใจของตนเอง การปฏิบัติงานของบุคคลทำให้เกิดแรงจูงใจเกิดขึ้น ซึ่งหลักการตั้งเป้าหมายหรือลักษณะของเป้าหมายที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีกว่า มีด้วยกัน 4 ลักษณะ คือ ลักษณะเฉพาะเจาะจงของเป้าหมาย ความยากของเป้าหมาย การยอมรับต่อเป้าหมาย และการมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย ตามแผนภาพ 2.4 (Locke, 1967 อ้างถึงใน จุฑามาศ สนนก, 2553; สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์, 2550) ดังนี้

ลักษณะเฉพาะเจาะจงของเป้าหมาย (goal specificity) จะทำให้บุคคลทำงานเห็นผลดีมากกว่าเป้าหมายที่ไม่มีความจำเพาะ เพราะเป้าหมายจะบ่งชี้ถึงการปฏิบัติที่จะต้องกระทำ

ความยากของเป้าหมาย (goal difficulty) เป้าหมายที่ยากจะดีกว่าเป้าหมายที่ง่าย เพราะบุคคลจะพยายามทำงานให้ดีขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แต่หากเป้าหมายนั้นยากเกินกว่าที่จะทำได้ก็จะทำให้เกิดความคับข้องใจมากกว่าการที่บรรลุเป้าหมายได้มากขึ้น ซึ่งความมั่นใจในตนเองจะเกี่ยวข้องกับการจูงใจที่มีต่อเป้าหมายที่ยาก บุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองสูงจะไม่รู้สึกเครียดในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ยากนั้น

การยอมรับต่อเป้าหมาย (goal acceptance) เป็นการที่บุคคลยอมรับเอาเป้าหมายที่กำหนดไปเป็นเป้าหมายของตนเองและ

การมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย (goal commitment) เป็นระดับความมุ่งมั่นผูกพันของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย

แผนภาพ 2.4 ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย

ที่มา : Moorhead and Griffin, 1995 หน้า 114 อ้างถึงใน สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์, 2550 หน้า 118

การยอมรับเป้าหมายกับการมุ่งมั่นต่อเป้าหมายทำได้โดยให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและร่วมทำให้เป้าหมายเกิดความท้าทายแต่มีอยู่จริงในแง่การปฏิบัติ ซึ่ง จูฑามาต สนนก (2553) เพิ่มเติมถึงการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายได้ดีกว่าการขาดข้อมูลป้อนกลับ

2.2.2 กลุ่มทฤษฎีการเสริมแรง

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงผลของการกระทำในอดีตที่มีอิทธิพลต่อการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กล่าวคือ บุคคลมีการแสดงถึงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเพราะบุคคลนั้นได้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมใดจะให้ผลที่น่าพึงพอใจหรือให้ผลที่ไม่น่าพอใจในอดีต โดยทฤษฎีที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีการเสริมแรงและทฤษฎีการสิ้นหวังที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525)

1) ทฤษฎีการเสริมแรงจูงใจ

Skinner (1938 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข, 2525) พัฒนาทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) มาจากกฎแห่งผลกรรม (law of effect) ของ Thorndike ที่เป็นทฤษฎีที่เน้นการกำหนดให้บุคคลกระทำในสิ่งที่เราต้องการ และมีหลักสำคัญว่า บุคคลจะเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ (การตอบสนอง) โดยผ่านประสบการณ์ (สิ่งเร้า) ที่ให้ผล (ผลกรรม) เชิงบวกและ

เชิงลบ ให้ผลเป็นที่พอใจหรือไม่พอใจ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าพฤติกรรมใดที่มีผลต่อเนื่องเชิงบวก พฤติกรรมนั้นย่อมเกิดขึ้นซ้ำบ่อยครั้ง ในขณะที่พฤติกรรมที่ให้ผลเชิงลบมีแนวโน้มที่จะไม่เกิดขึ้นต่อไป และพฤติกรรมของบุคคลสามารถถูกควบคุมได้โดยวิธีการให้รางวัลหรือวิธีการเสริมแรง ผลที่ตามมาจากการเสริมแรงคือการเพิ่มแรงจูงใจ ซึ่งการเสริมแรงมี 4 ประเภท คือ การเสริมแรงบวก การเสริมแรงลบ การลบพฤติกรรม และการทำโทษ (วินัย ช่วยเพชร, 2545) ดังนี้

การเสริมแรงบวก (positive reinforcement) เป็นการกระตุ้นให้มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยตัวเสริมแรงบวกเป็นสิ่งตอบแทนที่ดึงดูดใจ หรือสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคล เช่น รางวัล คำนิยม คำชมเชย เป็นต้น เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งการเสริมแรงบวกเป็นตัวอย่างที่ใช้ได้ผลที่สุดในการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน

การเสริมแรงลบ (negative or avoidance reinforcement) เป็นการกระตุ้นให้บุคคลมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นไปตามเงื่อนไขอย่างต่อเนื่อง ด้วยการแสดงพฤติกรรมป้องกันหรือหลีกเลี่ยงการเสริมแรงลบที่ซึ่งทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อบุคคลนั้น เช่น กฎ ข้อห้าม สิ่งที่ไม่ควรทำ สิ่งที่ไม่ควรทำ กำหนดการลงโทษ เป็นต้น

การลบพฤติกรรม (extinction) เป็นการลดหรือลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้วยการงดการเสริมแรงเมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นขึ้น ซึ่งการลบพฤติกรรมทำได้ เช่น ไม่ยกย่อง ชมเชยเมื่อบุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หรือ เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ แต่งดการเสริมแรง ซึ่งการกระทำอย่างหลังจะเป็นการลดแรงจูงใจและลดประสิทธิภาพได้เช่นเดียวกัน

การทำโทษ (punishment) เป็นการกำหนดผลกรรมทางลบที่ไม่น่าพึงพอใจโดยตรง เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การทำโทษแตกต่างจากการเสริมแรงลบ เพราะการเสริมแรงลบเป็นเพียงการขู่ว่าจะลงโทษ แต่ไม่มีการลงโทษจริง ๆ แต่การลงโทษมีด้วยกันหลายแบบ เช่น ควบคุมความประพฤติ ถอนสิทธิพิเศษ ระบายให้หนักใจ เป็นต้น ซึ่งการลงโทษอาจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ลดน้อยลง แต่การลงโทษอาจก่อให้เกิดปัญหาอย่างอื่นตามมา เช่น การขัดขืน การต่อต้าน การเสียขวัญ เป็นต้น ทำให้วิธีการลงโทษเป็นวิธีการจูงใจที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

นอกจากนี้การเสริมแรงพฤติกรรมมีด้วยกัน 2 แนวทาง คือ การเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง (continuous reinforcement) เมื่อบุคคลมีการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการเสริมแรงเป็นครั้งคราว (intermittent reinforcement) จะขึ้นอยู่กับขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ผ่านไปหรือจำนวนครั้งที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2525; วินัย ช่วยเพชร, 2545)

2) ทฤษฎีการสิ้นหวังที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล

Seligman และคณะ (1975 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข) เสนอทฤษฎีการสิ้นหวังที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล (Learned Helplessness Theory) และอธิบายว่าการสิ้นหวังเกิดจากการเรียนรู้ถึงความล้มเหลวของบุคคลในอดีตที่เคยประสบมาซ้ำ ๆ หลายครั้ง และไม่สามารถควบคุมผลลัพธ์ (outcome) ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ บุคคลจะมองไม่เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามกับการบรรลุเป้าหมาย ทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นคนเก็บกด หดหู่ หดพลัง และสูญเสียแรงจูงใจทำที่สุด กล่าวคือ บุคคลจะลดโอกาสในการเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ เพราะเกิดจากการที่บุคคลนั้นได้เรียนรู้แล้วว่า การกระทำที่ตนเองได้ทำไปไม่ได้รับการตอบสนองหรือรางวัล ซึ่งจากแนวคิดนี้อธิบายได้ถึงสาเหตุที่บุคคลขาดแรงจูงใจอาจมาจากบุคคลนั้นไม่เห็นหนทางที่จะประสบความสำเร็จ การใช้การเสริมแรงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามกับความสำเร็จที่ลดน้อยจะช่วยให้แก้ไขปัญหาการขาดแรงจูงใจได้

2.2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson

Atkinson (1964 อ้างถึงใน นุศรา สรรพกิจกำจร, 2539) อาศัยพื้นฐานจากทฤษฎีการตัดสินใจ (Theory of Decision Making) ด้วยการเสนอทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Atkinson's Achievement Motivation Theory) ในรูปแบบโมเดลเชิงคณิตศาสตร์ เพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งสัมฤทธิ์ โดยเชื่อว่าสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Ta) นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ แนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ (Ts) และแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Taf) (Atkinson, 1957; Atkinson & Birch, 1978; Atkinson & Feather, 1966; Atkinson & Raynor, 1974, 1978 อ้างถึงใน Schunk, 1991 อ้างถึงใน นุศรา สรรพกิจกำจร, 2539) ดังนี้

แนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ (Ts)

โดย $Ts = Ms \times Ps \times Is$

เมื่อ Ms = แรงจูงใจที่จะประสบผลสำเร็จ

Ps = การรับรู้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ

Is = คุณค่าของสิ่งล่อใจของความสำเร็จ

แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Taf)

โดย	Taf	=	Maf x Pf x (-If)
เมื่อ	Maf	=	แรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
	Pf	=	การรับรู้โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว
	-If	=	คุณค่าของสิ่งล่อใจของความล้มเหลว

ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปเป็นสมการได้ดังนี้

	Ta	=	Ts - Taf
เมื่อ	Ta	=	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
	Ts	=	แนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ
	Taf	=	แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

จากสมการพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีด้วยกัน 2 ทิศทาง คือ ทิศทางแสวงหาความสำเร็จ และทิศทางหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลจึงพิจารณาจากแรงจูงใจทั้งสองทิศทางนี้ กล่าวคือ คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงกว่าความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ส่วนคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวสูงกว่าความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (นุศรา สรรพกิจกำทร, 2539) ซึ่ง Atkinson กล่าวว่า แรงจูงใจคือสภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมรอบข้างทำให้เกิดความคาดหวังขึ้นมา ความคาดหวังนี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นทำงานตามเป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังถึงความสำเร็จจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแรงจูงใจ (Atkinson, 1964 อ้างถึงใน นุศรา สรรพกิจกำทร, 2539)

นอกจากนี้ Atkinson ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของคนที่ต้องการที่จะประสบความสำเร็จจะชอบทำงานที่มีความยากง่ายระดับปานกลาง หรือมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้หากใช้ความพยายามและความสามารถที่มากพอ เพราะงานที่มีความยากง่ายระดับปานกลางเป็นงานที่ล่อใจและท้าทายความสามารถ ซึ่งงานที่มีความง่ายมากทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่างานนั้นไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายาม และงานที่มีความยากมากทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าไม่มีโอกาสที่ทำให้สำเร็จน้อยมากหรือไม่มีเลย ดังนั้นงานที่มีระดับความง่ายมากหรือยากมากจึงเป็นงานที่ไม่ท้าทายและล่อใจกับคนกลุ่มนี้ ส่วนคนที่หลีกเลี่ยงความล้มเหลวจะมีความพึงพอใจทำงานที่มีความยากมากเกินไปหรือง่ายมากเกินไป เพราะงานที่มีความง่ายมากจะทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า

สามารถทำให้สำเร็จได้ง่ายและประมาประสบความล้มเหลว ส่วนงานที่ยากมากทำให้บุคคลกลุ่มนี้เชื่อว่าเมื่อทำงานไม่สำเร็จหรือล้มเหลวก็จะมีใครตำหนิ เพราะทุกคนรู้ว่างานนี้เป็นงานที่ยากมาก แต่ในกรณีที่งานมีความยากง่ายระดับปานกลาง และมีโอกาสทำให้สำเร็จได้เมื่อใช้ความพยายามและความสามารถที่มากพอ งานเช่นนี้จะไปกระตุ้นความกลัวความล้มเหลวของบุคคลกลุ่มนี้ ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวที่อาจจะเกิดกับงานนั้น (Atkinson, 1964 อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544)

ในงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson เพื่อวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลของนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาถึงสาเหตุที่นักเรียนขาดแรงจูงใจต่อไป

ตอนที่ 3 ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นจากภายในที่ก่อให้เกิดการผลักดันการแสดงออกทางพฤติกรรม โดยนักวิชาการได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจ ดังนี้

Newby (1991) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ซึ่งแรงจูงใจภายใน หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานนั้น ๆ ให้สำเร็จ อันเกิดมาจากตัวเนื้องานเอง และแรงจูงใจภายนอก หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ อันเกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น การให้รางวัล การลงโทษ เป็นต้น

Herzberg (1996 อ้างถึงใน Tomal, 2007) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ซึ่งแรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงกระตุ้นที่มาจากข้างในที่สร้างความพึงพอใจในงานให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะงานที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ความเป็นไปได้ของการเจริญเติบโตและความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ สภาพการจัดการอย่างเป็นระบบ การจดจำและการบรรลุผลสำเร็จ จะช่วยให้บุคคลรักและชอบงานที่ปฏิบัติอยู่ และทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนแรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงกระตุ้นจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อน คุณภาพของผู้บังคับบัญชา นโยบายของบริษัท เงื่อนไขการทำงาน และสิ่งตอบแทน แรงจูงใจประเภทนี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าแรงจูงใจประเภทนี้ไม่ได้เป็นการเรียนรู้ที่มาจากตนเอง แต่แรงจูงใจประเภทนี้ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ให้แรงจูงใจสามารถใช้กระตุ้นนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้

Lefton (1997) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ซึ่งแรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดจากความพึงพอใจและความเพลิดเพลินในกิจกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ส่วนแรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดจากการได้รับสิ่งตอบแทนหรือรางวัลจากบุคคลรอบตัวหรือจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น คำยกย่องชมเชย หรือสิ่งของรางวัล

ดาร์วิน พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ (2542) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ซึ่งแรงจูงใจภายใน หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแสวงหาบางอย่างด้วยตนเอง โดยไม่มีบุคคลอื่นมาข้องเกี่ยว หรือเพราะมีสิ่งล่อใจใด ๆ แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความต้องการ เจตคติและความสนใจพิเศษ กล่าวคือความต้องการเป็นสิ่งที่อยู่ข้างในจิตใจของคนทุกคน อันจะทำให้เกิดแรงขับ แรงขับนี้จะก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความพึงพอใจ เจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะช่วยให้บุคคลทำในพฤติกรรมที่เหมาะสม และความสนใจพิเศษเป็นความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษที่จัดว่าเป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความเอาใจใส่ในสิ่งนั้น ๆ มากกว่าปกติ

ส่วนแรงจูงใจภายนอก หมายถึง สภาวะของบุคคล ที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากภายนอกที่ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคล แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ เป้าหมายหรือความคาดหวังของบุคคล ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า บุคลิกภาพและเครื่องล่อใจอื่น ๆ กล่าวคือ เป้าหมายหรือความคาดหวังของบุคคลในการกระทำใด ๆ ย่อมกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า เพราะบุคคลที่มีโอกาสทราบว่าตนจะได้รับความสำเร็จอย่างไรจากการกระทำนั้น ย่อมจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความตั้งใจและเกิดการแสดงออกพฤติกรรมขึ้นได้ บุคลิกภาพเป็นความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละอาชีพหรือของแต่ละบุคคลจะก่อให้เกิดแรงจูงใจที่กระตุ้นให้เกิดการแสดงออกพฤติกรรมขึ้นได้ และเครื่องล่อใจอื่น ๆ มีสิ่งล่อใจหลายอย่างที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น เช่น การให้รางวัล อันเป็นเครื่องกระตุ้นให้อยากกระทำ หรือการลงโทษ ซึ่งจะกระตุ้นมิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้การยกย่องชมเชย การตำหนิติเตียน การประกวด การแข่งขัน หรือการทดสอบก็จัดว่าเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการแสดงออกพฤติกรรมได้ทั้งสิ้น

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2555) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ซึ่งแรงจูงใจภายในเป็นแรง

กระตุ้นจากสิ่งที่อยู่ภายในตัวของแต่ละบุคคลที่ส่งผลให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมตามที่ได้วางแผนเอาไว้ล่วงหน้า หรือตามความต้องการ ด้วยการอาศัยหลักเหตุผลหรือเกิดจากความชอบส่วนบุคคล แรงจูงใจภายในก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่คงทนถาวร ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงกระตุ้นจากสิ่งที่อยู่ภายนอกของตัวบุคคลที่ส่งผลให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมตามที่ได้วางแผนเอาไว้ล่วงหน้า หรือตามความต้องการ แรงจูงใจประเภทนี้ เช่น การแข่งขันร่วมมือ การชมเชย การให้รางวัล การให้รู้ถึงผลการเรียนรู้ การทำนิติเตียน การลงโทษ เป็นต้น ซึ่งแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจไม่ถาวร เพราะบุคคลจะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวก็ต่อเมื่อมีสิ่งล่อใจ แต่ถ้าหากบุคคลนั้นไม่ต้องการหรือเมื่อรู้ว่าสิ่งนั้นเป็นเรื่องยากที่จะทำได้ บุคคลก็จะไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมนั้น

พรพิมล จันทรพิลล (2539) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ แรงจูงใจตามลักษณะที่แท้จริง แรงจูงใจตามลักษณะกิจกรรมที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และแรงจูงใจตามลักษณะการคิด ดังนี้

แรงจูงใจตามลักษณะที่แท้จริง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ แรงจูงใจทางร่างกาย (physiological motivation หรือ survival motivation) เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่เพื่อการเอาชีวิตรอด เช่น ความหิว ความต้องการอากาศหายใจ ความต้องการพักผ่อน เป็นต้น แรงจูงใจทางสังคม (psychological motivation หรือ social motivation) เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่ความต้องการของจิตใจ เช่น การคาดหวังการมีชื่อเสียง การคาดหวังความสำเร็จในหน้าที่การงาน การคาดหวังความสำเร็จในชีวิต ความคาดหวังความสุข เป็นต้น และแรงจูงใจเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง (self-esteem motivation) เป็นแรงจูงใจได้จิตสำนึกที่ทำให้บุคคลเห็นคุณค่าของตนเอง เช่น ความรู้ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ เพราะถ้าตนเองเห็นคุณค่าในตนเองก็จะแสดงออกมาด้วยรู้สึกชื่นชอบ พึงพอใจและมีความสุข

แรงจูงใจตามลักษณะกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย คือ ความมุ่งหมายการกระทำ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) เป็นแรงจูงใจที่เป็นความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ทำ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (affiliative motivation) เป็นแรงจูงใจที่เป็นความปรารถนาต้องการได้รับการยอมรับและความรักจากบุคคลอื่นในสังคม มีความรู้สึกไม่ดีเมื่อใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวหรือโดนพลัดพรากออกจากสังคม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีบุคลิกชอบคลุกคลีกับการทำงานที่เป็นกลุ่ม มีความเข้าใจ เห็นใจ และใส่ใจเพื่อนร่วมปฏิบัติงานด้วยกัน และแรงจูงใจใฝ่อำนาจ (power motivation) เป็นแรงจูงใจที่เป็นความปรารถนาที่จะมีอำนาจเหนือกว่าบุคคลอื่น ๆ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงเกิดจากการมีพัฒนาการมาจากความรู้สึกด้อยต่ำ มักจะมีบุคลิกทำงานในลักษณะที่เป็นผู้นำ

แรงจูงใจตามลักษณะการคิด แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่ปฏิบัติด้วยความเต็มใจและตระหนักว่าความสำเร็จที่เกิดจากการกระทำนั้นเป็นรางวัลในตัวเอง และแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากบุคคลคาดหวังผลจากการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ได้เกิดจากการกระทำเพราะอุดมการณ์ ทำให้บุคคลนั้นมีความผูกพันด้านจิตใจกับกิจกรรมที่ทำน้อยมาก การกระทำกิจกรรมนั้นอยู่ที่สิ่งภายนอกที่เป็นสิ่งเร้า เช่น รางวัล ผลการเรียน การยกย่องชมเชย การลงโทษ เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของแรงจูงใจดังกล่าว จึงขอสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีด้วยกัน 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความสนใจ การมองเห็นคุณค่า ความพึงพอใจ ความต้องการ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมค่อนข้างถาวร และแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง ค่ายกย่องชมเชย การได้รับการยอมรับ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมไม่คงที่ถาวร

ตอนที่ 4 ธรรมชาติของแรงจูงใจ

ดาร์วิน พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ (2542) อธิบายถึงธรรมชาติของแรงจูงใจในขอบเขตของพลังงานและแรงขับที่คอยผลักดันการแสดงออกถึงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว การคาดหวัง การตั้งเป้าหมาย เป็นองค์ประกอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **ความต้องการ (needs)** เป็นสภาพที่บุคคลขาดภาวะสมดุลในตนเอง ทำให้เกิดแรงผลักดันเพื่อสร้างปรับตัวให้เข้าสู่ภาวะสมดุลด้วยการแสดงพฤติกรรม กล่าวได้ว่าสิ่งที่กระตุ้นส่วนใหญ่เกิดเนื่องมาจากความต้องการของบุคคล ซึ่งความต้องการในบุคคลมี 2 ประเภท ความต้องการทางกายและการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งความต้องการทางกายเป็นความต้องการของร่างกายที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น ต้องการกินอาหาร ต้องการหายใจ ต้องการขับถ่ายของเสีย ต้องการพักผ่อน ต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการทางกายทำให้เกิดแรงจูงใจที่แสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางกายนี้ว่า แรงจูงใจทางสรีระหรือทางชีวภาพ ส่วนการเรียนรู้ทางสังคม เป็นความต้องการของจิตใจที่มาจากความต้องการทางสังคม เช่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ต้องการความรัก ความมั่นคงปลอดภัย ต้องการอิสรภาพ ความสำเร็จในชีวิต ตำแหน่งทางสังคม เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้ทางสังคมเป็นเหตุให้ทำให้เกิดแรงจูงใจที่บุคคลแสดงออกทางพฤติกรรม แรงจูงใจนี้เรียกว่า แรงจูงใจทางสังคม

2) **แรงขับ (drive)** เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางกายและสิ่งเร้าที่เกิดจากภายในตัวบุคคล ความต้องการและแรงขับมักเกิดควบคู่กัน กล่าวคือ เมื่อเกิดความต้องการแล้ว ความต้องการนั้น ๆ ไป ผลักดันแรงขับให้แสดงพฤติกรรมออกมา นอกจากนี้แรงขับยังหมายถึงสภาพของจิตที่เป็นผล เนื่องมาจากความต้องการทางกาย

3) **สิ่งล่อใจ (incentive)** เป็นแรงจูงใจภายนอกที่ชักนำให้บุคคลให้แสดงออกพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ตั้งไว้

4) **การตื่นตัว (arousal)** เป็นภาวะที่บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งการตื่นตัวมี 3 ระดับ ได้แก่ การตื่นตัวระดับสูง การตื่นตัวระดับกลาง และการตื่นตัวระดับต่ำ ระดับการตื่นตัวที่ดีที่สุด คือ การตื่นตัวระดับกลาง ถ้าเป็นการตื่นตัวระดับสูง จะตื่นตัวมากไปจนกลายเป็นตื่นตกใจจนขาดสมาธิในการทำงาน ถ้าตื่นตัวระดับต่ำก็มักทำงานทำงานเฉื่อยชา ผลงานเสร็จช้า

5) **การคาดหวัง (expectancy)** เป็นการตั้งความปรารถนาหรือการพยากรณ์ล่วงหน้าของบุคคล ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งการคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดัน หรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรม

6) **การตั้งเป้าหมาย (goal setting)** เป็นการกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายปลายทางของการกระทำ จัดเป็นแรงจูงใจภายในของบุคคลนั้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในธรรมชาติของแรงจูงใจ ซึ่งได้แก่ ความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว การคาดหวัง และ การตั้งเป้าหมาย จะเห็นได้ว่าค่อนข้างที่จะความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นให้แรงขับหรือแรงผลักดัน ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างมีทิศทาง

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

นักเรียนที่มีแรงจูงใจ หมายถึง นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรงเรียน มีใจรักโรงเรียนคิดว่าโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตนเอง มีลักษณะนิสัยการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถจนเสร็จสิ้น มีใจรักการเรียนรู้ และมีผลการเรียนที่ดี (Keith, Wetherbee & Kindzia, 1995)

Dembo และ Seli (2008) ได้เสนอว่าการจูงใจนักเรียนประกอบด้วย 3 ปัจจัย ปัจจัยแรกเป็นปัจจัยทางสังคมที่หมายถึงสภาพความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของครอบครัว ปัจจัยที่สองเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและการสนับสนุนของครูที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และปัจจัยที่สามเป็นปัจจัยภายในหรือความเชื่อและทัศนคติของนักเรียน โดยที่ปัจจัยวัฒนธรรมทางสังคมและปัจจัยสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อปัจจัยภายใน จากงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจได้ชี้ชัดว่าปัจจัยภายในเป็นกุญแจสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ปัจจัยทางภูมิหลังของ

นักเรียนก็มีผลต่อแรงจูงใจ กล่าวคือ นักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ย่อมมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ปัจจัยทางสังคม (sociocultural factor) สภาพครอบครัวและวัฒนธรรมของครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักเรียน กล่าวคือ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน และความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Coleman, et al., 1996 อ้างถึงใน Wentzel & Wigfield, 2009; Dembo & Seli, 2008; ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล, 2555) ซึ่งปัจจัยทางสังคมในที่นี้คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (parental support) การรับรู้ถึงความผูกพัน การช่วยเหลือ และการสนับสนุนทางการศึกษาของผู้ปกครองมีผลต่อนักเรียน เพราะผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นและมีอิทธิพลเป็นอย่างมากในการกระตุ้นแรงจูงใจแรกเริ่มของนักเรียน (Williams & Burden, 1997) กล่าวคือ ผู้ปกครองหรือพ่อแม่หรือบุคคลที่คอยดูแลนักเรียนจะมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้และความพร้อมของนักเรียนทุกระดับชั้น เมื่อผู้ปกครองเชื่อในความสามารถของบุตรหลานและมีคาดหวังไว้สูงจะส่งผลให้ผู้ปกครองสนับสนุนบุตรหลานตั้งแต่วัยแรกเริ่ม และคอยช่วยเหลือการแก้ปัญหา (Coleman, et al., 1996 อ้างถึงใน Wentzel & Wigfield, 2009; Dembo & Seli, 2008) ส่งเสริมและให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่เป็นพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจสูงก็จะตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงานและมุ่งหวังในผลสัมฤทธิ์ผลของบุตรไว้สูง (ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล, 2555)

5.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom environmental factors) สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน การมอบหมายชิ้นงาน พฤติกรรมของครูและวิธีการสอนของครูล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักเรียน Ratcliff (1995 อ้างถึงใน Dembo & Seli, 2008) ได้อธิบายว่าแรงจูงใจของนักเรียนและการบรรลุผลสำเร็จจะมีมากขึ้นก็ต่อเมื่อครูได้มอบหมายชิ้นงานที่ทำทายความสามารถของนักเรียน กระตุ้นนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่หลากหลาย มีการให้ข้อมูลสะท้อนกลับตลอดเวลาและโอกาสในการแก้ไขชิ้นงาน ดังนั้นครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก (Nicholls, 1979 อ้างถึงใน ประวีณา เขียมยี่สุน, 2553) ซึ่งปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนคือ สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ และการสนับสนุนจากครู

1) **สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (academic environment)** บุคลิกภาพและพฤติกรรมของครู การออกแบบการเรียนการสอนและกิจกรรมของครู และการเลือกใช้สื่อในระหว่างการจัดการเรียนการสอนล้วนมีความสำคัญต่อจุดหมายของการเรียนรู้ของนักเรียน (Good, 1983 อ้างถึงใน Ames, 1992) ครูที่มีบุคลิกภาพดีในหลาย ๆ ด้าน แสดงออกทางกิริยาท่าทาง นิสัย การแต่งกายตลอดจนลักษณะที่บ่งบอกถึงสภาพอารมณ์และจิตใจ ย่อมมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน นอกจากนี้การเอาใจใส่ของครูและการกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว และพยายามทำงานในหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จจะเป็นปัจจัยสำคัญช่วยในการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุพจน์ คนยี่น, 2544 อ้างถึงใน ศุภชัย สว่างภพ และคณะ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับ Dornyei (1994 อ้างถึงใน Zhao, 2012) ที่ได้กล่าวว่าครูควรกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทำหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนการสอน และเชื่อมโยงกับความต้องการจำเป็น คุณค่าหรือเป้าหมายที่สำคัญของนักเรียนกับการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนการสอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ที่อบอุ่น ผ่อนคลายและไม่เครียด เพื่อให้เกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่ดีขึ้น และเพื่อชักนำให้เกิดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์และความคงทนของแรงจูงใจของนักเรียน (ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล, 2555)

การมอบหมายภาระงานที่กระตุ้นและท้าทายความสามารถของนักเรียนเพื่อต้องการให้นักเรียนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละครั้งที่ครูมอบหมายงานครูควรเกริ่นนำเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและเพื่อไม่ให้เกิดความกดดันหรือความเครียดในภาระงานนั้น ๆ (Williams & Burden, 1997; Dembo & Seli, 2008) ซึ่ง Ames (1992) ได้ศึกษาพบว่าภาระงานหรือกิจกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องที่จะกระตุ้นพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจและสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความเต็มใจและความพยายาม จนกลายเป็นความยึดมั่นอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Ratcliff (1995 อ้างถึงใน Dembo & Seli, 2008) ได้อธิบายเมื่อครูได้มอบหมายภาระงานที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน กระตุ้นนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่หลากหลาย และมีโอกาสในการแก้ไขชิ้นงาน จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียนและการบรรลุผลสำเร็จให้มีมากขึ้น

นอกจากนี้ Crookes และ Schmidt (1991 อ้างถึงใน Zhao, 2012) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนว่า แทนที่ครูจะใช้สื่อการสอนแบบดั้งเดิม ครูควรเปลี่ยนมาใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ใช้รูปแบบการพิมพ์ที่หลากหลาย ใช้ภาพประกอบที่มีสีสัน ใช้การนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ ซึ่งสื่อการสอนสามารถเพิ่มความสนใจของนักเรียนและสื่อการสอนเหล่านี้จะมีอิทธิพลทางบวกต่อการกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียนและการรักษาไว้ซึ่งแรงจูงใจ

ดังนั้นการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครูและการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายมีส่วนช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน (Williams & Burden, 1997; Dembo & Seli, 2008)

2) **การสนับสนุนจากครู (teacher support)** การให้ข้อมูลของครูเพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงและการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นจะทำให้แรงจูงใจและการบรรลุผลสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนมีมากขึ้น (Ratcliff, 1995 อ้างถึงใน Dembo & Seli, 2008; Zhao, 2012) ซึ่งนักจิตวิทยาทางพฤติกรรมเป็นกลุ่มแรกที่ทำให้การยอมรับถึงอำนาจของการสนับสนุนจากครูว่ามีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ (Williams & Burden, 1997) โดยที่การสนับสนุนจากครูมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน (Zhao, 2012) แต่การสนับสนุนจากครูที่เป็นการเสริมแรงภายนอกในรูปแบบของรางวัล คะแนนคุณงามความดี (merit marks) หรือคำยกย่องที่เรียบง่าย ได้ถูกนำมาใช้บ่อยครั้งว่าเป็นวิธีที่ดีเยี่ยมเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจหรือมีแรงจูงใจต่ำ (Wheldal & Merrett, 1984 อ้างถึงใน Williams & Burden, 1997) ยิ่งไปกว่านั้นการสนับสนุนจากครูเป็นการจัดเตรียมข้อมูลสำหรับส่งเสริมความก้าวหน้าและความสำเร็จเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ (Schmidt et al., 1996 อ้างถึงใน Zhao, 2012)

5.3 **ปัจจัยภายใน (internal factors)** ความเชื่อ ความรู้สึกและการรับรู้เป็นปัจจัยภายในที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการจูงใจและการบรรลุผลสำเร็จทางวิชาการตามมา ถ้าหากนักเรียนเห็นคุณค่าในชิ้นงานที่ครูมอบหมายและเชื่อว่าตนเองสามารถจัดการกับชิ้นงานได้ นักเรียนจะใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ใช้ความพยายามอย่างหนัก และยังคงอดทนที่จะทำชิ้นงานให้สำเร็จ ซึ่ง Williams และ Burden (1997) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจของบุคคลจะเพิ่มมากขึ้นถ้าหากบุคคลนั้นมีความเข้าใจรับรู้ถึงตนเองและบุคคลควบคุมการกระทำของตนเองได้ โดยปัจจัยภายในที่นี้ คือ การรับรู้ความสามารถของนักเรียนของตนเองและความวิตกกังวล

1) **การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy)** ความเชื่อของนักเรียนต่อตนเองถึงความสามารถที่จะเรียนรู้และความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและการใช้ความพยายามของตนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ (Pintrich et al., 1993; Dembo & Seli, 2008) ถ้านักเรียนเชื่อในความสามารถของตนว่าสามารถเรียนรู้จากรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายได้ นักเรียนก็จะเรียนอย่างมีกลยุทธ์และอย่างมีประสิทธิภาพ (Pintrich et al., 1993)

นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนยังรวมถึงการตัดสินใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและระดับความทะเยอทะยานของนักเรียนจะเป็นตัวกำหนดถึงปริมาณความพยายามที่ใช้ทำงาน

ให้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์และกำหนดปริมาณความมั่นใจของนักเรียนในทักษะที่ตนเองมีต่อการทำงานนั้น (Pintrich et al., 1993; DÖrnyei & Csizér, 1998) ซึ่ง Williams และ Burden (1997) พบว่าความถนัดและประสบการณ์ที่ผ่านมาจะมีผลต่อความเชื่อแรกเริ่มถึงขีดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ขณะที่ Bandura (1993) อ้างถึงใน DÖrnyei & Csizér, 1998) ได้สรุปถึงความศรัทธาในความสามารถของตนว่าเป็นตัวกำหนดอารมณ์ความรู้สึก การนึกคิด การกระตุ้น และพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนที่มีการรับรู้ถึงความสามารถของตนต่ำจะรู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องยาก จะคอยตำหนิตั้งความไม่สมบูรณ์แบบของตนและมองว่าความไม่สมบูรณ์แบบของตนเป็นอุปสรรคต่อการทำงานนั้น ๆ ทำยที่สุดนักเรียนกลุ่มนี้จะสูญเสียความศรัทธาในความสามารถของตนได้ง่าย และยอมแพ้ในที่สุด ในทางตรงกันข้ามถ้าหากนักเรียนมีการรับรู้ถึงความสามารถของตนสูง จะแสดงออกถึงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จเพิ่มขึ้น และนักเรียนจะทำงานในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความมั่นใจ ทำยที่สุดนักเรียนกลุ่มนี้จะรักษาไว้ถึงความพยายามเพื่อบรรลุผลสำเร็จ

2) **ความวิตกกังวล (anxiety)** การรับรู้ถึงอารมณ์ความสงสัย ความเครียด ความกระวนกระวายใจ และความกลัวในส่วนบุคคลที่เกิดจากการถูกกระตุ้นจากตนเองหรือจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง (Horwitz & Cope, 1986 อ้างถึงใน Zhao, 2012) และ Stipek (1988 อ้างถึงใน Zhao, 2012) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลที่น้อยเกินไปหรือความวิตกกังวลที่มากเกินไปจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักเรียน เนื่องจากความวิตกกังวลจะทำงานเสมือนเป็นตัวกรองการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก และความวิตกกังวลจะไปขัดขวางการรับรู้ของนักเรียน ซึ่งผลที่ตามมาคือนักเรียนจะประสบถึงความล้มเหลวที่เกิดขึ้น (Krashen, 1982 อ้างถึงใน Zhao, 2012; Pintrich et al., 1993)

5.4 **ปัจจัยภูมิหลัง (background factors)** จากการศึกษางานวิจัยทั้งของไทยและของต่างประเทศพบว่าปัจจัยภูมิหลังที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ช่วงอายุ ดังนี้

1) **เพศ (gender)** ในอดีตทฤษฎีแรงจูงใจได้อธิบายว่าผู้หญิงเป็นเพศที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แต่ในปัจจุบันงานวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางบวกที่เกี่ยวกับบริบทในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และกีฬา ในขณะที่ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะมีแรงจูงใจขึ้นชอบในภาษาและการอ่านมากกว่า (Steinmayr & Spinath, 2008; Wentzel & Wigfield, 2009) ซึ่ง Steinmayr และ Spinath (2008) และ Downey และ Yuan (2005) อ้างถึงใน Wentzel & Wigfield, 2009) ได้กล่าววาระดับการศึกษาของผู้หญิงเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชายแล้วผู้หญิงมีผล

การเรียนที่ดีกว่าผู้ชายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และผู้หญิงมีอันดับผลการเรียนและรางวัลเกียรติยศที่ดีกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ Swanson (2002 อ้างถึงใน Wentzel & Wigfield, 2009) พบว่าผู้ชายมีโอกาสในการหยุดเรียนกลางคันหรือลาออกกลางคันถึงร้อยละ 38.00 ซึ่งมากกว่าผู้หญิงที่พบร้อยละ 28.00

2) **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement)** แรงจูงใจเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และเป็นพลังที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเช่นกัน (Nicholls, 1979 อ้างถึงใน ประวีณา เขียมยี่สุน, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Rai (1980 อ้างถึงใน วัชรระ คำเพ็ง, 2536) ได้ทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน นอกจากนี้นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงมีความปรารถนาที่จะมีผลสัมฤทธิ์สูงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ทำให้ใช้ความพยายามและใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ (กฤษมณฑ์ วัฒนานรงค์, 2552 : ออนไลน์)

3) **ระดับชั้น (grade level)** เป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน เพราะเมื่อนักเรียนศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นนั้นหมายความว่านักเรียนน้อยมีอายุที่มากขึ้น ซึ่งโสภณ ผดุงจันทร์ (2546 อ้างถึงใน สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และ ทศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ, 2553) อธิบายว่าระดับช่วงอายุที่ต่างกันจะส่งผลต่อแรงจูงใจ กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุน้อยเมื่อพบกับอุปสรรคหรือความล้มเหลวจะมีความอดทนที่จะพยายามเอาชนะอุปสรรคหรือความล้มเหลวนั้น อีกทั้งมีการใช้ความพยายามบ่อยครั้งกว่านักเรียนที่มีอายุมาก และนักเรียนที่มีอายุน้อยจะมีมุมมองทัศนคติเชิงบวกกับความพยายามและมองถึงความพยายามเป็นเรื่องที่ตึงาม ทำให้นักเรียนที่มีอายุมีความพร้อมและความเต็มใจที่จะลองผิดลองถูกเพื่อเอาชนะหรือให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่ตั้งใจไว้ แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนที่มีอายุมากจะมีมุมมองทัศนคติเรื่องความพยายามเป็นดาบสองคม กล่าวคือความพยายามมีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ด้วยกัน (กฤษมณฑ์ วัฒนานรงค์, 2552 : ออนไลน์)

ตอนที่ 6 ลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ

นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากนักเรียนคนอื่น ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงดังนี้

1) **มีความรับผิดชอบต่อตนเอง** นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะพยายามทำงานให้สำเร็จตามความพึงพอใจหรือตามมาตรฐานความเป็นเลิศของตนเอง (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2544) ไม่ใช่เพราะหวังให้คนอื่นยกย่องเชิดชู ต้องการมีอิสระทางความคิดและการกระทำ ชอบความสำเร็จที่มาจากความสามารถและความพยายามของตนเองมิใช่ความสำเร็จที่มาจากโอกาส (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2541; แสงเดือน ทวีสิน, 2545; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

2) **มีความกล้าเสี่ยงพอสมควร** นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะกำหนดเป้าหมายในการเรียนหรือการทำงานในระดับปานกลาง เลือกงานที่มีความยากง่ายระดับปานกลาง มีความท้าทายและกล้าตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล เพราะมีความมั่นใจในตนเองสูง โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจในตนเองเมื่อตนเองสามารถทำงานที่ยากให้สำเร็จลุล่วงสำเร็จได้ (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2541; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

3) **มีความกระตือรือร้นหรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลกใหม่** นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะมีความขยันพากเพียรเฉพาะในงานที่ทำหายและช่วยความสามารถของตนเองด้วยการค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไข นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะขยันเฉพาะกับงานที่ต้องใช้สมองหรืองานที่อยู่ท่ามกลางปัญหา เพราะตนเองจะเกิดความรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำงานสำเร็จลุล่วงแล้ว (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

4) **มีการทำนายหรือคาดคะเนไว้ล่วงหน้า** นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะมีการวางแผนในระยะยาวและมองเห็นผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำของตนเอง (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

5) **มีทักษะในการจัดระบบงาน** นักเรียนที่มีแรงจูงใจมีทักษะจัดระบบงานอย่างมีเป้าหมาย กำหนดลำดับการทำงานก่อนหลัง สามารถนางานไปบูรณาการ และรู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะกับงาน (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

6) **ต้องการทราบผลการตัดสินใจ** นักเรียนที่มีแรงจูงใจมีความต้องการข้อมูลป้อนกลับจากการกระทำของตนเอง (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2544) เพื่อติดตามผลของการกระทำ และจะนำข้อมูลป้อนกลับไปปรับปรุง แก้ไข และพยายามทำงานนั้นหรืองานต่อไปให้ดีขึ้นกว่าเดิม (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525; McClelland, 1987 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ, 2544; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

ตอนที่ 7 กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจเป็นวิธีการที่ครูใช้เพื่อทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความท้าทายและน่าสนใจ และที่สำคัญทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจช่วยให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน พัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะตามที่ครูต้องการ ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน (Good & Brophy, 1987; Hootstein, 1998) และสามารถลดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการขาดแรงจูงใจอีกด้วย (Palardy, 1999) การที่ครูทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและปัจจัยที่ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ ครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนด้วยการใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน โดยกลยุทธ์สร้างแรงจูงใจที่นิยมใช้กัน มีดังต่อไปนี้

1) **กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม (tangible reward strategy)** ครูให้รางวัลที่เป็นวัตถุหรือสิ่งของกับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีการปฏิบัติและพฤติกรรมที่ดี ด้วยการให้จดหมาย แสดงถึงการเห็นคุณค่าในตัวนักเรียน การให้ดาว การให้สติ๊กเกอร์ การให้ผลการเรียน เป็นต้น ทางจิตวิทยาถือว่าการให้รางวัลมีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้ การสร้างความพึงพอใจและช่วยในการกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจ (Good & Brophy, 1987; Newby, 1991; Pintrich & Schunk, 1996; Tomal, 2007; มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547; อารี พันธุ์มณี, 2546 อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553)

2) **กลยุทธ์การให้รางวัลเป็นนามธรรม (intangible reward strategy)** ครูให้รางวัลที่ไม่สามารถจับต้องได้แก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีการปฏิบัติและพฤติกรรมที่ดีด้วยการใช้คำพูดที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าในตัวนักเรียน ความต้องการทางสังคม เป็นต้น การชมเชยทำให้นักเรียนเกิดการสร้างความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจ มีกำลังใจ มีความพยายามในการทำงาน และช่วยในการกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจ (Good & Brophy, 1987; Newby, 1991; Gage & Berliner, 1992; Pintrich & Schunk, 1996; Tomal, 2007; มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547; อารี พันธุ์มณี, 2546 อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553) แต่ต้องระวังอย่างใช้มากเกินไป เพราะจะทำให้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร (Gage & Berliner, 1992)

3) **กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นทางการ (formal reward strategy)** การให้รางวัลที่เป็นทางการเป็นการให้รางวัลพิเศษเพื่อแสดงการเห็นคุณค่าในตัวนักเรียน เช่น การให้ทุนการศึกษา การให้รางวัลจากบุคคลสำคัญในสังคม การให้รางวัลที่เกิดจากการประกวดหรือการแข่งขัน การจัดกิจกรรมอาสาสมัคร การเชิญบุคคลากรพิเศษมาบรรยาย เป็นต้น (Tomal, 2007)

4) **กลยุทธ์ภาวะผู้นำ (leadership strategy)** ครูใช้ลักษณะภาวะผู้นำมาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้เกิดแรงจูงใจ เช่น ครูมีคุณภาพและมีความเป็นมืออาชีพ การเรียนรู้แบบร่วมมือกันทำ

กิจกรรม เปิดใจยอมรับฟังและเห็นคุณค่าความแตกต่าง เคารพความหลากหลายของเชื้อชาติ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีศีลธรรม เป็นต้น (Tomal, 2007)

5) **กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ (discipline strategy)** ครูใช้การฝึกฝนนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียน (Good & Brophy, 1987) ด้วยการตั้งกฎให้นักเรียนปฏิบัติ ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและของผู้อื่น เป็นต้น (Tomal, 2007) นอกจากนี้ครูสามารถอบรมนักเรียนด้วยการลงโทษ การตำหนิ การดู การตัดคะแนน เมื่อนักเรียนมีการแสดงออกพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่โดยปกติแล้วการชมเชยจะให้ผลดีกว่ากว่าการตำหนิ สำหรับนักเรียนที่เรียนดีเมื่อนักเรียนถูกตำหนิจะใช้คำตำหนิเป็นแรงผลักดัน (Tomal, 2007; มาลี จูทา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547; อารี พันธุ์มณี, 2546 อ้างถึงใน สุวีรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553)

6) **กลยุทธ์การสร้างความเชื่อมั่น (confidence strategy)** ครูพัฒนานักเรียนให้มีความเชื่อมั่นโดยให้เห็นถึงความสามารถในการประสบความสำเร็จ แสดงระดับท้าทายที่ให้ประสบความสำเร็จภายใต้เงื่อนไขการเรียนรู้ ให้นักเรียนเห็นถึงความพยายามอย่างเต็มที่และก่อให้เกิดความคาดหวังที่เพิ่มขึ้น ให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งความเชื่อมั่นช่วยให้นักเรียนทราบถึงความเป็นไปได้ของการประสบความสำเร็จของงาน (Keller, 1987; Newby, 1991; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555)

7) **กลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง (level of expectation strategy)** ครูให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างความพยายามกับผลที่ออกมาเพื่อให้นักเรียนคงระดับความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จของตนเอง (Brophy, 1987; Hootstein, 1998) โดยครูให้นักเรียนตั้งระดับความคาดหวังหรือเป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและความสามารถของตนเอง และระดับความคาดหวังนั้นควรที่จะชัดเจน เฉพาะเจาะจง ยากและท้าทายแต่ไม่เกินความสามารถของตนเอง (Pintrich & Schunk, 1996; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) การตั้งระดับความคาดหวังเพื่อครูจะได้หาทางช่วยสนับสนุนส่งเสริม และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้นักเรียนรับรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงเพื่อที่จะได้แก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง และเพื่อเป็นพื้นฐานของความรู้สึกในความสำเร็จ ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและพัฒนาให้เกิดแรงจูงใจเพื่อการเรียนรู้ต่อไป (Gage & Berliner, 1992; Pintrich & Schunk, 1996; มาลี จูทา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547)

8) **กลยุทธ์การสื่อสาร (communication strategy)** ครูใช้การสื่อสาร 2 ทางกับนักเรียนด้วยความเข้าใจความต้องการของนักเรียน (Good & Brophy, 1987) ใช้คำพูดที่ข้อสันติและตรงไปตรงมา หลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน กล่าวซ้ำและใช้คำพูดที่เข้าใจง่ายขึ้น ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อส่งเสริมการสื่อสารให้ดีขึ้น มีความอดทนและเป็นผู้ฟังที่ดี (Tomal, 2007) นอกจากนี้ครูควร

ให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเอง ว่าตนเองดีขึ้น เก่งขึ้น จะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ ให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองเพื่อที่จะพัฒนาความสนใจของตนเองต่อการเรียนต่อไป (มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547)

9) **กลยุทธ์การจัดการกับความเครียด (stress management strategy)** ครูที่เข้าใจระดับขีดจำกัดความอดทนของตนเอง จะมีวิธีจัดการกับความเครียดของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขตลอดเวลา เข้าใจความอ่อนแอของตนเอง ตั้งเป้าหมายที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ เข้าใจสภาพสังคมรอบตัว มีการมองโลกในแง่บวก ไม่ยึดเยียด ความเครียดให้กับนักเรียน (Tomal, 2007) นอกจากนี้หากครูเข้าใจอารมณ์และความเครียดของนักเรียน ด้วยการคำนึงถึงเหตุการณ์ 3 ประการคือ นักเรียนจะรู้สึกคับข้องใจและเกิดความเครียดอย่างรุนแรง เมื่อนักเรียนถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อสิ่งที่ซ้ำซาก และสุดท้ายนักเรียนจะเกิดความไม่สบายใจหากต้องเรียนในสิ่งที่ขัดแย้งกับชีวิตประจำวัน ซึ่งถ้าหากครูเข้าใจอารมณ์และความเครียดของนักเรียนแล้วก็จะสามารถจูงใจนักเรียนให้นักเรียนอยากเรียนได้ (มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546)

10) **กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน (class management strategy)** ครูมีการจัดการในชั้นเรียนที่ดีมีบรรยากาศทำทหายความอยากรู้ของนักเรียน ปราศจากการขู่เข็ญ (Keller, 1987; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) เตรียมการส่งเสริมกำลังใจ การเพิ่มระดับความคาดหวังของนักเรียน แสดงข่าวสารและบทความที่ส่งเสริมกำลังใจนักเรียน จัดเตรียมระบบความปลอดภัยที่จำเป็น จัดการกับภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ (Keller, 1987; Tomal, 2007) ลดความกังวลในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลจากการสอบที่มีการได้และตก และเน้นที่รางวัลมากกว่าการลงโทษ (บุญศรี คำชาย, 2540)

11) **กลยุทธ์การสอน (instructional strategy)** การทำให้นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ๆ มีความหมาย และมีคุณค่าในการเรียนรู้ (Good & Brophy, 1987) ด้วยการที่ครูมีการเตรียมแผนการสอนที่ดี จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน มีการส่งเสริมนักเรียนด้วยการให้ภาพสะท้อน จัดเตรียมการประเมินที่น่าเชื่อถือ ให้ข้อมูลป้อนกลับ มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดี มีสื่อการสอนที่ดี มีอารมณ์ขัน (Good & Brophy, 1987; Newby, 1991; Gage & Berliner, 1992; Pintrich & Schunk, 1996; Tomal, 2007, สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555) มีการใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย การใช้เกมและละคร และการใช้วิธีการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย เข้าใจได้มากขึ้น ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น (Keller, 1983; Good & Brophy, 1987; Newby, 1991; Gage & Berliner,

1992; Hootstein, 1998; กุญชรีย์ คำชาย, 2540; อารี พันธุ์มณี, 2546 อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553) นอกจากนี้ครูควรกระตุ้นนักเรียนให้เห็นคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้ ทราบถึงประโยชน์ของสิ่งจะเรียน ให้เห็นถึงการเชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาก่อน หรือเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าเรื่องที่เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัว และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ (Good & Brophy, 1987; Newby, 1991; Gage & Berliner, 1992; Hootstein, 1998; มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547; อารี พันธุ์มณี, 2546 อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553; สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2555)

12) กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ (competition and cooperation strategy)

กลยุทธ์นี้เป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง สามารถจัดการได้ด้วย 3 วิธี คือ การแข่งขันระหว่างนักเรียนทั้งหมด การแข่งขันระหว่างกลุ่ม และการแข่งขันกับตนเอง (มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547) ซึ่งการแบ่งกลุ่มแข่งขันจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความมานะอดทนและพยายามปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น (Pintrich & Schunk, 1996) นอกจากนี้การแบ่งกลุ่มแข่งขันจะทำให้นักเรียนเกิดความร่วมมือร่วมใจกัน และทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยเพราะไม่ต้องรับผิดชอบการกระทำเพียงลำพัง (กุญชรีย์ คำชาย, 2540) สำหรับนักจิตวิทยาสันับสนุนการแข่งขันกับตนเองมากที่สุด เพราะการแข่งขันกับตนเองเป็นการจูงใจที่ดี และส่งเสริมสุขภาพจิต (มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547)

13) กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ (building relationship strategy) ครูต้องเป็น

แบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ (Good & Brophy, 1987) แสดงถึงความกระตือรือร้นในเวลาการสอน (สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2555) ส่งเสริมนักเรียนให้มีการทำงานกันเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ให้มีการประนีประนอม มีการยอมรับนับถือจากครูและเพื่อนในชั้นเรียน จะทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นคนที่มีความสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและมีกำลังใจที่เรียนหรือทำกิจกรรม (Good & Brophy, 1987; Tomal, 2007; มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547) นอกจากนี้ครูพยายามพบผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการเรียน (สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2555) เพื่อสามารถให้คำปรึกษานักเรียน และเป็นการแสดงความห่วงใยนักเรียน พัฒนาความไว้วางใจ และความซื่อสัตย์ต่อกันระหว่างครูและนักเรียน (Pintrich & Schunk, 1996; Tomal, 2007)

14) กลยุทธ์การทดสอบ (test strategy) คะแนนสอบมีความสำคัญกับนักเรียน เพราะ

นักจิตวิทยาเชื่อว่าคะแนนเป็นรางวัลทางสังคมที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียน (Gage & Berliner, 1992) อีกทั้งคะแนนสอบอาจจะส่งผลต่อการผ่านบทเรียน ผ่านการเลื่อนชั้น สำเร็จการศึกษา เป็นต้น การทดสอบบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว ขยันมากขึ้นและต้องเอาใจใส่การเรียนอย่าง

สม่าเสมอ (มาลี จุฑา, 2542; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2546; สุธิดา เกตุแก้ว, 2547; อารี พันธุ์มณี, 2546) อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553) และที่สำคัญแบบทดสอบนั้นจะต้องมีความยากในระดับปานกลางถึงสูงจึงจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจ (กฤษณี คำชาย, 2540)

15) กลยุทธ์การค้นหาคำรู้ด้วยตนเอง (learning by yourself strategy) ครูควรเปลี่ยนบทบาทจากครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้กับนักเรียน ช่วยนักเรียนจัดเวลาวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการทำกิจกรรม (สุรางค์ ใควตระกูล, 2555) ด้วยการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากหัวข้อหรือกิจกรรมที่มีความท้าทายและมีความยากปานกลาง (Pintrich & Schunk, 1996) บทเรียนสำเร็จรูป หรือเรื่องที่น่าสนใจใคร่รู้ เพราะนักเรียนจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตนเอง (Brophy, 1987) และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับขั้น ตามความสามารถและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ด้วย ซึ่งบรรยากาศของการเรียนรู้เช่นนี้เป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่คุกคาม ทำให้ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี (กฤษณี คำชาย, 2540) นอกจากนี้ครูสามารถเสนอแนะและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องที่นักเรียนมีปัญหาหรือสนใจได้ (อารี พันธุ์มณี, 2546) อ้างถึงใน สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553)

16) กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง (cooperation with parents strategy) ครูสามารถแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน เพื่อช่วยในการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนขณะอยู่ที่บ้านให้เกิดประโยชน์ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของโรงเรียนและส่งเสริมการเรียนของนักเรียนและสนับสนุน (สุรางค์ ใควตระกูล, 2555)

จากการศึกษากลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนนั้นมีด้วยกันหลายวิธี เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความสนใจ มีอยากรู้อยากเห็น มีความหวังและมีความพึงพอใจที่จะอยากประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นการที่ครูจะเลือกใช้วิธีใดก็ควรคำนึงถึงนักเรียนเป็นหลัก เพื่อให้มีการสร้างจูงใจในตัวนักเรียนได้ประสบผลสำเร็จและคงทนถาวร

ตอนที่ 8 การวัดแรงจูงใจ

การวัดแรงจูงใจทางการเรียนไม่สามารถที่จะวัดได้โดยตรง (อารี พันธุ์มณี; 2543) ดังนั้นนักจิตวิทยาหลายท่านจึงคิดวิธีที่จะวัดแรงจูงใจในการเรียนโดยวัดจากการแสดงพฤติกรรม ความกระตือรือร้น การเอาชนะอุปสรรคในการเรียน และความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ซึ่งวัชรภา ชันส์อานงค์ (2543) ได้สรุปว่า การวัดแรงจูงใจสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือด้วยกัน 4 แบบ ดังนี้

1) แบบทดสอบ TAT (Thematic Apperception Test)

Murray และคณะ (1938 อ้างถึงใน วัชรภา ขันลำอากค์, 2543) ได้สร้างแบบทดสอบและพัฒนาขึ้นเป็นคนแรก ซึ่งเป็นแบบวัดบุคลิกภาพชนิดฉายภาพ (projective technique) ที่ประกอบด้วยบัตรภาพจำนวน 19 บัตร ซึ่งเป็นภาพที่มีความคลุมเคลือสีชาวดำและบัตรภาพเปล่า ผู้ที่เข้ารับการทดสอบจะถูกให้ใช้จินตนาการเล่าเรื่องราวของภาพเป็นจำนวน 10 บัตร ใช้ระยะเวลาในการทดสอบแต่ละครั้ง 1 ชั่วโมง รวม 2 ครั้ง โดยเนื้อเรื่องจะถูกวิเคราะห์ถึง “ความต้องการ” “แรงกดดัน” “ความต้องการสัมฤทธิ์ผล” “ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์” “ความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น” ตามหลักของ Murray (ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547)

ต่อมา McClelland เห็นว่าแบบวัดเดิมมีความคลุมเคลือ จึงได้ทำการปรับแบบวัด TAT นี้ ด้วยการให้ผู้เข้ารับการทดลองดูภาพ 4 ภาพ คือ ภาพที่ 1 ภาพชายสองคนกำลังทำงานอยู่ที่เครื่องกล ภาพที่ 2 ภาพเด็กชายกำลังนั่งศึกษาอยู่ที่โต๊ะที่มีหนังสือวางตรงหน้า ภาพที่ 3 ภาพพ่อกับลูกชาย และภาพที่ 4 ภาพการผ่าตัดและมีภาพเด็กชายอยู่ด้านหน้า (สุนิดา ศิริพากย์, 2553) แล้วเขียนบรรยายภาพละ 5 นาที ในประเด็นดังนี้ ท่านเห็นอะไรในภาพ บุคคลในภาพเป็นใคร ทำไมบุคคลในภาพอยู่ในสถานการณ์นี้ มีอะไรเกิดขึ้นในอดีต บุคคลในภาพกำลังคิดอะไรหรือต้องการอะไร และในอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น

นอกจากนี้ผู้ที่เข้ารับการทดลองดูภาพแล้วแต่งเรื่องราวเกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้คนละ 1 ภาพ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการตอบคำถามหรือบรรยายภาพมาคิดคะแนนเพื่อดูแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยที่ถ้าผู้ที่เข้ารับการทดลองบรรยายเกี่ยวกับความมานะบากบั่นหรือความอุตสาหะในการทำงาน มีการแสดงถึงการวางแผนรอบคอบ และมีผลสัมฤทธิ์สูง ก็จะแสดงว่าผู้ที่เข้ารับการทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Hermans

Hermans (1970 อ้างถึงใน วัชรภา ขันลำอากค์, 2543) ได้ทำการศึกษาแบบทดสอบ TAT และพบว่ามิจุดอ่อนตรงเรื่องความน่าเชื่อถือ จึงสร้างแบบสอบถามขึ้นมาใหม่ (นุศรา ธรรมกิจกำจร, 2539; ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547) เรียกว่า แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Hermans ในหัวข้อคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 10 ประการ คือ (1) มีระดับความมุ่งหวังสูง (2) มีความหวังในการทำงานว่าจะสำเร็จสูง (3) มีความพยายามต่อสู้เพื่อไปสู่ภาวะที่สูงขึ้น (4) มีความอดทนในการทำงานที่ยากเป็นเวลานาน ๆ (5) ในขณะที่งานแม้จะถูกขัดจังหวะก็จะพยายามทำให้สำเร็จ (6) มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว (7) มีความมุ่งอนาคตสูง (8) เลือกเพื่อนที่มีความสามารถ (9) ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และ (10) พยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ดี (ธรรมกิจกำจร, 2539; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

แบบวัดแรงจูงใจฉบับนี้เป็นแบบวัดให้เลือกตอบ (multiple choice) ทั้งหมด 29 ข้อ เพื่อ
ง่ายต่อการให้คะแนนและการแปลผล จึงมีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอน คือ ถ้าตอบถูกได้
1 คะแนนและถ้าตอบผิดได้ 0 คะแนน มีค่าความเที่ยงภายในของแบบวัดเท่ากับ .82 (นุศรา
ธรรมกิจกำจร, 2539; ภัทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

3) แบบวัดแรงจูงใจแบบสังเกต

แบบวัดแรงจูงใจแบบสังเกตเป็นแบบวัดที่นักจิตวิทยาต้องใช้ในการสังเกต และอนุมานจาก
พฤติกรรม ซึ่งมีการวัดปริมาณของแรงจูงใจด้วยวิธีต่าง ๆ 3 วิธี คือ วัดจากอัตราการเคลื่อนไหว
ทั่วไป เช่น ถ้ามีแรงจูงใจมากก็จะตื่นตัวมากและมีการแสดงออกพฤติกรรมมาก เป็นต้น วัดจาก
อัตราการกระทำกิจกรรม เช่น ถ้ามีแรงจูงใจมากก็จะมีความพยายามในการบรรลุเป้าหมายมาก
 เป็นต้น และวัดจากการเอาชนะอุปสรรค เช่น ถ้ามีแรงจูงใจมากก็จะมีความพยายามเอาชนะ
อุปสรรคมาก เป็นต้น (อารี พันธมณี, 2534; สุนิดา ศิริพากย์, 2553)

4) แบบวัดแรงจูงใจแบบประมาณค่า

แบบวัดแรงจูงใจแบบประมาณค่าเป็นแบบวัดที่ประยุกต์ทฤษฎีของ McClelland และ
Hermans ที่สร้างขึ้นจากการดูส่วนประกอบร่วมกันของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยเป็นแบบสอบถาม
ประมาณค่า 5 ค่า เรียงลำดับจากจริงมากที่สุด (5 คะแนน) จนไปถึงไม่จริงเลย (0 คะแนน)
ซึ่งข้อคำถามมีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและข้อความที่เป็นทางลบ ดังนั้นผู้ทำแบบวัดแรงจูงใจ
ประมาณค่าจะต้องอ่านและพิจารณารายข้อคำถามที่ละข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของ
ตนเองมากที่สุด (นุศรา ธรรมกิจกำจร, 2539; ภัทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ, 2547; สุนิดา ศิริพากย์,
2553)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจะวัดแรงจูงใจสามารถวัดผ่านเครื่องมือด้วยกัน 4 แบบ คือ
แบบทดสอบ TAT แบบวัดวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Hermans แบบวัดแรงจูงใจแบบสังเกต และ
แบบวัดแรงจูงใจแบบประมาณค่า ซึ่งเครื่องมือวัดแรงจูงใจแต่ละแบบมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังนั้น
การที่จะเลือกใช้เครื่องมือแบบใด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความเหมาะสมของบริบทของ
การวิจัย

ตอนที่ 9 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

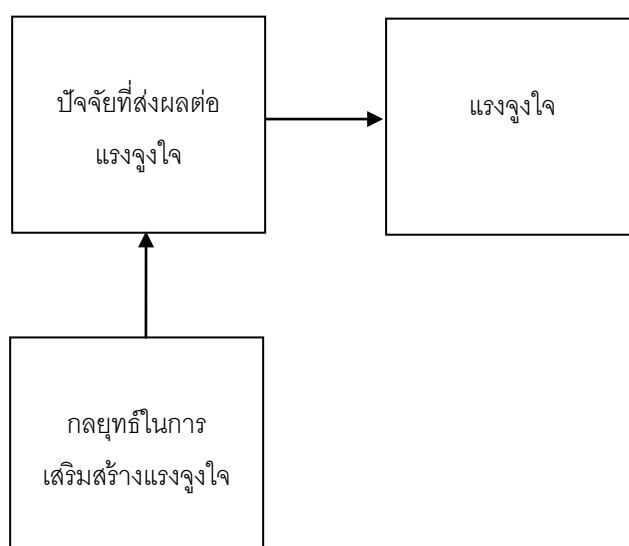
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจมีด้วยกัน 4
ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยทางสังคม (2) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (3) ปัจจัยภายใน และ (4) ปัจจัย
ภูมิหลัง ซึ่งถ้านักเรียนที่ขาดแรงจูงใจมีการรับรู้ถึงปัจจัยใน 3 ด้านแรกต่ำ นั่นหมายความว่าปัจจัย
นั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยผู้วิจัยนำประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนในระดับมัธยมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างแรงจูงใจไปใช้ในการสร้างคู่มือ ซึ่งในคู่มือประกอบด้วยบทนำ และกระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

หลังจากดำเนินการวิจัยและพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำไปประเมินคุณภาพของคู่มือโดยให้ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาประเมิน 2 ประเด็น คือ ความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคู่มือต่อไป

ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจจึงสามารถกำหนดได้ดังนี้

แผนภาพ 2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

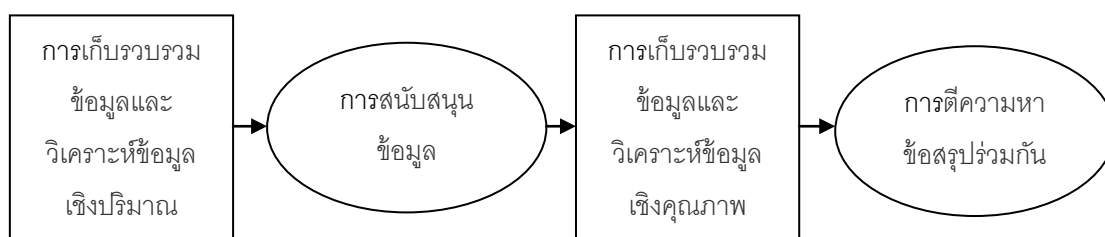
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (mixed-methods research) ระหว่างวิธีเชิงปริมาณและวิธีเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ (3) เพื่อจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบประเมินคู่มือ การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจและศึกษาสาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาขาดแรงจูงใจ ระยะที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และระยะที่ 3 พัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ดังแผนภาพ 3.1

แผนภาพ 3.1 วิธีดำเนินการ

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (mixed - methods research) เชิงอธิบายเป็นลำดับ (explanatory sequential design) (Creswell & Clark, 2011) ดังแผนภาพ 3.2 ซึ่งผู้วิจัยเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณถึงระดับแรงจูงใจของนักเรียนและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนด้วยแบบสอบถาม แล้วเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับครูที่มีประสบการณ์การสอนนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยใช้การตีความหาข้อสรุปร่วมกันของข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อสรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยขอแบ่งระยะที่ 1 ออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา และตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพ 3.2 การวิจัยแบบผสมวิธี เชิงอธิบายเป็นลำดับ (explanatory sequential design)

ที่มา : Creswell และ Clark, 2011 หน้า 69

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 124,508 คน จาก 67 โรงเรียน ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 : ออนไลน์) และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 137,445 คน จาก 51 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 : ออนไลน์) รวมจำนวนนักเรียน 261,953 คน จากโรงเรียน 118 โรงเรียน

ตัวอย่าง

ตัวอย่างของการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และเขต 2 จังหวัดกรุงเทพมหานคร การกำหนดขนาดตัวอย่าง ดำเนินการดังนี้ เนื่องจากการวิจัยนี้มีการวิเคราะห์ตัวแปรอธิบายระดับแรงจูงใจ มีตัวแปรภูมิหลัง 3 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (3-way ANOVA) ด้วยโปรแกรม G*power (Faul et al., 2007; Faul et al., 2009; Bucher, 2010 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) การวิเคราะห์ ความแปรปรวน (ANOVA) โดยมีตัวแปรอิสระ (ระดับชั้น) ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีระดับของตัวแปรแบ่ง ออกเป็น 6 กลุ่ม กำหนดค่าขนาดอิทธิพล (effect size) เท่ากับ 0.25 ค่าความน่าจะเป็นของ ความคลาดเคลื่อนในการทดสอบประเภทที่หนึ่ง (α) เท่ากับ 0.05 ค่าอำนาจการทดสอบ ($1-\beta$) เท่ากับ 0.95 และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (number of groups) เท่ากับ 6 ได้ ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 323 คน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดของตัวอย่างอย่างน้อย 323 คน แต่เนื่องจากงานวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่เก็บข้อมูลกับตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาได้รายงานอัตราการตอบกลับของ แบบสอบถามทางไปรษณีย์คิดเป็นร้อยละ 70 - 80 ผู้วิจัยจึงขอกำหนดอัตราการตอบกลับของ แบบสอบถามที่คาดว่าจะได้รับร้อยละ 70 ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องใช้ตัวอย่างจำนวนเท่ากับ 420 คน เพื่อชดเชยอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามทางไปรษณีย์ที่ไม่ครบถ้วนดังกล่าว

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) ซึ่ง ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 โรงเรียนในแต่ละสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และ เขต 2 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) สังกัดละ 5 โรงเรียน แบ่งเป็นขนาด ใหญ่ 2 โรง ขนาดกลาง 2 โรง ขนาดเล็ก 1 โรง รวมทั้งสิ้น 10 โรงเรียน รายละเอียดดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 การสุ่มโรงเรียนแยกตามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และ เขต 2

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา	
	เขต 1 (โรงเรียน)	เขต 2 (โรงเรียน)
เล็ก	1	1
กลาง	2	2
ใหญ่	2	2
รวม	5	5
รวมทั้งหมด	10	

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มนักเรียนทุกระดับชั้น (ม.1-ม.6) ในแต่ละโรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ระดับชั้นละ 7 คน คณะเขต โรงเรียนละ 42 คน จำนวน 10 โรงเรียน จึงได้จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 420 คน

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. **แรงจูงใจ (motivation)** หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่ส่งผลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ต้องการที่จะประสบความสำเร็จและหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โดยความรู้สึกนี้จะถูกกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ทำให้เกิดความหวังและนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ (1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (hope of success) และ (2) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (fear of failure)

1.1 **ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (hope of success)** หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงความสามารถของตนเองและเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งการรับรู้นี้เป็นตัวกำหนดเป้าหมายและพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

1.2 **ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (fear of failure)** หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงความสามารถของตนเองและโอกาสของความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นกับงานที่ยาก ซึ่งการรับรู้นี้ทำให้นักเรียนหาแนวทางป้องกันความผิดพลาดด้วยการเลือกงานหรือวิธีการที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

2. **ปัจจัยทางสังคม (sociocultural factor)** หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงพฤติกรรมของครอบครัวหรือผู้ปกครองที่แสดงออกถึงความเชื่อในความสามารถของบุตรหลานและคาดหวังที่มีไว้สูง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปกครองสนับสนุนบุตรหลานตั้งแต่เริ่มต้นจนบรรลุผลสำเร็จ โดยมีด้วยกัน 1 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (parental support)

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (parental support) หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครองเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดี ความสามารถ ความพร้อมในการเรียนของนักเรียน จนทำให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา

3. **ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom environmental factors)** หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงพฤติกรรมและวิธีการสอนของครู ด้วยการมอบหมายชิ้นงานที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน กระตุ้นนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่หลากหลาย มีการให้ข้อมูลสะท้อนกลับตลอดเวลาและให้โอกาสในการแก้ไขชิ้นงาน โดยแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ (1) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (academic environment) และ (2) การสนับสนุนจากครู (teacher support)

3.1 สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (academic environment) หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงพฤติกรรมของครูที่มีต่อนักเรียน เช่น ความสนใจ ความเอาใจใส่ การจัดกิจกรรมและการใช้สื่อในการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

3.2 การสนับสนุนจากครู (teacher support) หมายถึง ระดับการรับรู้ของนักเรียนถึงการถูกกระตุ้นและสนับสนุนจากครูด้วยคำพูดหรือสิ่งของหรือการกระทำ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกและเกิดความมั่นใจในความสามารถของตน

4. ปัจจัยภายใน (internal factors) หมายถึง ระดับการรับรู้ถึงความสามารถของนักเรียนในการจัดการกับการเรียน ด้วยการใช้ความพยายามและใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้อย่างสูงสุดความสามารถ และในขณะเดียวกันนั้นนักเรียนมีความความสงสัย ความเครียดในระดับที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้ตนเองตื่นตัวในการพิชิตเป้าหมายการเรียน โดยแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ (1) การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) และ (2) ความวิตกกังวล (anxiety)

4.1 การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) หมายถึง ระดับการรับรู้ถึงความสามารถที่จะเรียนรู้และการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความมั่นใจและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่จนบรรลุผลสำเร็จ

4.2 ความวิตกกังวล (anxiety) หมายถึง ระดับการรับรู้ถึงอารมณ์ความสงสัย ความเครียด ความกระวนกระวายใจ และความกลัวที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลความคิดเห็นถึงพฤติกรรมการเรียนที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นถึงพฤติกรรมเรียนที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจของนักเรียน ข้อคำถามในส่วนนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้วยตนเอง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและสร้างข้อคำถามตามโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมในการเรียน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ จำนวน 7 ข้อ และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 13 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นมาตราประมาณ

ค่า 5 ระดับ (rating scale) ให้คะแนน 5, 4, 3, 2, และ 1 โดยมีความหมายของคะแนน คือ ข้อคำถามที่ตรงกับความจริงมากที่สุดให้ 5 คะแนน และข้อคำถามที่ตรงกับความจริงน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

สำหรับการแปลความหมายของคะแนนแรงจูงใจ จะใช้คะแนนมาตรฐานที (T-Score) และเปอร์เซ็นต์ไทล์ในการแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับแรงจูงใจ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายรายละเอียดดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 เกณฑ์การตัดสินและการแปลความหมายระดับแรงจูงใจ

คะแนนมาตรฐานที	ความหมาย
มากกว่า 60.00	นักเรียนที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับสูง
40.00 – 60.00	นักเรียนที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับปานกลาง
น้อยกว่า 40.00	นักเรียนที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับต่ำ

ข้อมูลความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนที่แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน ข้อคำถามในส่วนนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้วยตนเอง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและสร้างข้อคำถามตามโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด ซึ่งข้อคำถามแบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม 4 ข้อ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน 11 ข้อ และปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ 12 ข้อ รวมทั้งหมด 27 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ให้คะแนน 5, 4, 3, 2, และ 1 โดยข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อคำถามที่เป็นข้อความเชิงบวก (positive) มีการให้คะแนนตรงตามคะแนนที่กำหนดไว้ คือ ได้ 5 คะแนน หมายถึง ข้อคำถามตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และได้ 1 คะแนน หมายถึง ข้อคำถามตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด ข้อคำถามที่เป็นข้อความเชิงลบ (negative) มีการให้คะแนนตรงข้ามคะแนนที่กำหนดไว้ คือ ได้ 5 คะแนน หมายถึง ข้อคำถามตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด และได้ 1 คะแนน หมายถึง ข้อคำถามตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจจะใช้คะแนนมาตรฐานที (T-Score) และเปอร์เซ็นต์ไทล์ในการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย รายละเอียดดังตาราง 3.3

ตาราง 3.3 เกณฑ์การตัดสินและแปลความหมายคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

คะแนนมาตรฐานที่	ความหมาย
มากกว่า 50.00	นักเรียนมีการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในด้านนี้อยู่ในระดับสูง
น้อยกว่า 50.00	นักเรียนมีการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในด้านนี้อยู่ในระดับต่ำ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามขึ้นเอง มีรายละเอียดขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 อ้างถึงใน นุศรา สรรพกิจกำทร, 2539) และปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน (Dembo & Seli, 2008) เพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดนิยามตัวแปร โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างตารางโครงสร้างเนื้อหาและกำหนดจำนวนข้อคำถาม (table of specification) รายละเอียดดังตาราง 3.4

ตาราง 3.4 โครงสร้างเนื้อหาข้อคำถามวัดระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ
1. แรงจูงใจ	14
1.1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	7
1.2 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	7
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ	35
2.1 ปัจจัยทางสังคม	7
(1) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	7
2.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	14
(1) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	7
(2) การสนับสนุนจากครู	7
2.3 ปัจจัยภายใน	14
(1) การรับรู้ความสามารถของตน	7
(2) ความวิตกกังวล	7
รวมข้อคำถามทั้งหมด	49

ขั้นตอนที่ 2 นำนิยามของตัวแปรที่ได้มาดำเนินการสร้างข้อคำถามฉบับร่างขึ้นมาตามโครงสร้างเนื้อหาและจำนวนข้อคำถาม (table of specification) จากนั้นนำข้อคำถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำข้อเสนอนี้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจนได้แบบสอบถามฉบับร่าง 1 ฉบับ รายละเอียดดังตาราง 3.5

ตาราง 3.5 ตัวอย่างข้อคำถามวัดระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน

ข้อคำถามแยกตามองค์ประกอบ
<p>1. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ</p> <p>1.1 ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน</p> <p>1.2 ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน</p>
<p>2. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว</p> <p>2.1 เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันเชื่อว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำจนสำเร็จ</p> <p>2.2 บทเรียนความผิดพลาดในอดีต ทำให้ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายและการทดสอบได้อย่างดีเยี่ยม</p>
<p>3. การสนับสนุนจากผู้ปกครอง</p> <p>3.1 พ่อแม่ของฉันติดตามการเรียนและการทำงานของฉันอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>3.2 เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของฉันให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ</p>
<p>4. สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้</p> <p>4.1 ครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเข้าถึงนักเรียนทุกคน</p> <p>4.2 ครูของฉันติดตามผลการเรียนและความประพฤติของฉันอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>5. การสนับสนุนจากครู</p> <p>5.1 การให้กำลังใจและการกล่าวชื่นชมของครูสามารถช่วยปรับปรุงการผลเรียนของฉัน</p> <p>5.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะได้รู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด</p>
<p>6. การรับรู้ความสามารถของตน</p> <p>6.1 ฉันมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน เพราะฉันต้องการให้การเรียนรู้ของฉันมีประสิทธิภาพ</p> <p>6.2 ฉันจะเลือกทำงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของฉัน โดยไม่คำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น</p>
<p>7. ความวิตกกังวล</p> <p>7.1 ฉันคิดว่าการตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย</p> <p>7.2 เมื่อครูให้ฉันออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าห้อง ฉันกลัวเพื่อนในชั้นเรียนจะหัวเราะฉัน</p>

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามฉบับร่าง พร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย ประกอบด้วย หัวข้อการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ (item objective congruence: IOC) เป็นรายข้อ และพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม ความชัดเจนของการใช้ภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีความเชี่ยวชาญในสาขาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 1 คน
- (2) มีความรู้และความเข้าใจด้านเนื้อหาเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเฉพาะแรงจูงใจในการเรียนหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 2 คน
- (3) มีประสบการณ์เป็นอาจารย์แนะแนวในระดับมัธยมศึกษาและจบวุฒิมหาวิทยาลัยอย่างน้อยปริญญาโทในสาขาจิตวิทยาหรือจิตวิทยาทางการศึกษา จำนวน 4 คน

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 มีจำนวน 13 ข้อ พบว่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.81-0.90 มีจำนวน 27 ข้อ และพบว่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC น้อยกว่า 0.80 มีจำนวน 9 ข้อ การตรวจสอบความสอดคล้องกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจอย่างเป็นระบบในแต่ละข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ คือ +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ และ -1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ โดยพิจารณาเกณฑ์ค่าดัชนี IOC ของ Cox และ Vargas (1966 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ที่ค่าดัชนี IOC ควรมากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 ซึ่งจากวิเคราะห์พบว่าข้อคำถามส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนี IOC มีจำนวน 40 ข้อ แต่ยังมีข้อคำถาม 9 ข้อที่มีค่า IOC < 0.80 รายละเอียดดังตาราง 3.6

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อคำถามให้เข้าใจง่ายขึ้นต่อการทำความเข้าใจด้วยการปรับข้อความให้มีความกระชับและปรับเปลี่ยนสำนวนภาษาให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้ (try out)

ตาราง 3.6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการทำค่าดัชนี IOC และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบ	ค่า IOC			จำนวนข้อ	ข้อเสนอแนะ
	ต่ำกว่า 0.80	0.81-0.90	0.91-1.00		
1. แแรงจูงใจ*					
1.1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	-	4	3	7	ปรับการใช้ภาษาให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
1.2 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	1	3	3	7	
รวมข้อคำถามที่ใช้ได้จริง	-	7	6	13	
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ					
2.1 ปัจจัยทางสังคม					
(1) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3	4	-	7	ปรับข้อคำถามให้ตรงกับนิยามปฏิบัติการ
2.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน					
(1) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	1	6	-	7	ปรับการใช้ภาษาให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
(2) การสนับสนุนจากครู	2	2	3	7	
2.3 ปัจจัยภายใน					
(1) การรับรู้ความสามารถของตน	1	4	2	7	ปรับทิศทางของข้อคำถาม
(2) ความวิตกกังวล	1	4	2	7	
รวมข้อคำถามที่ใช้ได้จริง	-	20	7	27	
รวมข้อคำถามที่ใช้ได้จริงทั้งหมด	-	27	13	40	

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับแก้ข้อคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (try out) รอบแรกกับกลุ่มที่ใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและความครอบคลุมในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้รอบแรก ไปทดสอบกับกลุ่มที่ใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาตามสูตรครอนบาค โดยแบบวัดแรงจูงใจมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.941 โดยแต่ละองค์ประกอบมีค่าพิสัยความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.881 - 0.918 ส่วนแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจมีค่าพิสัยความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบระหว่าง 0.719 - 0.907 รายละเอียดดังตาราง 3.7

ตาราง 3.7 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง Cronbach's α
1. แรงจูงใจ	13	0.941
1.1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	7	0.918
1.2 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	6	0.881
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ	27	-
2.1 ปัจจัยทางสังคม	4	0.842
(1) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	4	0.842
2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน	11	0.903
(1) สภาพแวดล้อมทางการเรียน	6	0.907
(2) การสนับสนุนจากครู	5	0.850
2.3 ปัจจัยภายใน	12	0.719
(1) การรับรู้ความสามารถของตน	6	0.890
(2) ความวิตกกังวล	6	0.853

ขั้นตอนที่ 6 ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ของตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยมีด้วยกัน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) ตัวแปรแรงจูงใจ (MOT_IVA) (2) ตัวแปรปัจจัยทางสังคม (SOC_FAC) (3) ตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (ENV_FAC) และ (4) ตัวแปรปัจจัยภายใน (INT_FAC) โดยการใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirm factor analysis : CFA) จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยโปรแกรม LISREL for windows ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างจากการเก็บกลุ่มตัวอย่าง

1) การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแรงจูงใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลการวัดแรงจูงใจ (MOT_IVA) ซึ่งเป็นโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจไฟล์มฤทธิ์ของ Atkinson ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (second order confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลการวัดแรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นมีความตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปของค่าไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 33.980 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 44 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.862 ซึ่งแสดงว่าผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ นั่นคือ ยอมรับโมเดลสมมติฐานตามทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.985 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.969 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของ กำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.020 ค่าดัชนีรากที่สองของกำลังสองเฉลี่ย ของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 รายละเอียดดังตาราง 3.8 และแผนภาพ 3.3

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของแรงจูงใจ (first order confirmatory factor analysis) มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 13 ตัวบ่งชี้ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูป คະแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระหว่าง 0.549 – 0.744 สำหรับองค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (HOP_SUC) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียน และการทำกิจกรรมที่ครูได้มอบหมายเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์สำหรับฉัน (HOP_SUC2) มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเท่ากับ 0.726 รองลงมาคือ ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน (HOP_SUC4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.723 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อย ที่สุดคือ ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน (HOP_SUC3) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.596 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จได้ประมาณร้อยละ 35.50 – 52.70 และองค์ประกอบ ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (FEA_FAI) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันเชื่อว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ ๆ ที่ เหมาะสมกับตนเองเพื่อทำงานให้สำเร็จ (FEA_FAI2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.744 รองลงมาคือ ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนหรืองานที่ยากได้ โดยอาศัยกระบวนการ เรียนรู้และเลือกปฏิบัติงานด้วยวิธีที่เหมาะสมกับฉัน (FEA_FAI1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.728 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ การเลือกปฏิบัติงานที่ไม่ง่ายเกินไป หรือยากเกินไป ทำให้ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีเยี่ยม (FEA_FAI4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.549 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบ ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวได้ประมาณร้อยละ 30.10 – 55.30 รายละเอียด ดังตาราง 3.8

ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า แรงจูงใจทั้ง 2 องค์ประกอบมี ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคະแนนมาตรฐานขององค์ประกอบแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยองค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (FEA_FAI) มีน้ำหนักความสำคัญสูงสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.987 และองค์ประกอบ

ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (HOP_SUC) มีน้ำหนักความสำคัญน้อยสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.930 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายแรงจูงใจได้ประมาณร้อยละ 86.60 – 97.30 และสามารถสร้างสเกลองค์ประกอบแรงจูงใจในรูปสมการดังนี้

องค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (HOP_SUC) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\begin{aligned} \text{HOP\_SUC} = & 0.084^{**}\text{HOP\_SUC1} + 0.136^{**}\text{HOP\_SUC2} + 0.032^{**}\text{HOP\_SUC3} + \\ & 0.085^{**}\text{HOP\_SUC4} + 0.006^{**}\text{HOP\_SUC5} + 0.087^{**}\text{HOP\_SUC6} + \\ & 0.090^{**}\text{HOP\_SUC7} \end{aligned}$$

องค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (FEA_FAI) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\begin{aligned} \text{FEA\_FAI} = & 0.151^{**}\text{FEA\_FAI1} + 0.217^{**}\text{FEA\_FAI2} + 0.045^{**}\text{FEA\_FAI3} + \\ & 0.033^{**}\text{FEA\_FAI4} + 0.075^{**}\text{FEA\_FAI5} + 0.209^{**}\text{FEA\_FAI6} \end{aligned}$$

แรงจูงใจ สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\begin{aligned} \text{MOT\_IVA} = & 0.084^{**}\text{HOP\_SUC1} + 0.136^{**}\text{HOP\_SUC2} + 0.032^{**}\text{HOP\_SUC3} + \\ & 0.085^{**}\text{HOP\_SUC4} + 0.006^{**}\text{HOP\_SUC5} + 0.087^{**}\text{HOP\_SUC6} + \\ & 0.090^{**}\text{HOP\_SUC7} + 0.151^{**}\text{FEA\_FAI1} + 0.217^{**}\text{FEA\_FAI2} + \\ & 0.045^{**}\text{FEA\_FAI3} + 0.033^{**}\text{FEA\_FAI4} + 0.075^{**}\text{FEA\_FAI5} + \\ & 0.209^{**}\text{FEA\_FAI6} \end{aligned}$$

ตาราง 3.8 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลแรงจูงใจ

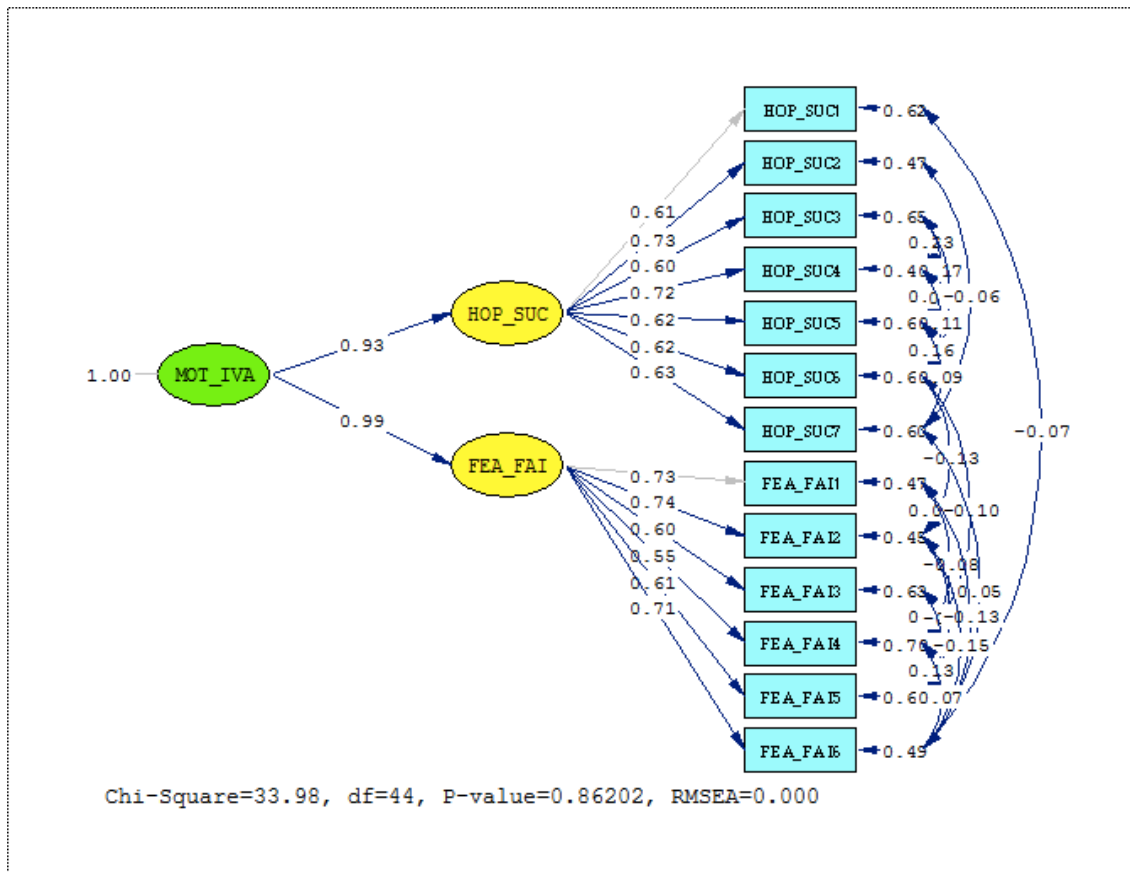
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
	b	SE	beta			
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง						
องค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (HOP_SUC)						
ฉันมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน เพราะฉันต้องการให้การ เรียนรู้ของฉันมีประสิทธิภาพ (HOP_SUC1)	1.000	-	0.614	-	0.378	0.084
ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนและการทำกิจกรรม ที่ครูได้มอบหมายเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์สำหรับฉัน (HOP_SUC2)	1.083	0.099	0.726	10.923**	0.527	0.136
ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จใน การเรียน (HOP_SUC3)	0.898	0.096	0.596	9.324**	0.355	0.032
ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน (HOP_SUC4)	1.084	0.099	0.723	10.908**	0.523	0.085
ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและอาชีพของฉันใน อนาคตขึ้นอยู่กับเรียนของฉันในปัจจุบัน(HOP_SUC5)	0.887	0.092	0.624	9.660**	0.389	0.006
การปรับปรุงผลการเรียนของฉันให้ดีขึ้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่สุดสำหรับฉันตอนนี้ (HOP_SUC6)	0.955	0.099	0.623	9.595**	0.389	0.087
เมื่อฉันถูกตำหนิในการเรียนหรือการทำงาน ฉันมีความรู้สึก ว่าต้องปรับปรุงตัวเอง (HOP_SUC7)	0.944	0.097	0.633	9.741**	0.400	0.090
องค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (FEA_FAI)						
ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนหรืองานที่ยาก ได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้และเลือกปฏิบัติงานด้วย วิธีที่เหมาะสมกับฉัน (FEA_FAI1)	1.000	-	0.728	-	0.530	0.151
เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉัน เชื่อว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อ ทำงานให้สำเร็จ (FEA_FAI2)	0.964	0.074	0.744	13.055**	0.553	0.217
การประเมินถึงโอกาสความผิดพลาดในการเรียนและ หาทางป้องกัน ทำให้ฉันเชื่อถึงความสามารถของตนเองใน การเข้าใจเนื้อหาที่ยากได้ (FEA_FAI3)	0.784	0.077	0.605	10.162**	0.365	0.045
การเลือกปฏิบัติงานที่ไม่ง่ายเกินไปหรือยากเกินไป ทำให้ ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี เยี่ยม (FEA_FAI4)	0.719	0.084	0.549	8.555**	0.301	0.033
ฉันเชื่อมั่นในตนเองว่าฉันสามารถมีผลการเรียนที่ดีได้ เมื่อ ฉันใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับฉัน (FEA_FAI5)	0.847	0.084	0.611	10.079**	0.373	0.075
เมื่อฉันมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมการเรียนที่ฉันสนใจ ฉัน เชื่อว่าฉันสามารถผ่านปัญหาอุปสรรคที่เจอในการเรียนได้ (FEA_FAI6)	0.961	0.092	0.712	10.459**	0.507	0.209

ตาราง 3.8 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลแรงจูงใจ (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
	b	SE	beta			
การวิเคราะห์หองค์ประกอบอันดับที่สอง						
องค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (HOP_SUC)	0.590	0.054	0.930	10.997**	0.866	-
องค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (FEA_FAI)	0.663	0.048	0.987	13.873**	0.973	-

Chi-Square = 33.980 , df = 44 , p = 0.862 , GFI = 0.985 , AGFI = 0.969 , RMR = 0.020 , RMSEA = 0.000

หมายเหตุ : ** = p < 0.01

แผนภาพ 3.3 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลแรงจูงใจ

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 13 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.174-0.683 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square เท่ากับ 2005.665 , df = 78 , p = 0.000 แสดงว่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.920 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.9

ตาราง 3.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรแรงงูใจ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1.HOP_SUC1	1.000													
2.HOP_SUC2	.430**	1.000												
3.HOP_SUC3	.411**	.403**	1.000											
4.HOP_SUC4	.454**	.516**	.657**	1.000										
5.HOP_SUC5	.388**	.475**	.541**	.683**	1.000									
6.HOP_SUC6	.422**	.479**	.466**	.558**	.561**	1.000								
7.HOP_SUC7	.389**	.403**	.406**	.475**	.493**	.423**	1.000							
8.FEA_FAI1	.461**	.519**	.387**	.503**	.426**	.391**	.382**	1.000						
9.FEA_FAI2	.401**	.499**	.354**	.484**	.385**	.272**	.414**	.593**	1.000					
10.FEA_FAI3	.359**	.419**	.331**	.367**	.301**	.299**	.366**	.424**	.484**	1.000				
11.FEA_FAI4	.283**	.336**	.302**	.340**	.268**	.174**	.322**	.318**	.446**	.618**	1.000			
12.FEA_FAI5	.363**	.416**	.352**	.372**	.340**	.306**	.322**	.429**	.399**	.457**	.474**	1.000		
13.FEA_FAI6	.337**	.450**	.413**	.479**	.402**	.383**	.469**	.381**	.380**	.417**	.453**	.458**	1.000	
Mean	3.690	3.741	3.750	3.899	3.934	3.908	3.833	3.583	3.581	3.445	3.319	3.491	3.578	
S.D.	1.042	0.946	0.956	0.950	0.904	0.977	0.946	0.925	0.873	0.872	0.885	0.931	0.906	

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 2005.665 , df = 78 , p = 0.000

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.920

หมายเหตุ : ** = p < 0.01

2) การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยทางสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลการวัดปัจจัยทางสังคม (SOC_FAC) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง (first order confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลการวัดปัจจัยทางสังคมที่พัฒนาขึ้นมีความตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปของค่าไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 0.320 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 2 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.852 ซึ่งแสดงว่าผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ยอมรับโมเดลสมมติฐานตามทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.000 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.998 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.012 ค่าดัชนีรากที่สองของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 รายละเอียดดังตาราง 3.10 และแผนภาพ 3.4

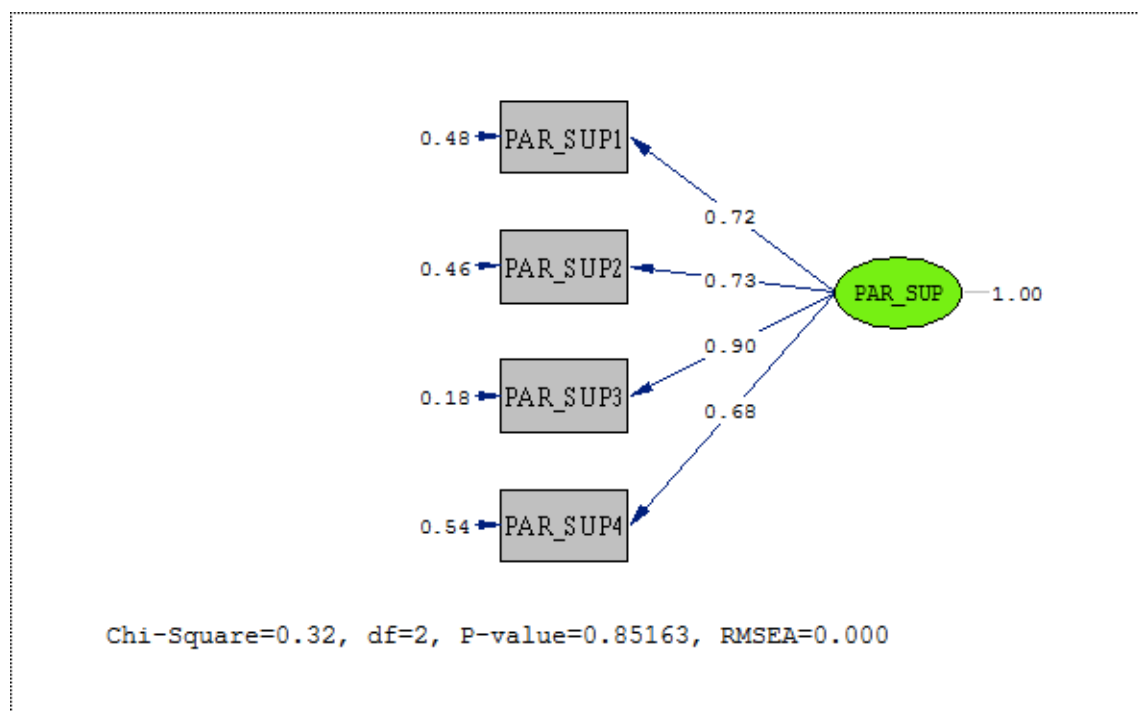
เมื่อพิจารณาองค์ประกอบการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (PAR_SUP) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระหว่าง 0.678 – 0.903 โดยตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ พ่อแม่ส่งเสริมฉันให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (PAR_SUP3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.903 รองลงมาคือ เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของฉันให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ (PAR_SUP2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.734 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ไม่ว่าจะงานหรือผลการเรียนจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ของฉันเชื่อว่าฉันทำสุดความสามารถแล้วและคอยพูดให้กำลังใจฉันเสมอ (PAR_SUP4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.678 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จได้ประมาณร้อยละ 46.00 – 81.60 รายละเอียดดังตาราง 3.10

ปัจจัยทางสังคม (SOC_FAC) สามารถสร้างสเกลองค์ประกอบจากองค์ประกอบ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (PAR_SUP) จากในรูปสมการจากข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ได้สมการคือ

$$\text{SOC\_FAC} = \text{PAR\_SUP} = 0.143**\text{PAR\_SUP1} + 0.093**\text{PAR\_SUP2} + \\ 0.239**\text{PAR\_SUP3} + 0.086**\text{PAR\_SUP4}$$

ตาราง 3.10 ผลการวิเคราะห์หึ่งค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของโมเดลปัจจัยทางสังคม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
	b	SE	beta			
ปัจจัยทางสังคม (SOC_FAC)						
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (PAR_SUP)						
พ่อแม่ของชั้นติดตามการเรียนและการทำงานของชั้นอย่างสม่ำเสมอ (PAR_SUP1)	0.902	0.061	0.724	14.743**	0.524	0.143
เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของชั้นให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ (PAR_SUP2)	1.464	0.097	0.734	15.022**	0.539	0.093
พ่อแม่ส่งเสริมชั้นให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (PAR_SUP3)	2.171	0.109	0.903	19.911**	0.816	0.239
ไม่ว่างานหรือผลการเรียนจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ของชั้นเชื่อว่าชั้นทำสุดความสามารถแล้วและคอยพูดให้กำลังใจชั้นเสมอ (PAR_SUP4)	1.153	0.085	0.678	13.540**	0.460	0.086
Chi-Square = 0.320 , df = 2 , p = 0.852 , GFI = 1.000 , AGFI = 0.998 , RMR = 0.012 , RMSEA = 0.000						
หมายเหตุ : ** = p < 0.01						

แผนภาพ 3.4 การวิเคราะห์หึ่งค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยทางสังคม

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.437 - 0.605 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square เท่ากับ 460.103 , df = 6 , p = 0.000 แสดงว่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.787 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้ รายละเอียดดังตาราง 3.11

ตาราง 3.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยทางสังคม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์			
	1	2	3	4
1.PAR_SUP1	1.000			
2.PAR_SUP2	.476**	1.000		
3.PAR_SUP3	.578**	.605**	1.000	
4.PAR_SUP4	.437**	.451**	.566**	1.000
Mean	3.764	3.905	3.934	3.808
S.D.	1.005	1.092	0.989	1.063

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 460.103 , df = 6 , p = 0.000
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.787

หมายเหตุ : ** = p < 0.01

3) การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (CLA_FAC) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (second order confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่พัฒนาขึ้นมีความตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปของค่าไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 12.630 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 27 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.991 ซึ่งแสดงว่าผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ยอมรับโมเดลสมมติฐานตามทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.993 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ

0.984 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.020 ค่าดัชนีรากที่สองของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 รายละเอียดดังตาราง 3.12 และแผนภาพ 3.5

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (first order confirmatory factor analysis) มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 11 ตัวบ่งชี้ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระหว่าง 0.382 – 0.779 สำหรับองค์ประกอบ สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (ACA_ENV) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ฉันคิดว่าครูของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี (ACA_ENV1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.779 รองลงมาคือครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน (ACA_ENV2) และเข้าถึงนักเรียนทุกคน และครูของฉันอดทนต่อความไม่รู้ของนักเรียน (ACA_ENV3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.738 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ (ACA_ENV6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.512 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จได้ประมาณร้อยละ 26.20 – 60.70 และองค์ประกอบ การสนับสนุนจากครู (TEA_SUP) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะรู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด (TEA_SUP1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.740 รองลงมาคือ ครูของฉันเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนตลอดเวลา (TEA_SUP4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.728 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ซับซ้อนที่ครูสอนได้ เพราะครูของฉันคอยให้การสนับสนุนตลอดเวลา (TEA_SUP5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.328 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวได้ประมาณร้อยละ 14.60 – 54.70 รายละเอียดดังตาราง 3.12

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน ทั้ง 2 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยองค์ประกอบ การสนับสนุนจากครู (TEA_SUP) มีน้ำหนักความสำคัญสูงสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.904 และองค์ประกอบ สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (ACA_ENV) มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.819 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้น

เรียนได้ประมาณร้อยละ 67.10 – 81.80 และสามารถสร้างสเกลองค์ประกอบปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนในรูปสมการดังนี้

องค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (ACA_ENV) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{ACA\_ENV} = 0.235^{**}\text{ACA\_ENV1} + 0.127^{**}\text{ACA\_ENV2} + 0.142^{**}\text{ACA\_ENV3} + 0.132^{**}\text{ACA\_ENV4} + 0.133^{**}\text{ACA\_ENV5} + 0.045^{**}\text{ACA\_ENV6}$$

องค์ประกอบการสอนสนับสนุนจากครู (TEA_SUP) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{TEA\_SUP} = 0.258^{**}\text{TEA\_SUP1} + 0.069^{**}\text{TEA\_SUP2} + 0.096^{**}\text{TEA\_SUP3} + 0.236^{**}\text{TEA\_SUP4} + 0.060^{**}\text{TEA\_SUP5}$$

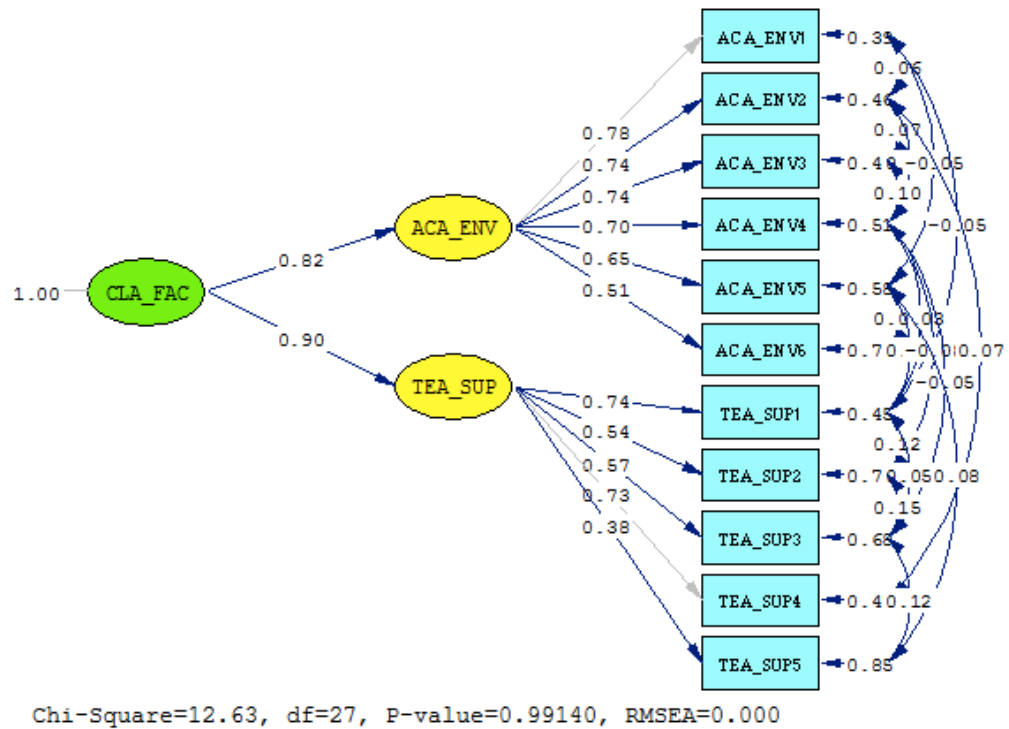
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนสร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{CLA\_FAC} = 0.235^{**}\text{ACA\_ENV1} + 0.127^{**}\text{ACA\_ENV2} + 0.142^{**}\text{ACA\_ENV3} + 0.132^{**}\text{ACA\_ENV4} + 0.133^{**}\text{ACA\_ENV5} + 0.045^{**}\text{ACA\_ENV6} + 0.258^{**}\text{TEA\_SUP1} + 0.069^{**}\text{TEA\_SUP2} + 0.096^{**}\text{TEA\_SUP3} + 0.236^{**}\text{TEA\_SUP4} + 0.060^{**}\text{TEA\_SUP5}$$

ตาราง 3.12 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมใน
ชั้นเรียน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
	b	SE	beta			
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง						
องค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (ACA_ENV)						
ฉันคิดว่าครูของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี (ACA_ENV1)	1	-	0.779	-	0.607	0.235
ครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเข้าถึง นักเรียนทุกคน (ACA_ENV2)	0.930	0.076	0.738	12.185**	0.545	0.127
ครูของฉันอดทนต่อความไม่รู้ของนักเรียน (ACA_ENV3)	0.945	0.079	0.738	11.967**	0.545	0.142
ครูของฉันติดตามผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียน อย่างต่อเนื่อง (ACA_ENV4)	0.924	0.082	0.701	11.224**	0.492	0.132
ฉันชอบทำกิจกรรมและขอสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และท้าทาย เพราะฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ฉันเรียนรู้ได้ ง่ายขึ้น (ACA_ENV5)	0.812	0.073	0.646	11.166**	0.418	0.133
ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็น คู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ (ACA_ENV6)	0.692	0.078	0.512	8.925**	0.262	0.045
องค์ประกอบการสนับสนุนจากครู (TEA_SUP)						
การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะได้รู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด (TEA_SUP1)	0.907	0.091	0.740	9.976**	0.547	0.258
การให้กำลังใจและการกล่าวชื่นชมของครูสามารถช่วย ปรับปรุงการผลเรียนของฉัน (TEA_SUP2)	0.704	0.091	0.540	7.740**	0.292	0.069
เมื่อฉันได้รับมอบหมายงานที่ยากและท้าทาย ฉันจะ กระตือรือร้นตั้งใจทำงานมากขึ้น (TEA_SUP3)	0.734	0.091	0.567	8.060**	0.322	0.096
ครูของฉันเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพร้อม ทั้งสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนตลอดเวลา (TEA_SUP4)	1.000	-	0.728	-	0.530	0.236
ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ซับซ้อนที่ครูสอน ได้ เพราะครูของฉันคอยให้การสนับสนุนตลอดเวลา (TEA_SUP5)	0.467	0.075	0.382	6.194**	0.146	0.060
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง						
องค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (ACA_ENV)						
องค์ประกอบการสนับสนุนจากครู (TEA_SUP)	0.621	0.055	0.819	11.211**	0.671	-
Chi-Square = 12.630 , df = 27 , p = 0.991 , GFI = 0.993 , AGFI = 0.984 , RMR = 0.020 , RMSEA = 0.000						

หมายเหตุ : ** = p < 0.01

แผนภาพ 3.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.159 - 0.636 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square เท่ากับ 1423.518 , df = 55 , p = 0.000 แสดงว่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.897 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.13

ตาราง 3.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1.ACA_ENV1	1.000											
2.ACA_ENV2	.636**	1.000										
3.ACA_ENV3	.577**	.614**	1.000									
4.ACA_ENV4	.538**	.530**	.619**	1.000								
5.ACA_ENV5	.439**	.457**	.480**	.446**	1.000							
6.ACA_ENV6	.381**	.375**	.349**	.340**	.524**	1.000						
7.TEA_SUP1	.375**	.421**	.404**	.426**	.430**	.347**	1.000					
8.TEA_SUP2	.299**	.294**	.262**	.193**	.298**	.257**	.517**	1.000				
9.TEA_SUP3	.333**	.332**	.295**	.247**	.308**	.253**	.469**	.457**	1.000			
10.TEA_SUP4	.418**	.484**	.411**	.411**	.362**	.347**	.527**	.384**	.398**	1.000		
11.TEA_SUP5	.185**	.210**	.213**	.178**	.274**	.159**	.292**	.246**	.348**	.271**	1.000	
Mean	3.825	3.785	3.647	3.558	3.762	3.693	3.687	3.681	3.486	3.678	3.204	
S.D.	0.961	0.953	0.969	0.998	0.953	1.024	0.887	0.938	0.934	0.987	0.883	

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 1423.518 , df = 55 , p =0.000
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.897

หมายเหตุ : ** = p < 0.01

4) การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยภายใน (INT_FAC) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (second order confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลปัจจัยภายในที่พัฒนาขึ้นมีความตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปของค่าไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 40.440 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 31 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.119 ซึ่งแสดงว่าผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ยอมรับโมเดลสมมติฐานตามทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.981 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.952 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของกำลัง

สองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMR) เท่ากับ 0.055 ค่าดัชนีรากที่สองของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.030 รายละเอียดดังตาราง 3.14 และแผนภาพ 3.6

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของปัจจัยภายใน (first order confirmatory factor analysis) มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในแต่ละตัวมีค่าบวกทั้งหมดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระหว่าง 0.402 – 0.860 สำหรับองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การร่วมทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ จะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่เสริมสร้างทักษะประสบการณ์ให้ฉัน (SEL_EFF4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.789 รองลงมาคือ ฉันต้องการทำให้ดีที่สุดในชั้นเรียนเพราะจะแสดงให้เห็นเพื่อน ๆ เห็นถึงความสามารถของฉัน (SEL_EFF6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.769 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ฉันจะทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง(SEL_EFF2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.505 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จได้ประมาณร้อยละ 25.50 – 62.30 และองค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET) ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การมีสมาธิตั้งใจเรียนในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะฉันกลัวครูเรียกฉันตอบคำถาม (ANX_IET3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.860 รองลงมาคือ ฉันคิดว่าการตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย (ANX_IET1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.822 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ เมื่อถึงเวลาสอบ ฉันจะรู้สึกเครียดมาก จนทำให้ฉันทำข้อสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควร (ANX_IET4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.402 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายองค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวได้ประมาณร้อยละ 16.20 – 73.90 รายละเอียดดังตาราง 3.14

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ปัจจัยภายในทั้ง 2 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF) เป็นบวก และองค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET) เป็นลบ องค์ประกอบทั้ง 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET) มีน้ำหนักความสำคัญสูงสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ -0.421 และองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF) มีน้ำหนักความสำคัญน้อยสุด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.351 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายปัจจัยภายในได้ประมาณร้อยละ 12.30 – 17.80 และสามารถสร้างสเกลองค์ประกอบปัจจัยภายในจากรูปสมการดังนี้

องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{SEL\_EFF} = 0.161^{**}\text{SEL\_EFF1} - 0.069^{**}\text{SEL\_EFF2} + 0.082^{**}\text{SEL\_EFF3} + 0.267^{**}\text{SEL\_EFF4} + 0.087^{**}\text{SEL\_EFF5} + 0.265^{**}\text{SEL\_EFF6}$$

องค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET) สร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{ANX\_IET} = 0.361^{**}\text{ANX\_IET1} + 0.156^{**}\text{ANX\_IET2} + 0.425^{**}\text{ANX\_IET3} + 0.024^{**}\text{ANX\_IET4} + 0.020^{**}\text{ANX\_IET5} + 0.007^{**}\text{ANX\_IET6}$$

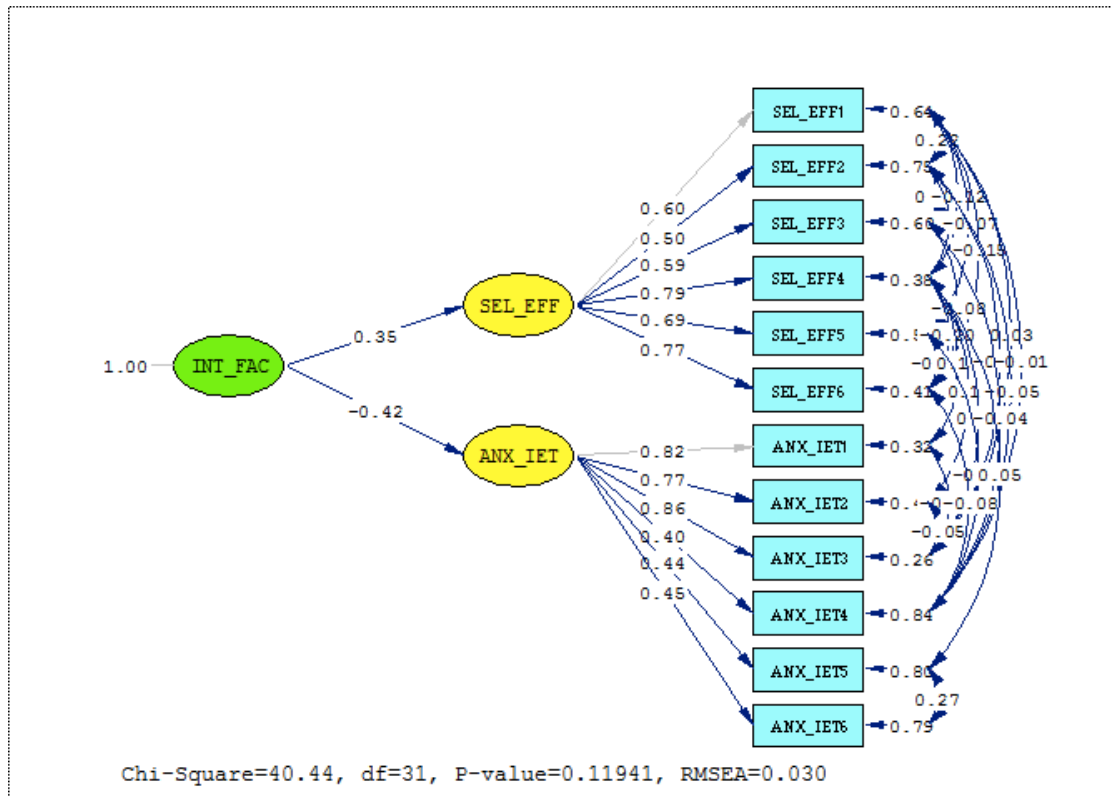
ปัจจัยภายในสร้างสเกลองค์ประกอบจากข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ได้สมการ คือ

$$\text{INT\_FAC} = 0.161^{**}\text{SEL\_EFF1} - 0.069^{**}\text{SEL\_EFF2} + 0.082^{**}\text{SEL\_EFF3} + 0.267^{**}\text{SEL\_EFF4} + 0.087^{**}\text{SEL\_EFF5} + 0.265^{**}\text{SEL\_EFF6} + 0.361^{**}\text{ANX\_IET1} + 0.156^{**}\text{ANX\_IET2} + 0.425^{**}\text{ANX\_IET3} + 0.024^{**}\text{ANX\_IET4} + 0.020^{**}\text{ANX\_IET5} + 0.007^{**}\text{ANX\_IET6}$$

ตาราง 3.14 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลปัจจัยภายใน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
	b	SE	beta			
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง						
องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF)						
ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ เมื่อฉันพยายามเรียนให้หนักขึ้น (SEL_EFF1)	1.000	-	0.604	-	0.364	0.161
ฉันจะทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง (SEL_EFF2)	0.803	0.112	0.505	7.145**	0.255	-0.069
เมื่อครูมอบหมายงานให้ฉัน ฉันจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเวลา (SEL_EFF3)	0.893	0.103	0.590	8.656**	0.348	0.082
การร่วมทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ จะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่เสริมสร้างทักษะประสบการณ์ให้ฉัน (SEL_EFF4)	1.293	0.123	0.789	10.556**	0.623	0.267
เรื่องที่น่าพึงพอใจที่สุดสำหรับฉันตอนนี้คือการมีผลการเรียนที่ดี (SEL_EFF5)	1.136	0.116	0.695	9.789**	0.483	0.087
ฉันต้องการทำให้ดีที่สุดในช่วงเรียนเพราะจะแสดงให้ครอบครัว เพื่อนๆ เห็นถึงความสามารถของฉัน (SEL_EFF6)	1.272	0.196	0.769	6.500**	0.592	0.265
องค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET)						
ฉันคิดว่าการตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย (ANX_IET1)	1.000	-	0.822	-	0.675	0.361
เมื่อครูให้ฉันออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าห้อง ฉันกลัวเพื่อนในชั้นเรียนจะหัวเราะฉัน (ANX_IET2)	0.928	0.087	0.767	10.611**	0.589	0.156
การมีสมาธิตั้งใจเรียนในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะฉันกลัวครูเรียกฉันตอบคำถาม (ANX_IET3)	1.009	0.101	0.860	10.014**	0.739	0.425
เมื่อถึงเวลาสอบ ฉันจะรู้สึกเครียดมาก จนทำให้ฉันทำข้อสอบได้ไม่เท่าที่ควร (ANX_IET4)	0.444	0.063	0.402	7.058**	0.162	0.024
ฉันจะทำทุกอย่างตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับฉัน เช่น ถ้าเพื่อนของฉันหนีเรียน ฉันจะหนีเรียนตามเพื่อนของฉัน (ANX_IET5)	0.607	0.080	0.444	7.619**	0.197	0.020
ฉันแสดงออกถึงความสามารถทางด้านการศึกษาเพียงแค่น้อย เพราะฉันกลัวเพื่อนจะไม่ชอบฉัน หากฉันเก่งกว่าเพื่อน ๆ (ANX_IET6)	0.538	0.069	0.454	7.808**	0.206	0.007
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง						
องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตน (SEL_EFF)	0.210	0.106	0.351	1.983*	0.123	-
องค์ประกอบความวิตกกังวล (ANX_IET)	-0.402	0.146	-0.421	-2.752*	0.178	-
Chi-Square = 40.440 , df = 31 , p = 0.119 , GFI = 0.981 , AGFI = 0.952 , RMR = 0.055 , RMSEA = 0.030						

หมายเหตุ : ** = p < 0.01; * = p < 0.05

แผนภาพ 3.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยภายใน

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางคู่อยู่ระหว่าง -0.126 ถึง 0.632 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05 เมื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square เท่ากับ 1271.193 , df = 66 , p = 0.000 แสดงว่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.808 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.15

ตาราง 3.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในตัวแปรปัจจัยภายใน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1.SEL_EFF1	1.000												
2.SEL_EFF2	.536**	1.000											
3.SEL_EFF3	.381**	.527**	1.000										
4.SEL_EFF4	.372**	.454**	.469**	1.000									
5.SEL_EFF5	.365**	.371**	.410**	.550**	1.000								
6.SEL_EFF6	.322**	.382**	.371**	.401**	.477**	1.000							
7.ANX_IET1	-.033	-.000	-.060	.031	-.050	-.130*	1.000						
8.ANX_IET2	-.047	-.000	-.060	.0410	-.080	-.152**	.632**	1.000					
9.ANX_IET3	.002	-.030	-.030	-.030	-.040	-.111*	.517**	.600**	1.000				
10.ANX_IET4	-.050	-.080	-.080	-.100	-.126*	-.159**	.275**	.345**	.363**	1.000			
11.ANX_IET5	.092	.100	.090	.089	.072	.074	.383**	.286**	.382**	.195**	1.000		
12.ANX_IET6	.069	-.030	-.020	-.030	.049	-.040	.398**	.321**	.380**	.231**	.471**	1.000	
Mean	3.667	3.589	3.520	3.759	3.839	3.595	3.135	3.012	3.187	2.980	3.713	3.216	
S.D.	1.000	0.958	0.9092	0.984	0.983	0.993	1.162	1.151	1.120	1.053	1.305	1.132	

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 1271.193 , df = 66 , p =0.000

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.808

หมายเหตุ : ** = p < 0.01; * = P < 0.05

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยด้วยการกำหนดให้มีผู้ประสานงานประจำโรงเรียน 1 คน เพื่อช่วยติดต่อประสานงานระหว่างผู้วิจัยกับทางโรงเรียนเพื่อขออนุญาตและสอบถามถึงความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจัดทำหนังสือมาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงโรงเรียนผ่านผู้ประสานงาน โดยให้ผู้ประสานงานเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลให้ หลังจากนั้นผู้วิจัยติดตามการใช้และการตอบกลับของแบบสอบถามทางโทรศัพท์ที่กำหนดการส่งมายังคณะอย่างน้อย 1 ครั้ง พร้อมทั้งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าติดแสตมป์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประสานงานในการจัดส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ หลังจากผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงดำเนินการส่งของที่ระลึกให้กับผู้ประสานงาน

การเก็บรวบรวมแบบสอบถามใช้ระยะเวลา 1 เดือน คือ เดือนมกราคม พ.ศ.2556 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.86 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลตามสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน

เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ใช้สถิติเชิงบรรยาย เพื่อวิเคราะห์ลักษณะแจกแจงและการกระจายของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ค่ามัธยฐาน (median) ค่าฐานนิยม (mode) ค่าความเบ้ (skewness : Sk) ค่าความโด่ง (kurtosis : Ku) พิสัย (range) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

การหาระดับแรงจูงใจและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ ใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ค่ามัธยฐาน (median) ค่าฐานนิยม (mode) ค่าความเบ้ (skewness : Sk) และค่าความโด่ง (kurtosis : Ku) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลัง ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติความแปรปรวนสามทาง (3-way ANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

ตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 452,141 คน ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2555 : ออนไลน์)

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 18 คน คัดเลือกตัวอย่างแบบกรณีทั่วไป (typical case) หมายถึง ตัวอย่างที่เป็นกรณีที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถให้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถให้ข้อมูลที่หลากหลายในประเด็นที่ต้องการศึกษา (ชาย โพธิ์สิตา, 2547; ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และ สุภาพ ฉัตรภรณ์, 2548 อ้างถึงใน จีรวรรณ นาคพัฒน์, 2553) โดยคัดเลือกแบบลูกโซ่ (snowball sampling technique) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครู คือ ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาและมีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ใช้สัมภาษณ์ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงสาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาขาดแรงจูงใจ โดยมีประเด็นการสัมภาษณ์ดังตาราง 3.16

ตาราง 3.16 ประเด็นการสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ประเด็นสัมภาษณ์
1. ครูมีความคิดเห็นอย่างไรถึงสถานการณ์ที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ
2. นักเรียนขาดแรงจูงใจมีสาเหตุมาจากอะไรได้บ้าง
3. สาเหตุใดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาในข้อคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยค้นพบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนจากแบบสอบถาม แล้วผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยใช้ระยะเวลา 1 เดือน คือ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 ซึ่งผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (informal interview) ด้วยการจัดทำหนังสือจากคณะครุศาสตร์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้วจะให้ของที่ระลึกแก่ผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลตามสิ่งที่ต้องการศึกษา คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การลดทอนข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **การลดทอนข้อมูล** ด้วยเทคนิคการลงความคิดเห็นเบื้องต้น (intercoder agreement) แยกเก็บเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการสืบค้น และเป็นการตรวจสอบความเพียงพอของข้อมูล
2. **การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า** (triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลด้านความถูกต้องของข้อมูลว่า เมื่อเวลาต่างกัน สถานที่ต่างกัน และผู้ให้ข้อมูลต่างกัน ข้อมูลที่ได้มาจะเหมือนกันหรือไม่
3. **การวิเคราะห์ข้อมูล** ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยเน้นเนื้อหาที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง และใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (analytic analysis) ด้วยการตีความหมายเพื่อสร้างข้อสรุป

ระยะที่ 2 พัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 452,141 คน ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2555 : ออนไลน์)

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 18 คน ที่เป็นตัวอย่างเดียวกับตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ของระยะที่ 1 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ผู้วิจัยคัดเลือกแบบลูกโซ่ (snowball sampling technique) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครู คือ ครูที่มีการปฏิบัติดี กล่าวคือ ผู้วิจัยสอบถามจากครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาถึงครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน มีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือ นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ และได้รับรางวัลระดับจังหวัดขึ้นไป เช่น รางวัลครูดีเด่นของครูสภา ครูรางวัลเกียรติยศ เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ เพื่อใช้สัมภาษณ์ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดี มีการจัดการเรียนการสอนได้ดี พัฒนาต่อเนื่อง มีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือ นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ มีผลการสอนทำให้นักศิษย์ก้าวหน้าในชีวิต และได้รับรางวัลระดับจังหวัดขึ้นไป เพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ดังตาราง 3.17

ตาราง 3.17 ประเด็นการสัมภาษณ์กัลยาณมิตรการเสริมสร้างแรงจูงใจ

ประเด็นสัมภาษณ์	
1. ปัจจัยทางสังคม	
1.1 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	
	<ol style="list-style-type: none"> 1) เมื่อนักเรียนมีปัญหากับผู้ปกครอง ครูจะมีแนวทางช่วยเหลืออย่างไร 2) เมื่อผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนออกมาประกอบอาชีพมากกว่าที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ครูจะมีวิธีการอย่างไรในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครอง 3) เมื่อผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่หรือขาดการสนับสนุนนักเรียน ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยเหลือนักเรียน
2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	
2.1 สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	
	<ol style="list-style-type: none"> 1) ครูจะมีวิธีการปฏิบัติกับนักเรียนอย่างไร เพื่อให้นักเรียนรู้สึกถึงความเอาใจใส่ของครูและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว 2) ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยเหลือนักเรียนหลังห้อง นักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมต่อต้านครู 3) การจัดการเรียนการสอนแบบใดที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มผลการเรียนต่ำ 4) คิดว่าการสอนแบบใดที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนกลุ่มผลการเรียนต่ำ
2.2 การสนับสนุนจากครู	
	<ol style="list-style-type: none"> 1) เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือการทำงานครูจะมีวิธีการอย่างไร 2) เมื่อนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียนครูจะมีวิธีการอย่างไร เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความยึดมั่นในการเรียน
3. ปัจจัยภายใน	
3.1 การรับรู้ความสามารถของตน	
	<ol style="list-style-type: none"> 1) เมื่อครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทำงาน นักเรียนเลือกทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพของตนเองเสมอ ครูจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร 2) เมื่อนักเรียนเชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะเรียนรู้หรือทำงานนั้นได้ ครูจะมีวิธีการปรับเปลี่ยนความเชื่อของนักเรียนอย่างไร 3) ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะดึงความสามารถที่แท้จริงที่อยู่ข้างในตัวนักเรียนออกมา 4) ครูมีวิธีการอย่างไรที่จะมอบหมายงานให้นักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่างานนั้นเป็นเรื่องยากเกินกำลัง
3.2 ความวิตกกังวล	
	<ol style="list-style-type: none"> 1) เมื่อนักเรียนเกิดความกังวลใจจากการเรียนหรือการทำงาน ครูจะมีวิธีการช่วยเหลืออย่างไร 2) ครูจะมีวิธีการป้องกันอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดในการเรียนหรือการทำงาน

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านให้ข้อมูลความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์กัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาและข้อคำถาม จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและวัดผลทางการศึกษา ด้านจิตวิทยาทางการศึกษา และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 7 ท่าน เพื่อพิจารณาความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของเครื่องมือสามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์กัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าแบบสัมภาษณ์สามารถใช้เก็บข้อมูลเพื่อหากัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจได้ และผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อกัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 85.71 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แบบสอบถามความคิดเห็นสามารถใช้เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาความเหมาะสมของกัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนจากการวิจัยแบบผสมวิธีแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการพัฒนากัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ด้วยการหาข้อสรุปถึงเทคนิคหรือวิธีการที่ครูใช้จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนจากการสัมภาษณ์ และนำมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งดำเนินการวิจัยใช้ระยะเวลา 2 เดือน คือ ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2556 โดยมีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงกัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจ ดำเนินการสังเคราะห์กัลยการในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ในการพัฒนากัลยการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์จริงของครูที่ใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ จากครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ประสบการณ์การสอนดี และมีรางวัลเป็นเครื่องรับรอง ด้วยแบบสัมภาษณ์กัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงกัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ มาสังเคราะห์เพื่อร่างกัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ในกระบวนการนี้จะถูกเขียนขึ้นเป็นกัลยुทธิ์ที่มีการปฏิบัติจริงจากครูที่มีการปฏิบัติดี

ขั้นตอนที่ 4 นำร่างกัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา และปรับปรุงตามข้อคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 5 นำร่างกัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาทางการศึกษาและครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ความคิดเห็นต่อกัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงและพัฒนา กัลยुทธิ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลตามสิ่งที่ต้องการศึกษา คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูที่มีการปฏิบัติดี ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อพัฒนากัลยुทธิ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การลดทอนข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **การลดทอนข้อมูล** ด้วยเทคนิคการลงความคิดเห็นเบื้องต้น (intercoder agreement) แยกเก็บเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการสืบค้น และเป็นการตรวจสอบความเพียงพอของข้อมูล

2. **การวิเคราะห์ข้อมูล** ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยเน้นเนื้อหาที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง และใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (analytic analysis) ด้วยการตีความหมายเพื่อสร้างข้อสรุปจากการสัมภาษณ์

ระยะที่ 3 พัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

เพื่อการตรวจสอบความเหมาะสมคุณภาพของคู่มือที่สามารถใช้ได้กับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประเมิน คือ เป็นครูที่ยินดีให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพคู่มือเป็นอย่างดี และสอนในระดับมัธยมศึกษา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 คน และครูที่สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ที่สอบถามความคิดเห็นของครูถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ของคู่มือ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคู่มือเพื่อประเมินคู่มือ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงเนื้อหาการเขียนคู่มือและแบบปฏิบัติของ ทิศนา แชมมณี (2538) และแบบประเมินคู่มือส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนของ วิริยา ศรีวิเชียร (2551) โดยปรับเปลี่ยนเนื้อหาการประเมินให้ตรงกับเนื้อหาของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาและข้อความ จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและวัดผลทางการศึกษา ด้านจิตวิทยาทางการศึกษา และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 7 ท่าน เพื่อพิจารณาความคิดเห็นถึงความเหมาะสมคุณภาพของคู่มือสามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นถึงความเหมาะสมของแบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 85.71 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าแบบประเมินสามารถใช้ประเมินคุณภาพของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจผ่านการปรับปรุงและพัฒนาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจที่ได้รวบรวมกลยุทธ์เพื่อความสะดวกใช้ และประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจในประเด็นความเหมาะสมของคู่มือและการนำไปใช้ได้ ซึ่งดำเนินการวิจัยใช้ระยะเวลา 1 เดือน คือเดือนเมษายน พ.ศ.2556 โดยมีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ จำนวน 3 ฉบับ คือ งานวิจัยของวิริยา ศรีวิเชียร (2551) การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างคุณธรรมในโรงเรียน: บทเรียนรู้จากโรงเรียนที่มีการปฏิบัติดี งานวิจัยของนันทนัช อ่อนพวน (2553) การพัฒนาคู่มือการสร้างรูปรีดเพื่อให้คะแนนสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน และงานวิจัยของจิรวรรณ นาคพัฒน์ (2553) กระบวนการพัฒนาความใส่ใจของครูตามทฤษฎีลำดับขั้นความใส่ใจ: การพัฒนาคู่มือโดยใช้การวิเคราะห์วาทกรรม เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำ องค์ประกอบและเนื้อหาของคู่มือ

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดโครงสร้างของคู่มือ โดยเนื้อหาภายในคู่มือประกอบด้วยเนื้อหา 2 บท คือ (1) บทนำ และ (2) กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ โดยในแต่ละเนื้อหาในแต่ละบทมีรายละเอียดดังนี้

1) **บทนำ** ประกอบด้วย (1) แรงจูงใจ (2) ธรรมชาติของแรงจูงใจ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ และ (4) กระบวนการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ

2) **กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ** ประกอบด้วย (1) การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน (2) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (3) การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ และ (4) การประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 นำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาถึงรูปแบบ องค์ประกอบ เนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาของคู่มือ และปรับปรุงตามข้อคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจัดพิมพ์คู่มือฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอต่อครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพคู่มือด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยครูผู้สอนประเมินถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ของคู่มือ ตามเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมิน ดังตาราง 3.18 แล้วผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จาก

การประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาคู่มือตามคำแนะนำของครูผู้สอน แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ตาราง 3.18 เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินคู่มือ

หัวข้อที่ประเมิน	เกณฑ์
ความเหมาะสม	1 คะแนน หมายถึง เหมาะสม
	0 คะแนน หมายถึง ไม่เหมาะสม
การนำไปปรับใช้ได้	1 คะแนน หมายถึง นำไปปรับใช้ได้
	0 คะแนน หมายถึง นำไปปรับใช้ไม่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ด้วยเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับร้อยละ 80.00 (วิริยา ศรีวิเชียร, 2551)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ (3) เพื่อจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วย 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นภูมิภาคหลังของตัวอย่าง และ 2) ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 1) ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน 2) การพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ 3) คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และผลการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นภูมิภาคหลังของตัวอย่าง และผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นภูมิภาคหลังของตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของเพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 จำนวน 348 คน ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 63.51 และนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 36.49 นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ

50.29 โดยนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.40 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 16.95 และร้อยละ 12.93 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 49.71 โดยนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.82 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 16.95 และ ร้อยละ 14.94 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 33.91 รองลงมา นักเรียนมีระดับที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.51-4.00 และระดับที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 0.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 27.87 ร้อยละ 26.67 และ 11.49 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	127	36.49	221	63.51	348	100.00
ระดับชั้น						
มัธยมศึกษาตอนต้น	63	18.10	110	31.61	173	49.71
มัธยมศึกษาปีที่ 1	18	5.17	34	9.77	52	14.94
มัธยมศึกษาปีที่ 2	22	6.32	37	10.63	59	16.95
มัธยมศึกษาปีที่ 3	23	6.61	39	11.21	62	17.82
มัธยมศึกษาตอนปลาย	64	18.39	111	31.90	175	50.29
มัธยมศึกษาปีที่ 4	22	6.32	49	14.08	71	20.40
มัธยมศึกษาปีที่ 5	22	6.32	37	10.63	59	16.95
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	5.75	25	7.18	45	12.93
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
0.00 - 2.50	19	5.46	21	6.03	40	11.49
2.51 – 3.00	47	13.51	50	14.37	97	27.87
3.01 – 3.50	33	9.48	85	24.43	118	33.91
3.51 - 4.00	28	8.05	65	18.68	93	26.67

2. ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ค่ามัธยฐาน (median) ค่าฐานนิยม (mode) ค่าความเบ้ (skewness : Sk) ค่าความโด่ง (kurtosis : Ku) พิสัย (range) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เพื่อบรรยายให้เห็นลักษณะแจกแจงและการกระจายของตัวแปร ผู้วิจัยแยกนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ การนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรแรงจูงใจ และการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ตัวแปรแรงจูงใจ

เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรแรงจูงใจ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.661 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรแรงจูงใจมีค่าเท่ากับ 17.24 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรแรงจูงใจมีค่าความเบ้เป็นลบ ($Sk = -0.601$) แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจมีค่าความโด่งเป็นบวก ($Ku=1.033$) แสดงว่ารูปร่างการกระจายของตัวแปรมีความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการเกาะกลุ่มกัน

ตัวแปรองค์ประกอบย่อยของแรงจูงใจ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 มิติ ได้แก่ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ผลการวิเคราะห์พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.822 และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.496 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการที่จะประสบความสำเร็จและความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวมีค่าใกล้เคียงกัน คือ 0.713 และ 0.660 ตามลำดับ และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) มีค่าใกล้เคียงกัน คือ 18.66 และ 18.88 ตามลำดับ โดยความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวมีการกระจายสูงสุดและความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรทั้งสองมีค่าความเบ้เป็นลบและมีค่าใกล้เคียงกัน คือ -0.731 และ -0.389 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Ku) พบว่าตัวแปรทั้งสองมีค่าเป็นบวก และมีค่าใกล้เคียงกัน คือ 0.912 และ 0.863 ตามลำดับ แสดงว่าการแจกแจงของตัวแปรทั้งสองมีความโค้งสูงกว่าปกติ โดยสรุป คือ แรงจูงใจทั้ง 2 มิติ มีการกระจายตัวค่อนข้างต่ำเมื่อพิจารณาจากสัมประสิทธิ์การกระจาย และเส้นโค้งมีลักษณะเบ้ซ้ายและโด่งกว่าโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรแรงจูงใจ

ตัวแปร	Mean	S.D.	Median	Mode	Sk	Ku	Range	C.V.
แรงจูงใจ	3.661	0.631	3.726	3.700	-0.601	1.033	3.700	17.24
ความต้องการที่จะ ประสบความสำเร็จ	3.822	0.713	3.857	4.000	-0.731	0.912	3.710	18.66
ความต้องการที่จะ หลีกเลี่ยงความ ล้มเหลว	3.496	0.660	3.500	3.170	-0.389	0.863	4.000	18.88

หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.131; standard error for kurtosis = 0.261

2.2 ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางสังคม มี 1 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน มี 2 องค์ประกอบ คือ สภาพแวดล้อมทางการเรียน และการสนับสนุนจากครู และปัจจัยภายใน มี 2 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ความสามารถของตน และความวิตกกังวล มีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยทางสังคม

เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยทางสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.853 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรปัจจัยทางสังคมมีค่าเท่ากับ 21.52 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรปัจจัยทางสังคมมีค่าความเบ้เป็นลบ (Sk = -0.876) แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงปัจจัยทางสังคมสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่าตัวแปรปัจจัยทางสังคมมีค่าความโด่งเป็นบวก (Ku = 0.865) แสดงว่ารูปร่างการกระจายของตัวแปรมีความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการเกาะกลุ่มกัน

ตัวแปรปัจจัยทางสังคม ซึ่งมี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ผลการวิเคราะห์พบว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.853 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีค่าเท่ากับ 0.829 และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) มีค่าเท่ากับ 21.52 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีค่าความเบ้เป็นลบ (Sk = -0.876) แสดงว่านักเรียนมีการรับรู้ปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Ku) พบว่าการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีค่าเป็นบวก (Ku = 0.865) แสดงว่าการแจกแจงของตัวแปรมีความโด่งสูงกว่าปกติ โดยสรุป คือ การสนับสนุนจาก

ผู้ปกครองมีการกระจายตัวปานกลางเมื่อพิจารณาจากสัมประสิทธิ์การกระจาย และเส้นโค้งมีลักษณะเบ้ซ้ายและโด่งกว่าโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยทางสังคม

ตัวแปร	Mean	S.D.	Median	Mode	Sk	Ku	Range	C.V.
ปัจจัยทางสังคม	3.853	0.829	4.000	4.000	-0.876	0.865	4.000	21.52
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3.853	0.829	4.000	4.000	-0.876	0.865	4.000	21.52

หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.131 ; standard error for kurtosis = 0.261

2) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.629 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีค่าเท่ากับ 17.17 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีค่าความเบ้เป็นลบ (Sk = -0.632) แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีค่าความโด่งเป็นบวก (Ku = 1.259) แสดงว่ารูปร่างการกระจายของตัวแปรมีความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการเกาะกลุ่มกัน

ตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน ซึ่งมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ และการสนับสนุนจากครู ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.711 และการสนับสนุนจากครูมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.547 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และการสนับสนุนจากครูมีค่าใกล้เคียงกัน คือ 0.738 และ 0.664 ตามลำดับ และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) มีค่าใกล้เคียงกันคือ 19.89 และ 18.72 ตามลำดับ โดยสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้มีการกระจายสูงสุดและการสนับสนุนจากครูมีการกระจายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรทั้งสองมีค่าความเบ้เป็นลบและมีค่าใกล้เคียงกัน คือ -0.860 และ -0.444 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนมีการรับรู้ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Ku) พบว่าตัวแปรทั้งสองมีค่าเป็นบวกและมีค่าใกล้เคียงกันคือ 1.236 และ 1.220 ตามลำดับแสดงว่าการแจกแจงของตัวแปรทั้งสองมีความโค้งสูงกว่าปกติ โดยสรุปคือ ตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้น

เรียนทั้ง 2 มิติ มีการกระจายตัวค่อนข้างต่ำเมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายและเส้นโค้งมีลักษณะเบ้ซ้ายและโด่งกว่าโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ตัวแปร	Mean	S.D.	Median	Mode	Sk	Ku	Range	C.V.
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	3.629	0.623	3.700	3.180	-0.623	1.259	3.800	17.17
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	3.711	0.738	3.833	4.000	-0.860	1.236	4.00	19.89
การสนับสนุนจากครู	3.547	0.664	3.600	3.400	-0.444	1.220	3.800	18.72

หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.131; standard error for kurtosis = 0.261

3) ปัจจัยภายใน

เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยภายใน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.434 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรปัจจัยภายในมีค่าเท่ากับ 15.26 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรปัจจัยภายในมีค่าความเบ้เป็นบวก (Sk= 0.096) แต่มีค่าไม่มากกว่า 2 เท่าของค่า standard error for skewness แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ปัจจัยภายในอยู่ในระดับใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรปัจจัยภายในมีค่าความโด่งเป็นบวก (Ku= 0.155) แต่มีค่าไม่มากกว่า 2 เท่าของค่า standard error for kurtosis แสดงว่ารูปร่างการกระจายของตัวแปรมีความโด่งใกล้เคียงโค้งปกติ

สถิติพื้นฐานของปัจจัยภายใน มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนและความวิตกกังวล ผลการวิเคราะห์พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.661 และความวิตกกังวลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.207 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้ความสามารถของตนและความวิตกกังวลมีค่าใกล้เคียงกันคือ 0.701 และ 0.807 ตามลำดับ และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) มีค่า 19.45 และ 24.98 ตามลำดับ โดยความวิตกกังวลมีการกระจายสูงสุดและการรับรู้ความสามารถของตนมีการกระจายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่าตัวแปรทั้งสองมีค่าความเบ้เป็นลบและมีค่าใกล้เคียงกันคือ -0.709 และ -0.286 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนมีการรับรู้ปัจจัยภายในอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนมีค่าเป็นบวก (Ku= 1.319) แสดงว่าการแจกแจงของการรับรู้ความสามารถของตนมีความโด่งสูงกว่าปกติ และความวิตกกังวลมีค่า

ความโค้งเป็นลบ ($Ku = -0.343$) แต่มีค่าไม่มากกว่า 2 เท่าของค่า standard error for kurtosis แสดงว่ารูปร่างการกระจายของตัวแปรมีความโค้งใกล้เคียงโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรปัจจัยภายใน

ตัวแปร	Mean	S.D.	Median	Mode	Sk	Ku	Range	C.V.
ปัจจัยภายใน	3.434	0.524	3.375	3.000	0.096	0.155	3.330	15.26
การรับรู้ความ สามารถของตน	3.661	0.701	3.667	3.670	-0.709	1.319	4.000	19.45
ความวิตกกังวล	3.207	0.807	3.250	3.500	-0.286	-0.343	3.830	24.98

หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.131 ; standard error for kurtosis = 0.261

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนี่ 2 ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย (1) ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) การพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ (3) คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ มีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยายและสถิติอ้างอิง เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจกับภูมิภาคของนักเรียนและศึกษาสาเหตุที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ข้อย่อย คือ (1) ระดับแรงจูงใจของนักเรียน (2) การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาคหลัง และ (3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

1.1 ระดับแรงจูงใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้หาคะแนนแรงจูงใจจากสเกลองค์ประกอบในทุกองค์ประกอบย่อยของแรงจูงใจ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) ของแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งคะแนนแรงจูงใจวัดได้จากสมการดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คะแนนแรงจูงใจ} = & (0.084**\text{HOP\_SUC1} + 0.136**\text{HOP\_SUC2} + 0.032**\text{HOP\_SUC3} + \\ & 0.085**\text{HOP\_SUC4} + 0.006**\text{HOP\_SUC5} + 0.087**\text{HOP\_SUC6} + \\ & 0.090**\text{HOP\_SUC7}) + (0.151**\text{FEA\_FAI1} + 0.217**\text{FEA\_FAI2} + \\ & 0.045**\text{FEA\_FAI3} + 0.033**\text{FEA\_FAI4} + 0.075**\text{FEA\_FAI5} + \\ & 0.209**\text{FEA\_FAI6}) \end{aligned}$$

จากคะแนนแรงจูงใจนำมาแปลงให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (normal curve) โดยใช้สูตรของวอร์รณี แกมเกตต์ (2553 : ออนไลน์)

$$\left(\frac{\text{Value} - \text{Min}}{\text{Max} - \text{Min}} \right) \times 100$$

จากคะแนนมาตรฐานนำมาแปลงให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) และใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ในการแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งใช้จุดตัดคะแนนมาตรฐานที่ 60 คะแนน คิดเป็นคะแนนแรงจูงใจ 81.419 คะแนน อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 85 คือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง และคะแนนมาตรฐานที่ 40 คะแนน คิดเป็นคะแนนแรงจูงใจ 48.730 คะแนน อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 15 คือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับต่ำ ที่เหลือเป็นนักเรียนมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 เกณฑ์การจัดกลุ่มระดับแรงจูงใจของนักเรียน

คะแนนแรงจูงใจ	คะแนนมาตรฐานที่	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์	ความหมาย
มากกว่า 81.419	มากกว่า 60.00	มากกว่า 85	กลุ่มที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับสูง
48.730 - 81.419	40.00 – 60.00	15 - 85	กลุ่มที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับปานกลาง
น้อยกว่า 48.730	น้อยกว่า 40.00	น้อยกว่า 15	กลุ่มที่มีคะแนนแรงจูงใจในระดับต่ำ

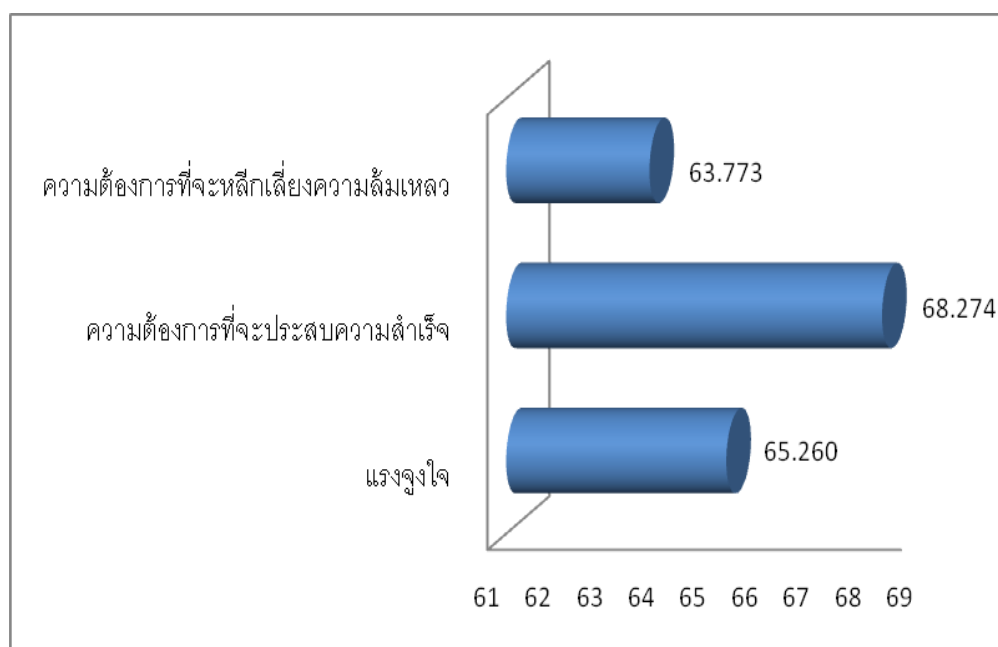
ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง (Mean=65.260) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบย่อยใน 2 มิติ พบว่านักเรียนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=68.274) นักเรียนมีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=63.773) รายละเอียดดังตาราง 4.7 และแผนภาพ 4.1

ตาราง 4.7 ระดับแรงจูงใจของนักเรียน

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล	Median	Mode	Sk	Ku	Min	Max
แรงจูงใจ	65.260	16.782	ปานกลาง	66.770	73.31	-0.596	0.980	0.000	100.000
ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	68.274	19.154	ปานกลาง	69.510	100.000	-0.699	0.880	0.000	100.000
ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	63.773	16.947	ปานกลาง	65.086	50.000	-0.472	0.809	0.000	100.000

หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.131 ; standard error for kurtosis = 0.261

แผนภาพ 4.1 ระดับแรงจูงใจของนักเรียน

1.2 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนตามภูมิภาค

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจตามภูมิภาค ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (3-way ANOVA)

เมื่อวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจของนักเรียนตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ 0.00 – 2.50 มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด

(Mean=80.744) รองลงมาคือ นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ 0.00 – 2.50 (Mean=78.040) ส่วนกลุ่มที่มีระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ นักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ 0.00 – 2.50 (Mean=46.555) รายละเอียดดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรแรงจูงใจจำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	ระดับชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Mean	S.D.	N
แรงจูงใจ	ชาย	1	0.00 - 2.50	46.555	8.223	2
			2.51 – 3.00	74.416	20.629	6
			3.00 – 3.50	61.204	12.012	7
			3.51 - 4.00	67.053	5.803	3
		2	0.00 - 2.50	48.945	25.531	2
			2.51 – 3.00	77.299	22.431	8
			3.00 – 3.50	57.925	11.468	4
			3.51 - 4.00	65.061	17.607	8
		3	0.00 - 2.50	53.849	7.535	2
			2.51 – 3.00	61.804	10.583	5
			3.00 – 3.50	60.813	15.573	11
			3.51 - 4.00	49.030	10.342	5
		4	0.00 - 2.50	80.744	13.540	3
			2.51 – 3.00	56.185	19.986	5
			3.00 – 3.50	67.860	18.757	9
			3.51 - 4.00	69.712	12.555	5
		5	0.00 - 2.50	65.387	14.925	6
			2.51 – 3.00	71.650	14.464	13
			3.00 – 3.50	51.707	-	1
			3.51 - 4.00	65.146	5.808	2
		6	0.00 - 2.50	75.114	6.389	4
			2.51 – 3.00	74.836	13.894	10
			3.00 – 3.50	71.322	-	1
			3.51 - 4.00	75.601	16.030	5

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรแรงจูงใจจำแนกตามเพศ (ต่อ)

ตัวแปร	เพศ	ระดับชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Mean	S.D.	N
แรงจูงใจ	หญิง	1	0.00 - 2.50	68.798	17.724	3
			2.51 - 3.00	64.768	15.867	4
			3.00 - 3.50	66.392	12.795	11
			3.51 - 4.00	60.272	14.797	16
		2	0.00 - 2.50	50.228	23.336	2
			2.51 - 3.00	53.783	15.746	9
			3.00 - 3.50	63.143	12.621	13
			3.51 - 4.00	62.656	14.387	13
		3	0.00 - 2.50	78.040	4.200	3
			2.51 - 3.00	61.478	16.382	9
			3.00 - 3.50	62.164	11.555	15
			3.51 - 4.00	66.770	12.424	12
		4	0.00 - 2.50	60.563	25.305	4
			2.51 - 3.00	68.014	13.343	11
			3.00 - 3.50	71.873	10.635	20
			3.51 - 4.00	68.321	14.728	14
		5	0.00 - 2.50	73.631	7.880	7
			2.51 - 3.00	52.484	31.110	11
			3.00 - 3.50	72.176	14.789	16
			3.51 - 4.00	34.761	30.119	3
		6	0.00 - 2.50	61.773	12.305	2
			2.51 - 3.00	56.242	17.796	6
			3.00 - 3.50	64.180	26.179	10
			3.51 - 4.00	73.628	17.404	7

ผลการทดสอบอิทธิพลร่วมกันของตัวแปรภูมิภาคได้แก่ เพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อระดับแรงจูงใจ พบว่า ตัวแปรภูมิภาคทั้ง 3 ตัวแปรไม่มีอิทธิพลร่วมกัน (sig = 0.055) และผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันสองตัวแปร จำนวนสามคู่ พบว่า มีปฏิสัมพันธ์กัน 1 คู่ คือ เพศและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (sig = 0.043) ดังนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ด้วย 1-way ANOVA ตามตัวแปรเพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายละเอียดดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 การทดสอบอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรภูมิภาค

ตัวแปร	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	20029.740a	47	426.165	1.646	0.008
Intercept	826460.7	1	826460.700	3191.256	0.000
เพศ	96.254	1	96.254	0.372	0.543
ระดับชั้น	2510.069	5	502.014	1.938	0.088
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	62.997	3	20.999	0.081	0.970
เพศ * ระดับชั้น	2316.466	5	463.293	1.789	0.115
ระดับชั้น * ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4162.322	15	277.488	1.071	0.383
เพศ * ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2141.738	3	713.913	2.757	0.043**
เพศ * ระดับชั้น * ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6513.984	15	434.266	1.677	0.055
Error	77692.98	300	258.977		
Total	1579788	348			
Corrected Total	97722.72	347			

a R Squared = .205 (Adjusted R Squared = .080); ** p< .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของเพศชายและเพศหญิงจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (1-way ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของเพศชายจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p=0.122) แต่ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของเพศหญิงจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p=0.045) รายละเอียดดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงจำแนกตามระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพศ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ชาย	ระหว่างกลุ่ม	1554.455	3	518.152	1.968	0.122
	ภายในกลุ่ม	32378.040	123	263.236		
	รวม	33932.494	126			
หญิง	ระหว่างกลุ่ม	2300.552	3	766.851	2.722	0.045**
	ภายในกลุ่ม	61144.427	217	281.772		
	รวม	63444.979	220			

หมายเหตุ: **, $p < 0.05$

การทดสอบความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ Levene Statistic พบว่า มีความแปรปรวนเท่าเทียมกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงต้องทำการทดสอบภายหลังโดยเลือกใช้สถิติ Bonferroni ในการทดสอบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนเพศหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.01-3.50 มีแรงจูงใจ (Mean=67.267) สูงกว่านักเรียนเพศหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00 (Mean=59.187) รายละเอียดดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
		0.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
0.00 – 2.50	61.723		2.536	-5.544	-2.782
2.51- 3.00	59.187			-8.080**	-5.318
3.01 – 3.50	67.267				2.762
3.51 – 4.00	64.505				

หมายเหตุ: **, $p < 0.05$

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จำแนกตามเพศ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (1-way ANOVA) พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 0.00 – 2.50 จำแนกตามเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.592$) ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.01 – 3.50 จำแนกตามเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.121$) และค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.51 – 4.00 จำแนกตามเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.747$) แต่ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51 – 3.00 จำแนกตามเพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.003$) รายละเอียดดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบแรงงูใจของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
จำแนกตามเพศ

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
0.00 – 2.50	ระหว่างกลุ่ม	77.703	1	77.703	0.293	0.592
	ภายในกลุ่ม	10085.64	38	265.412		
	รวม	10163.35	39			
2.51 – 3.00	ระหว่างกลุ่ม	3352.15	1	3352.15	9.43	0.003**
	ภายในกลุ่ม	33769.49	95	355.468		
	รวม	37121.64	96			
3.01 – 3.50	ระหว่างกลุ่ม	537.848	1	537.848	2.435	0.121
	ภายในกลุ่ม	25619.79	116	220.86		
	รวม	26157.64	117			
3.51 – 4.00	ระหว่างกลุ่ม	27.601	1	27.601	0.104	0.747
	ภายในกลุ่ม	24047.55	91	264.259		
	รวม	24075.15	92			

หมายเหตุ : ** , $p < 0.05$

การทดสอบความแปรปรวนของคะแนนแรงงูใจของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51 – 3.00 จำแนกตามเพศ โดยใช้ Levene Statistic พบว่า มีความแปรปรวนเท่าเทียมกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงต้องทำการทดสอบภายหลังโดยเลือกใช้สถิติ t-test ในการทดสอบค่าเฉลี่ยแรงงูใจ จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักเรียนที่

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51 – 3.00 พบว่า นักเรียนเพศชายที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51 – 3.00 มีแรงจูงใจ (Mean=70.950) สูงกว่านักเรียนเพศหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00 (Mean=59.187) รายละเอียดดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักเรียนเพศหญิงตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพศ	ค่าเฉลี่ย	เพศชาย	เพศหญิง
ชาย	70.950		11.763**
หญิง	59.187		

หมายเหตุ : ** , $p < 0.05$

1.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนด้วยการวิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งผู้วิจัยจัดแบ่งนักเรียนตามระดับแรงจูงใจออกเป็นสามกลุ่มคือ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจในระดับสูง ปานกลางและต่ำ และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูงและต่ำ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูมาเป็นข้อมูลสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) แรงจูงใจของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับแรงจูงใจ (2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ และ (3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1) แรงจูงใจของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับแรงจูงใจ

ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักเรียน เมื่อใช้จุดตัดคะแนนมาตรฐานที่ 60 คะแนน และคะแนนมาตรฐานที่ 40 คะแนน กล่าวคือ นักเรียนที่มีคะแนนมาตรฐานที่มากกว่า 60 คะแนน คือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง นักเรียนที่มีคะแนนมาตรฐานที่น้อยกว่า 40 คะแนน คือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับต่ำ ที่เหลือนักเรียนมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง พบว่านักเรียนมีแรงจูงใจระดับต่ำ (Mean=37.991) จำนวน 52 คน นักเรียนที่มีแรงจูงใจระดับปานกลาง (Mean=65.945) จำนวน 244 คน และนักเรียนที่มีแรงจูงใจระดับสูง (Mean=89.314) จำนวน 52 คน

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยตามระดับแรงจูงใจ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจต่ำ มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในระดับต่ำ (Mean=38.125) มีความต้องการที่จะ

หลีกเลี่ยงความล้มเหลวในระดับต่ำ (Mean=38.857) ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจปานกลาง มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง (Mean=69.444) มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในระดับปานกลาง (Mean=64.123) และกลุ่มนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูง มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในระดับสูง (Mean=92.938) มีความต้องการหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในระดับสูง (Mean=87.049) รายละเอียดดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจ จำแนกตามระดับของแรงจูงใจ

กลุ่มตามระดับแรงจูงใจ	Mean	S.D.	Median	Mode	Sk	Ku	Min	Max
1.แรงจูงใจต่ำ								
1.1ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	38.125	15.720	40.245	22.570	-0.836	0.317	0.000	66.340
1.2ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	38.857	13.276	42.329	50.000	-1.403	1.849	0.000	54.760
รวม (n= 52)	37.991	12.172	41.475	39.980	-1.562	2.062	0.000	48.690
2.แรงจูงใจปานกลาง								
1.1ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	69.444	11.716	69.510	73.440	-0.036	-0.309	38.300	96.420
1.2ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	64.123	10.609	65.086	73.310	-0.139	-0.934	39.210	87.670
รวม (n= 244)	65.945	9.057	66.770	75.000	-0.157	-1.103	48.810	81.380
3.แรงจูงใจสูง								
1.1ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ	92.938	6.435	93.846	100.000	-0.736	0.461	71.810	100.000
1.2ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว	87.049	7.450	87.363	100.000	0.091	-1.023	72.430	100.000
รวม (n= 52)	89.314	5.168	88.765	100.000	0.494	-0.671	81.440	100.000
กลุ่มต่ำ	หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.330 ; standard error for kurtosis = 0.650							
กลุ่มปานกลาง	หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.156 ; standard error for kurtosis = 0.310							
กลุ่มสูง	หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.330; standard error for kurtosis = 0.650							

2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ ซึ่งมีด้วยกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน ผู้วิจัยได้หาคะแนนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ จากสเกลองค์ประกอบในทุกองค์ประกอบย่อยของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) ของแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งคะแนนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจได้จากสมการดังนี้

$$\text{คะแนนปัจจัยทางสังคม} = 0.143**\text{PAR\_SUP1} + 0.093**\text{PAR\_SUP2} + 0.239**\text{PAR\_SUP3} + 0.086**\text{PAR\_SUP4}$$

$$\begin{aligned} \text{คะแนนปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน} = & 0.235**\text{ACA\_ENV1} + 0.127**\text{ACA\_ENV2} + 0.142**\text{ACA\_ENV3} + \\ & 0.132**\text{ACA\_ENV4} + 0.133**\text{ACA\_ENV5} + 0.045**\text{ACA\_ENV6} + \\ & 0.258**\text{TEA\_SUP1} + 0.069**\text{TEA\_SUP2} + 0.096**\text{TEA\_SUP3} + \\ & 0.236**\text{TEA\_SUP4} + 0.060**\text{TEA\_SUP5} \end{aligned}$$

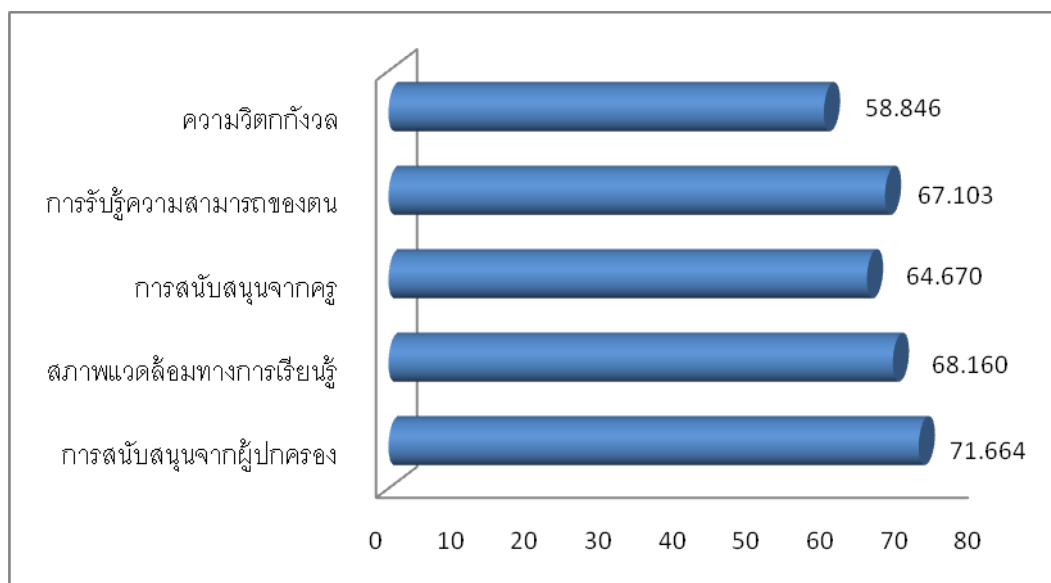
$$\begin{aligned} \text{คะแนนปัจจัยภายใน} = & 0.161**\text{SEL\_EFF1} - 0.069**\text{SEL\_EFF2} + 0.082**\text{SEL\_EFF3} + \\ & 0.267**\text{SEL\_EFF4} + 0.087**\text{SEL\_EFF5} + 0.265**\text{SEL\_EFF6} + \\ & 0.361**\text{ANX\_IET1} + 0.156**\text{ANX\_IET2} + 0.425**\text{ANX\_IET3} + \\ & 0.024**\text{ANX\_IET4} + 0.020**\text{ANX\_IET5} + 0.007**\text{ANX\_IET6} \end{aligned}$$

จากคะแนนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจนำมาแปลงให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (normal curve) โดยใช้สูตรของวอร์เรนี เกมเกตู (2553 : ออนไลน์)

$$\left(\frac{\text{Value} - \text{Min}}{\text{Max} - \text{Min}} \right) \times 100$$

ผลการวิเคราะห์พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีการรับรู้ถึงปัจจัยทางสังคมมากที่สุด (Mean=71.664) รองลงมาคือปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (Mean=66.207) และปัจจัยภายใน (Mean=59.590) ตามลำดับ

แผนภาพ 4.3 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

3) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูงและต่ำ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูมาเป็นข้อมูลสนับสนุนข้อมูลจากการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ซึ่งผู้วิจัยใช้จุดตัดคะแนนมาตรฐานที่ 50 คะแนน กล่าวคือ นักเรียนที่มีคะแนนมาตรฐานที่ด้านปัจจัยทางสังคมมากกว่า 50 คะแนน คิดเป็นคะแนนด้านปัจจัยทางสังคม 71.664 คะแนน อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 45 คือ นักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับสูง ที่เหลือนักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนที่มีคะแนนมาตรฐานที่ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมากกว่า 50 คะแนน คิดเป็นคะแนนด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน 66.207 คะแนน อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 45 คือ นักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ที่เหลือนักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ และนักเรียนที่มีคะแนนมาตรฐานที่ด้านปัจจัยภายในมากกว่า 50 คะแนน คิดเป็นคะแนนด้านปัจจัยภายใน 59.590 คะแนน อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 55 คือ นักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับสูง ที่เหลือนักเรียนที่มีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับต่ำ รายละเอียดดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 เกณฑ์การรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ	คะแนนปัจจัย	คะแนนมาตรฐานที่	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์	ความหมาย
ปัจจัยทางสังคม	มากกว่า 71.664	มากกว่า 50.00	มากกว่า 45	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 71.664	น้อยกว่า 50.00	น้อยกว่า 45	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	มากกว่า 66.207	มากกว่า 50.00	มากกว่า 45	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 66.207	น้อยกว่า 50.00	น้อยกว่า 45	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ
ปัจจัยภายใน	มากกว่า 59.590	มากกว่า 50.00	มากกว่า 55	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 59.590	น้อยกว่า 50.00	น้อยกว่า 55	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูงและนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจต่ำมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมในระดับสูง (Mean=73.617) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ (Mean=66.098) และปัจจัยภายในอยู่ในระดับสูง (Mean=62.953) และนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูงมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคม (Mean=75.132) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (Mean=68.125) และปัจจัยภายใน (Mean=60.973) อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตาราง 4.17

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของแต่ละปัจจัยสำหรับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจ พบว่า นักเรียนมีการรับรู้องค์ประกอบการสนับสนุนจากครูอยู่ในระดับต่ำ (Mean=63.610) ส่วนองค์ประกอบความวิตกกังวล (Mean=58.207) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (Mean=68.874) การรับรู้ความสามารถของตน (Mean=69.131) และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (Mean=73.617) อยู่ในระดับสูง สำหรับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูง พบว่า นักเรียนมีการรับรู้องค์ประกอบความวิตกกังวล (Mean=55.250) การสนับสนุนจากครู (Mean=67.934) การรับรู้ความสามารถของตน (Mean=68.423) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (Mean=68.878) และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (Mean=75.132) อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตาราง 4.17

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ จำแนกตามระดับของแรงจูงใจ

กลุ่มตาม ระดับ แรงจูงใจ	ปัจจัยที่ส่งผล ต่อแรงจูงใจ	Mean	S.D.	แปล ผล	Median	Mode	Sk	Ku	Min	Max
แรงจูงใจ	ปัจจัยทางสังคม	73.617	18.559	สูง	75.000	100.000	-0.624	0.429	20.720	100.000
ระดับต่ำ	การสนับสนุนจาก ผู้ปกครอง	73.617	18.559	สูง	75.000	100.000	-0.624	0.429	20.720	100.000
	ปัจจัย สิ่งแวดล้อมใน ชั้นเรียน	66.098	17.728	ต่ำ	69.029	75.230	-1.128	2.384	3.290	95.280
	สภาพแวดล้อม ทางการเรียน	68.874	18.551	สูง	68.428	50.000	-0.783	1.245	6.820	100.000
	การสนับสนุนจาก ครู	63.610	18.423	ต่ำ	66.477	66.480	-1.270	2.850	1.280	100.000
	ปัจจัยภายใน	62.953	14.234	สูง	62.915	41.810	0.412	-0.924	41.810	91.700
	การรับรู้ความ สามารถของตน	69.131	18.653	สูง	70.334	75.000	-1.037	2.328	0.410	99.590
	ความวิตกกังวล	58.207	20.019	สูง	57.731	50.180	-0.001	-1.162	25.090	91.510
(n = 52)	ปัจจัยทางสังคม	75.132	16.091	สูง	74.844	72.460	-0.196	-0.72	42.020	100.000
ระดับสูง	การสนับสนุนจาก ผู้ปกครอง	75.132	16.091	สูง	74.844	72.460	-0.196	-0.72	42.020	100.000
	ปัจจัย สิ่งแวดล้อมใน ชั้นเรียน	68.125	16.577	สูง	70.684	92.730	-1.243	4.468	0.000	100.000
	สภาพแวดล้อม ทางการเรียน	68.878	18.377	สูง	72.113	54.080	-1.229	2.736	0.000	100.000
	การสนับสนุนจาก ครู	67.934	17.517	สูง	67.862	71.060	-0.779	2.920	2.130	100.000
	ปัจจัยภายใน	60.973	14.659	สูง	59.587	50.440	0.093	-0.259	29.590	94.020
	การรับรู้ความ สามารถของตน	68.423	17.120	สูง	68.080	83.420	-0.883	1.781	7.980	97.100
	ความวิตกกังวล	55.250	26.094	สูง	60.308	24.480	-0.160	-0.769	2.070	99.750
(n = 52)										

กลุ่มต่ำ   หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.330 ; standard error for kurtosis = 0.650

กลุ่มสูง   หมายเหตุ : standard error for skewness = 0.330 ; standard error for kurtosis = 0.650

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาและมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ในประเด็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่นักเรียนขาดแรงจูงใจมาจากปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยทางสังคม

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจส่วนหนึ่งมาจากการขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง กล่าวคือ เมื่อผู้ปกครองมีทัศนคติที่ผิดต่อการศึกษา ทำให้ผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่ในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาของนักเรียน ขาดการกระตุ้นและปลูกฝังพฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีใจรักในการศึกษาค้นคว้าและชอบทำกิจกรรมทางการเรียน นอกจากนี้การขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครองยังรวมถึงการขาดสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ทางการเรียนอีกด้วย ดังข้อความต่อไปนี้

“นักเรียนของพี่บางคนน่าสงสาร พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียนของลูก ๆ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“พ่อแม่ของเด็กบางคน พอเห็นว่าลูกเรียนไม่เก่ง ก็ซ้ำเติมลูก ดุด่าลูก และก็พูดในเชิงประชดประชันกับลูก บอกให้ลูกเรียนจบเพียงแค่ม.3 ก็พอ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“เมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมหรือเชิญผู้ปกครองมาเข้าร่วมกิจกรรมของลูกหลาน ผู้ปกครองบางคนก็ไม่ค่อยให้ความสำคัญค่ะ ชอบคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเป็นเรื่องเสียเวลา”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“พ่อแม่บางคนก็รักลูกผิด ๆ ชอบทำงานหรือการบ้านแทนลูก”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“เมื่อครูไปเยี่ยมบ้านนักเรียน บางบ้านก็มีลูกหลายคน คนพี่ก็ต้องออกมาทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงน้อง ทำให้ไม่ได้เข้าเรียนต่อ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 14)

“เด็กบางคนก็มีอุปสรรคการเรียนพร้อม บางคนก็ไม่มี ไม่ใช่เพราะเด็กมีแต่ทำหายหรือไม่รับผิดชอบนะ แต่บางทีก็ไม่มีเลยจริง ๆ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 15)

“เด็กบางคนพอเลิกเรียน ก็ต้องรีบกลับบ้าน ไปช่วยพ่อแม่ทำงาน ช่วยพ่อแม่หารายได้”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 18)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจส่วนหนึ่งมาจากสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ดึงความสนใจ ใช้สื่อการสอนไม่หลากหลาย มอบหมายงานที่ไม่ท้าทายความสามารถของนักเรียน และขาดการให้ผลป้อนกลับที่เพียงพอ อาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้ นอกจากนี้ นักเรียนที่ขาดความสัมพันธ์เชิงบวกกับครู จะทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่อต้านครู และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณ ดังข้อความต่อไปนี้

“พี่ว่าส่วนหนึ่งก็มาจากครูนะ เช่นครูบางคนก็ค่อนข้างถือตัวไม่ค่อยใกล้ชิดกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่ชอบ พอนักเรียนไม่ชอบก็ไม่อยากเข้าเรียน หรือโดดเรียน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“พบจบเทอมบทเรียน ครูก็ให้นักเรียนประเมินการสอนของคุณ ผลที่ออกมาดีทั้งดีและไม่ดี ส่วนที่ไม่ดีก็จะเกี่ยวกับการสอนที่เราสอนบรรยายเยอะไปหน่อย ครูก็เลยคิดว่านักเรียนอาจเบื่อได้”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“พวกเด็กหลังห้องหรือพวกที่เรียนไม่ดีเมื่อตัวเองสอบตก อะไร ๆ ก็โทษครู ว่าครูสอนไม่ดีบ้างแหละ ไม่เคยสอนบ้างแหละ ข้อสอบยากเกินไปบ้างแหละ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“พี่ค่อนข้างให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ช่วยสอนหรือสื่อค่ะ เพราะเนื้อหาบางเรื่องถ้าเราไม่ใช้สื่อ เด็กก็จะเบื่อไม่เข้าใจสิ่งที่พี่ต้องการจะสอน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สมัยก่อนตอนสั่งงานกับเด็ก ครูก็สั่งงานตามที่ครูเห็นสมควรและคิดว่าดี เด็กก็ทำไม่ได้ ไม่ค่อยส่งงานกัน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“เด็กนักเรียนเมื่อทำงานไม่ได้ ครูบางคนก็ไม่ได้ช่วยหาทางออกกับงานให้ ให้เด็กนักเรียนไปหาทางออกเอง บางครั้งเด็กนักเรียนก็ท้อ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 13)

ปัจจัยภายใน

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจส่วนหนึ่งมาจากตัวนักเรียนเองที่มีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำ อีกทั้งมีความวิตกกังวลที่มากเกินไป กล่าวคือ เมื่อนักเรียนขาดความเชื่อในความสามารถของตน จะส่งผลทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจและรู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องยาก ทำให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการทำงานที่เกินความสามารถของตน นอกจากนี้นักเรียนที่มีความวิตกกังวลหรือความเครียดที่มากเกินไปอาจทำให้ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากที่จะทำงานให้สำเร็จ ท้ายที่สุดนักเรียนล้มเลิกความพยายามหรือผัดวันประกันพรุ่งในการทำงาน ดังข้อความต่อไปนี้

“เด็กห้องที่เรียนไม่เก่งชอบเลี่ยงงานที่พี้ง และบ่นว่ายากเกินไปเค้าทำไม่ได้และพยายามต่อรองต่าง ๆ นานา พี่ก็ต้องอธิบายให้เค้าฟังว่าเค้าทำได้ แล้วก็แบ่งงานเป็นชิ้นเล็ก ๆ ให้เค้าทำ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“เด็กอ่อนบางคนก็น่าสงสาร เด็กเหล่านี้ขาดความเชื่อในตนเองว่าสามารถที่จะเรียนได้ดี ทำให้พวกเค้าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“เมื่อนักเรียนคิดว่างานนั้นเป็นงานที่ยาก ก็จะเกิดความเครียดกับตนเอง ผลที่ตามมาพวกเค้าก็ไม่ส่งงานหรือทำไม่เสร็จ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“เด็กพี้งบางคนที่ชอบตกอยู่เรื่อย ๆ ก็จะคอยดำเนินตัวเองว่าเป็นคนที่ไม่เอาไหน เรียนไม่เก่ง”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 11)

“ในความคิดของครู คิดว่าเด็กห้องที่เรียนไม่เก่งก็ไม่ให้ความสำคัญกับการสอบ เพราะคิดว่าสอบไปไงก็ตก”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 16)

“เมื่อใกล้สิ้นเทอม เด็กบางคนก็เริ่มวิตกกังวลเรื่องงานที่ค้างค่าง ๆ ทำให้เลือกที่จะส่งงานในบางชิ้นที่คิดว่า เป็นงานง่าย ๆ ที่เด็กสามารถทำได้ งานไหนที่ยากเด็กขอเลื่อนวันส่งไปเรื่อย ๆ จนเลยกำหนดและก็ไม่ส่ง”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 18)

2. การพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ เป็นการพัฒนาที่อาศัยข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครู แล้วนำมาสังเคราะห์ร่วมกัน เพื่อหากลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ในบริบทของสังคมไทย ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้ ขั้นตอน ที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ครูที่มีการปฏิบัติเพื่อหากลยุทธ์ ขั้นตอนที่ 3 จัดทำร่างกลยุทธ์ ขั้นตอนที่ 4 นำร่างกลยุทธ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขั้นตอนที่ 5 นำร่างกลยุทธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ และขั้นตอนที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาร่างกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้จริง มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ สำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ดำเนินการสังเคราะห์เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยพิจารณาเทคนิคหรือวิธีการที่น่าเสนอเกี่ยวกับการกระตุ้นหรือการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสัมภาษณ์ครูที่มีการปฏิบัติ เพื่อตั้งข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์จริงของครูที่ใช้เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยสัมภาษณ์ด้วยการใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้ครูได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลตามความจริงที่ครูได้ใช้ ซึ่งการสัมภาษณ์จะแยกเป็นประเด็นการสัมภาษณ์ตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 จัดทำร่างกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งสังเคราะห์จากเทคนิคหรือวิธีการจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 และประสบการณ์จริงของครูที่ใช้เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนในขั้นตอนที่ 2 โดยมีการพิจารณาหลักในการจัดกลยุทธ์จำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ซึ่งมีด้วยกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายในรายละเอียดดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจตามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของนักเรียนจากปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ในชั้นเรียนและปัจจัยภายใน

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
ปัจจัยทางสังคม		
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคุยถึงความรักของผู้ปกครองกับนักเรียน 2. จัดให้มีกิจกรรมวิชาการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และครู 3. ชี้แจง ผู้ปกครอง ถึง การ จัด กิจกรรม การ เรียน การ สอน 4. ให้ ผู้ ป ก ร อ ง ต ร ะ ห นั ก ถึง ความสำคัญของการศึกษา 5. เป็นตัวประสานระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน 6. เยี่ยมบ้านนักเรียน 7. ระดมทุนช่วยเหลือนักเรียน 	<p>“เมื่อเด็กมีปัญหากับผู้ปกครอง พี่มีหน้าที่เป็นผู้ประสานพุดคุยถึงความรักของผู้ปกครองกับเด็ก” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12)</p> <p>“ครูพยายามทำตัวเป็นผู้ส่งสารจากนักเรียนไปยังพ่อแม่ เพื่อให้พ่อแม่เห็นพัฒนาการของลูก” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 15)</p> <p>“เมื่อถึงงานวิชาการของโรงเรียน ทางโรงเรียนก็ได้ออกจดหมายเชิญผู้ปกครองเพื่อที่จะได้มาร่วมกิจกรรม และชื่นชมผลงานของบุตรหลาน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7)</p> <p>“เมื่อมีการประชุมผู้ปกครองกับครูประจำชั้น ครูจะคอยชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบและให้ผู้ปกครองดูแลและให้ความรักกับบุตรหลาน ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14)</p> <p>“พี่เป็นครูประจำชั้น ระหว่างเทอมก็ต้องไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อดูสภาพความเป็นอยู่ นักเรียนคนไหนมีความตั้งใจเรียน ขาดทุนทรัพย์ พี่ก็เสนอชื่อให้ได้รับทุนการศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11)</p> <p>“ในแต่ละปีทางโรงเรียนและทางสมาคมผู้ปกครองก็ได้บริจาคเงิน เพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับนักเรียนเรียนดี แต่ขาดทุนทรัพย์” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน		
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> เตรียมการส่งเสริมกำลังใจ จัดกิจกรรมยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ให้นักเรียนจัดการกับภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<p>“พี่มีหลักในการสอนในห้องเด็กก่อนว่าทุกคาบที่พี่สอนที่ต้องพูดให้กำลังใจเค้า” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11)</p> <p>“พี่จัดประสบการณ์เรียนรู้ของนักเรียนครั้งแรกเป็นไปในเชิงบวก เพื่อให้เด็กมีกำลังใจค่ะ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14)</p> <p>“ครูเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนที่เรียนไม่เก่งมีโอกาสได้เลือกทำงานที่หลากหลายตามที่ตนเองถนัด เพื่อนักเรียนจะได้ไม่ส่งงานครูได้ตามกำหนดเวลา” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)</p> <p>“พี่พยายามมอบหมายงานตามความสามารถของนักเรียนคะ เด็กไหนที่มีความสามารถพี่จะให้ทำงานชิ้นง่าย ๆ แต่ที่มีความสามารถพี่ก็จะให้เค้าทำงานที่ยากขึ้นมาค่ะ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p>
	กลยุทธ์การสอน <ol style="list-style-type: none"> จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน จัดเตรียมการประเมินที่น่าเชื่อถือ ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี ให้ข้อมูลป้อนกลับ เชื่อมโยงบทเรียนกับชีวิตประจำวัน ใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย 	<p>“วันแรกของการเข้าสอน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยกันออกแบบกิจกรรม ภาระงาน และการเก็บคะแนน เพื่อให้เค้ารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13)</p> <p>“พี่รายงานคะแนนเก็บการส่งชิ้นงานตลอดเวลา เพื่อที่เด็กกลุ่มอ่อนจะได้มีการตื่นตัวตลอดเวลาและไม่ค้างงาน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18)</p> <p>“ครูจะคอยตรวจสอบความคืบหน้าในการทำงาน และให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งข้อเสนอแนะกับนักเรียนตลอดเวลา” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	<p>“เมื่อเด็กมาแสดงความสามารถหน้าชั้นเรียนหรือมานำเสนองาน พี่จะชมเชยนักเรียนแล้วให้ข้อเสนอแนะตามมา” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12)</p> <p>“สำหรับพี่ได้จัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้มีการใช้เกม บทบาทสมมติ ที่นอกเหนือการบรรยาย” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17)</p> <p>“ถึงพี่จะเข้ามาทำงานมานานแต่พี่ก็พยายามเรียนรู้สื่อทันสมัย เช่น คลิปภาพ ยูทูป แล้วนำมาใช้กับนักเรียนของพี่” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3)</p> <p>“ครูนำเอาประสบการณ์ความรู้ที่ได้จากอบรมการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอนมาใช้กับเด็กนักเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)</p> <p>“พี่สอนเรื่องวิทยาศาสตร์ให้เป็นเรื่องใกล้ตัวพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เช่น สารประกอบโซเดียมก็คือเกลือแกง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7)</p> <p>“พานักเรียนไปทัศนศึกษาออกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนเห็นว่าสิ่งที่เรียนนำมาใช้ประโยชน์ได้และเป็นเรื่องใกล้ตัว” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)</p>
	กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ 1. ฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน	<p>“ก่อนเริ่มการสอนพี่จะตรวจอุปกรณ์การเรียนสมุด หนังสือ เพื่อฝึกให้เด็กพร้อมที่จะเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p> <p>“เราก็ต้องคอยฝึกเด็กเกเรหรือเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียน ของเราให้มีความพร้อมที่จะเรียน ก่อนที่ครูจะเข้าห้องหรือการทำกิจกรรม” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างทัศนคติที่ดีต่อครู 2. มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง 3. เติมเต็มความรักความอบอุ่น 4. แสดงความห่วงใย 5. ให้คำปรึกษา 6. ได้รับการยอมรับความนับถือจากครู 7. ให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจครู 	<p>“เด็กบางคนไม่ชอบครูบางคน ครูก็ต้องทำหน้าที่ปรับเปลี่ยนความคิดของเค้า และพูดให้เค้าเข้าใจ”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9)</p> <p>“คนเป็นครูต้องมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างในความดีงามและความซน เพื่อให้นักเรียนเอาเป็นเยี่ยงอย่าง”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14)</p> <p>“สำหรับเด็กเรียนไม่เก่งพีก็จะต้องแสดงให้เค้าเห็นว่าพีก็เหมือนเค้า แต่เพราะความซนของพีเลยทำให้พีวันนี้ และพีซนให้เค้าเห็น เค้าก็จะทำตาม”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7)</p> <p>“เมื่อเด็กมีปัญหา พีก็รับฟัง ให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือ เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10)</p> <p>“เมื่อนักเรียนเสนอความคิด พีก็รับฟัง เพื่อให้ นักเรียนเห็นว่าเราให้เกียรติเค้า ยอมรับในความคิดเห็นของนักเรียน”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5)</p> <p>“ถึงจะเป็นเด็กที่เรียนไม่เก่ง แต่เรื่องบางเรื่องพีก็ต้องยอมรับว่าเด็กกลุ่มนี้มีความเก่งในบางเรื่อง พีก็ยอมรับในความเก่งของเค้า”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)</p> <p>“พวกเด็กหลังห้อง บางครั้งไม่ใช่ว่าเค้าเป็นเด็กไม่ดี ถ้าเราคอยให้ความรัก ความใส่ใจ ใกล้ชิด ให้คำปรึกษาเค้า เค้าก็ไว้วางใจเรา และค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนตัวเอง และแสดงศักยภาพให้เราเห็น”</p> <p style="text-align: right;">(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
การสนับสนุนจากครู	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งของ 2. การให้ดาว 3. การให้จดหมาย 	<p>“เมื่อนักเรียนทำงานสำเร็จพี่ก็ให้ดาว เพื่อให้ นักเรียนสะสมดาวมารับของรางวัลปลายเทอม” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5)</p> <p>“เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน พี่ก็มีรางวัลให้ทั้งทีมที่ ชนะและทีมที่แพ้” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6)</p> <p>“เมื่อพี่เห็นว่าเด็กมีความตั้งใจในการเรียน พี่ก็ เขียนจดหมายน้อยแสดงความชื่นชมให้เด็ก” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p>
	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม <ol style="list-style-type: none"> 1. คำพูด คำชมเชย 2. การตบมือ 	<p>“พี่เสริมแรงด้วยคำพูด คำชมเชย การปรบมือ เมื่อนักเรียนแสดงความสามารถ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p> <p>“เมื่อนักเรียนทำดี พี่ก็ให้คำชมเชย” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8)</p> <p>“การกล่าวชื่นชมนักเรียน การปรบมือ ให้ นักเรียน เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ๆ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18)</p>
	กลยุทธ์การสื่อสาร <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้การสื่อสาร 2ทาง 2. ให้ความก้าวหน้าของตน 	<p>“ครูจะอธิบายงานให้นักเรียนเข้าใจ แล้วครูให้ นักเรียนทวนซ้ำและสอบถามข้อสงสัย” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13)</p> <p>“เมื่อเด็กคนไหนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น พี่จะเรียก เด็กมาคุยเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของตน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18)</p> <p>“เมื่อสิ้นสุดภาคเรียน พี่จะให้นักเรียนประเมิน และเขียนรายงานความก้าวหน้าหรือของ ตนเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
การสนับสนุนจากครู	กลยุทธ์การสื่อสาร	<p>“พี่จะชื่นชมในสิ่งที่ดีของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในทิศทางบวกของตน”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)</p>
	กลยุทธ์การสอน 1. ให้ภาพสะท้อน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง	<p>“เรื่องไหนที่เด็กเรียนรู้ได้จากการลงมือปฏิบัติจริง พี่ก็ปล่อยให้ นักเรียนลงมือทำ และให้ข้อมูลสะท้อนกลับถึงการกระทำนั้น ๆ”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3)</p> <p>“ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่างานทุกอย่างย่อมก่อให้เกิดทักษะและการเรียนรู้”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17)</p> <p>“ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานตามความสามารถของตนจากเรื่องที่คุณกำหนด”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)</p> <p>“ครูกระตุ้นให้เด็กมีความคิดริเริ่ม โดยมีเหตุผลรองรับ พร้อมทั้งติดตามให้ภาพสะท้อนกลับ”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9)</p>
ปัจจัยภายใน		
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม 1. สิ่งของ 2. การให้จดหมาย	<p>“ครูให้สิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ กับเด็กเรียนอ่อน เมื่อเด็กเรียนอ่อนมีพัฒนาการทางการเรียนที่ดีขึ้น”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6)</p> <p>“นักเรียนบางคนพี่ให้สิ่งของ นักเรียนบางคนพี่ก็เขียนจดหมายน้อย ขึ้นอยู่กับโอกาส เพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวเองที่เพิ่มสูงขึ้น”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม <ol style="list-style-type: none"> 1. คำพูด คำชมเชย 2. การตบมือ 	<p>“ครูยกย่องชมเชยถึงความพยายามที่นักเรียนได้ใช้ไปกับการเรียนและการทำงาน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13)</p> <p>“นักเรียนบางคนก็ให้คำชื่นชมยินดี นักเรียนบางคนก็ปรบมือให้กำลังใจ เพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นถึงพัฒนาการของตัวเองที่เพิ่มสูงขึ้น” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11)</p> <p>“พี่และนักเรียนคนอื่น ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เมื่อเพื่อนแสดงความสามารถหน้าชั้นเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)</p> <p>“พี่ปรบมือพร้อมกับกล่าวคำชมเด็ก ๆ ที่กล้าที่จะแสดงความสามารถ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7)</p>
	กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่น <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้เกิดเชื่อมั่น 2. ฝึกให้เกิดความภาคภูมิใจ 3. ให้เห็นถึงความสามารถของตนในการประสบความสำเร็จ 4. ให้เห็นถึงการใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ 5. ทำท่ายนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ 6. ฝึกให้มีความคิดริเริ่ม 7. ให้ข้อมูลป้อนกลับ 	<p>“พี่ให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง และมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11)</p> <p>“ครูให้นักเรียนทำงานตามศักยภาพของตนเอง เพื่อที่จะให้นักเรียนใช้ความพยายามในการทำงานให้สำเร็จ และให้นักเรียนเกิดภาคภูมิใจ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9)</p> <p>“จัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้บ่อยครั้ง เพื่อให้นักเรียนมั่นใจในความสามารถของตัวเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่น	<p>“พี่จะแบ่งขนาดงานให้เล็กลง เพื่อที่จะให้นักเรียนไม่รู้สึกว่างงานนั้นเป็นงานที่ยาก จนเกินความสามารถของตนเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3)</p> <p>“พี่มอบหมายงานที่น่าสนใจและยากปานกลาง เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสามารถของตนที่จะสามารถทำให้สำเร็จได้ และเพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจมากขึ้น” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12)</p> <p>“พี่ให้โอกาสให้นักเรียนได้ตรวจสอบงานและแก้ไข เพื่อให้นักเรียนพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของตัวเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16)</p> <p>“ปล่อยให้เด็กทำงานไปตามคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)</p> <p>“ประเมินถึงทักษะที่จำเป็นในการเรียน แล้วเสริมสร้างทักษะที่ขาด เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของเด็ก” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8)</p>
ความวิตกกังวล	<p>กลยุทธ์การสื่อสาร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้การสื่อสาร 2 ทาง 2. ใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย 3. พูดซ้ำ ๆ 	<p>“เรียกนักเรียนมาพูดคุย เมื่อเห็นนักเรียนมีความเครียด” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18)</p> <p>“เมื่อเด็กมีปัญหาหรือมีความเครียด ครูก็อาศัยแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับเพื่อน ๆ เพื่อหาทางช่วยเหลือ” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13)</p> <p>“อธิบายเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ด้วยการใช้อำนาจที่ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย” (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
ความวิตกกังวล	กลยุทธ์การสื่อสาร	<p>“ในการสั่งงาน ครูจะใช้คำพูดง่าย ๆ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ และจะพูดซ้ำถึงสิ่งที่เด็กควรระวัง พร้อมทั้งให้เด็กอธิบายซ้ำ”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13)</p>
	<p>กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ 2. จัดเตรียมระบบความปลอดภัย 3. ลดความกังวลในการเรียน 	<p>“สิ่งสำคัญสำหรับพีในการจัดการเรียนการสอนคือ การทำให้บรรยากาศของห้องเรียนชวนเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขกับการเรียน”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14)</p> <p>“มอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ตรงกับความสามารถและศักยภาพของนักเรียน”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2)</p> <p>“ห้องที่พี่สอน เด็กต้องมีความเครียดในระดับที่พอกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน แต่ก็ต้องให้เด็กมีความสุขในการเรียนเช่นเดียวกัน”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12)</p>
	<p>กลยุทธ์การสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง 3. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน 	<p>“จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ง่ายและยากที่นักเรียนจะต้องเผชิญในอนาคต เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)</p> <p>“ครูหลีกเลี่ยงการสอบกับเด็กอ่อน เพื่อไม่ให้เด็กเครียด แต่เปลี่ยนการสอบเป็นการมอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติจริง เพื่อหาคะแนนช่วยเด็ก”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9)</p> <p>“พี่จับคู่เด็กให้ช่วยกันเรียน ให้เด็กเก่งคู่กับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งคอยช่วยเหลือเด็กอ่อน อีกทั้งลดความวิตกกังวลระหว่างเด็กกับครู”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12)</p>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	ข้อมูลสนับสนุน
ความวิตกกังวล	กลยุทธ์การสอน	<p>“ในห้องเด็กก่อน พี่เน้นกระบวนการทำงานกลุ่ม และเทคนิคการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนแบ่งปันกันรับผิดชอบและช่วยเหลือกัน”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17)</p>
	<p>กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างทัศนคติที่ดีต่อครู 2. เติมเต็มความรักความอบอุ่น 3. ให้คำปรึกษา 4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานกลุ่ม 	<p>“ทำให้เด็กรู้สึกไวใจและเชื่อใจในตัวครู เมื่อเด็กมีปัญหาเด็กจะได้กล้ามาปรึกษาขอความช่วยเหลือ”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9)</p> <p>“พี่สอบถามความเป็นไปของชีวิตและการเรียน และให้ความรักความอบอุ่น เพื่อที่เด็กเวลามีความเครียดจะได้เห็นพี่เป็นที่พึ่งพาของเค้าได้”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17)</p> <p>“พี่เป็นครูแนะแนว เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาหรือมีเรื่องกลุ่มใจ พี่ก็คอยรับฟังปัญหาเพื่อให้เด็กได้ระบายและพี่ก็ให้แนะแนวทางช่วยเหลือเป็นกรณีไป”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10)</p> <p>“พี่ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่ต้องแบกรับภาระไว้คนเดียวทั้งหมด อีกทั้งจะเกิดการช่วยเหลือกันเองภายในกลุ่ม”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3)</p> <p>“ครูใช้กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 4 คน คละความสามารถ คละเพศ เพื่อให้เด็กที่เรียนไม่เก่งไม่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือถูกทอดทิ้ง”</p> <p>(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5)</p>

ขั้นตอนที่ 4 นำร่างกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจที่ผ่านการสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์จริงของครูเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา และปรับปรุงตามข้อคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 5 นำร่างกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาทางการศึกษาและครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการสามารถนำไปปรับใช้ได้ของกลยุทธ์ในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้มีความเห็นถึงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจด้านปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายในมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 100.00 และสามารถนำกลยุทธ์ด้านปัจจัยทางสังคมไปปรับใช้บ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและปัจจัยภายในสามารถนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งคิดเป็นร้อยละ 100.00 รายละเอียดดังตาราง 4.19 นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะในการปรับภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้นและได้เสนอกฎยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจเพิ่มเติม รายละเอียดดังตาราง 4.20

ตาราง 4.19 การประเมินความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์

การเสริมสร้างแรงจูงใจ

กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	เหมาะสม	ปรับปรุง	นำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้ง	นำไปปรับใช้ไม่ได้บ่อยครั้ง
1. ด้านปัจจัยทางสังคม	100.00	-	80.00	20.00
1) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	100.00	-	80.00	20.00
2. ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	100.00	-	100.00	-
1) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	100.00	-	100.00	-
2) การสนับสนุนจากครู	100.00	-	100.00	-
3. ด้านปัจจัยภายใน	100.00	-	100.00	-
1) การรับรู้ความสามารถของตน	100.00	-	100.00	-
2) ความวิตกกังวล	100.00	-	100.00	-
คะแนนเฉลี่ย	100.00	-	93.33	6.67

ตาราง 4.20 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจที่
ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอเพิ่มเติมตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
ปัจจัยทางสังคม	
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง <ol style="list-style-type: none"> 1. แจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียน 2. ช่วยผู้ปกครองวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียน
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนปราศจากการขู่เข็ญ 2. จัดเตรียมระบบความปลอดภัย 3. ลดความกังวลในการเรียน
	กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียน 2. ให้มีการแข่งขันที่เหมาะสม
	กลยุทธ์การสอน <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนเห็นถึงความหมายและคุณค่าของการเรียน 2. มีการเตรียมแผนการสอนที่ดี 3. นำเข้าสู่บทเรียนที่ดี 4. การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียน
	กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน
การสนับสนุนจากครู	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มระดับความคาดหวังของนักเรียน
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษา 2. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียน
ปัจจัยภายใน	
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์ภาวะผู้นำ <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. ฝึกความเป็นผู้นำกลุ่ม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง 1. ให้ความเชื่อมโยงถึงความพยายามกับผลที่ตามมา 2. ฝึกการตั้งระดับเป้าหมายให้สอดคล้องกับความสามารถของตน
ความวิตกกังวล	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ 1. วิเคราะห์พฤติกรรมทางการเรียน 2. มีการยอมรับนับถือจากครู
	กลยุทธ์การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง 1. ช่วยวางแผนการเรียนในระยะสั้นและระยะยาว 2. ช่วยจัดเวลาการเรียนและการทำกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา

สรุปผลของการพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ นำเสนอแยกเป็น 3 ส่วน ตามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน รายละเอียดดังตาราง 4.21

ตาราง 4.21 กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจที่ผ่านการปรับปรุงและพัฒนาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนด้านต่าง ๆ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
ปัจจัยทางสังคม	
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง 1. พูดยุถึงความรักของผู้ปกครองกับนักเรียน 2. จัดให้มีกิจกรรมวิชาการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และครู 3. ชี้แจงผู้ปกครองถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา 5. เป็นตัวประสานระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน 6. แจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียน 7. ช่วยผู้ปกครองวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียน 8. เยี่ยมบ้านนักเรียน 9. ระดมทุนช่วยเหลือนักเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	<p>กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมการส่งเสริมกำลังใจ 2. จัดกิจกรรมยืดหยุ่นตามสถานการณ์ 3. ให้นักเรียนจัดการกับภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนปราศจากการขู่เข็ญ 5. จัดเตรียมระบบความปลอดภัย 6. ลดความกังวลในการเรียน <p>กลยุทธ์การสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนเห็นถึงความหมายและคุณค่าของการเรียน 2. มีการเตรียมแผนการสอนที่ดี 3. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน 4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย 5. มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี 6. เชื่อมโยงบทเรียนกับชีวิตประจำวัน 7. มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดี 8. ใช้ตัวอย่างจากสิ่งทีนักเรียนคุ้นเคย 9. ให้ข้อมูลป้อนกลับ 10. จัดเตรียมการประเมินที่น่าเชื่อถือ 11. ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน <p>กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียน 2. ให้มีการแข่งขันที่เหมาะสม <p>กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน <p>กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างทัศนคติที่ดีต่อครู 2. มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง 3. เต็มเต็มความรักความอบอุ่น 4. แสดงความห่วงใย 5. ให้ความสำคัญ 6. ได้รับการยอมรับความนับถือจากครู 7. ให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจครู

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	8. รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 9. วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียน
การสนับสนุนจากครู	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม 1. สิ่งของ 2. การให้ดาว 3. การให้จดหมาย
	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม 1. คำพูด คำชมเชย 2. การปรบมือ
	กลยุทธ์การสื่อสาร 1. ใช้การสื่อสาร 2ทาง 2. ให้ความก้าวหน้าของตน
	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน 1. เพิ่มระดับความคาดหวังของนักเรียน
	กลยุทธ์การสอน 1. ให้ภาพสะท้อน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ 1. ให้คำปรึกษา 2. วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียน
ปัจจัยภายใน	
การรับรู้ความสามารถของตน	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม 1. สิ่งของ 2. การให้จดหมาย
	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม 1. คำพูด คำชมเชย 2. การปรบมือ
	กลยุทธ์ภาวะผู้นำ 1. ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. ฝึกความเป็นผู้นำกลุ่ม
	กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่น 1. ฝึกให้เกิดเชื่อมั่น 2. ฝึกให้เกิดความภาคภูมิใจ 3. ให้เห็นถึงความสามารถของตนในการประสบความสำเร็จ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ	กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ
การรับรู้ความสามารถของตน	<ol style="list-style-type: none"> 4. ให้เห็นถึงการใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ 5. ทำทายนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ 6. ฝึกให้มีความคิดริเริ่ม 7. ให้ข้อมูลป้อนกลับ
	กลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้เห็นความเชื่อมโยงถึงความพยายามกับผลที่ตามมา 2. ฝึกการตั้งระดับเป้าหมายให้สอดคล้องกับความสามารถของตน
ความวิตกกังวล	กลยุทธ์การสอน <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง 3. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างทัศนคติที่ดีต่อครู 2. เติมเต็มความรักความอบอุ่น 3. ให้คำปรึกษา 4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานกลุ่ม 5. วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ 6. มีการยอมรับนับถือจากครู
	กลยุทธ์การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง <ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยวางแผนการเรียนรู้ในระยะสั้นและระยะยาว 2. ช่วยจัดเวลาการเรียนรู้และการทำกิจกรรม

3. คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจาก สำหรับประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และความเหมาะสมคุณภาพคู่มือ เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การนำเสนอผลการพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้
ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจ
นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ผู้วิจัยแยกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ได้จากกระบวนการ
การปรับปรุงและพัฒนาที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จาก

การสัมภาษณ์ถึงเทคนิคหรือวิธีการของครูที่ใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ และจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่ามาใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจและจัดทำเป็นคู่มือเพื่อความสะดวกใช้และเป็นข้อมูลทางเลือกสำหรับครูหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ จำนวน 3 ฉบับ คือ งานวิจัยของวิริยา ศรีวิเชียร (2551) การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างคุณธรรมในโรงเรียน: บทเรียนรู้จากโรงเรียนที่มีการปฏิบัติดี งานวิจัยของนันทนัช อ่อนพวน (2553) การพัฒนาคู่มือการสร้างรูปรีดเพื่อให้คะแนนสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน และงานวิจัยของจิรวรรณ นาคพัฒน์ (2553) กระบวนการพัฒนาความใส่ใจของครูตามทฤษฎีลำดับขั้นความใส่ใจ: การพัฒนาคู่มือโดยใช้การวิเคราะห์วาทกรรม เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำ กำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของคู่มือ โดยคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีขนาด A4 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 บทคือ บทนำ และกระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งผลของการของการพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีดังนี้

1) **ปกหน้า** ผู้วิจัยออกแบบหน้าปกของคู่มือให้มีความน่าสนใจ ด้วยการให้ปกหน้ามีพื้นหลังเป็นสีฟ้า มีรูปนักเรียนกำลังเดินทางมาโรงเรียนทางด้านซ้ายมือล่างของกระดาษ พร้อมทั้งมีชื่อของคู่มือ คือ “คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ” และชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และชื่อของผู้วิจัยใส่ลงไปทางมุมล่างซ้ายของหน้ากระดาษด้วย ดังแผนภาพ 4.4

2) **บทที่ 1 บทนำ** นำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้ใช้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับแรงจูงใจและขั้นตอนในการใช้คู่มือ ประกอบด้วย (1) แรงจูงใจ (2) ธรรมชาติของแรงจูงใจ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ และ (4) กระบวนการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ

3) **บทที่ 2 กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ** นำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้ใช้สามารถนำกลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจไปใช้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ประกอบด้วย (1) การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน (2) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (3) การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ และ (4) การประเมินผล

แผนภาพ 4.4 ปกหน้าของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

เมื่อได้ร่างของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาถึงรูปแบบ องค์ประกอบ เนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา ของคู่มือ และปรับปรุงตามข้อคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจัดพิมพ์คู่มือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการประเมินความเหมาะสมคุณภาพของคู่มือในตอนต่อไป

3.2 ผลการประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ผู้วิจัยดำเนินการประเมินคุณภาพคู่มือด้วยการประเมินจากครูผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจโดยตรง โดยครูประเมินคุณภาพของคู่มือจากความคิดเห็นของครูใน 2 ประเด็น ได้แก่ ความเหมาะสมของคู่มือและการนำไปใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประเมิน คือ ครูที่ยินดีให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพคู่มือเป็นอย่างดี และสอนในระดับมัธยมศึกษา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 คน และครูที่สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 คน

ผลการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของคู่มือมีค่าเท่ากับร้อยละ 96.53 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์การประเมินที่ได้ตั้งไว้ร้อยละ 80.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คู่มือในแต่

ละด้านส่วนใหญ่มีคะแนนค่าเฉลี่ยความเหมาะสมมากกว่าร้อยละ 80.00 ยกเว้นการประเมินมีคะแนนค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับร้อยละ 77.78 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การประเมินที่ได้ตั้งไว้ ดังรายละเอียดในตาราง 4.22

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อการไปปรับใช้ของคู่มือใน พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยการนำไปปรับใช้ของคู่มือมีค่าเท่ากับร้อยละ 98.61 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์การประเมินที่ได้ตั้งไว้ร้อยละ 80.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคู่มือในแต่ละด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยการนำไปปรับใช้มากกว่าร้อยละ 80.00 ดังรายละเอียดในตาราง 4.22

ตาราง 4.22 ผลการประเมินคุณภาพคู่มือ

ที่	เนื้อหาที่ประเมิน	ความเหมาะสม (ร้อยละ)		การนำไปปรับใช้ (ร้อยละ)	
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1	มีส่วนจูงใจว่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้ได้อย่างไร และได้รับประโยชน์อะไรจากคู่มือนี้	100.00	-	100.00	-
2	มีการแนะนำแก่ผู้ใช้ในการใช้คู่มือ เพื่อให้การใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพ	100.00	-	100.00	-
3	มีส่วนของหลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ เพื่อให้การใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้				
	3.1 แรงจูงใจ	100.00	-	100.00	-
	3.2 ธรรมชาติของแรงจูงใจ	100.00	-	100.00	-
	3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ	88.89	11.11	100.00	-
	3.4 กระบวนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	100.00	-	100.00	-
4	มีส่วนแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ ซึ่งมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้				
	4.1 การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน	88.89	11.11	100.00	-
	4.2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน	88.89	11.11	100.00	-
	4.3 การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ	100.00	-	100.00	-
	4.4 การประเมินผล	77.78	22.22	88.89	11.11

ที่	เนื้อหาที่ประเมิน	ความเหมาะสม (ร้อยละ)		การนำไปปรับใช้ (ร้อยละ)	
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
5	กลยุทธ์ที่นำเสนอมีความถูกต้อง เพียงพอ และก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ใช้ ซึ่งมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้				
5.1	กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	100.00	-	89.89	11.11
5.2	กลยุทธ์ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	100.00	-	100.00	-
5.3	กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากครู	100.00	-	100.00	-
5.4	กลยุทธ์ด้านการรับรู้ความสามารถของตน	100.00	-	100.00	-
5.5	กลยุทธ์ด้านความวิตกกังวล	100.00	-	100.00	-
6	ตัวอย่างเครื่องมือที่นำเสนอมีประโยชน์กับผู้ใช้	100.00	-	100.00	-
	รวม	96.53	3.47	98.61	1.39

หมายเหตุ : เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

ข้อคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประเมิน

ข้อคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประเมินสามารถแยกได้เป็น 2 ประเด็น คือ ความเหมาะสมของคู่มือ และข้อควรปรับปรุงของคู่มือ มีรายละเอียดดังนี้

1. **ความเหมาะสมของคู่มือ** คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจเป็นคู่มือที่มีประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนและเยาวชน มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ มีการเขียนที่อ่านและเข้าใจง่าย มีแนวทางในการใช้ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. **ข้อควรปรับปรุงของคู่มือ** คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีข้อควรปรับปรุงในประเด็นการตรวจสอบการใช้คำให้สม่ำเสมอเหมือนกันตลอดทั้งเล่ม และตรวจสอบคำถูกคำผิดให้มากขึ้น ควรมีการปรับเปลี่ยนการเขียนเนื้อหาที่เกี่ยวกับแรงจูงใจให้มีความกระชับมากขึ้น คัดเลือกแต่ประเด็นที่สำคัญ นอกจากนี้คู่มือควรมีการปรับเปลี่ยนขนาดรูปเล่มของคู่มือจากขนาด A4 ให้มีขนาด เป็นขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก และเพิ่มลวดลายหรือภาพการ์ตูนในเล่ม เพื่อความน่าสนใจของคู่มือ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (mixed-methods research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยกัน 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และ (3) เพื่อจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยใช้ข้อมูลจากประสบการณ์ของครูที่มีการปฏิบัติดี และประเมินความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 และครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) กล่าวคือ ใช้การสุ่มโรงเรียนและสุ่มนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ผู้วิจัยดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปขอเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง จำนวน 420 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.86 และตัวอย่างครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบลูกโซ่ (snowball sampling technique) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครู คือ ครูที่มีการปฏิบัติดีและมีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 2 ตัว คือ ตัวแปรแรงจูงใจ และตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อพฤติกรรม

การเรียนรู้ที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน ข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่มุ่งวัด (IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) อยู่ในเกณฑ์สูงมีค่า 0.719-0.941 และผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้างสามารถวัดได้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถิติเชิงบรรยายเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่าง ศึกษาลักษณะของตัวอย่าง ลักษณะแจกแจงและการกระจายของตัวแปร ที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ค่ามัธยฐาน (median) ค่าฐานนิยม (mode) ค่าความเบ้ (skewness : Sk) ค่าความโด่ง (kurtosis : Ku) พิสัย (range) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ในการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย เพื่อหาระดับแรงจูงใจและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ค่ามัธยฐาน (median) ค่าฐานนิยม (mode) ค่าความเบ้ (skewness : Sk) ค่าความโด่ง (kurtosis : Ku) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าสูงสุด (maximum) เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนตามภูมิภาค โดยใช้สถิติความแปรปรวนสามทาง (3-way ANOVA)

ระยะที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาด

แรงจูงใจ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 ตัวอย่างครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบลูกโซ่ (snowball sampling technique) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกครู คือ ครูที่มีการปฏิบัติดี ผู้วิจัยดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูด้วยแบบสัมภาษณ์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 2 ตัว คือ กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์กัลยทุ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกัลยทุ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์กัลยทุ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 100.00 และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกัลยทุ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 85.71

วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ครูเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การลดทอนข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 พัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การคัดเลือกผู้ประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ คือครูที่ยินดีให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพคู่มือเป็นอย่างดี และสอนในระดับมัธยมศึกษาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 คน และครูที่สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 2 ตัว คือ ครูผู้ประเมินคุณภาพคู่มือ และความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ของคู่มือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจ ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ผู้วิจัยดัดแปลงเนื้อหาการเขียนคู่มือและแบบปฏิบัติของ ทิศนา แชมมณี (2538) และแบบประเมินคู่มือส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนของ วิริยา ศรีวิเชียร (2551) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของแบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมที่ขาดแรงจูงใจคิดเป็นร้อยละ 85.71

วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean)

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 63.51 นักเรียนกำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.40 รองลงมานักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.82 นักเรียนมี

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.01 – 3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.91 รองลงมานักเรียนมีระดับที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.87

สรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ (1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และ (3) คู่มือและการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

การสรุปผลการวิจัยจากการศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคหลังและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ (1) ระดับแรงจูงใจของนักเรียน (2) การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาคหลัง (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษา

ภาพรวมนักเรียนมัศึกษามีระดับแรงจูงใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=65.260) โดยมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=68.274) และมีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=63.773)

1.2 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาคหลัง

เมื่อทดสอบอิทธิพลร่วมกันของตัวแปรภูมิภาคหลังของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อระดับแรงจูงใจ พบว่า ตัวแปรภูมิภาคหลังมีปฏิสัมพันธ์กัน 1 คู่ คือ เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (sig = 0.043) โดยนักเรียนหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.01-3.50 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00 และนักเรียนชายที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51 – 3.00 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 2.51-3.00

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ในภาพรวมจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ คือ ปัจจัยทางสังคมด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และการสนับสนุนจากครู และปัจจัยภายในด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองและความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีแรงจูงใจระดับต่ำหรือนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ จำนวน 52 คน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน คือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และเมื่อสัมภาษณ์ครูที่มีประสบการณ์สอนเด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนมีด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและปัจจัยภายใน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสอบถามเด็กนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจและข้อมูลการสัมภาษณ์จากครูที่มีประสบการณ์สอนนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือขาดแรงจูงใจมาตีความร่วมกัน เพื่อหาข้อสรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนมีด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน

2. กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ผลการพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ พบว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจจากปัจจัยทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีด้วยกัน 1 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของกลยุทธ์คิดเป็นร้อยละ 100.00 และการนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์คิดเป็นร้อยละ 80.00

กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน มีด้วยกัน 11 กลยุทธ์ แยกได้เป็นกลยุทธ์ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ มีด้วยกัน 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ และกลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ ด้านการสนับสนุนจากครู มีด้วยกัน 6 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม กลยุทธ์การสื่อสาร กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน กลยุทธ์การสอน และกลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจจากปัจจัยภายใน มีด้วยกัน 10 กลยุทธ์ แยกได้เป็นกลยุทธ์ด้านการรับรู้ความสามารถของตน มีด้วยกัน 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม กลยุทธ์ภาวะผู้นำ กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่น และกลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง ด้านความวิตกกังวล มีด้วยกัน 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การสื่อสาร กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ และกลยุทธ์การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้บ่อยครั้งของกลยุทธ์คิดเป็นร้อยละ 100.00

3. คู่มือและการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ มีสาระสำคัญ 2 ส่วน ดังนี้ (1) บทนำ ประกอบด้วย แรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ และกระบวนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ (2) กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ประกอบด้วย การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ และการประเมินผล

การตรวจสอบคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ใช้วิธีการประเมินจากความคิดเห็นของครู พบว่า ความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 96.53 และการนำไปปรับใช้ของคู่มือคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจมีคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 98.61 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นคู่มือที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้ผู้ใช้คู่มือสามารถนำคู่มือไปใช้เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจได้

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ (1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (2) กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ และ (3) คู่มือและการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาค และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

การอภิปรายผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาคและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ (1) ระดับแรงจูงใจของนักเรียน (2) การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาค (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ระดับแรงจูงใจของนักเรียน

นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับแรงจูงใจปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุตติกรธนาวัฒน์ (2543 : ออนไลน์) ที่พบว่าระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบของแรงจูงใจพบว่าองค์ประกอบความต้องการที่จะประสบความสำเร็จและองค์ประกอบความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง จึงส่งผลให้คะแนนแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อคำถามในการวัดระดับแรงจูงใจ พบว่า ข้อคำถามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ จึงอาจจะส่งผลให้มีความคลาดเคลื่อนในการวัดระดับแรงจูงใจ อีกทั้งข้อคำถามส่วนใหญ่ในการวัดระดับแรงจูงใจถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำงานให้ประสบความสำเร็จและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งนพรัตน์ เอี่ยมอดุง (2539) ได้กล่าวว่า ลักษณะของคนไทยเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน จึงประเมินความสามารถของตนต่ำกว่าความเป็นจริง ข้อคำถามลักษณะนี้จึงอาจจะส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดระดับแรงจูงใจ ทำให้ได้คะแนนแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และเมื่อพิจารณาตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จึงอาจจะส่งผลให้ระดับแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัญกร คำแวง (2552) พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง แต่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

1.2 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาค

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงที่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจะมีระดับแรงจูงใจที่แตกต่างกันนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงที่มีระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงจะมีระดับแรงจูงใจมากกว่านักเรียนหญิงที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะแรงจูงใจเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และเป็นพลังที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งแรงจูงใจทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียนและแสดงถึงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประณต คำฉิม (2549) ที่ได้กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความโดดเด่นที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าหากนักเรียนมีแรงจูงใจในระดับสูงย่อมทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างสุดความสามารถ และทำงานด้วยความไม่ย่อท้อ เช่นเดียวกับการศึกษาของ สุกัญญา สามปรู (2539 อ้างถึงใน ประณต คำฉิม, 2549) พบว่าตัวแปรที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอันดับแรก คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือแรงจูงใจในการเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประวีณา เขี่ยมยี่สุน (2553) พบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ในขณะที่นักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเช่นกัน

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีระดับผลการเรียนเท่ากันจะมีระดับแรงจูงใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีระดับแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาความเชื่อของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson พบว่า ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวสามารถกระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้แตกต่างกัน ซึ่งจากการศึกษาของ Rusilo และ Arias (2004) พบว่า เมื่อนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต้องเผชิญกับความล้มเหลว นักเรียนชายมีวิธีการในการเผชิญหน้าและจัดการปัญหาเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวนั้นได้ดีกว่านักเรียนหญิง อีกทั้งนักเรียนหญิงขาดความพยายามและความสามารถในการแก้ปัญหา ส่งผลให้นักเรียนชายมีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิง และสอดคล้องกับการศึกษาของ Ryan และ Pintrich (1997) พบว่านักเรียนชายมีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนหญิง เพราะนักเรียนชายค่อนข้างที่จะห่วงภาพลักษณ์ของตนเองมากกว่านักเรียนหญิง เกรงกลัวถึงสถานการณ์ความล้มเหลวจะทำให้ภาพลักษณ์ของตนเสียหาย ทำให้นักเรียนชายพยายามที่จะหาแนวทางที่เป็นไปได้ในการจัดการกับความล้มเหลวนั้น

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจจำนวน 52 คน คือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน เมื่อพิจารณาข้อคำถามในแบบสอบถามที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน พบว่า การสร้างข้อคำถามอาจจะไม่สะท้อนถึงการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนอันเนื่องมาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจอย่างแท้จริง ส่งผลให้การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนอาจจะไม่ครอบคลุมถึงปัจจัยทั้งหมดและอาจจะไม่สะท้อนข้อมูล

ตามความเป็นจริง อีกทั้งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจเมื่อประสบความล้มเหลวทางการเรียน มักจะกล่าวโทษถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ตนเอง ซึ่งบุคคลที่อาจจะถูกกล่าวโทษมากที่สุดก็คือครูผู้สอนในประเด็นการจัดการเรียนการสอนของครูที่น่าเบื่อ ไม่กระตุ้นความสนใจ หรือการออกข้อสอบที่ยากเกินไป ทำให้นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือเรียนที่ขาดแรงจูงใจมีการรับรู้ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนอันเนื่องมาจากครู ซึ่งในที่นี้หมายถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูที่มีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือเรียนที่ขาดแรงจูงใจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน คือ ปัจจัยทางสังคมที่ด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และการสนับสนุนจากครู และปัจจัยภายในด้านการรับรู้ความสามารถของตนและความวิตกกังวล กล่าวคือ ปัจจัยทางสังคมด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพราะผู้ปกครองมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการให้การสนับสนุนทางด้านกำลังใจ กำลังกายและกำลังทรัพย์กับนักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เมื่อผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเท่าที่ควร ส่งผลให้ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับทางโรงเรียนและอาจจะบกพร่องในการทำหน้าที่กระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทัศนคติการเรียนรู้ เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และปลูกฝังนิสัยการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Corona (2008 : online) พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้าผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่ในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จะส่งผลให้นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาและทำให้นักเรียนขาดความสามารถในการเรียนในที่สุด

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และการสนับสนุนจากครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพราะครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทที่สำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งครูทำหน้าที่ในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน มีพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์และช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เมื่อครูขาดการสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม ขาดการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนและการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากครู ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Corona (2008 : online) พบว่า เมื่อนักเรียนรู้สึกถึงสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่มีความกดดันและไม่รู้สึกปลอดภัย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลาย ไม่ดึงดูดความสนใจ การมอบหมายงานที่ไม่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึก

อยากทำงาน และไม่ทำให้นักเรียนเห็นถึงการเชื่อมโยงของกิจกรรมที่โรงเรียนกับชีวิตประจำวัน จะส่งผลให้นักเรียนมีกระบวนการป้องกันตนเองจากความกดดันด้วยการพยายามที่จะหลีกเลี่ยงความไม่พร้อมของตนเองด้วยการผลัดวันประกันพรุ่ง และทำให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะสูญเสียแรงจูงใจได้ง่าย และสอดคล้องกับการศึกษาของ Wright (2011) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ดึงดูดความสนใจจากนักเรียนในชั้นเรียน และการมอบหมายงานที่เกินความสามารถหรืองานที่ไม่ท้าทายนักเรียน ทำให้นักเรียนอาจเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย อาจส่งผลให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนและการทำกิจกรรมลดลงและในที่สุดนักเรียนอาจจะเกิดความล้มเหลวทางการศึกษา นอกจากนี้ในบางเวลาเมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาทางการเรียน นักเรียนมีความต้องการความสนใจ ความเอาใจใส่ และการสนับสนุนจากครู ถ้าหากนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู และนักเรียนรู้สึกถึงการขาดความสนใจ การเอาใจใส่ และการสนับสนุนจากครู อาจจะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่อต้านหรือสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนของครูลดลง ผลที่ตามมาคือนักเรียนอาจจะมีแนวโน้มที่จะขาดแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Madan (1971) และ Protheroe (2004) พบว่า ถ้าหากนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู จะทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่อต้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู นั่นหมายความว่านักเรียนขาดแรงจูงใจที่จะตอบสนองต่อความต้องการของครูหรือขาดแรงจูงใจที่จะสร้างชิ้นงาน และ Kazdin (1989 อ้างถึงใน Wright, 2011) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสนใจของครูต่อนักเรียนในเชิงบวกจะมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการจูงใจนักเรียน

ปัจจัยภายในด้านการรับรู้ความสามารถของตนและความวิตกกังวลเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีการรับรู้ถึงความสามารถของตนจะมีการเลือกปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนและปฏิบัติงานนั้นด้วยความมั่นใจ ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจและมีการกำหนดพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มขึ้น แต่ถ้านักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำอาจจะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเลือกที่จะปฏิบัติงานที่ต่ำกว่าศักยภาพของตน และท้ายที่สุดนักเรียนอาจจะสูญเสียแรงจูงใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Wright (2011) พบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำจะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจและมีผลต่อการลดแรงจูงใจของนักเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของ DÖrmyei (2001) พบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองต่ำจะรู้สึกว่าการทำงานเป็นเรื่องยากและนักเรียนกลุ่มนี้จะคอยตำหนิความไม่สมบูรณ์แบบของตน ผลที่ตามมาคือนักเรียนจะยอมแพ้ต่อการทำงานและสูญเสียศรัทธาในความสามารถของตนได้ง่าย นอกจากนี้ความวิตกกังวลในระดับที่เหมาะสมจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว

ในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นักเรียนที่มีความวิตกกังวลมากเกินไปจะกลัวการทำสิ่งที่ผิดพลาด ทำให้นักเรียนเลี่ยงการทำงานหรือตัดสินใจที่จะหยุดทำสิ่งนั้น อาจส่งผลให้นักเรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Zhao (2012) พบว่า ความวิตกกังวลเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการแสดงออกถึงพฤติกรรมของนักเรียน เนื่องจากความวิตกกังวลจะทำให้หน้าที่เป็นตัวปิดกั้นและขัดขวางการรับรู้ของนักเรียน ซึ่งผลที่ตามมาคือนักเรียนจะประสบความล้มเหลวทางการเรียนและสูญเสียแรงจูงใจ

2. กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจสามารถจำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนได้ 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน ผลการประเมินถึงความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจของปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และด้านการสนับสนุนจากครู และกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจจากปัจจัยภายในด้านการรับรู้ความสามารถของตนและด้านความวิตกกังวลมีความเหมาะสมและปรับใช้ได้บ่อยครั้งมากที่สุด อาจเป็นเพราะครูผู้สอนที่มีบทบาทโดยตรงในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน อีกทั้งครูมีโอกาสพบเจอนักเรียนและมีกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ครูจึงสามารถนำกลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจของปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและปัจจัยภายในมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของการจัดการเรียนการสอนและบริบทของสภาพนักเรียนแต่ละคนได้ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้รับการถูกกระตุ้นและพัฒนาแรงจูงใจอย่างต่อเนื่องผ่านการช่วยเหลือ สนับสนุน และกระบวนการเรียนการสอนของครู ส่งผลให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อครู มีการรับรู้ความสามารถของตนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสุขและคลายความวิตกกังวลในการเรียน ผลที่ตามมาคือนักเรียนอาจจะมีแนวโน้มแรงจูงใจที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ น้อมพร เสน่ห์ธรรมศิริ (2551) พบว่า บทบาทของครูที่มีต่อนักเรียนในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลายไม่อึดอัด และการจัดการเรียนการสอนด้วยการเสริมแรงบวกจะทำให้นักเรียนรับรู้ถึงความรักความห่วงใยของครู ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกประทับใจต่อครูและตนเอง เกิดแรงจูงใจและมีพลังที่จะตอบสนองความต้องการของครูอย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จาริณี จันทร์ศรี (2543) พบว่า แรงจูงใจมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน และในการสร้างแรงจูงใจดังกล่าวครูเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดในการสร้างแรงจูงใจ เพราะพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน นอกจากนี้ครูมีบทบาท

และหน้าที่ในการสร้างแรงจูงใจของนักเรียน เพื่อช่วยนักเรียนในการเสริมสร้างศักยภาพในตนเองที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งบทบาทของครูในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนคลายความวิตกกังวล เพิ่มความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ DÖrnyei และ Csizér (1998) พบว่า ครูควรแน่ใจว่าตนเองได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการสอนต่าง ๆ และกระตุ้นนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่นอกจากเวลาในชั้นเรียน เพราะการสร้างประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่าในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ส่วนกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปปรับใช้ได้บ่อยครั้งน้อยที่สุดตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คือ กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจของปัจจัยทางสังคมด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง อาจเป็นเพราะครูและผู้ปกครองมีโอกาสในการร่วมกิจกรรมไม่บ่อยครั้ง ทำให้ครูมีโอกาสนำมาใช้กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจกับผู้ปกครองจึงเกิดขึ้นได้ไม่บ่อยครั้งเช่นกัน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากภาระหน้าที่ในการทำงานของผู้ปกครองในแต่ละวัน ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนได้ หรืออาจจะมีสาเหตุมาจากครูหรือโรงเรียนขาดการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 อ้างถึงใน สราวดี เพ็งศรีโคตร และ จันทร์ชลิมาพุทฺธ, 2554) ที่ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียน พบว่า ความไม่คุ้นเคยกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง การขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน หรือการบริหารจัดการเวลาที่ไม่เหมาะสมของผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนทางการศึกษาให้กับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ ถ้าครูต้องการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนบทบาท ทักษะคติ ความคาดหวัง และสนับสนุนส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองกับนักเรียน ครูต้องอาศัยกระบวนการใช้กลยุทธ์ที่ใช้กลยุทธ์ในระยะเวลาที่เหมาะสมและปฏิบัติซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนที่คงทนถาวร กล่าวคือ ครูและผู้ปกครองควรมีโอกาสในการมีกิจกรรมร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้ง เพื่อให้ผู้ปกครองเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา อีกทั้งครูและผู้ปกครองสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อรายงานความก้าวหน้าและช่วยเหลือนักเรียน ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้นและมีแรงจูงใจที่สูงขึ้นตามลำดับ

การใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจให้เกิดผลดีที่สุดควรอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครองกับครู เพราะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครูสามารถช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

ทางการเรียน และส่งผลให้แรงจูงใจของนักเรียนที่เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตนา ดวงแก้ว (2551) พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครูจะทำให้นักเรียนมีแนวโน้มทางการเรียนที่ดีขึ้นและช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนจบชั้นสูงสุดของโรงเรียนได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ เฉลิมชัย วาสะสิริ (2533) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับครูจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและสติปัญญา

3. คู่มือและการประเมินคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

การจัดทำคู่มือผู้วิจัยคำนึงถึงองค์ประกอบของคู่มือ ความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการเรียงลำดับขั้นตอน ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถใช้คู่มือได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเขียนคู่มือและแบบฝึกปฏิบัติของ ทิศนา แหมมณี (2538) ที่กล่าวถึงการจัดทำคู่มือเปรียบเสมือนการสอนหนังสือแต่ใช้ภาษาเขียนแทนการสื่อสารภาษาพูด ซึ่งคู่มือที่ดีควรมีรายละเอียดที่ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำคู่มือ การใช้ประโยชน์จากคู่มือ เนื้อหาหรือความรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้คู่มือ การเรียงลำดับเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการ และภาษาที่ใช้ควรกระชับ ชัดเจนและสื่อความหมายไม่คลุมเครือ นอกจากนี้การใช้คู่มือเล่มนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ใช้คู่มือควรศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจและปรับปรุงกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนที่จะนำมาพัฒนาด้วย เพราะกลยุทธ์ในคู่มือเล่มนี้อาจจะอ้างอิงกับกลุ่มครูผู้ให้ข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจพบว่า คู่มือมีคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมและการนำไปปรับใช้ได้มากกว่าเกณฑ์การประเมินที่ได้ตั้งไว้ จากผลการประเมินดังกล่าวทำให้สามารถสรุปได้ว่าคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การดำเนินการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลเดียวกับกลุ่มเป้าหมายของคู่มือ ด้วยการประเมินความความเข้าใจของครูถึงสิ่งที่ผู้เขียนบอกในคู่มือได้ ถือว่าคู่มือเล่มนี้เป็นคู่มือที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายถึงคุณภาพของคู่มือของ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2539) ที่ได้อธิบายว่าคู่มือที่ดีต้องมีลักษณะที่บอกให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจเนื้อหาและกระบวนการในคู่มือ แล้วสามารถนำเอาความรู้ที่ได้อ่านไปปฏิบัติจริงได้ และการประเมินในลักษณะที่ให้ผู้ประเมินที่เป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มเป้าหมายของคู่มือเป็นผู้ประเมินจะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้คู่มือโดยกลุ่มเป้าหมายจริงได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำกลยุทธ์ไปใช้เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ควรใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนที่มีด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจจะขาดแรงจูงใจอันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้มากกว่า 1 ปัจจัย ครูจึงสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ได้หลากหลายพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้นักเรียนแต่ละคนอาจจะขาดแรงจูงใจอันเนื่องมาจากปัจจัยที่แตกต่างกัน จึงทำให้การเลือกใช้กลยุทธ์ควรมีความจำเพาะกับนักเรียนแต่ละคนเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ตัวนักเรียนเอง

2. การนำคู่มือไปใช้เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ สำหรับครูผู้ใช้คู่มือควรให้ความสำคัญกับการศึกษาทฤษฎีและองค์ความรู้ที่นำมาใช้ในคู่มือให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจด้วยการศึกษาคู่มือ การวัดระดับแรงจูงใจ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ เลือกใช้กลยุทธ์และประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสัมภาษณ์ครูมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือเรียนที่ขาดแรงจูงใจ เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียนและการสร้างข้อคำถามที่สามารถวัดพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจได้อย่างแท้จริง

2. ควรมีการศึกษาขนาดอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression : MR) หรือการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling :SEM) เพื่อหาปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ถ้านักเรียนมีปัจจัยด้านนั้นต่ำนั้นหมายความว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะขาดแรงจูงใจ

3. การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจควรมีการศึกษาการเรียงลำดับก่อนหลังการใช้กลยุทธ์ เพื่อความต่อเนื่องของกระบวนการและการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีตัวอย่างการใช้กลยุทธ์หรือชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการสอนแทรกกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ เพื่อประโยชน์ต่อการใช้งานของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษมันต์ วัฒนานางรงค์. (2552). *เทคนิคการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://misdesign.sct.ac.th:81/academic/upload/papers/fa0d203a67859427.pdf> [12 กุมภาพันธ์ 2556]
- กฤษวี คำชาย. (2540). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ. (2544). *ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต1, สำนักงาน. (2555). *ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน : สรุปจำนวนห้องเรียน/นักเรียน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.sesao1.go.th/plan/total_year.php [10 มิถุนายน 2555]
- เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต2, สำนักงาน. (2555). *แสดงจำนวนนักเรียนเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต2*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.e-newsbkk2.org/bkk2/forum/data/5/pic/601.pdf> [10 มิถุนายน 2555]
- จาริณี จันทร์ศรี (2543). *การศึกษากลวิธีสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราวรรณ นาคพัฒน์. (2553). *กระบวนการพัฒนาความใส่ใจของครูตามทฤษฎีลำดับขั้นความใส่ใจ: การพัฒนาคู่มือโดยใช้การวิเคราะห์วาทกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฑามาศ สนนก. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมชัย วาสะสิริ. (2533). *บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุตติกร ธนาวัฒน์นกร. (2543). *การศึกษานุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&table=thaied_results&-action=browse&-cursor=286&-skip=270&-limit=30&-mode=list&-sort=year+asc&-recordid=thaied_results%3Fid%3D916 [23 เมษายน 2556]
- ดาว มงคลสมัย. (2543). *การศึกษาวិเคราะห์สถานการณ์การออกกลางคันของนักเรียนในประเทศไทย*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.thaiedresearch.org/thaied/sites/all/modules/thaied/thaied-results.tpl.php?-table=thaied_results&-action=browse&-cursor=843&-skip=840&-limit=30&-mode=list&-recordid=thaied_results%3Fid%3D6795 [23 สิงหาคม 2555]
- ดารณี พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. (2542). *ทฤษฎีการจูงใจ*. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดารณี วงษ์อยู่น้อย. (2525). *การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2525). *การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิตินา แชมมณี. (2538). การเขียนคู่มือและแบบฝึกปฏิบัติ. ใน รายงานการสัมมนาการผลิตหนังสือทางวิชาการอย่างมีคุณภาพ, หน้า 171-180. 28-29 กรกฎาคม 2538 ณ ห้องประชุม 5 อาคารบริหารการศึกษา และ โรงแรมอมารี ออคิด รีสอร์ท พัทยา จังหวัดชลบุรี.
- ธัญกร คำแวง. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตบัณฑิตศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://dllibrary.spu.ac.th:8080/dspace/handle/123456789/1527> [24 เมษายน 2556]
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). สถิติชวนใช้. กรุงเทพมหานคร: ไอคอนพริ้นติ้ง.
- นพรัตน์ เอี่ยมอดุง. (2539). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้อมพร เสน่ห์ธรรมศิริ. (2551). ผลของการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือระหว่างครูและผู้ปกครองที่มีผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทนัช อ่อนพวง. (2553). การพัฒนาคู่มือการสร้างรูบริคเพื่อให้คะแนนสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุศรา สรรพกิจกำจร. (2539). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประณต คำฉิม. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์ 12 (กันยายน) : 72-93.

- ประวีณา เขียมยี่สุ่น. (2553). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของแรงจูงใจในการสอบและคะแนนสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา ช่างขวัญเย็น. (2539). เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล จันทร์พลับ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ. (2547). รูปแบบการพัฒนาแรงจูงใจตามแนวคิดของ ป.อ.ปยุตโต. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี จุฑา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- มาลีวัล เลิศสาครศิริ. (2546). การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2551). รายงานการศึกษาเรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมการมีบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จำไพพรรณ ธีรนิติ. (2514). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี อุตรธานี. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข 22 (มกราคม-เมษายน) : 98-108.
- วรรณิ์ แกมเกต. (2553). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสถานการณ์การอ่านและดัชนีการอ่านของไทย ปี 2553: การพัฒนาดัชนีการอ่านและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีการอ่าน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://knowledge.tkpark.or.th/tha/tkresearch/12> [27 มีนาคม 2556]

- วัชรระ คำเพ็ง. (2536). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรภา ขันลำอาง. (2543). *ผลของบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่มีต่อแรงจูงใจและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีด้านทฤษฎีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินัย ช้วยเพชร. (2545). *การจูงใจในการทำงาน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.bs2504.thport.com/Vinaip/knowledge/wmotive04.htm> [12 กุมภาพันธ์ 2556]
- วิริยา ศรีวิเชียร. (2551). *การพัฒนาคู่มือส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียน: บทเรียนรู้จากโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัย
และจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย สว่างภพ, ประวิต เอราวรรณ์ และ ไพบุลย์ บุญไชย. (2555). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3
จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* 17 (กรกฎาคม)
: 293-304.
- สมพงษ์ ชี้อ้อม สกศ.-สสค. ยัน เด็กออกกลางคันเพิ่มขึ้น. *มติชน* (4 มกราคม 2556) : 22.
- สมยศ นาวิการ. (2540). *การบริหารและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บรรณกิจ.
- สราวดี เพ็งศรีโคตร และ จันทรีชลี มาพุทธ. (2554). รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัด
การศึกษาปฐมวัย. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม* 7 (1) : 68 – 82.
- สังฆรักษ์ศักดิ์นรินทร์ ไชยยานนท์, พระครู. (2552). *การศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา
การออกกลางคันของนิสิต วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก*. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: <http://www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin/upload/141071010095231is.pdf> [25 กุมภาพันธ์ 2556]
- สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และ ทศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ. (2553). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *Bu Academic Review* 9 : 153-
161.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2550). *ภาวะความเป็นผู้นำ*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุโท เจริญสุข. (2525). *จิตวิทยาสำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การพิมพ์.

- สุนิดา ศิริพากย์. (2553). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ และการเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษานอกกระบบ กลุ่ม
ด้อยสัมฤทธิ์ ที่เรียนด้วยวิธีเรียนทางไกล. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชา
การศึกษานอกกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทาง
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรรัตน์ อักษรกาญจน์. (2553). ผลของการเรียนการสอนแบบเน้นมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตร
การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี แสงวงศ์. (2542). การพัฒนาโปรแกรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจต่อเนื่องสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2551). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยเส็ง.
- อรพินทร์ ชูชม. (2542). การพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจภายใน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:
[http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&-
table=thaied_results&-action=browse&-cursor=316&-skip=300&-limit=30&-
mode=list&-sort=title+asc&-recordid=thaied_results%3Fid%3D6063](http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&-table=thaied_results&-action=browse&-cursor=316&-skip=300&-limit=30&-mode=list&-sort=title+asc&-recordid=thaied_results%3Fid%3D6063)
[23 สิงหาคม 2555]
- อารี พันธุ์มณี. (2543). พัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

- Ames, C. (1992). Classrooms: Goals, Structures, and Student Motivation. *Journal of Educational Psychology* 84 (3) : 261-271.
- Brophy, J. (1987). Synthesis of Research on Strategies for Motivating Students To Learn. *Educational Leadership* 45 (2) : 40-48.
- Conner, M. G. (2008). *Is your child failing or unmotivated?*. [Online]. Available from: <http://www.crisiscounseling.com/Articles/FailingChildren.htm> [2012, August 17]
- Corona, J. (2008). *Motivating the unmotivated student*. Available from: <https://www.campbellhall.org/intranet/Clips/CLIPS-February%202008.pdf> [2012, August 17]
- Creswell, J. W., and Clark, V. L. P., (2007). *Designing and conducting mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Dembo, M. H., and Seli, H. (2008). *Motivation and learning strategies for college success: A self-management approach*. New York: Taylor & Francis.
- Dieckmeyer, D. (2006). *Opening Pandora's box: A multi-case study of the motivations of developmental reading students in community college*. University of Southern California. (Unpublished Manuscript)
- Dörnyei, Z. (1994). Motivation and motivating in the foreign language classroom. *The Modern Language Journal* 78 (3) : 273-284.
- Dörnyei, Z. (2001). New themes and approaches in second language motivation research. *Annual Review of Applied Linguistics* 21 : 43-59.
- Dörnyei, Z., and Csizér, K. (1998). Ten commandments for motivating language learners: results of an empirical study. *Language Teaching Research* 2 (3) : 203-229.
- Elliott, S. N., Kratochwill, T. R., Cook, J. L., and Travers, J. F. (2000). *Educational Psychology*. Boston Burr Ridge: McGrawHill.
- Gage, N. L., and Berliner, D. C. (1992). *Educational psychology*. 5th ed. Boston: Houghton Mifflin.

- Good, T. L., and Brophy, J. E. (1987). *Looking in Classroom*. 4th ed. New York: Harper and Row.
- Keller, J. M. (1987). Strategies for stimulating the motivation to learn. *Performance and Instruction* 26 (8) : 1-7.
- Hardre, P. L., Chen, C. H., Huang, S. H., Chiang, C. T., Jen, F. L., and Warden, L. (2007). Factors affecting high school students' academic motivation in Taiwan. *Asia Pacific Journal of Education* 26 (2) : 189-207.
- Hidi, S., and Harackiewicz, J. M. (2000). Motivating the academically unmotivated: A critical issue for the 21st century. *Review of Educational Research Summer 2000* 70 (2) : 151-179.
- Hootstein, E. (1998). Motivating the unmotivated child. *Teaching Pre K - 8* 29 (3) : 58-59.
- Keith, P. B., Wetherbee, M. J., and Kindzia, D. L. (1995). *Identifying unmotivated students: planning school-wide interventions*. [Online]. Available from: <http://www.eric.ed.gov/PDFS/ED414543.pdf> [2012, August 17]
- Kelly, D. K. (1988). *Motivating the underprepared unmotivated community college student*. [Online]. Available from: <http://www.eric.ed.gov/PDFS/ED299009.pdf> [2012, August 17]
- Lefton, L. A. (1997). *Psychology*. Boston: Allyn and Bacon.
- Lumsden, L. (1994). *Student motivation to learn*. [Online]. Available from: <http://eric.uoregon.edu/pdf/digests/digest092.pdf> [2012, September 5]
- Madan, M. (1971). *Peer tutoring as a technique for teaching the unmotivated*. [Online]. Available from: <http://www.eric.ed.gov/PDFS/ED061154.pdf> [2012, July 31]
- McCann, E. J., and Garcia, T. (1999). Maintaining motivation and regulation emotion: Measuring individual differences in academic volitional strategies. *Learning and Individual Difference* 11 (3) : 259-279.

- McFarlane, D. A. (2010). *Teaching unmotivated and under-motivated college students: Problems, challenges, and considerations*. [Online]. Available from: <http://www.collegequarterly.ca/2010-vol13-num03-summer/mcfarlane.html> [2012, August 21]
- Palardy, J. M. (1999). Some strategies for motivating students. *NASSP Bulletin* 83 (604) : 116-121.
- Pickens, M. T. (2007). *Teacher and student perspective on motivation within the high school science classroom*. [Online]. Available from: http://etd.auburn.edu/etd/bitstream/handle/10415/34/PICKENS_MELANIE_20.pdf [2012, August 17]
- Pintrich, R. R., and DeGroot, E. V. (1990). *Motivated Strategies for Learning Questionnaire*. [Online]. Available from: <http://www.indiana.edu/~p540alex/MSLQ.pdf> [2012, August 17]
- Pintrich, P. R., and Schunk, D. H. (1996). *Motivation in education theory, research, and applications*. New York: A Simon & Schuster.
- Pintrich, P. R., Smith, D. A. F., Garcia, T., and McKeachie, W. J. (1993). Reliability and predictive validity of the Motivated Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ). *Educational and Psychological Measurement* 53 (3) : 801-803.
- Protheroe, N. (2004). Motivating reluctant learners. *Principal* 84 (1) : 46-49.
- Reeve, J. (1996). *Nurturing inner. Motivational Resources*. Boston.
- Rusilo, M. T. C., and Arias, P. F. C. (2004). Gender differences in academic motivation of secondary school students. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology* 2 (1) : 97-112.
- Ryan, A. M. (2011). Peer relationships and academic adjustment during early adolescence. *The Journal of Early Adolescence* 31 (1) : 5-12.
- Ryan, A. M., and Pintrich, P. R. (1997). Should I ask for help? The role of motivation and attitude in adolescents' help-seeking in math class. *Journal of Educational Psychology* 89 (2) : 329-341.
- Shore, K. (2001). Motivating unmotivated students. *Principal* 81 (2) : 16-18.

- Steinmayr, R., and Spinath, B. (2008). Sex differences in school achievement: what are the roles of personality and achievement motivation? *European Journal of Personality* 22 (3) : 185–209.
- Tomal, D. R. (2007). *Challenging students to learn: How to use effective leadership and motivation tactics*. Maryland: The Rowman & Littlefield.
- Voegeli, S. H. (2008). *Academic underachievement: Understanding and implications for educators*. Master's Research Paper. Department of Guidance and Counseling, Graduate School, University of Wisconsin-Stout.
- Wentzed, K., and Wigfield, A. (2009). *Handbook of motivation at school*. New York: Routledge.
- Williams, H., and Burden, R. (1997). *Psychology for Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wright, J. (2011). *Six reasons why students are unmotivated (and What teacher can do)*. [Online]. Available from: http://www.jimwrightonline.com/mixed_files/NYSABA/wright_Wright_NYSABA_Workshop_10_Nov_2011_PPT.pdf
[2012, August 17]
- Zhao, L. (2012). Investigation into Motivation Types and Influences on Motivation: The Case of Chinese Non-English Majors. *Canadian Center of Science and Education* 5 (3) : 100-122.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	สถาบัน / หน่วยงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวีณ์ สิทธิศิริอรรถ	อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพวรรณ คณิงชัยสกุล	อาจารย์แนะแนวประจำศูนย์บริการจิตวิทยา และแนะแนว โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์ ชานฎ รัตนะพิสิฐ	อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ รับขวัญ ภูเขาแก้ว	อาจารย์หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (แนะแนว) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
6. อาจารย์ อำไพ ชั่งคิด	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต13
7. อาจารย์ พยอม ธีรอรส	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิเชียรมาตุ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต13

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบกลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัฐวิณี สิทธิศิริอรุณ

2. อาจารย์ ชาญ รัตนะพิสิฐ

3. อาจารย์ รับขวัญ ภูเขาแก้ว

4. อาจารย์ อำไพ ชั่งคิด

5. อาจารย์ พยอมน ธีวรศ

สถาบัน / หน่วยงาน

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
(แนะแนว)

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายมัธยม

ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต13

ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนวิเชียรมาตุ 3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต13

ภาคผนวก ค

รายนามครูที่มีการปฏิบัติและมีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

**รายนามครูที่มีการปฏิบัติดีและมีประสบการณ์สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ**

ชื่อครู	โรงเรียน
1. อาจารย์ อารี จำปา	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสภาราชนี 2
2. อาจารย์ วราภรณ์ แพทย์รังษี	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนนนทรีวิทยา
3. อาจารย์ อมร ไกรเทพ	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนบ้านโคกยาง
4. อาจารย์ พิมลศรี ทองอ่อน	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนนาเมืองเพชร
5. อาจารย์ ยุพา พากเพียร	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและ วัฒนธรรม โรงเรียนวิเชียรมาตุ 3
6. อาจารย์ พิมพา พันธุ์ลำยอง	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและ วัฒนธรรม โรงเรียนกันตังพิทยากร
7. อาจารย์ ชัยยง ไปรซิว	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านเกาะเคียม
8. อาจารย์ ละออง ล่องแก้ว	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านเขากอบ
9. อาจารย์ ศศิกานต์ ส่งแสง	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนห้วยยอดกิ่งวิทยาการ
10. อาจารย์ อรยาพร ไกรเทพ	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านสภาราชนี 2
11. อาจารย์ ไพริน วรสันติ	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบ้านโคกยาง

12. อาจารย์ พรรณผกา รongวัง	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนห้วยยอดดกตั้งวิทยาการ
13. อาจารย์ กรวิวรรณ บุญเจริญ	อาจารย์กลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนห้วยยอดดกตั้งวิทยาการ
14. อาจารย์ อารักษ์ เอื้อปัญญาสินธุ์	อาจารย์กลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสภาราชินี 2
15. อาจารย์ กิตติศักดิ์ เอื้อปัญญาสินธุ์	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลานามัย โรงเรียนสภาราชินี 2
16. อาจารย์ พรพีไล เจริญวัฒนะมงคล	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลานามัย โรงเรียนนนทรีวิทยา
17. อาจารย์ สมสุข วิภาณติราวัฒน์	อาจารย์กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนสภาราชินี
18. อาจารย์ ฉัตรชัย ไสภาพ	อาจารย์กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนบ้านเกาะเคียม

ภาคผนวก ง

รายนามครูที่ประเมินความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

**รายนามครูที่ประเมินความเหมาะสมของคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ**

ชื่อครู	โรงเรียน
1. อาจารย์ อรอุมา บุญไตร	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนพุทธจักรวิทยา
2. อาจารย์ สุวิวงศ์ ลุ่งกี	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนวิเชียรมาตุ
3. อาจารย์ ปริญญา ประเทศ	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและ วัฒนธรรม โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยา
4. อาจารย์ พริ้มพนิต เกตุทิพย์	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนตะพานหิน
5. อาจารย์ พิมพ์วี มณีรัตน์	อาจารย์กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านบึงอุตสาหกรรมนุเคราะห์
6. อาจารย์ สุกจิต สุกแป้น	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและ เทคโนโลยี โรงเรียนสภาราชนี 2
7. อาจารย์ ปราโมทย์ อรรถสงเคราะห์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบ้านโคกยาง
8. อาจารย์ พรพีไล เจริญวัฒนะมงคล	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลานามัย โรงเรียนนนทรีวิทยา
9. อาจารย์ อัญสิริรา ทรงกิติพิศาล	อาจารย์กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนวิเชียรมาตุ 3

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือ

(หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ, หนังสือขอตกลงใช้เครื่องมือ , หนังสือขอใช้เครื่องมือ)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร.82681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/55-

วันที่ ธันวาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง

ด้วย นายสุกิจ ทวีศักดิ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.จุฑาทิพย์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ที่ ศธ 0512.6(2771)/ 56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสุกิจ ทวีศักดิ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอทดลองใช้เครื่องมือ ด้วยแบบสอบถาม กับ นักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัย ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/ 56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสุกิจ ทวีศักดิ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัย ด้วยแบบสอบถาม กับ นักเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัย ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จตุรรัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/ 56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชนี 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสุกิจ ทวีศักดิ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัย ด้วยแบบสัมภาษณ์ กับ ครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัย ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/ 56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

เมษายน 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเชียรมาตุ 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสุกิจ ทวีศักดิ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ: การวิจัยแบบผสมวิธี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัย ด้วยแบบประเมินคู่มือ กับ ครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัย ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ขอให้ท่านให้ข้อมูลตามความเป็นจริง คำตอบของท่านไม่มีผลเสียหายใดๆ ต่อตัวท่าน โดยจะมีการประเมินผลเป็นภาพรวมเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน

<p>ผู้วิจัย</p> <p>นายสุกิจ ทวีศักดิ์</p> <p>นิสิตปริญญาโท สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>รศ.ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ</p> <p>อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
---	--

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	พ่อแม่ของฉันสนับสนุนให้ฉันใช้เวลาว่างไปกับการเรียน	1	2	3	4	✓

ตอบ 5 หมายถึง ฉันเห็นด้วยมากที่สุดกับความคิดที่ว่าพ่อแม่ของฉันสนับสนุนให้ฉันใช้เวลาว่างไปกับการเรียน

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
2	ฉันคิดว่าการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเรียนเรื่องใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับฉัน	✓	2	3	4	5

ตอบ 1 หมายถึง ฉันเห็นด้วยน้อยที่สุดกับความคิดที่ว่า การเรียนรู้เนื้อหาวิชาเรียนเรื่องใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับฉัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

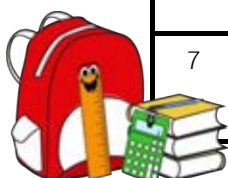
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ระดับชั้น 1) มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) มัธยมศึกษาปีที่ 2
 3) มัธยมศึกษาปีที่ 3 4) มัธยมศึกษาปีที่ 4
 5) มัธยมศึกษาปีที่ 5 6) มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. ระดับผลการเรียนเฉลี่ย 1) 0.00 - 2.50 2) 2.51 - 3.00
 3) 3.01 - 3.50 4) 3.51 - 4.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรม ของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1*	ฉันมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน เพราะฉันต้องการให้การเรียนรู้ของฉันมีประสิทธิภาพ	1	2	3	4	5
2*	ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนและการทำงาน กิจกรรมที่ครูได้มอบหมายเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์สำหรับฉัน	1	2	3	4	5
3*	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนหรืองานที่ยากได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้และเลือกปฏิบัติงานด้วยวิธีที่เหมาะสมกับฉัน	1	2	3	4	5
4*	เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันเชื่อว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อทำงานให้สำเร็จ	1	2	3	4	5
5	พ่อแม่ของฉันติดตามการเรียนและการทำงานของฉันอย่างสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5
6	เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของฉันให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5
7	พ่อแม่ส่งเสริมฉันให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
8	ไม่ว่างานหรือผลการเรียนจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ของฉันเชื่อว่าฉันทำสุดความสามารถแล้วและคอยพูดให้กำลังใจฉันเสมอ	1	2	3	4	5
9	ฉันคิดว่าครูของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี	1	2	3	4	5
10	ครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเข้าถึงนักเรียนทุกคน	1	2	3	4	5
11	ครูของฉันอดทนต่อความไม่รู้ของนักเรียน	1	2	3	4	5
12	ครูของฉันติดตามผลการเรียนและความประพฤติของฉันอย่างต่อเนื่อง	1	2	3	4	5
13	ฉันชอบทำกิจกรรมและชอบสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและท้าทาย เพราะฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ฉันเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	1	2	3	4	5
14	ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ	1	2	3	4	5
15	การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะได้รู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด	1	2	3	4	5
16	การให้กำลังใจและการกล่าวชื่นชมของครูสามารถช่วยปรับปรุงการผลเรียนของฉัน	1	2	3	4	5
17	เมื่อฉันได้รับมอบหมายงานที่ยากและท้าทาย ฉันจะกระตือรือร้นตั้งใจทำงานมากขึ้น	1	2	3	4	5
18*	เมื่อฉันถูกตำหนิในการเรียนหรือการทำงาน ฉันมีความรู้สึกที่ต้องปรับปรุงตัวเอง	1	2	3	4	5
19	ครูของฉันเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนตลอดเวลา	1	2	3	4	5
20	ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ซับซ้อนที่ครูสอนได้ เพราะครูของฉันคอยให้การสนับสนุนตลอดเวลา	1	2	3	4	5
21	ฉันจะทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
22	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้เมื่อฉันพยายามเรียนให้หนักขึ้น	1	2	3	4	5
23*	การประเมินถึงโอกาสความผิดพลาดในการเรียนและหาทางป้องกัน ทำให้ฉันเชื่อถึงความสามารถของตนเองในการเข้าใจเนื้อหาที่ยากได้	1	2	3	4	5
24*	การเลือกปฏิบัติงานที่ไม่ง่ายเกินไปหรือยากเกินไป ทำให้ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีเยี่ยม	1	2	3	4	5
25	เมื่อครูมอบหมายงานให้ฉัน ฉันจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเวลา	1	2	3	4	5
26*	ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน	1	2	3	4	5
27*	ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน	1	2	3	4	5
28	การร่วมทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ จะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่เสริมสร้างทักษะประสบการณ์ให้ฉัน	1	2	3	4	5
29*	ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและอาชีพของฉันในอนาคตขึ้นอยู่กับการศึกษาของฉันในปัจจุบัน	1	2	3	4	5
30	เรื่องที่น่าพึงพอใจที่สุดสำหรับฉันตอนนี้คือการมีผลการเรียนที่ดี	1	2	3	4	5
31*	การปรับปรุงผลการเรียนของฉันให้ดีขึ้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับฉันตอนนี้	1	2	3	4	5
32	ฉันต้องการทำให้ดีที่สุดที่สุดในชั้นเรียนเพราะจะแสดงให้เห็นครอบครัว และเพื่อน ๆ เห็นถึงความสามารถของฉัน	1	2	3	4	5
33*	ฉันเชื่อมั่นในตนเองว่าฉันสามารถมีผลการเรียนที่ดีได้ เมื่อฉันใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับฉัน	1	2	3	4	5
34	ฉันคิดว่าการตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
35	เมื่อครูให้ฉันออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าห้อง ฉันกลัวเพื่อนในชั้นเรียนจะหัวเราะฉัน	1	2	3	4	5
36	การมีสมาธิตั้งใจเรียนในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะฉันกลัวครูเรียกฉันตอบคำถาม	1	2	3	4	5
37	เมื่อถึงเวลาสอบ ฉันจะรู้สึกเครียดมาก จนทำให้ฉันทำข้อสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควร	1	2	3	4	5
38*	เมื่อฉันมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมการเรียนที่ฉันสนใจ ฉันเชื่อว่าฉันสามารถผ่านปัญหาอุปสรรคที่เจอในการเรียนได้	1	2	3	4	5
39	ฉันจะทำทุกอย่างตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับฉัน เช่น ถ้าเพื่อนของฉันหนีเรียน ฉันจะหนีเรียนตามเพื่อนของฉัน	1	2	3	4	5
40	ฉันแสดงออกถึงความสามารถทางด้านการเรียนเพียงแค่นิดหน่อย เพราะฉันกลัวเพื่อนจะไม่ชอบฉัน หากฉันเก่งกว่าเพื่อน ๆ	1	2	3	4	5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน

ผู้ให้ข้อมูล.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....โรงเรียน.....

วันที่.....เวลา.....

ประเด็นสัมภาษณ์

1. ครูมีความคิดเห็นอย่างไรถึงสถานการณ์ที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ
2. นักเรียนขาดแรงจูงใจมีสาเหตุมาจากอะไรได้บ้าง
3. สาเหตุใดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ

แบบสัมภาษณ์

กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ผู้ให้ข้อมูล.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....โรงเรียน.....
 รางวัลที่ได้รับ.....
 วันที่.....เวลา.....

ประเด็นสัมภาษณ์

1. ปัจจัยทางสังคม

1.1 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

- 1) เมื่อนักเรียนมีปัญหากับผู้ปกครอง ครูจะมีแนวทางช่วยเหลืออย่างไร
- 2) เมื่อผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนออกมาประกอบอาชีพมากกว่าที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ครูจะมีวิธีการอย่างไรในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครอง
- 3) เมื่อผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่หรือขาดการสนับสนุนนักเรียน ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยเหลือนักเรียน

2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

1.1 สภาพแวดล้อมทางการเรียน

- 1) ครูจะมีวิธีการปฏิบัติกับนักเรียนอย่างไร เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกถึงความเอาใจใส่ของครูและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว
- 2) ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยเหลือนักเรียนหลังห้อง นักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมต่อต้านครู
- 3) การจัดการเรียนการสอนแบบใดที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มผลการเรียนต่ำ
- 4) ครูคิดว่าสื่อการสอนแบบใดที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนกลุ่มผลการเรียนต่ำ

1.2 การสนับสนุนจากครู

- 1) เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือการทำงาน ครูจะมีวิธีการอย่างไร
- 2) เมื่อนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน ครูจะมีวิธีการอย่างไร เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความยึดมั่นในการเรียน

ประเด็นสัมภาษณ์

3. ปัจจัยภายใน

3.1 การรับรู้ความสามารถของตน

- 1) เมื่อครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทำงาน นักเรียนเลือกทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพของตนเอง ครูจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร
- 2) เมื่อนักเรียนเชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะเรียนรู้หรือทำงานนั้นได้ ครูจะมีวิธีการปรับเปลี่ยนความเชื่อของนักเรียนอย่างไร
- 3) ครูจะมีวิธีการอย่างไรที่จะดึงความสามารถที่แท้จริงที่อยู่ข้างในตัวนักเรียนออกมา
- 4) ครูมีวิธีการอย่างไรที่จะมอบหมายงานให้นักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่างงานนั้นเป็นเรื่องยากเกินกำลัง

3.2 ความวิตกกังวล

- 1) เมื่อนักเรียนเกิดความกังวลใจจากการเรียนหรือการทำกิจกรรม ครูจะมีวิธีการช่วยเหลืออย่างไร
- 2) ครูจะมีวิธีการป้องกันอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดในการเรียนหรือการทำกิจกรรม

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจ
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และปัจจัยภายใน
2. ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดให้ข้อเสนอแนะเมื่อท่านเห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงกลยุทธ์ในด้านใด ๆ

ปัจจัยทางสังคม

องค์ประกอบ	กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	<p>กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พูดคุยถึงความรักของผู้ปกครองกับนักเรียน 2. จัดให้มีกิจกรรมวิชาการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และครู 3. ชี้แจงผู้ปกครองถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา 5. เป็นตัวประสานระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน 6. แจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียน 7. ช่วยผู้ปกครองวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียน 8. เยี่ยมบ้านนักเรียน 9. ระดมทุนช่วยเหลือนักเรียน

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม :

1. ความเหมาะสม

1.1 เหมาะสม

1.2 ไม่เหมาะสม

2. การนำไปปรับใช้

2.1 ปรับใช้ได้บ่อยครั้ง

2.2 ปรับใช้ได้ไม่บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

องค์ประกอบ	กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ
สภาพแวดล้อม ทางการเรียนรู้	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมการส่งเสริมกำลังใจ 2. จัดกิจกรรมยืดหยุ่นตามสถานการณ์ 3. ให้นักเรียนจัดการกับภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนปราศจากการขู่เข็ญ 5. จัดเตรียมระบบความปลอดภัย 6. ลดความกังวลในการเรียน
	กลยุทธ์การสอน <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนเห็นถึงความหมายและคุณค่าของการเรียน 2. มีการเตรียมแผนการสอนที่ดี 3. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน 4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย 5. มีสื่อการเรียนการสอนที่ดี 6. เชื่อมโยงบทเรียนกับชีวิตประจำวัน 7. มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดี 8. ใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย 9. ให้ข้อมูลป้อนกลับ 10. จัดเตรียมการประเมินที่น่าเชื่อถือ 11. ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
	กลยุทธ์การแข่งขันและความร่วมมือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียน 2. ให้มีการแข่งขันที่เหมาะสม
	กลยุทธ์การฝึกฝนและการลงโทษ <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

องค์ประกอบ	กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ
การสนับสนุน จากครู	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม 1. สิ่งของ 2. การให้ดาว 3. การให้จดหมาย
	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม 1. คำพูด คำชมเชย 2. การปรบมือ
	กลยุทธ์การสื่อสาร 1. ใช้การสื่อสาร 2ทาง 2. ให้ความก้าวหน้าของตน
	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน 1. เพิ่มระดับความคาดหวังของนักเรียน
	กลยุทธ์การสอน 1. ให้ภาพสะท้อน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ 1. ให้คำปรึกษา 2. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียน

ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ : 1. ความเหมาะสม

- 1.1 เหมาะสม
 1.2 ไม่เหมาะสม

2. การนำไปปรับใช้

- 2.1 ปรับใช้ได้บ่อยครั้ง
 2.2 ปรับใช้ได้ไม่บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัจจัยภายใน

องค์ประกอบ	กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ
ก า ร รั บ รั ฐ ความสามารถ ของตน	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นรูปธรรม 1. สิ่งของ 2. การให้จดหมาย
	กลยุทธ์การให้รางวัลที่เป็นนามธรรม 1. คำพูด คำชมเชย 2. การปรบมือ
	กลยุทธ์ภาวะผู้นำ 1. ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. ฝึกความเป็นผู้นำกลุ่ม
	กลยุทธ์การสร้างความเชื่อมั่น 1. ฝึกให้เกิดเชื่อมั่น 2. ฝึกให้เกิดความภาคภูมิใจ 3. ให้เห็นถึงความสามารถของตนในการประสบความสำเร็จ 4. ให้เห็นถึงการให้ความพยายามอย่างเต็มที่ 5. ทำทนายนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ 6. ฝึกให้มีความคิดริเริ่ม 7. ให้ข้อมูลป้อนกลับ
	กลยุทธ์การตั้งระดับความคาดหวัง 1. ให้เห็นความเชื่อมโยงถึงความพยายามกับผลที่ตามมา 2. ฝึกการตั้งระดับเป้าหมายให้สอดคล้องกับความสามารถของตน

ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ : 1. ความเหมาะสม

1.1 เหมาะสม

1.2 ไม่เหมาะสม

2. การนำไปปรับใช้

2.1 ปรับใช้ได้บ่อยครั้ง

2.2 ปรับใช้得不บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ปัจจัยภายใน

องค์ประกอบ	กลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ
ความวิตกกังวล	กลยุทธ์การสื่อสาร 1. ใช้การสื่อสาร 2 ทาง 2. ใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย 3. พูดซ้ำ ๆ
	กลยุทธ์การจัดการในชั้นเรียน 1. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ 2. จัดเตรียมระบบความปลอดภัย 3. ลดความกังวลในการเรียน
	กลยุทธ์การสอน 1. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน 2. ให้ลงมือปฏิบัติจริง 3. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
	กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ 1. สร้างทัศนคติที่ดีต่อครู 2. เต็มเต็มความรักความอบอุ่น 3. ให้คำปรึกษา 4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานกลุ่ม 5. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียน 6. มีการยอมรับนับถือจากครู
	กลยุทธ์การค้นหาความรู้ด้วยตนเอง 1. ช่วยวางแผนการเรียนในระยะสั้นและระยะยาว 2. ช่วยจัดเวลาการเรียนและการทำกิจกรรม

ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์

:

1. ความเหมาะสม

1.1 เหมาะสม

1.2 ไม่เหมาะสม

2. การนำไปปรับใช้

2.1 ปรับใช้ได้บ่อยครั้ง

2.2 ปรับใช้得不บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เกี่ยวกับรายละเอียดของคู่มือที่มีความครอบคลุมประเด็นสำคัญต่าง ๆ และโปรดให้ข้อเสนอแนะเมื่อท่านเห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงในด้านใด ๆ

ที่	เนื้อหาที่ประเมิน	ความเหมาะสม		การนำไปปรับใช้		ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ใช้ได้	ใช้ไม่ได้	
1	มีส่วนจูงใจว่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้ได้ อย่างไร และได้รับประโยชน์อะไรจาก คู่มือนี้					
2	มีการแนะนำแก่ผู้ใช้ในการใช้คู่มือ เพื่อให้การใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพ					
3	มีส่วนของหลักการหรือความรู้ที่ จำเป็นแก่ผู้ใช้ เพื่อให้การใช้คู่มือเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีความ ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้					
	3.1 แรงจูงใจ					
	3.2 ธรรมชาติของแรงจูงใจ					
	3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ					
	3.4 กระบวนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้าง แรงจูงใจ					
4	มีส่วนแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอน การใช้กลยุทธ์ในการเสริมสร้าง แรงจูงใจ ซึ่งมีความครอบคลุม ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้					
	4.1 การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของ นักเรียน					
	4.2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการ ขาดแรงจูงใจของนักเรียน					

ที่	เนื้อหาที่ประเมิน	ความเหมาะสม		การนำไปปรับใช้		ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ใช้ได้	ใช้ไม่ได้	
4	4.3 การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ					
	4.4 การประเมินผล					
5	กลยุทธ์ที่นำเสนอมีความถูกต้องเพียงพอ และก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ใช้ ซึ่งมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้					
	5.1 กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง					
	5.2 กลยุทธ์ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้					
	5.3 กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากครู					
	5.4 กลยุทธ์ด้านการรับรู้ความสามารถของตน					
	5.5 กลยุทธ์ด้านความวิตกกังวล					
6	ตัวอย่างเครื่องมือที่นำเสนอมีประโยชน์กับผู้ใช้					

ที่มา: ดัดแปลงจาก การเขียนคู่มือและแบบฝึกปฏิบัติ (ทศนา เขมมณี, 2538) และแบบประเมินคู่มือส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียน (วิริยา ศรีวิเชียร, 2551)

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ

**ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC
และการคัดเลือกข้อคำถาม
เรื่อง แรงจูงใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ**

ข้อ	ข้อความ	ค่า IOC	การพิจารณา คัดเลือกข้อคำถาม	การ คัดเลือกข้อ คำถาม
แรงจูงใจ				
1. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ				
1	ฉันมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน เพราะฉันต้องการให้การ เรียนรู้ของฉันมีประสิทธิภาพ	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
2	ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนและการทำกิจกรรมที่ ครูได้มอบหมายเป็นสิ่งที่ประโยชน์สำหรับฉัน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
3	ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จในการ เรียน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
4	ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
5	ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและอาชีพของฉันในอนาคต ขึ้นอยู่กับกรเรียนของฉันในปัจจุบัน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
6	การปรับปรุงผลการเรียนของฉันให้ดีขึ้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด สำหรับฉันตอนนี้	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
7	เมื่อฉันถูกตำหนิในการเรียนหรือการทำงาน ฉันมีความรู้สึก ว่าต้องปรับปรุงตัวเอง	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
2. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว				
8	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนหรืองานที่ยากได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้และเลือกปฏิบัติงานด้วยวิธีที่ เหมาะสมกับฉัน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
9	เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันเชื่อ ว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อทำงานให้ สำเร็จ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
10	การประเมินถึงโอกาสความผิดพลาดในการเรียนและหาทาง ป้องกัน ทำให้ฉันเชื่อถึงความสามารถของตนเองในการเข้าใจ เนื้อหาที่ยากได้	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
11	การเลือกปฏิบัติงานที่ไม่ง่ายเกินไปหรือยากเกินไป ทำให้ฉัน มั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีเยี่ยม	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
12	ฉันเชื่อมั่นในตนเองว่าฉันสามารถมีผลการเรียนที่ดีได้ เมื่อฉัน ใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับฉัน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
13	เมื่อฉันมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมการเรียนที่ฉันสนใจ ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถผ่านปัญหาอุปสรรคที่เจอในการเรียน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓

ข้อ	ข้อความ	ค่า IOC	การพิจารณา คัดเลือกข้อคำถาม	การ คัดเลือกข้อ คำถาม
14	ฉันไม่มั่นใจในความสามารถทางการเรียน เพราะฉันมีผลการเรียนที่ผ่านมาไม่ดี	0.71	-	-
ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ				
ปัจจัยทางสังคม				
1. การสนับสนุนจากผู้ปกครอง				
15	พ่อแม่ของฉันติดตามการเรียนและการทำงานของฉันอย่างสม่ำเสมอ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
16	เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของฉันให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
17	พ่อแม่ส่งเสริมฉันให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
18	เมื่อมีกิจกรรมที่โรงเรียน พ่อแม่ของฉันจะไม่ค่อยให้ความสำคัญ ท่านจึงไม่มาร่วมงาน	0.71	-	-
19	พ่อแม่ของฉันมีความคิดว่าการเรียนพิเศษเพิ่มเติมเป็นเรื่องสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง	0.57		-
20	ฉันต่อต้านสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวัง เพราะสิ่งนั้นไม่ใช่เป็นความต้องการของฉัน	0.71	-	-
21	ไม่ว่างานหรือผลการเรียนจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ของฉันเชื่อว่าฉันทำสุดความสามารถแล้วและคอยพูดให้กำลังใจฉันเสมอ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน				
1. สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้				
22	ฉันคิดว่าครูของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
23	ครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเข้าถึงนักเรียนทุกคน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
24	ครูของฉันอดทนต่อความไม่รู้ของนักเรียน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
25	ครูของฉันติดตามผลการเรียนและความประพฤติของฉันอย่างต่อเนื่อง	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
26	ฉันชอบทำกิจกรรมและชอบสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและท้าทาย เพราะฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ฉันเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
27	ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
28	กิจกรรมในชั้นเรียนถูกออกแบบเพื่อช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนของฉัน	0.71	-	-

ข้อ	ข้อความ	ค่า IOC	การพิจารณา คัดเลือกข้อคำถาม	การ คัดเลือกข้อ คำถาม
2. การสนับสนุนจากครู				
29	การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะได้รู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
30	การให้กำลังใจและการกล่าวชื่นชมของครูสามารถช่วย ปรับปรุงการผลเรียนของฉัน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
31	เมื่อฉันได้รับมอบหมายงานที่ยากและท้าทาย ฉันจะ กระตือรือร้นตั้งใจทำงานมากขึ้น	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
32	ครูชอบเปรียบเทียบผลงานฉันกับนักเรียนคนอื่น	0.71	-	
33	ครูของฉันเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้ง สะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนตลอดเวลา	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
34	ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ซับซ้อนที่ครูสอนได้ เพราะครูของฉันคอยให้การสนับสนุนตลอดเวลา	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
35	ครูควรทราบเป้าหมายและความต้องการของนักเรียนเพื่อให้ สามารถเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.57	-	-
ปัจจัยภายใน				
1.การรับรู้ความสามารถของตน				
36	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ เมื่อฉัน พยายามเรียนให้หนักขึ้น	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
37	ฉันจะทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
38	เมื่อครูมอบหมายงานให้ฉัน ฉันจะพยายามทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเวลา	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
39	การร่วมทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ จะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่เสริมสร้าง ทักษะประสบการณ์ให้ฉัน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
40	เรื่องที่น่าพึงพอใจที่สุดสำหรับฉันตอนนี้คือการมีผลการเรียนที่ ดี	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
41	ฉันต้องการทำให้ดีที่สุดที่สุดในชั้นเรียนเพราะจะแสดงให้เห็นครอบครัว และเพื่อน ๆ เห็นถึงความสามารถของฉัน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
42	ฉันไม่มีความสามารถในการทำงาน ทำให้ฉันทำงานผิดพลาด	0.57	-	-
2.ความวิตกกังวล				
43	ฉันคิดว่าการตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
44	เมื่อครูให้ฉันออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าห้อง ฉัน กลัวเพื่อนในชั้นเรียนจะหัวเราะฉัน	1.00	พิจารณาค่า IOC	✓
45	การมีสมาธิตั้งใจเรียนในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะฉันกลัวครูเรียกฉันตอบคำถาม	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
46	เมื่อถึงเวลาสอบ ฉันจะรู้สึกเครียดมาก จนทำให้ฉันทำข้อสอบ ได้ไม่ดีเท่าที่ควร	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓

ข้อ	ข้อความ	ค่า IOC	การพิจารณา คัดเลือกข้อคำถาม	การ คัดเลือกข้อ คำถาม
47	ฉันจะรู้สึกเป็นกังวลตลอดเวลาเมื่อฉันเรียนได้ไม่ดี	0.71	-	-
48	ฉันแสดงออกถึงความสามารถทางด้านการเรียนเพียงแค เล็กน้อย เพราะฉันกลัวเพื่อนจะไม่ชอบฉัน หากฉันเก่งกว่า เพื่อน ๆ	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓
49	ฉันจะทำทุกอย่างตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับฉัน เช่น ถ้าเพื่อนของฉันหนีเรียน ฉันจะหนีเรียนตามเพื่อนของฉัน	0.86	พิจารณาค่า IOC	✓

ภาคผนวก ซ

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

ตุ้มมือเสริมสร้างแรงจูงใจ

สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ

พวิงษ์ สุทธิง ทวีตักดี

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

คำนำ

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนได้ใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ โดยมุ่งหวังว่าเมื่อนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจผ่านการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจตามคู่มือนี้แล้ว นักเรียนจะมีแรงจูงใจที่สูงขึ้น กล่าวคือ นักเรียนใส่ใจในการเรียนและการทำกิจกรรมทางการเรียนที่ได้รับมอบหมายจากครู ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญทางการเรียนและการพัฒนาตนเองด้วยความสมัครใจ

การนำคู่มือการเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จนั้น มีหลักการสำคัญคือ ก่อนที่จะนำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจของนักเรียนไปใช้ ควรทำการวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียนและหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือวัดที่อยู่ในคู่มือเล่มนี้ เพื่อกำหนดแนวทางกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างแรงจูงใจตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน หลังจากนั้นจึงใช้กลยุทธ์ที่อยู่ในคู่มือเล่มนี้สอดแทรกกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

คู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ข้อมูลของครูที่สอนดีระดับมัธยมศึกษาและได้รับรางวัลตั้งแต่ระดับจังหวัดขึ้นไป เช่น ครูรางวัลเกียรติยศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ครูดีเด่นจากคุรุสภา ครูหนึ่งแสนครูดี เป็นต้น ข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอจึงเป็นข้อมูลด้านกลยุทธ์ที่มีการปฏิบัติจริง จึงมีความเหมาะสมกับครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนนำไปปรับหรือประยุกต์ใช้ เพื่อต้องการเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนให้มากขึ้น

การจัดทำคู่มือเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจสำเร็จลงได้ด้วยดีนั้น ผู้เขียนขอขอบพระคุณคุณครูทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูล ขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช และรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการจัดทำคู่มือ และสุดท้ายผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา ที่คอยให้กำลังใจเสมอมา

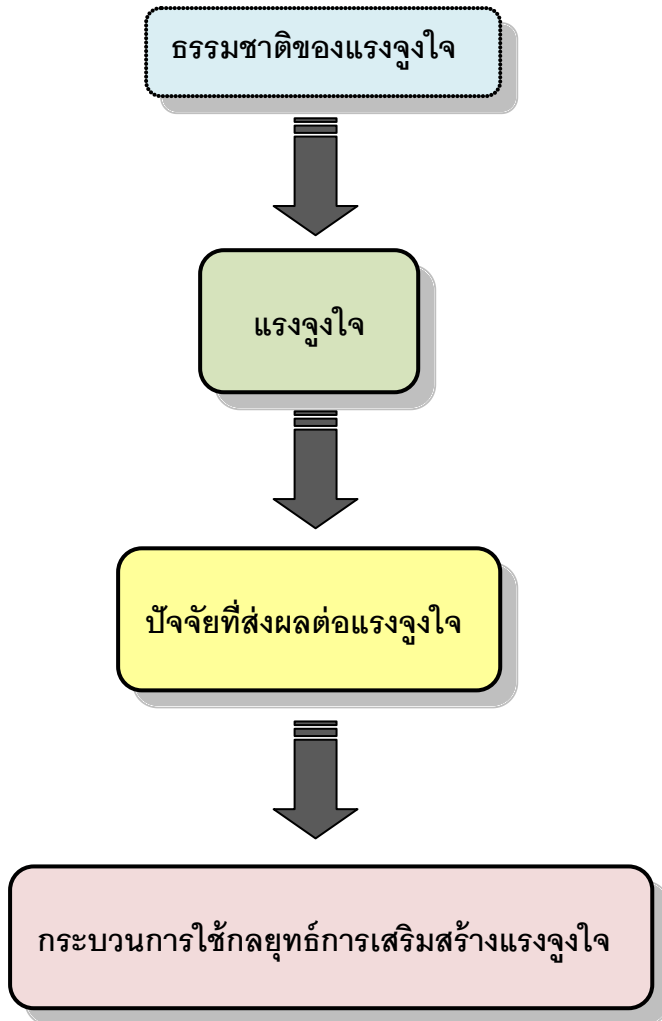
สุกิจ ทวีศักดิ์

มีนาคม 2556

สารบัญ

	เรื่อง	หน้า
ตอนที่ 1	บทนำ	1
	- แรงจูงใจ	2
	- ธรรมชาติของแรงจูงใจ	2
	- ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ	3
	- กระบวนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ	4
ตอนที่ 2	กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ	10
	- การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน	11
	- การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน	15
	การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ	20
	- การประเมินผล	26

1 บทนำ

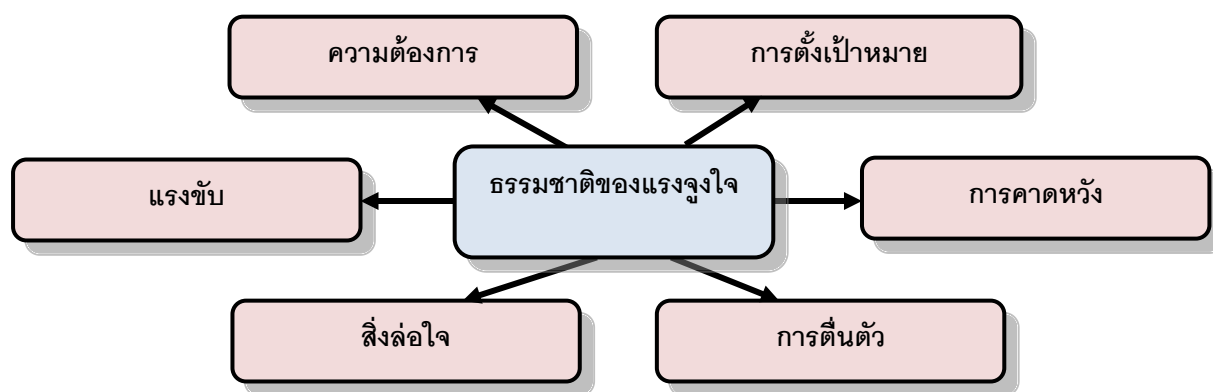

“แรงจูงใจ” หมายถึงอะไร?

แรงจูงใจ หมายถึง ความตื่นตัวหรือความต้องการของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมในการเรียนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่องและถาวร

“ธรรมชาติของแรงจูงใจ” คืออะไร?

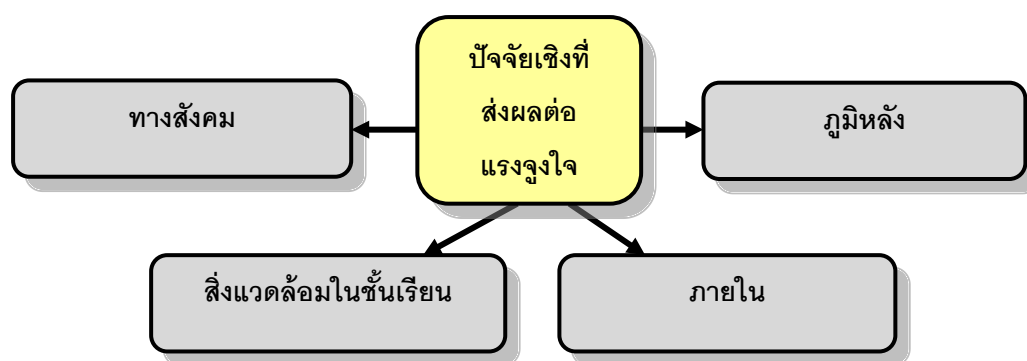
ธรรมชาติของแรงจูงใจ คือ ความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว การคาดหวัง การตั้งเป้าหมาย ซึ่งเป็นพลังและแรงขับที่คอยผลักดันการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักเรียน

- ❖ **ความต้องการ (needs)** เป็นสภาพที่นักเรียนขาดภาวะสมดุลในตนเอง ทำให้เกิดแรงผลักดันเพื่อสร้างปรับตัวให้เข้าสู่ภาวะสมดุลด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรม
- ❖ **แรงขับ (drive)** เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางกายและสิ่งเร้าจากภายในตัวนักเรียน เมื่อเกิดความต้องการแล้วความต้องการนั้นจะไปผลักดันแรงขับให้แสดงออกทางพฤติกรรมพฤติกรรม
- ❖ **สิ่งล่อใจ (incentive)** เป็นแรงจูงใจภายนอกที่สิ่งชักนำให้นักเรียนแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไปสู่จุดมุ่งหมาย
- ❖ **การตื่นตัว (arousal)** เป็นภาวะที่นักเรียนพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งระดับการตื่นตัวที่ดีที่สุด คือ การตื่นตัวระดับกลาง
- ❖ **การคาดหวัง (expectancy)** เป็นการตั้งความปรารถนาล่วงหน้าของนักเรียนในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งการคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันที่สำคัญต่อพฤติกรรม
- ❖ **การตั้งเป้าหมาย (goal setting)** เป็นการกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายปลายทางของการกระทำ จัดเป็นแรงจูงใจภายใน

“ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ” มีอะไรบ้าง?

นักเรียนที่มีแรงจูงใจ จะมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรงเรียน มีใจรักโรงเรียนลักษณะนิสัยการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถจนเสร็จสิ้น มีใจรักการเรียนรู้ และมีผลการเรียนที่ดี โดยมีปัจจัยจาก ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภูมิหลัง

- ❖ **ปัจจัยทางสังคม (sociocultural factor)** ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน และความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนเป็นแรงผลักดันให้เกิดแรงจูงใจ
- ❖ **ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom environmental factors)** ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ พฤติกรรมและวิธีการสอนของครูผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักเรียน
- ❖ **ปัจจัยภายใน (internal factors)** แรงจูงใจของนักเรียนจะเพิ่มมากขึ้นถ้าหากนักเรียนนั้นมีความเข้าใจรับรู้ถึงตนเองและควบคุมการกระทำของตนเองได้
- ❖ **ปัจจัยภูมิหลัง (background factors)** นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ย่อมมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน

“กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ” หมายถึงอะไร?

“กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ” ในคู่มือเล่มนี้ หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง ความพยายาม การตั้งเป้า ความคาดหวัง และทัศนคติที่ดีทางการเรียนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ เพื่อให้ นักเรียนมีพลังทางบวกในการเรียน การทำกิจกรรม และการวางแผนงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ทำไมครูจึงต้อง “เสริมสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ”?

- ❖ แรงจูงใจเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการเรียนรู้และเป็นพลังที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน
- ❖ แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ในขณะที่นักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเช่นกัน

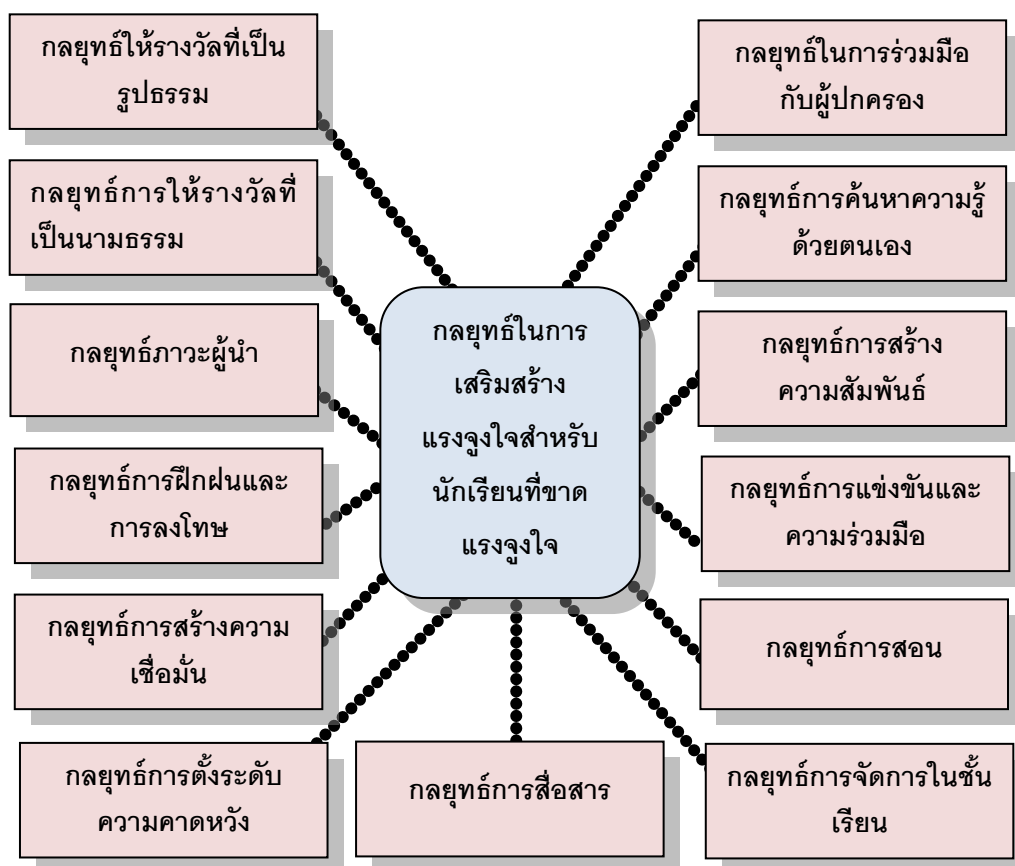
สิ่งควรรู้

ถ้านักเรียน “ขาดแรงจูงใจ” จะเกิดผลเสียอย่างไร ?

- ❖ แสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
- ❖ ไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนหรือกิจกรรมวิชาการ
- ❖ พึงพอใจในการทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพของตน
- ❖ มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจและตัดพ้อถึงความไม่ต้องการที่จะทำงาน
- ❖ เมื่อพบเจอปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะยอมแพ้และเกิดความล้มเหลวกับงานที่ทำ
- ❖ เข้าสู่สภาวะเสี่ยงของการหยุดเรียนหรือการลาออกกลางคัน

“กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ”

ตัวอย่างกลยุทธ์ 13 กลยุทธ์

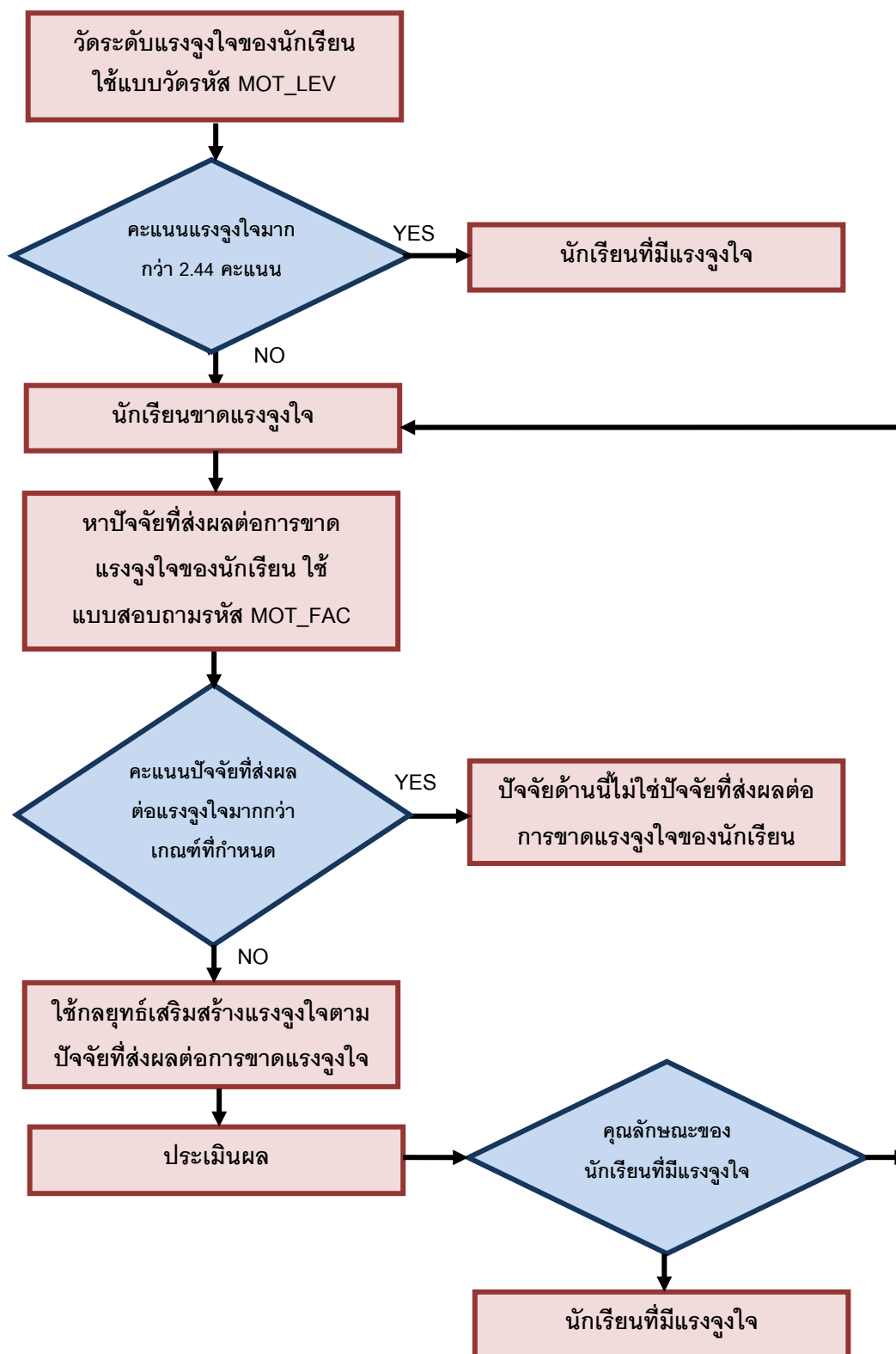

สิ่งควรรู้

ควรจะใช้กลยุทธ์นานเท่าไรจึงจะเห็นผล ?

- ❖ ระยะเวลาที่ใช้กลยุทธ์ควรมีระยะเวลาการใช้ขั้นต่ำ 1 ภาคเรียน เพื่อการเห็นผลถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมอันพึงประสงค์อื่น และเพื่อความคงทนถาวรของแรงจูงใจของนักเรียน
- ❖ นำไปสอดแทรกในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน

การใช้ “กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ” เป็น การเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีการในการจัดกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างแรงจูงใจของนักเรียนจากครู มี กระบวนการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจดังนี้

ขั้นตอน	สิ่งที่สำคัญที่ต้องรู้
<p>ก่อนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ การวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียน ❖ การคิดคะแนนแรงจูงใจ ❖ การประเมินระดับแรงจูงใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือภาพรวม ❖ การหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ครูต้องมีแบบวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียน (MOT_LEV) และเกณฑ์ในการตัดสินระดับแรงจูงใจของนักเรียน ❖ ก่อนให้นักเรียนทำแบบวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียน ครูต้องกล่าวนำถึงวัตถุประสงค์ในการวัดระดับแรงจูงใจ การตอบแบบวัดระดับแรงจูงใจอย่างกระจ่างชัดเจน และเน้นย้ำให้นักเรียนตอบข้อมูลตามความเป็นจริงมากที่สุด ❖ คิดคะแนนแรงจูงใจเป็นคะแนนค่าเฉลี่ยและเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ❖ ประเมินระดับแรงจูงใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือภาพรวม โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคู่มือ ถ้า (1) นักเรียนมีคะแนนแรงจูงใจสูงกว่า 2.44 นักเรียนกลุ่มนี้มีแรงจูงใจในระดับปกติขึ้นไป ถ้าหาก (2) <u>นักเรียนมีคะแนนแรงจูงใจต่ำกว่า 2.44 นักเรียนกลุ่มนี้ขาดแรงจูงใจและมีความจำเป็นที่จะต้องทำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน</u> ❖ ครูต้องมีแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน (MOT_FAC) และเกณฑ์ในการตัดสิน

ขั้นตอน	สิ่งสำคัญที่ต้องรู้
<p>ก่อนการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ การคิดคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ คิดคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนเป็นคะแนนค่าเฉลี่ยและเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ถ้า (1) นักเรียนมีคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในด้านนั้นมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าปัจจัยด้านนั้นไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ แต่ถ้า (2) <u>นักเรียนมีคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในด้านนั้นต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าปัจจัยด้านนั้นเป็นปัจจัยที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ</u>
<p>ระหว่างการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ การเลือกใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ❖ การตรวจสอบระหว่างการเสริมสร้างแรงจูงใจ 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ การเลือกใช้กลยุทธ์ต้องเลือกให้ตรงกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน สามารถใช้กลยุทธ์ได้พร้อมกันมากกว่า 1 กลยุทธ์ และเลือกใช้ก่อนหลังสลับกันได้ ❖ ควรใช้กลยุทธ์อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ภาคเรียน ❖ ในระหว่างการเสริมสร้างแรงจูงใจ ครูอาจมีกระบวนการในการตรวจสอบแรงจูงใจของนักเรียนระหว่างทางได้

ขั้นตอน	สิ่งสำคัญที่ต้องรู้
<p>ภายหลังเสร็จสิ้นการใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ ประเมินผลคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ ❖ ภายหลังเสร็จสิ้นการเสริมสร้างแรงจูงใจ 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ประเมินด้วยคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ ถ้านักเรียนมีครบ 6 คุณลักษณะนั้นหมายความว่า “นักเรียนมีแรงจูงใจ” ❖ ถ้านักเรียนขาดคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจข้อใดข้อหนึ่ง นั้นหมายความว่า “นักเรียนขาดแรงจูงใจ” ❖ นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ ครูต้องดำเนินการวัดการรับรู้ถึงปัจจัยเชิงสาเหตุของแรงจูงใจ และเลือกใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจให้สอดคล้องกับสาเหตุที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ ซึ่งการขาดแรงจูงใจครั้งใหม่อาจจะเกิดจากสาเหตุเดิมหรือสาเหตุใหม่ก็ได้ ❖ ประเมินผลเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจนกระทั่งนักเรียนมีคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจครบทุกคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ

2 กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจ สำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ

การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของ
นักเรียน

การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับ
นักเรียนขาดแรงจูงใจ

การประเมินผล

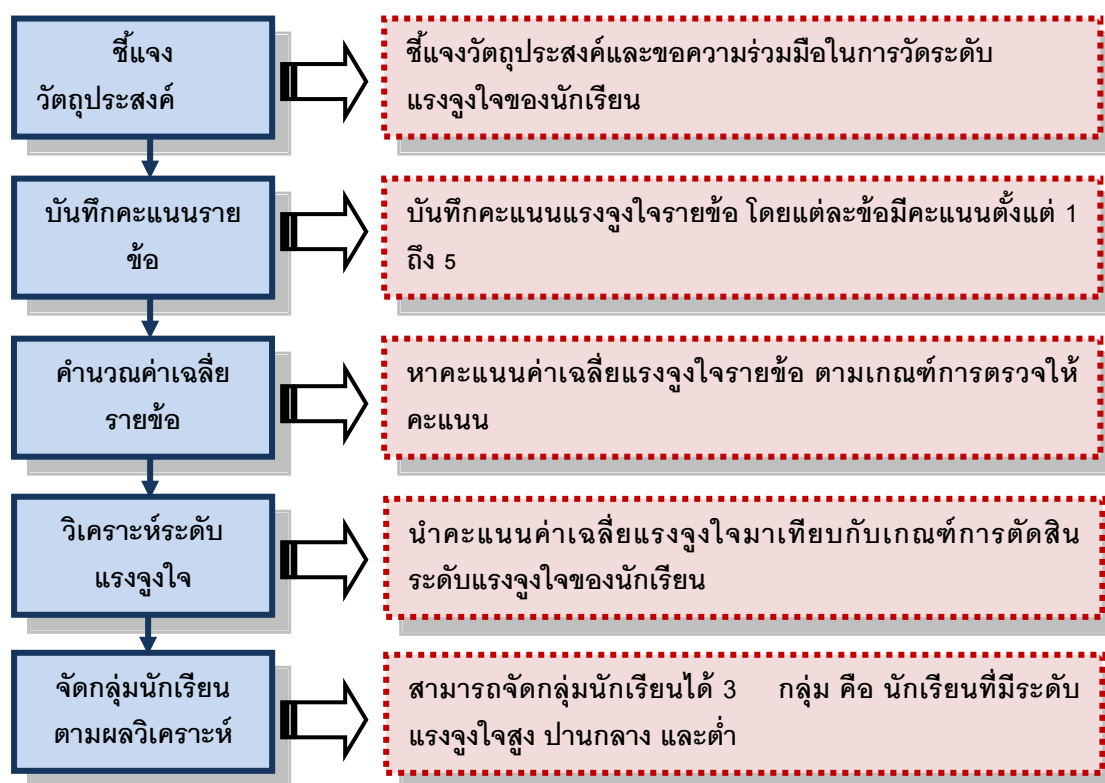
ครูจะเริ่มใช้ “กลยุทธ์การเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ” อย่างไร ?

กระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ครูผู้ใช้คู่มือควรมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

- ❖ การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน (แบบวัด MOT_LEV)
- ❖ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน (แบบสอบถาม MOT_FAC)
- ❖ การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนขาดแรงจูงใจ
- ❖ การประเมินผล

“การตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน” ต้องทำอย่างไร ?

ในการดำเนินการตรวจสอบระดับแรงจูงใจของนักเรียน ครูผู้ใช้แบบวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียน (แบบวัด MOT_LEV) ควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

แบบวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียน

รหัส MOT_LEV

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....

แบบวัดระดับแรงจูงใจฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ขอให้นักเรียนให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และคำตอบของนักเรียนไม่มีผลเสียใดๆ ต่อตนเอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	ฉันมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน เพราะฉันต้องการให้การเรียนรู้ของฉันมีประสิทธิภาพ	1	2	3	4	5
2	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนหรืองานที่ยากได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้และเลือกปฏิบัติงานด้วยวิธีที่เหมาะสมกับฉัน	1	2	3	4	5
3	ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนและการทำกิจกรรมที่ครูได้มอบหมายเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับฉัน	1	2	3	4	5
4	เมื่อฉันพบเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันเชื่อว่าฉันจะหาวิธีการใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับตนเพื่อทำงานให้สำเร็จ	1	2	3	4	5
5	ถ้าฉันตั้งใจเรียนอย่างหนัก ฉันก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน	1	2	3	4	5
6	การประเมินถึงโอกาสความผิดพลาดในการเรียนและหาทางป้องกัน ทำให้ฉันเชื่อถึงความสามารถของตนเองในการเข้าใจเนื้อหาที่ยากได้	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความคำถาม	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
7	ฉันปรารถนาที่จะมีหน้าที่การงานที่ดี ฉันจึงตั้งใจเรียน	1	2	3	4	5
8	การเลือกปฏิบัติงานที่ไม่ง่ายเกินไปหรือยากเกินไป ทำให้ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีเยี่ยม	1	2	3	4	5
9	ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและอาชีพของฉันในอนาคตขึ้นอยู่กับการศึกษาของฉันในปัจจุบัน	1	2	3	4	5
10	ฉันเชื่อมั่นในตนเองว่าฉันสามารถมีผลการเรียนที่ดีได้ เมื่อฉันใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับฉัน	1	2	3	4	5
11	การปรับปรุงผลการเรียนของฉันให้ดีขึ้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับฉันตอนนี้	1	2	3	4	5
12	เมื่อฉันมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมการเรียนที่ฉันสนใจ ฉันเชื่อว่าฉันสามารถผ่านปัญหาอุปสรรคที่เจอในการเรียนได้	1	2	3	4	5
13	เมื่อฉันถูกตำหนิในการเรียนหรือการทำงาน ฉันมีความรู้สึกที่ต้องปรับปรุงตัวเอง	1	2	3	4	5

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจควรมี “คะแนนแรงจูงใจเท่าไร” ?

คะแนนแรงจูงใจคิดจากค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจที่มีพิสัยคะแนนตั้งแต่ 1.00-5.00 โดยการแปลความหมายของคะแนนแรงจูงใจจะเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

คะแนนแรงจูงใจ	ความหมาย
มากกว่า 4.07	นักเรียนมีแรงจูงใจในระดับสูง
2.44 – 4.07	นักเรียนมีแรงจูงใจระดับปานกลาง
น้อยกว่า 2.44	นักเรียนขาดแรงจูงใจ

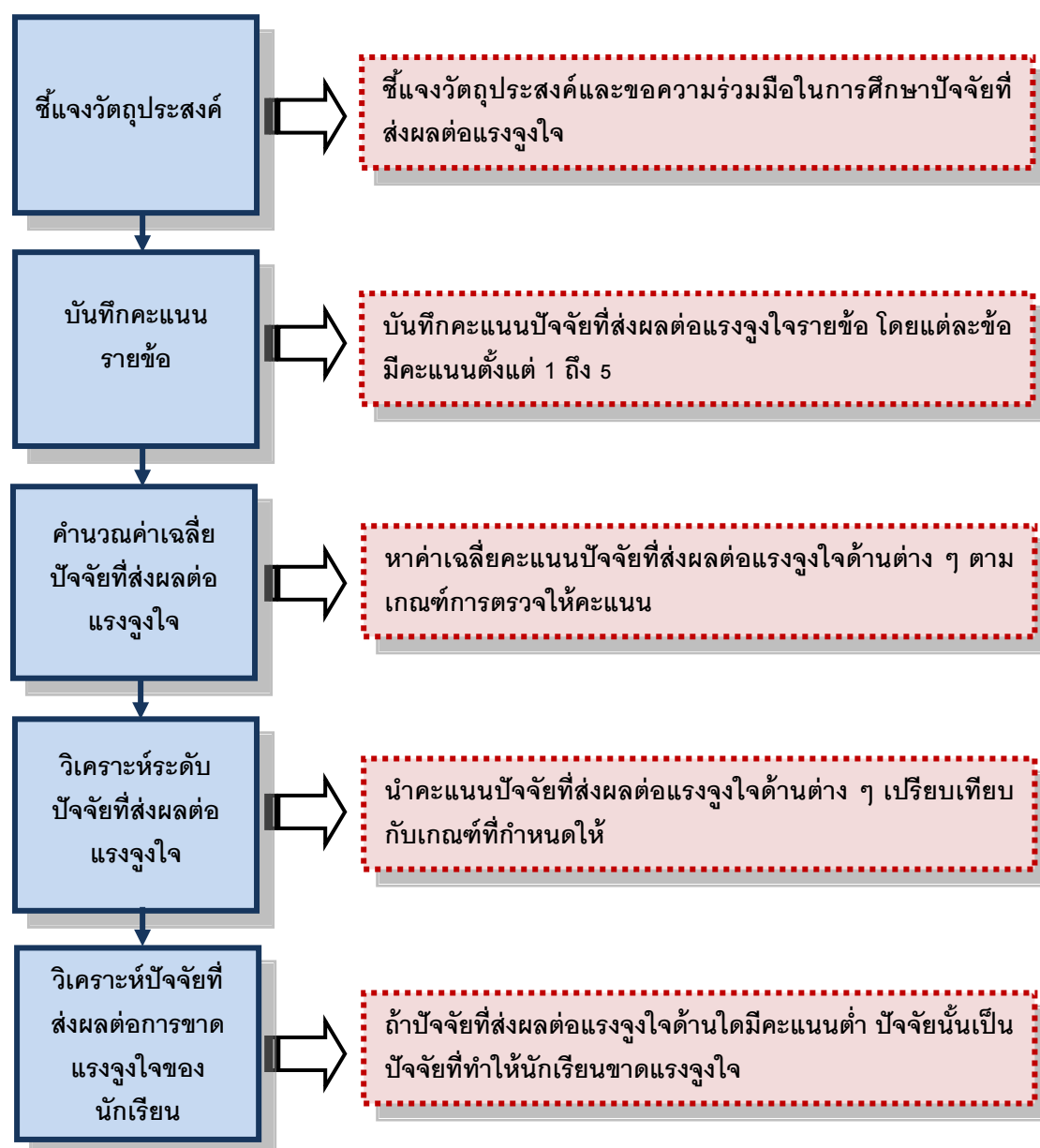
TIP

คะแนนแรงจูงใจ

$$\text{คะแนนแรงจูงใจ} = \frac{\text{คะแนนรวมของข้อคำถามการวัดระดับแรงจูงใจของนักเรียนทั้ง 13 ข้อ}}{13}$$

“การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน” ต้องทำอะไร ?

ในการดำเนินการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจของนักเรียน ครูผู้ใช้แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ (แบบสอบถาม MOT_FAC) ควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ขอให้นักเรียนให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และคำตอบของนักเรียนไม่มีผลเสียหายนใด ๆ ต่อตนเอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	พ่อแม่ของฉันติดตามการเรียนและการทำงานของฉันอย่างสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5
2	เมื่อมีงานประชุมผู้ปกครองหรือพบครูประจำชั้น พ่อแม่ของฉันให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5
3	พ่อแม่ส่งเสริมฉันให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	1	2	3	4	5
4	ไม่ว่างานหรือผลการเรียนจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ของฉันเชื่อว่าฉันทำสุดความสามารถแล้วและคอยพูดให้กำลังใจฉันเสมอ	1	2	3	4	5
5	ฉันคิดว่าครูของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี	1	2	3	4	5
6	ครูของฉันมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเข้าถึงนักเรียนทุกคน	1	2	3	4	5
7	ครูของฉันอดทนต่อความไม่รู้ของนักเรียน	1	2	3	4	5
8	ครูของฉันติดตามผลการเรียนและความประพฤติของฉันอย่างต่อเนื่อง	1	2	3	4	5
9	ฉันชอบทำกิจกรรมและชอบสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและท้าทาย เพราะฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ฉันเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความคำถาม	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
10	ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ	1	2	3	4	5
11	การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันจะรู้ว่าสิ่งที่ฉันทำถูกหรือผิด	1	2	3	4	5
12	การให้กำลังใจและการกล่าวชื่นชมของครูสามารถช่วยปรับปรุงการผลเรียนของฉัน	1	2	3	4	5
13	เมื่อฉันได้รับมอบหมายงานที่ยากและท้าทาย ฉันจะกระตือรือร้นตั้งใจทำงานมากขึ้น	1	2	3	4	5
14	ครูของฉันเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนตลอดเวลา	1	2	3	4	5
15	ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ซับซ้อนที่ครูสอนได้ เพราะครูของฉันคอยให้การสนับสนุนตลอดเวลา	1	2	3	4	5
16	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้เมื่อฉันพยายามเรียนให้หนักขึ้น	1	2	3	4	5
17	ฉันจะทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง	1	2	3	4	5
18	เมื่อครูมอบหมายงานให้ฉัน ฉันจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเวลา	1	2	3	4	5
19	การร่วมทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ จะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่เสริมสร้างทักษะประสบการณ์ให้ฉัน	1	2	3	4	5
20	เรื่องที่น่าพึงพอใจที่สุดสำหรับฉันตอนนี้คือการมีผลการเรียนที่ดี	1	2	3	4	5
21	ฉันต้องการทำให้ดีที่สุดที่สุดในชั้นเรียนเพราะจะแสดงให้เห็นครอบครัว และเพื่อน ๆ เห็นถึงความสามารถของฉัน	1	2	3	4	5
22	ฉันคิดว่าคำตอบคำถามผิดในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อความคำถาม	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
23	เมื่อครูให้ฉันออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าห้อง ฉันกลัวเพื่อนในชั้นเรียนจะหัวเราะฉัน	1	2	3	4	5
24	การมีสมาธิตั้งใจเรียนในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะฉันกลัวครูเรียกฉันตอบคำถาม	1	2	3	4	5
25	เมื่อถึงเวลาสอบ ฉันจะรู้สึกเครียดมาก จนทำให้ฉันทำข้อสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควร	1	2	3	4	5
26	ฉันจะทำทุกอย่างตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับฉัน เช่น ถ้าเพื่อนของฉันหนีเรียน ฉันจะหนีเรียนตามเพื่อนของฉัน	1	2	3	4	5
27	ฉันแสดงออกถึงความสามารถทางการเรียนเพียงแค่น้อย เพราะฉันกลัวเพื่อนจะไม่ชอบฉัน หากฉันเก่งกว่าเพื่อน ๆ	1	2	3	4	5

นักเรียนที่ขาดแรงจูงใจมี “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจ” จากอะไร ?

คะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจคิดจากค่าเฉลี่ยคะแนนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในแต่ละปัจจัยที่มีพิสัยคะแนนตั้งแต่ 1.00-5.00 โดยการแปลความหมายของคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจจะเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ	คะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ	ความหมาย
ปัจจัยทางสังคม	มากกว่า 3.58	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 3.58	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	มากกว่า 3.31	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 3.31	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ
ปัจจัยภายใน	มากกว่า 2.98	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับสูง
	น้อยกว่า 2.98	นักเรียนมีการรับรู้ด้านปัจจัยภายในอยู่ในระดับต่ำ

TIP

คะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ

$$\text{คะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ} = \frac{\text{คะแนนรวมของข้อคำถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในแต่ละปัจจัย}}{\text{จำนวนข้อคำถามในแต่ละปัจจัย}}$$

หมายเหตุ

- ♣ ปัจจัยทางสังคมมี 4 ข้อ ตั้งแต่ข้อคำถามที่ 1-4
- ♣ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมี 11 ข้อ ตั้งแต่ข้อคำถามที่ 5-15
- ♣ ปัจจัยภายในมี 12 ข้อ ตั้งแต่ข้อคำถามที่ 16-27

“การเลือกใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจ”

การใช้กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ท้าทายและน่าสนใจ และที่สำคัญทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น อีกทั้งกลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจช่วยให้ครูสามารถเสริมสร้างความมุ่งมั่นและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และสามารถลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขาดแรงจูงใจได้

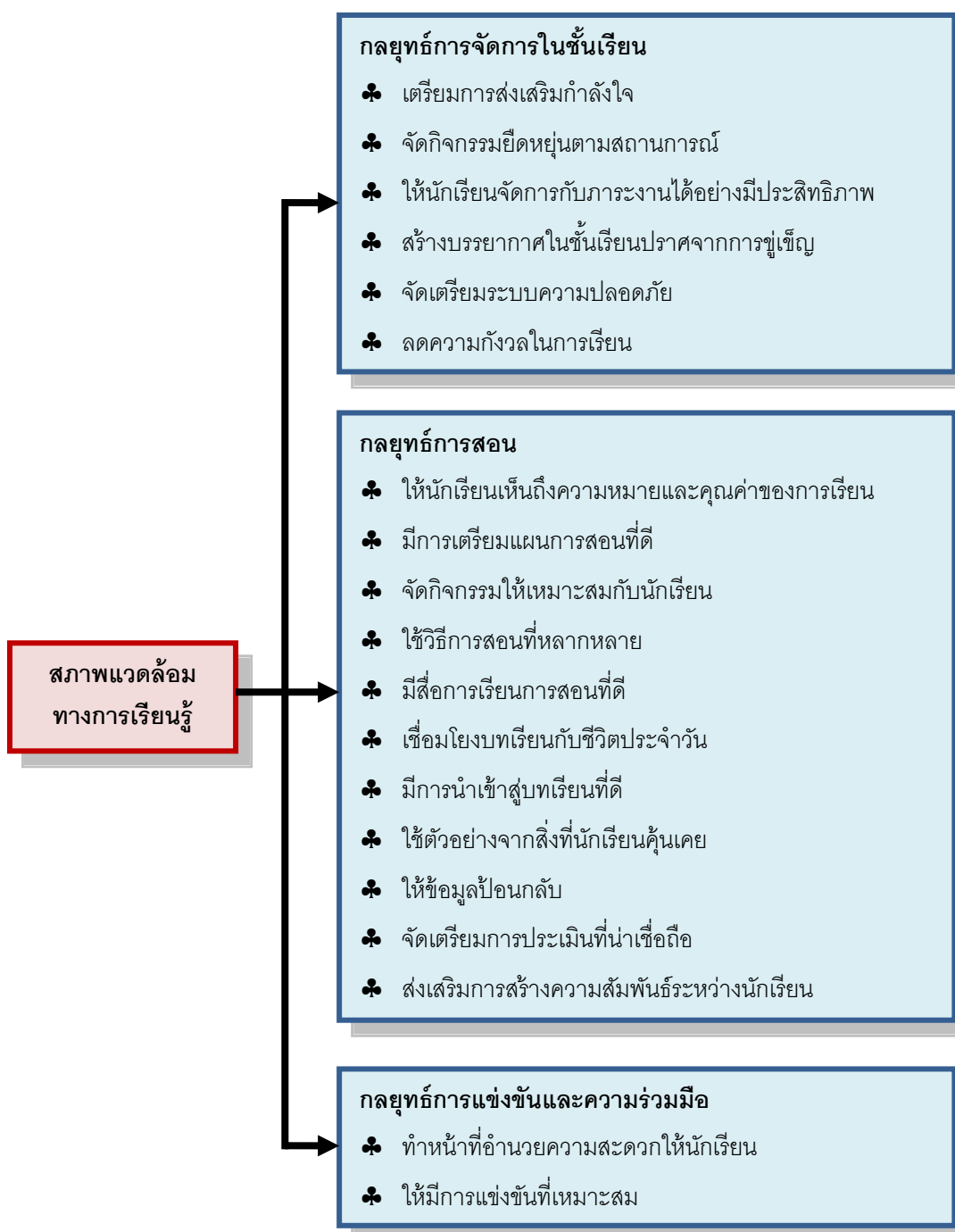
มี“กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ” อะไรบ้างที่แก้ปัญหาปัจจัยทางสังคม

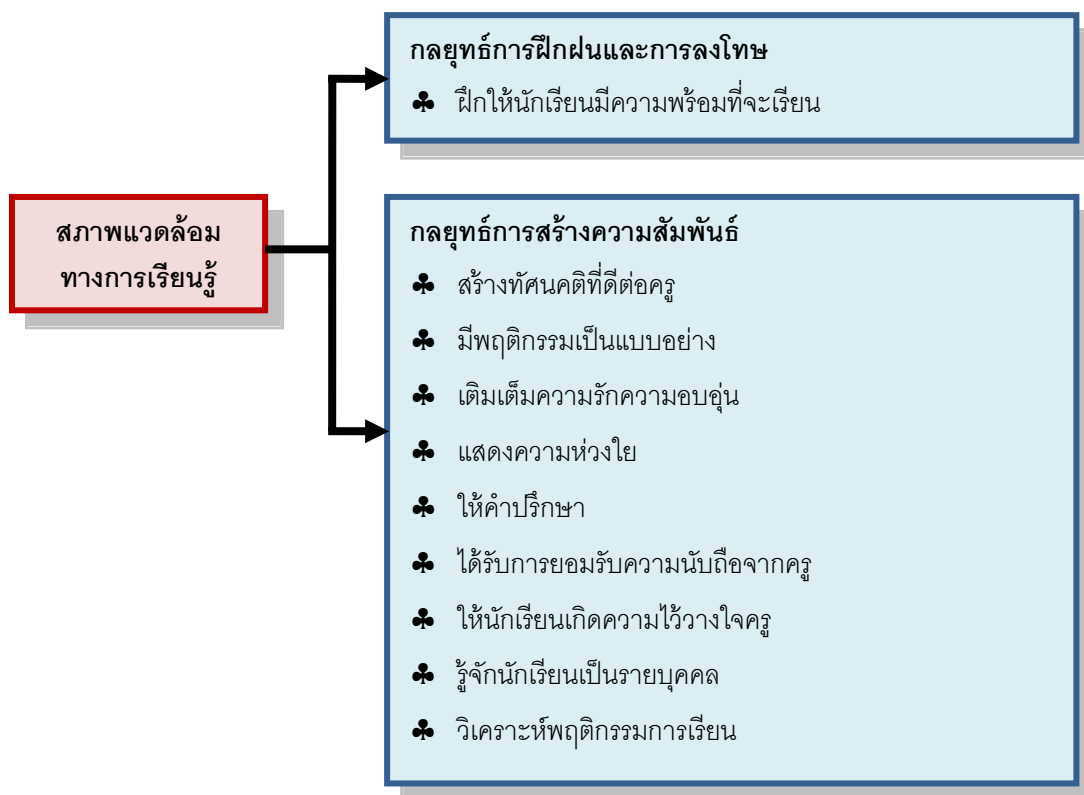
การสนับสนุนจาก
ผู้ปกครอง

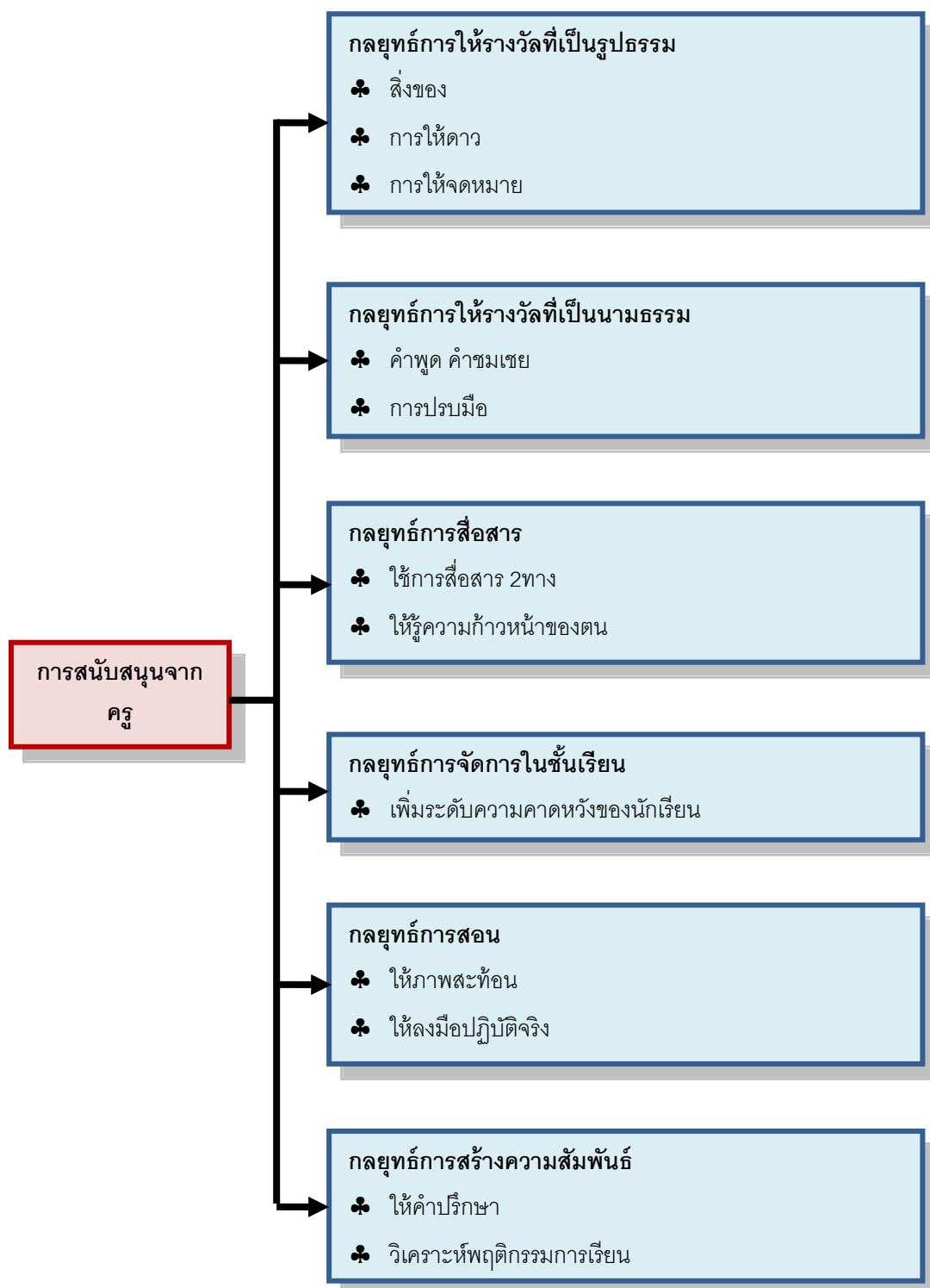
กลยุทธ์การร่วมมือกับผู้ปกครอง

- ❖ พูดคุยถึงความรักของผู้ปกครองกับนักเรียน
- ❖ จัดให้มีกิจกรรมวิชาการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และครู
- ❖ ชี้แจงผู้ปกครองถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ❖ ให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา
- ❖ เป็นตัวประสานระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
- ❖ แจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียน
- ❖ ช่วยผู้ปกครองวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียน
- ❖ เยี่ยมบ้านนักเรียน
- ❖ ระดมทุนช่วยเหลือนักเรียน

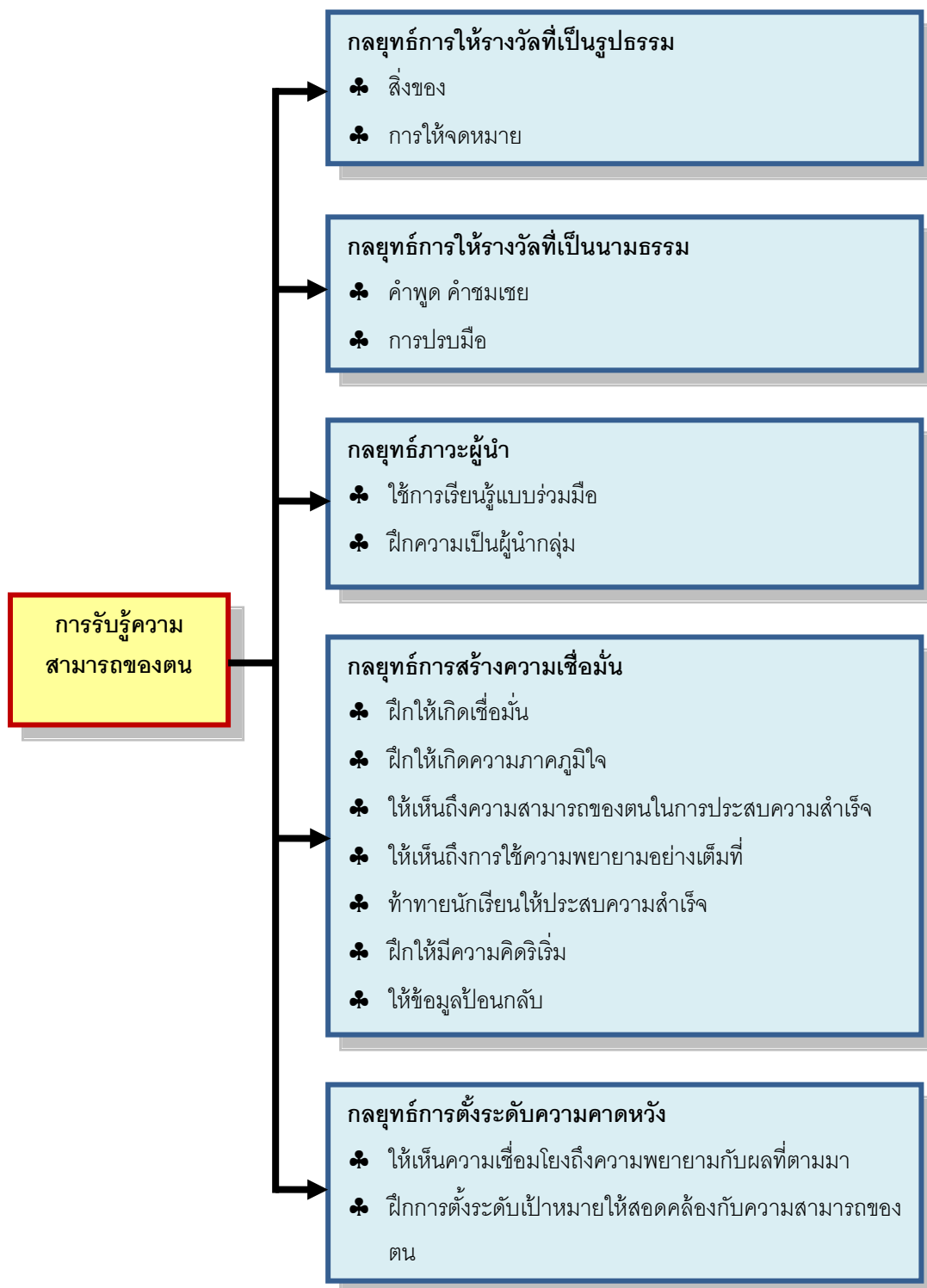
มี“กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ” อะไรบ้างที่แก้ปัญหาปัจจัยสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

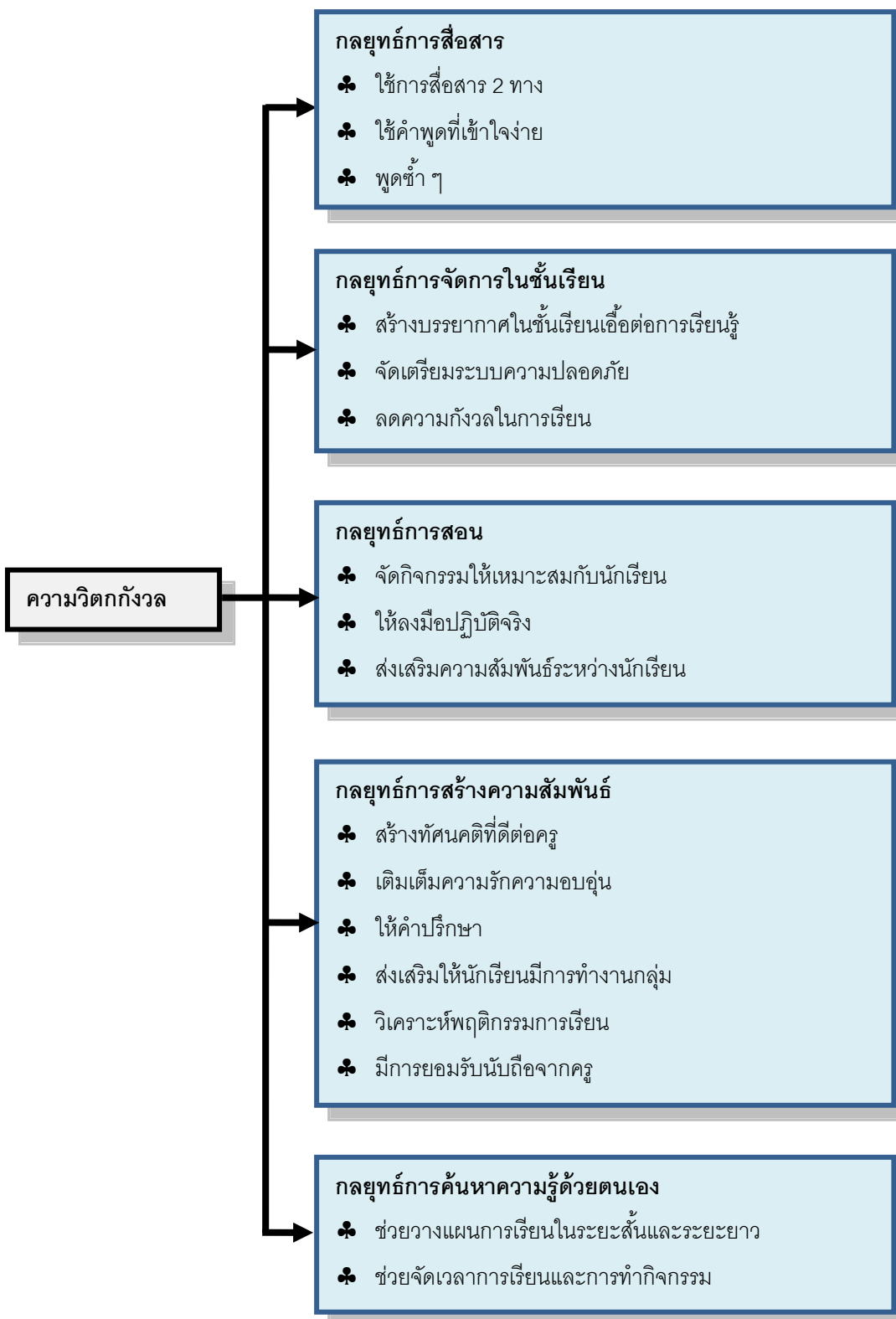

มี“กลยุทธ์เสริมสร้างแรงจูงใจ” อะไรบ้างที่แก้ปัญหาปัจจัยภายใน

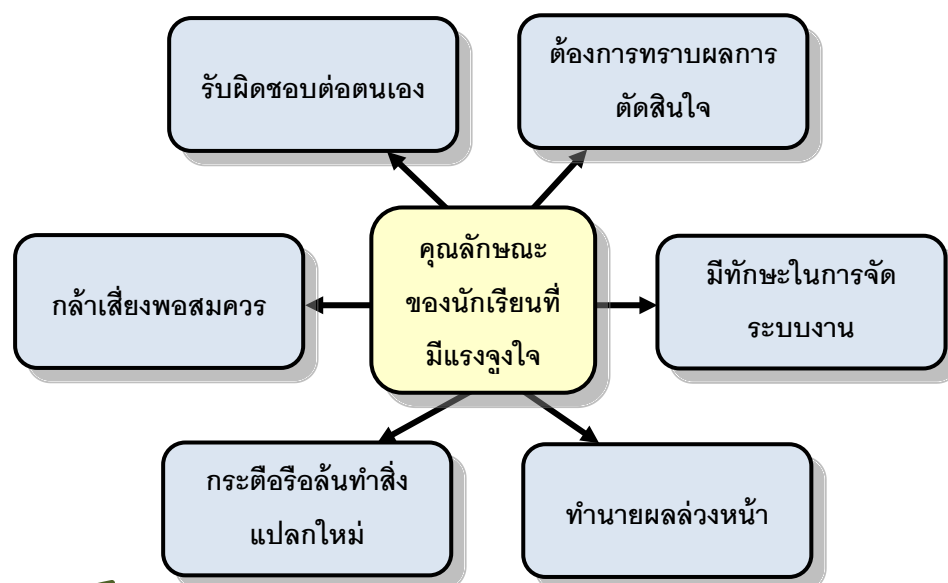

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจ ครูจะมี“การประเมินผล” อย่างไร ?

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจ ครูควรที่จะประเมินถึงความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมทางการเรียนที่แสดงออกถึงแรงจูงใจ ด้วยการตรวจสอบคุณลักษณะของนักเรียนที่มีแรงจูงใจ

TIP

มีความรับผิดชอบต่อตน : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ ทำงานให้สำเร็จตามความพึงพอใจหรือมาตรฐานความเป็นเลิศของตน
- ❖ ต้องการมีอิสระทางความคิดและการกระทำ
- ❖ ชอบความสำเร็จที่มาจากความสามารถและความพยายามของตน

มีการทำนายหรือคาดคะเนไว้ล่วงหน้า : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ มีการวางแผนระยะยาวและสังเกตเห็นการณ์

TIP

มีความกล้าเสี่ยงพอสมควร : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ กำหนดเป้าหมายในการเรียนหรือการทำงานในระดับกลาง ๆ
- ❖ เลือกทำงานที่มีความยากง่ายระดับปานกลาง
- ❖ มีความท้าทายและกล้าตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวและไม่ลังเล

มีความกระตือรือร้นในการทำสิ่งแปลกใหม่ : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ มีความขยันพากเพียรเฉพาะในงานที่ท้าทายและช่วยความสามารถ
- ❖ ค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไข
- ❖ มีแรงจูงใจจะขยันเฉพาะกับงานที่ต้องใช้สมองหรืองานที่อยู่ท่ามกลางปัญหา

มีทักษะในการจัดระบบงาน : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ มีทักษะจัดระบบงานอย่างมีเป้าหมาย
- ❖ กำหนดลำดับการทำงานก่อนหลัง
- ❖ สามารถนำงานไปบูรณาการ
- ❖ รู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะกับงาน

ต้องการทราบผลการตัดสินใจ : นักเรียนที่มีแรงจูงใจจะ...

- ❖ มีความต้องการข้อมูลป้อนกลับจากการกระทำของตนเอง
- ❖ ติดตามผลของการกระทำ
- ❖ นำข้อมูลป้อนกลับไปปรับปรุง แก้ไข
- ❖ พยายามทำงานนั้นหรืองานต่อไปให้ดีกว่าเดิม

ภาคผนวก ฅ
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสรเอล

DATE: 4/15/2013

TIME: 21:14

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file Z:\Documents\THESIS_MOTIVATION_MODEL.LS8:

CFA OF MODEL MOTIVATION

DA NI=13 NO=348 MA=CM

LA

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6 HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3

FEA_FAI4 FEA_FAI5 FEA_FAI6

KM

1

0.43 1

0.411 0.403 1

0.454 0.516 0.657 1

0.388 0.475 0.541 0.683 1

0.422 0.479 0.466 0.558 0.561 1

0.389 0.403 0.406 0.475 0.493 0.423 1

0.461 0.519 0.387 0.503 0.426 0.391 0.382 1

0.401 0.499 0.354 0.484 0.385 0.272 0.414 0.593 1

0.359 0.419 0.331 0.367 0.301 0.299 0.366 0.424 0.484 1

0.283 0.336 0.302 0.34 0.268 0.174 0.322 0.318 0.446 0.618 1

0.363 0.416 0.352 0.372 0.34 0.306 0.322 0.429 0.399 0.457 0.474 1

0.337 0.45 0.413 0.479 0.402 0.383 0.469 0.381 0.38 0.417 0.453 0.458 1

ME

3.6897 3.7414 3.75 3.8994 3.9339 3.908 3.8333 3.5833 3.5805 3.4454 3.319 3.4914 3.5776
SD
1.04162 0.94629 0.95617 0.95047 0.90385 0.97676 0.94569 0.9245 0.87348 0.87218 0.8847 0.93132 0.90612
MO NY=13 NK=1 NE=2 GA=FI PS=FU,FI TE=SY PH=DI
LE
HOP_SUC FEA_FAI
LK
MOT_IVA
FR LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,1) LY(7,1) LY(9,2) LY(10,2) LY(11,2) LY(12,2) LY(13,2)
FR GA(1,1) GA(2,1)
VA 1.00 LY(1,1) LY(8,2)
VA 0.054 PS(1,1)
VA 0.012 PS(2,2)
FR TE(11,10) TE(9,8) TE(4,3) TE(5,4) TE(9,6) TE(11,6) TE(11,8) TE(5,3) TE(6,5) TE(13,7) TE(7,5) TE(6,4) TE(13,9)
TE(13,8) TE(12,9) TE(6,3) TE(12,11) TE(12,10) TE(13,1) TE(13,11) TE(7,2)
PD
OU SE TV EF SC MI RS MR FS ND=3 AD=OFF

CFA OF MODEL MOTIVATION

Number of Input Variables 13
Number of Y - Variables 13
Number of X - Variables 0
Number of ETA - Variables 2
Number of KSI - Variables 1
Number of Observations 348

CFA OF MODEL MOTIVATION

Covariance Matrix

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	1.085					
HOP_SUC2	0.424	0.895				
HOP_SUC3	0.409	0.365	0.914			
HOP_SUC4	0.449	0.464	0.597	0.903		
HOP_SUC5	0.365	0.406	0.468	0.587	0.817	
HOP_SUC6	0.429	0.443	0.435	0.518	0.495	0.954
HOP_SUC7	0.383	0.361	0.367	0.427	0.421	0.391
FEA_FAI1	0.444	0.454	0.342	0.442	0.356	0.353
FEA_FAI2	0.365	0.412	0.296	0.402	0.304	0.232

FEA_FAI3	0.326	0.346	0.276	0.304	0.237	0.255
FEA_FAI4	0.261	0.281	0.255	0.286	0.214	0.150
FEA_FAI5	0.352	0.367	0.313	0.329	0.286	0.278
FEA_FAI6	0.318	0.386	0.358	0.413	0.329	0.339

Covariance Matrix

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
HOP_SUC7	0.894					
FEA_FAI1	0.334	0.855				
FEA_FAI2	0.342	0.479	0.763			
FEA_FAI3	0.302	0.342	0.369	0.761		
FEA_FAI4	0.269	0.260	0.345	0.477	0.783	
FEA_FAI5	0.284	0.369	0.325	0.371	0.391	0.867
FEA_FAI6	0.402	0.319	0.301	0.330	0.363	0.387

Covariance Matrix

FEA_FAI6

FEA_FAI6	0.821

CFA OF MODEL MOTIVATION

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	HOP_SUC	FEA_FAI
HOP_SUC1	0	0
HOP_SUC2	1	0
HOP_SUC3	2	0
HOP_SUC4	3	0
HOP_SUC5	4	0
HOP_SUC6	5	0
HOP_SUC7	6	0
FEA_FAI1	0	0
FEA_FAI2	0	7
FEA_FAI3	0	8
FEA_FAI4	0	9
FEA_FAI5	0	10
FEA_FAI6	0	11

GAMMA

MOT_IVA

HOP_SUC 12

FEA_FAI 13

THETA-EPS

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

HOP_SUC1	14					
HOP_SUC2	0	15				
HOP_SUC3	0	0	16			
HOP_SUC4	0	0	17	18		
HOP_SUC5	0	0	19	20	21	
HOP_SUC6	0	0	22	23	24	25
HOP_SUC7	0	26	0	0	27	0
FEA_FAI1	0	0	0	0	0	0
FEA_FAI2	0	0	0	0	0	30
FEA_FAI3	0	0	0	0	0	0
FEA_FAI4	0	0	0	0	0	34
FEA_FAI5	0	0	0	0	0	0
FEA_FAI6	42	0	0	0	0	0

THETA-EPS

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

HOP_SUC7	28					
FEA_FAI1	0	29				
FEA_FAI2	0	31	32			
FEA_FAI3	0	0	0	33		
FEA_FAI4	0	35	0	36	37	
FEA_FAI5	0	0	38	39	40	41
FEA_FAI6	43	44	45	0	46	0

THETA-EPS

FEA_FAI6

FEA_FAI6 47

CFA OF MODEL MOTIVATION

Number of Iterations = 19

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y		
	HOP_SUC	FEA_FAI
	-----	-----
HOP_SUC1	1.000	--
HOP_SUC2	1.083	--
	(0.099)	
	10.923	
HOP_SUC3	0.898	--
	(0.096)	
	9.324	
HOP_SUC4	1.084	--
	(0.099)	
	10.908	
HOP_SUC5	0.887	--
	(0.092)	
	9.660	
HOP_SUC6	0.955	--
	(0.099)	
	9.595	
HOP_SUC7	0.944	--
	(0.097)	
	9.741	
FEA_FAI1	--	1.000
FEA_FAI2	--	0.964
	(0.074)	
	13.055	

FEA_FAI3 -- 0.784
 (0.077)
 10.162

FEA_FAI4 -- 0.719
 (0.084)
 8.555

FEA_FAI5 -- 0.847
 (0.084)
 10.079

FEA_FAI6 -- 0.961
 (0.092)
 10.459

GAMMA

MOT_IVA

HOP_SUC 0.590
 (0.054)
 10.997

FEA_FAI 0.663
 (0.048)
 13.873

Covariance Matrix of ETA and KSI

HOP_SUC FEA_FAI MOT_IVA

HOP_SUC	0.402		
FEA_FAI	0.391	0.452	
MOT_IVA	0.590	0.663	1.000

PHI

MOT_IVA

1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

HOP_SUC FEA_FAI

0.054 0.012

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

HOP_SUC FEA_FAI

0.866 0.973

THETA-EPS

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

HOP_SUC1 0.662

(0.055)

11.936

HOP_SUC2 -- 0.423

(0.039)

10.769

HOP_SUC3 -- -- 0.589

(0.050)

11.898

HOP_SUC4 -- -- 0.205 0.430

(0.035) (0.040)

5.866 10.793

HOP_SUC5 -- -- 0.144 0.198 0.497

(0.034) (0.032) (0.042)

4.281 6.177 11.745

HOP_SUC6 -- -- 0.079 0.099 0.139 0.576

(0.036) (0.034) (0.034) (0.050)

2.170 2.949 4.094 11.561

HOP_SUC7 -- -0.054 -- -- 0.075 --
 (0.030) (0.027)
 -1.791 2.824

FEA_FAI1 -- -- -- -- -- --

FEA_FAI2 -- -- -- -- -- -0.108
 (0.027)
 -4.068

FEA_FAI3 -- -- -- -- -- --

FEA_FAI4 -- -- -- -- -- -0.081
 (0.027)
 -3.045

FEA_FAI5 -- -- -- -- -- --

FEA_FAI6 -0.062 -- -- -- -- --
 (0.033)
 -1.844

THETA-EPS

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

HOP_SUC7 0.536
 (0.047)
 11.389

FEA_FAI1 -- 0.401
 (0.042)
 9.631

FEA_FAI2 -- 0.038 0.339
 (0.031) (0.038)
 1.238 8.981

FEA_FAI3 -- -- -- 0.483
 (0.040)
 12.109

FEA_FAI4   --   -0.064   --   0.217   0.542
                  (0.025)   (0.033) (0.046)
                  -2.513   6.542   11.889

FEA_FAI5   --   --   -0.049   0.074   0.111   0.545
                  (0.027) (0.032) (0.034) (0.047)
                  -1.804   2.335   3.226   11.695

FEA_FAI6   0.044   -0.110   -0.122   --   0.054   --
                  (0.032) (0.030) (0.029)   (0.028)
                  1.356   -3.631   -4.204   1.953

THETA-EPS

FEA_FAI6

FEA_FAI6   0.406
                  (0.043)
                  9.373

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

HOP_SUC1   HOP_SUC2   HOP_SUC3   HOP_SUC4   HOP_SUC5   HOP_SUC6
 -----   -----   -----   -----   -----   -----
                  0.378   0.527   0.355   0.523   0.389   0.389

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

HOP_SUC7   FEA_FAI1   FEA_FAI2   FEA_FAI3   FEA_FAI4   FEA_FAI5
 -----   -----   -----   -----   -----   -----
                  0.400   0.530   0.553   0.365   0.301   0.373

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

FEA_FAI6

                  0.507

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 44

Minimum Fit Function Chi-Square = 34.263 (P = 0.854)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 33.980 (P = 0.862)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 6.058)

Minimum Fit Function Value = 0.0987
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0175)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0199)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.398
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.398 ; 0.415)
ECVI for Saturated Model = 0.524
ECVI for Independence Model = 14.231

Chi-Square for Independence Model with 78 Degrees of Freedom = 4912.087

Independence AIC = 4938.087
Model AIC = 127.980
Saturated AIC = 182.000
Independence CAIC = 5001.165
Model CAIC = 356.034
Saturated CAIC = 623.550

Normed Fit Index (NFI) = 0.993
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.004
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.560
Comparative Fit Index (CFI) = 1.000
Incremental Fit Index (IFI) = 1.002
Relative Fit Index (RFI) = 0.988

Critical N (CN) = 696.874

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0197
Standardized RMR = 0.0225
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.985
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.969
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.476

CFA OF MODEL MOTIVATION

Fitted Covariance Matrix

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	1.064					
HOP_SUC2	0.435	0.895				
HOP_SUC3	0.361	0.391	0.914			
HOP_SUC4	0.436	0.472	0.596	0.902		
HOP_SUC5	0.356	0.386	0.464	0.584	0.813	
HOP_SUC6	0.384	0.416	0.423	0.515	0.479	0.942
HOP_SUC7	0.379	0.357	0.341	0.411	0.411	0.362
FEA_FAI1	0.391	0.424	0.351	0.424	0.347	0.373
FEA_FAI2	0.377	0.408	0.339	0.409	0.334	0.252
FEA_FAI3	0.307	0.332	0.276	0.333	0.272	0.293
FEA_FAI4	0.281	0.305	0.253	0.305	0.249	0.187
FEA_FAI5	0.331	0.359	0.298	0.359	0.294	0.316
FEA_FAI6	0.314	0.407	0.338	0.407	0.334	0.359

Fitted Covariance Matrix

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	0.895					
FEA_FAI1	0.369	0.853				
FEA_FAI2	0.356	0.474	0.759			
FEA_FAI3	0.290	0.355	0.342	0.761		
FEA_FAI4	0.265	0.261	0.313	0.472	0.776	
FEA_FAI5	0.313	0.383	0.320	0.374	0.386	0.869
FEA_FAI6	0.399	0.325	0.297	0.341	0.366	0.368

Fitted Covariance Matrix

FEA_FAI6

	FEA_FAI6
FEA_FAI6	0.824

Fitted Residuals

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	0.021					
HOP_SUC2	-0.011	0.001				
HOP_SUC3	0.048	-0.026	0.001			
HOP_SUC4	0.014	-0.008	0.001	0.001		
HOP_SUC5	0.009	0.020	0.004	0.003	0.004	
HOP_SUC6	0.046	0.027	0.012	0.003	0.016	0.012
HOP_SUC7	0.004	0.003	0.026	0.016	0.010	0.029
FEA_FAI1	0.053	0.030	-0.009	0.018	0.009	-0.020
FEA_FAI2	-0.012	0.004	-0.043	-0.007	-0.031	-0.020
FEA_FAI3	0.019	0.013	0.000	-0.028	-0.035	-0.038
FEA_FAI4	-0.020	-0.023	0.003	-0.019	-0.035	-0.037
FEA_FAI5	0.021	0.008	0.016	-0.030	-0.008	-0.038
FEA_FAI6	0.004	-0.021	0.020	0.005	-0.004	-0.020

Fitted Residuals

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	0.000					
FEA_FAI1	-0.035	0.001				
FEA_FAI2	-0.014	0.005	0.004			
FEA_FAI3	0.012	-0.013	0.027	0.000		
FEA_FAI4	0.004	-0.001	0.032	0.005	0.007	
FEA_FAI5	-0.029	-0.013	0.005	-0.003	0.005	-0.002
FEA_FAI6	0.003	-0.006	0.004	-0.011	-0.003	0.019

Fitted Residuals

	FEA_FAI6
FEA_FAI6	-0.003

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.043

Median Fitted Residual = 0.003

Largest Fitted Residual = 0.053

Stemleaf Plot

```

- 4|3
- 3|88755510
- 2|986310000
- 1|9433211
- 0|98876433321000
0|111113333344444444555557899
1|022234666899
2|00116779
3|02
4|68
5|3

```

Standardized Residuals

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	1.086					
HOP_SUC2	-0.409	1.080				
HOP_SUC3	1.496	-1.194	1.081			
HOP_SUC4	0.493	-0.448	1.080	1.080		
HOP_SUC5	0.297	1.014	0.943	0.835	1.443	
HOP_SUC6	1.433	1.265	1.507	0.485	1.973	1.879
HOP_SUC7	0.123	0.780	1.000	0.760	0.989	1.115
FEA_FAI1	1.955	1.496	-0.376	0.884	0.395	-0.844
FEA_FAI2	-0.495	0.218	-1.893	-0.374	-1.488	-1.961
FEA_FAI3	0.665	0.560	0.014	-1.172	-1.343	-1.365
FEA_FAI4	-0.669	-0.962	0.098	-0.772	-1.308	-1.989
FEA_FAI5	0.678	0.311	0.530	-1.189	-0.282	-1.295
FEA_FAI6	0.379	-1.070	0.800	0.247	-0.188	-0.817

Standardized Residuals

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	-0.278					
FEA_FAI1	-1.542	0.767				
FEA_FAI2	-0.669	0.955	1.333			
FEA_FAI3	0.451	-0.638	1.528	1.086		
FEA_FAI4	0.141	-0.085	1.861	0.844	1.248	
FEA_FAI5	-1.032	-0.671	0.578	-1.334	0.780	-1.932
FEA_FAI6	0.365	-1.672	0.614	-0.568	-0.261	0.947

Standardized Residuals

FEA_FAI6

FEA_FAI6 -0.844

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.989

Median Standardized Residual = 0.365

Largest Standardized Residual = 1.973

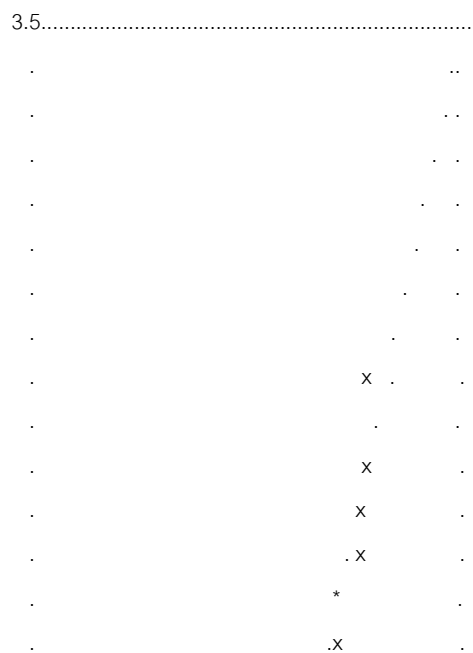
Stemleaf Plot

```

- 2|00
- 1|99755
- 1|43333222100
- 0|8888777665
- 0|4444333210
  0|1112233444
  0|555566677888888999
  1|000011111123344
  1|555599
  2|00
    
```

CFA OF MODEL MOTIVATION

Qplot of Standardized Residuals

CFA OF MODEL MOTIVATION

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	HOP_SUC	FEA_FAI
	-----	-----
HOP_SUC1	1.167	1.991
HOP_SUC2	--	0.312
HOP_SUC3	--	0.057
HOP_SUC4	--	0.393
HOP_SUC5	--	0.632
HOP_SUC6	--	4.456
HOP_SUC7	--	1.428
FEA_FAI1	2.565	1.167
FEA_FAI2	3.379	--
FEA_FAI3	0.244	--
FEA_FAI4	1.455	--
FEA_FAI5	0.605	--
FEA_FAI6	0.471	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	HOP_SUC	FEA_FAI
	-----	-----
HOP_SUC1	0.229	0.293
HOP_SUC2	--	0.195
HOP_SUC3	--	-0.068
HOP_SUC4	--	0.152
HOP_SUC5	--	-0.228
HOP_SUC6	--	-0.695
HOP_SUC7	--	-0.450
FEA_FAI1	0.778	1.304
FEA_FAI2	-0.864	--
FEA_FAI3	0.144	--
FEA_FAI4	-0.465	--
FEA_FAI5	-0.284	--
FEA_FAI6	-0.340	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	HOP_SUC	FEA_FAI
	-----	-----
HOP_SUC1	0.145	0.197
HOP_SUC2	--	0.131
HOP_SUC3	--	-0.046
HOP_SUC4	--	0.102
HOP_SUC5	--	-0.153
HOP_SUC6	--	-0.467
HOP_SUC7	--	-0.303
FEA_FAI1	0.493	0.877
FEA_FAI2	-0.547	--
FEA_FAI3	0.091	--
FEA_FAI4	-0.295	--
FEA_FAI5	-0.180	--
FEA_FAI6	-0.215	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	HOP_SUC	FEA_FAI
	-----	-----
HOP_SUC1	0.141	0.191
HOP_SUC2	--	0.138
HOP_SUC3	--	-0.048
HOP_SUC4	--	0.108
HOP_SUC5	--	-0.170
HOP_SUC6	--	-0.481
HOP_SUC7	--	-0.320
FEA_FAI1	0.534	0.949
FEA_FAI2	-0.628	--
FEA_FAI3	0.105	--
FEA_FAI4	-0.335	--
FEA_FAI5	-0.193	--
FEA_FAI6	-0.237	--

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	HOP_SUC	FEA_FAI
HOP_SUC	1.167	
FEA_FAI	1.167	1.167

Expected Change for PSI

	HOP_SUC	FEA_FAI
HOP_SUC	0.025	
FEA_FAI	-0.014	0.031

Standardized Expected Change for PSI

	HOP_SUC	FEA_FAI
HOP_SUC	0.062	
FEA_FAI	-0.033	0.069

Modification Indices for THETA-EPS

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	--					
HOP_SUC2	1.303	--				
HOP_SUC3	1.866	1.451	--			
HOP_SUC4	0.146	0.281	--	--		
HOP_SUC5	0.111	1.303	--	--	--	
HOP_SUC6	0.449	1.153	--	--	--	--
HOP_SUC7	0.079	--	0.267	0.009	--	1.194
FEA_FAI1	2.070	0.529	0.277	0.777	0.434	1.193
FEA_FAI2	0.843	0.075	2.061	0.706	1.041	--
FEA_FAI3	0.269	0.811	0.230	0.560	0.364	0.116
FEA_FAI4	0.602	0.734	0.017	0.137	0.342	--
FEA_FAI5	0.329	0.146	0.855	1.789	0.585	0.594
FEA_FAI6	--	0.949	0.243	0.273	0.043	0.510

Modification Indices for THETA-EPS

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	--					
FEA_FAI1	2.437	--				
FEA_FAI2	0.042	--	--			
FEA_FAI3	0.668	0.744	0.446	--		
FEA_FAI4	0.097	--	1.455	--	--	
FEA_FAI5	1.257	0.109	--	--	--	--
FEA_FAI6	--	--	--	0.373	--	1.838

Modification Indices for THETA-EPS

	FEA_FAI6
FEA_FAI6	--

Expected Change for THETA-EPS

	HOP_SUC1	HOP_SUC2	HOP_SUC3	HOP_SUC4	HOP_SUC5	HOP_SUC6
HOP_SUC1	--					
HOP_SUC2	-0.040	--				
HOP_SUC3	0.045	-0.034	--			
HOP_SUC4	-0.010	-0.012	--	--		
HOP_SUC5	-0.010	0.029	--	--	--	
HOP_SUC6	0.024	0.033	--	--	--	--
HOP_SUC7	-0.010	--	0.015	0.002	--	0.036
FEA_FAI1	0.046	0.020	-0.014	0.019	0.015	-0.033
FEA_FAI2	-0.028	0.007	-0.035	0.017	-0.023	--
FEA_FAI3	0.015	0.022	0.011	-0.015	-0.013	-0.010
FEA_FAI4	-0.024	-0.022	0.003	0.008	-0.013	--
FEA_FAI5	0.020	0.011	0.026	-0.031	0.019	-0.023
FEA_FAI6	--	-0.031	0.013	0.012	-0.005	-0.021

Expected Change for THETA-EPS

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	--					
FEA_FAI1	-0.046	--				
FEA_FAI2	0.006	--	--			
FEA_FAI3	0.021	-0.024	0.016	--		

FEA_FAI4	0.009	--	0.033	--	--
FEA_FAI5	-0.034	-0.011	--	--	--
FEA_FAI6	--	--	--	-0.019	--
					0.045

Expected Change for THETA-EPS

FEA_FAI6

FEA_FAI6 --

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

HOP_SUC1	--					
HOP_SUC2	-0.041	--				
HOP_SUC3	0.046	-0.037	--			
HOP_SUC4	-0.011	-0.014	--	--		
HOP_SUC5	-0.010	0.034	--	--	--	
HOP_SUC6	0.024	0.036	--	--	--	--
HOP_SUC7	-0.011	--	0.017	0.003	--	0.039
FEA_FAI1	0.048	0.023	-0.015	0.021	0.018	-0.037
FEA_FAI2	-0.031	0.009	-0.042	0.021	-0.029	--
FEA_FAI3	0.017	0.027	0.014	-0.018	-0.016	-0.011
FEA_FAI4	-0.026	-0.027	0.004	0.009	-0.016	--
FEA_FAI5	0.021	0.013	0.029	-0.035	0.022	-0.026
FEA_FAI6	--	-0.036	0.015	0.014	-0.006	-0.024

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

HOP_SUC7	--				
FEA_FAI1	-0.052	--			
FEA_FAI2	0.007	--	--		
FEA_FAI3	0.026	-0.030	0.021	--	
FEA_FAI4	0.010	--	0.043	--	--
FEA_FAI5	-0.039	-0.013	--	--	--
FEA_FAI6	--	--	--	-0.024	--
					0.053

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

FEA_FAI6

FEA_FAI6 --

Maximum Modification Index is 4.46 for Element (6, 2) of LAMBDA-Y

CFA OF MODEL MOTIVATION

Covariances

Y - ETA

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

HOP_SUC	0.402	0.435	0.361	0.436	0.356	0.384
FEA_FAI	0.391	0.424	0.351	0.424	0.347	0.373

Y - ETA

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

HOP_SUC	0.379	0.391	0.377	0.307	0.281	0.331
FEA_FAI	0.369	0.452	0.436	0.355	0.325	0.383

Y - ETA

FEA_FAI6

HOP_SUC	0.376
FEA_FAI	0.434

Y - KSI

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

MOT_IVA	0.590	0.639	0.530	0.639	0.523	0.563
---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Y - KSI

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

MOT_IVA	0.557	0.663	0.639	0.520	0.477	0.562
---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Y - KSI

FEA_FAI6

MOT_IVA 0.637

CFA OF MODEL MOTIVATION

Factor Scores Regressions

ETA

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

HOP_SUC 0.084 0.136 0.032 0.085 0.006 0.087

FEA_FAI 0.052 0.059 0.012 0.033 -0.003 0.074

ETA

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

HOP_SUC 0.090 0.075 0.125 0.018 0.025 0.037

FEA_FAI 0.027 0.151 0.217 0.045 0.033 0.075

ETA

FEA_FAI6

HOP_SUC 0.108

FEA_FAI 0.209

CFA OF MODEL MOTIVATION

Standardized Solution

LAMBDA-Y

HOP_SUC FEA_FAI

HOP_SUC1 0.634 --

HOP_SUC2 0.687 --

HOP_SUC3 0.569 --

HOP_SUC4 0.687 --

HOP_SUC5 0.562 --

HOP_SUC6 0.605 --

HOP_SUC7 0.599 --

FEA_FAI1 -- 0.672

FEA_FAI2	--	0.648
FEA_FAI3	--	0.527
FEA_FAI4	--	0.483
FEA_FAI5	--	0.569
FEA_FAI6	--	0.646

GAMMA

MOT_IVA

HOP_SUC	0.930
FEA_FAI	0.987

Correlation Matrix of ETA and KSI

HOP_SUC FEA_FAI MOT_IVA

HOP_SUC	1.000		
FEA_FAI	0.918	1.000	
MOT_IVA	0.930	0.987	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

HOP_SUC FEA_FAI

0.134	0.027
-------	-------

CFA OF MODEL MOTIVATION

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

HOP_SUC FEA_FAI

HOP_SUC1	0.614	--
HOP_SUC2	0.726	--
HOP_SUC3	0.596	--
HOP_SUC4	0.723	--
HOP_SUC5	0.624	--
HOP_SUC6	0.623	--
HOP_SUC7	0.633	--
FEA_FAI1	--	0.728
FEA_FAI2	--	0.744

```

FEA_FAI3  --  0.605
FEA_FAI4  --  0.549
FEA_FAI5  --  0.611
FEA_FAI6  --  0.712

```

GAMMA

MOT_IVA

```

HOP_SUC  0.930
FEA_FAI  0.987

```

Correlation Matrix of ETA and KSI

HOP_SUC FEA_FAI MOT_IVA

```

-----  -----  -----
HOP_SUC  1.000
FEA_FAI  0.918  1.000
MOT_IVA  0.930  0.987  1.000

```

PSI

Note: This matrix is diagonal.

HOP_SUC FEA_FAI

```

-----  -----
0.134  0.027

```

THETA-EPS

HOP_SUC1 HOP_SUC2 HOP_SUC3 HOP_SUC4 HOP_SUC5 HOP_SUC6

```

-----  -----  -----  -----  -----  -----
HOP_SUC1  0.622
HOP_SUC2  --  0.473
HOP_SUC3  --  --  0.645
HOP_SUC4  --  --  0.226  0.477
HOP_SUC5  --  --  0.167  0.231  0.611
HOP_SUC6  --  --  0.085  0.107  0.159  0.611
HOP_SUC7  --  -0.060  --  --  0.088  --
FEA_FAI1  --  --  --  --  --  --
FEA_FAI2  --  --  --  --  --  -0.128
FEA_FAI3  --  --  --  --  --  --
FEA_FAI4  --  --  --  --  --  -0.095
FEA_FAI5  --  --  --  --  --  --
FEA_FAI6  -0.066  --  --  --  --  --

```

THETA-EPS

HOP_SUC7 FEA_FAI1 FEA_FAI2 FEA_FAI3 FEA_FAI4 FEA_FAI5

	HOP_SUC7	FEA_FAI1	FEA_FAI2	FEA_FAI3	FEA_FAI4	FEA_FAI5
HOP_SUC7	0.600					
FEA_FAI1	--	0.470				
FEA_FAI2	--	0.047	0.447			
FEA_FAI3	--	--	--	0.635		
FEA_FAI4	--	-0.079	--	0.283	0.699	
FEA_FAI5	--	--	-0.061	0.091	0.135	0.627
FEA_FAI6	0.051	-0.131	-0.154	--	0.068	--

THETA-EPS

FEA_FAI6

FEA_FAI6	0.493
----------	-------

CFA OF MODEL MOTIVATION

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

	MOT_IVA
HOP_SUC1	0.590 (0.054) 10.997
HOP_SUC2	0.639 (0.046) 13.987
HOP_SUC3	0.530 (0.048) 10.997
HOP_SUC4	0.639 (0.046) 13.905
HOP_SUC5	0.523 (0.045) 11.547

HOP_SUC6 0.563
(0.049)
11.511

HOP_SUC7 0.557
(0.048)
11.645

FEA_FAI1 0.663
(0.048)
13.873

FEA_FAI2 0.639
(0.045)
14.211

FEA_FAI3 0.520
(0.044)
11.695

FEA_FAI4 0.477
(0.048)
9.962

FEA_FAI5 0.562
(0.048)
11.591

FEA_FAI6 0.637
(0.048)
13.297

CFA OF MODEL MOTIVATION

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

MOT_IVA

HOP_SUC1	0.590
HOP_SUC2	0.639
HOP_SUC3	0.530
HOP_SUC4	0.639
HOP_SUC5	0.523
HOP_SUC6	0.563
HOP_SUC7	0.557
FEA_FAI1	0.663
FEA_FAI2	0.639
FEA_FAI3	0.520
FEA_FAI4	0.477
FEA_FAI5	0.562
FEA_FAI6	0.637

Completely Standardized Total Effects of X on Y

MOT_IVA

HOP_SUC1	0.572
HOP_SUC2	0.676
HOP_SUC3	0.554
HOP_SUC4	0.673
HOP_SUC5	0.580
HOP_SUC6	0.580
HOP_SUC7	0.589
FEA_FAI1	0.718
FEA_FAI2	0.734
FEA_FAI3	0.596
FEA_FAI4	0.541
FEA_FAI5	0.602
FEA_FAI6	0.702

Time used: 0.421 Seconds

DATE: 4/15/2013

TIME: 22:27

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\Program Files\lisrel87\THESIS_SOCIOCALTURAL_FACTOR_MODEL.spl:

TI 348 parental support

!DA NI=4 NO=348 MA=CM

SY="\vmware-host\Shared Folders\Documents\348 parental support.ds" NG=1

SE

1 2 3 4 /

MO NX=4 NK=1 PH=SY TD=SY

LK

PAR_SUP

FR LX(1,1) LX(2,1) LX(3,1) LX(4,1)

PD

OU AM RS EF FS SS SC ND=3 AD=OFF

TI 348 parental support

Number of Input Variables 4

Number of Y - Variables 0

Number of X - Variables 4

Number of ETA - Variables 0

Number of KSI - Variables 1

Number of Observations 348

TI 348 parental support

Covariance Matrix

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	1.552			
PARE2	1.344	3.973		
PARE3	1.954	3.169	5.774	
PARE4	1.024	1.673	2.519	2.894

TI 348 parental support

Parameter Specifications

LAMBDA-X

PAR_SUP

PARE1	1
PARE2	2
PARE3	3
PARE4	4

THETA-DELTA

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
	5	6	7	8

TI 348 parental support

Number of Iterations = 3

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-X

PAR_SUP

PARE1	0.902
	(0.061)
	14.743
PARE2	1.464
	(0.097)
	15.022

PARE3 2.171
 (0.109)
 19.911

PARE4 1.153
 (0.085)
 13.540

PHI
 PAR_SUP

 1.000

THETA-DELTA

PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
-----	-----	-----	-----
0.738	1.830	1.062	1.564
(0.068)	(0.170)	(0.212)	(0.136)
10.908	10.738	5.013	11.493

Squared Multiple Correlations for X - Variables

PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
-----	-----	-----	-----
0.524	0.539	0.816	0.460

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 0.318 (P = 0.853)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 0.321 (P = 0.852)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 2.357)

Minimum Fit Function Value = 0.000917

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.00679)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0583)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.933

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.0519

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.0519 ; 0.0587)

ECVI for Saturated Model = 0.0576

ECVI for Independence Model = 2.037

Chi-Square for Independence Model with 6 Degrees of Freedom = 698.809

Independence AIC = 706.809

Model AIC = 16.321

Saturated AIC = 20.000

Independence CAIC = 726.218

Model CAIC = 55.139

Saturated CAIC = 68.522

Normed Fit Index (NFI) = 1.00

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.007

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.333

Comparative Fit Index (CFI) = 1.000

Incremental Fit Index (IFI) = 1.002

Relative Fit Index (RFI) = 0.999

Critical N (CN) = 10050.054

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0118

Standardized RMR = 0.00434

Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.998

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.200

TI 348 parental support

Fitted Covariance Matrix

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	1.552			
PARE2	1.320	3.973		
PARE3	1.958	3.178	5.774	
PARE4	1.040	1.688	2.503	2.894

Fitted Residuals

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	0.000			
PARE2	0.024	0.000		
PARE3	-0.004	-0.009	0.000	
PARE4	-0.016	-0.016	0.016	0.000

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.016

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 0.024

Stemleaf Plot

```

- 1|66
- 0|940000
  0|
  1|6
  2|4

```

Standardized Residuals

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	--			
PARE2	0.561	--		
PARE3	-0.227	-0.358	--	
PARE4	-0.358	-0.227	0.561	--

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -0.358

Median Standardized Residual = 0.000

Largest Standardized Residual = 0.561

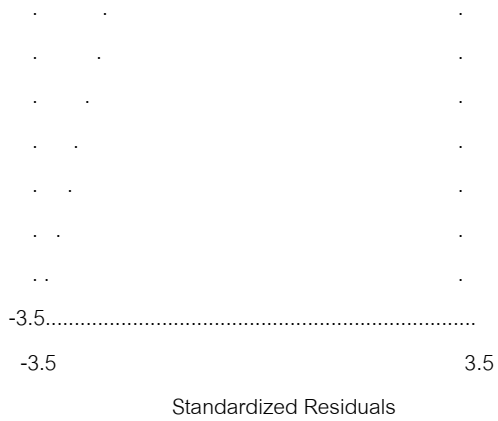
Stemleaf Plot

```

- 2|6633
- 0|0000
  0|
  2|
  4|66

```


TI 348 parental support

Modification Indices and Expected Change

No Non-Zero Modification Indices for LAMBDA-X

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for THETA-DELTA

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	--			
PARE2	0.315	--		
PARE3	0.052	0.128	--	
PARE4	0.128	0.052	0.315	--

Expected Change for THETA-DELTA

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	--			
PARE2	0.051	--		
PARE3	-0.032	-0.082	--	
PARE4	-0.027	-0.027	0.097	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
PARE1	--			
PARE2	0.021	--		
PARE3	-0.011	-0.017	--	
PARE4	-0.013	-0.008	0.024	--

Maximum Modification Index is 0.31 for Element (4, 3) of THETA-DELTA

TI 348 parental support

Factor Scores Regressions

KSI	PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
-----	-----	-----	-----	
PAR_SUP	0.143	0.093	0.239	0.086

TI 348 parental support

Standardized Solution

LAMBDA-X	
PAR_SUP	

PARE1	0.902
PARE2	1.464
PARE3	2.171
PARE4	1.153
PHI	
PAR_SUP	

	1.000

TI 348 parental support

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X	
PAR_SUP	

PARE1	0.724
PARE2	0.734
PARE3	0.903
PARE4	0.678
PHI	
PAR_SUP	

	1.000

THETA-DELTA

PARE1	PARE2	PARE3	PARE4
-------	-------	-------	-------

-----	-----	-----	-----
-------	-------	-------	-------

0.476	0.461	0.184	0.540
-------	-------	-------	-------

Time used: 0.031 Seconds

DATE: 4/16/2013

TIME: 0:41

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file

Z:\Documents\THESIS_CLASSROOM_ENVIRONMENTAL_FACTOR_MODEL.LS8:

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

DA NI=11 NO=348 MA=CM

LA

ACA_ENV1 ACA_ENV2 ACA_ENV3 ACA_ENV4 ACA_ENV5 ACA_ENV6 TEA_SUP1 TEA_SUP2 TEA_SUP3 TEA_SUP4

TEA_SUP5

KM

1.000

0.636 1.000

0.577 0.614 1.000

0.538 0.530 0.619 1.000

0.439 0.457 0.480 0.446 1.000

0.381 0.375 0.349 0.340 0.524 1.000

0.375 0.421 0.404 0.426 0.430 0.347 1.000

0.299 0.294 0.262 0.193 0.298 0.257 0.517 1.000

0.333 0.332 0.295 0.247 0.308 0.253 0.469 0.457 1.000

0.418 0.484 0.411 0.411 0.362 0.347 0.527 0.384 0.398 1.000

0.185 0.210 0.213 0.178 0.274 0.159 0.292 0.246 0.348 0.271 1.000

ME

3.8247 3.7845 3.6466 3.5575 3.7615 3.6925 3.6868 3.681 3.4856 3.6782 3.204

SD

0.96077 0.95253 0.96856 0.99834 0.95308 1.02434 0.88676 0.93844 0.93434 0.98688 0.88291

MO NY=11 NK=1 NE=2 GA=FI PS=FU,FI TE=SY PH=DI

LE

ACA_ENV TEA_SUP

LK

CLA_FAC

FR LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,1) LY(7,2) LY(8,2) LY(9,2) LY(11,2)

FR GA(1,1) GA(2,1)

VA 1.00 LY(1,1) LY(10,2)

VA 0.189 PS(1,1)

VA 0.095 PS(2,2)

FR TE(6,5) TE(4,3) TE(11,9) TE(9,8) TE(8,7) TE(7,4) TE(11,5) TE(7,5) TE(9,7) TE(8,4) TE(4,2) TE(10,2) TE(9,4) TE(2,1)

TE(7,1) TE(3,2) TE(5,1)

PD

OU SE TV EF SC MI RS MR FS ND=3 AD=OFF

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Number of Input Variables 11

Number of Y - Variables 11

Number of X - Variables 0

Number of ETA - Variables 2

Number of KSI - Variables 1

Number of Observations 348

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Covariance Matrix

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	0.923					
ACA_ENV2	0.582	0.907				
ACA_ENV3	0.537	0.566	0.938			
ACA_ENV4	0.516	0.504	0.599	0.997		
ACA_ENV5	0.402	0.415	0.443	0.424	0.908	
ACA_ENV6	0.375	0.366	0.346	0.348	0.512	1.049
TEA_SUP1	0.319	0.356	0.347	0.377	0.363	0.315
TEA_SUP2	0.270	0.263	0.238	0.181	0.267	0.247
TEA_SUP3	0.299	0.295	0.267	0.230	0.274	0.242
TEA_SUP4	0.396	0.455	0.393	0.405	0.340	0.351
TEA_SUP5	0.157	0.177	0.182	0.157	0.231	0.144

Covariance Matrix

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	0.786				
TEA_SUP2	0.430	0.881			
TEA_SUP3	0.389	0.401	0.873		
TEA_SUP4	0.461	0.356	0.367	0.974	
TEA_SUP5	0.229	0.204	0.287	0.236	0.780

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
ACA_ENV1	0	0
ACA_ENV2	1	0
ACA_ENV3	2	0
ACA_ENV4	3	0
ACA_ENV5	4	0
ACA_ENV6	5	0
TEA_SUP1	0	6
TEA_SUP2	0	7
TEA_SUP3	0	8
TEA_SUP4	0	0
TEA_SUP5	0	9

GAMMA

CLA_FAC

ACA_ENV	10
TEA_SUP	11

THETA-EPS

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	12					
ACA_ENV2	13	14				
ACA_ENV3	0	15	16			
ACA_ENV4	0	17	18	19		

ACA_ENV5	20	0	0	0	21	
ACA_ENV6	0	0	0	0	22	23
TEA_SUP1	24	0	0	25	26	0
TEA_SUP2	0	0	0	28	0	0
TEA_SUP3	0	0	0	31	0	0
TEA_SUP4	0	35	0	0	0	0
TEA_SUP5	0	0	0	0	37	0

THETA-EPS

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
--	----------	----------	----------	----------	----------

	-----	-----	-----	-----	-----
TEA_SUP1	27				
TEA_SUP2	29	30			
TEA_SUP3	32	33	34		
TEA_SUP4	0	0	0	36	
TEA_SUP5	0	0	38	0	39

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Number of Iterations = 14

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
--	---------	---------

	-----	-----
ACA_ENV1	1.000	--
ACA_ENV2	0.930	--
	(0.076)	
	12.185	
ACA_ENV3	0.945	--
	(0.079)	
	11.967	
ACA_ENV4	0.924	--
	(0.082)	
	11.224	

ACA_ENV5 0.812 --
 (0.073)
 11.166

ACA_ENV6 0.692 --
 (0.078)
 8.925

TEA_SUP1 -- 0.907
 (0.091)
 9.976

TEA_SUP2 -- 0.704
 (0.091)
 7.740

TEA_SUP3 -- 0.734
 (0.091)
 8.060

TEA_SUP4 -- 1.000

TEA_SUP5 -- 0.467
 (0.075)
 6.194

GAMMA

CLA_FAC

ACA_ENV 0.621
 (0.055)
 11.211

TEA_SUP 0.652
 (0.058)
 11.303

Covariance Matrix of ETA and KSI

	ACA_ENV	TEA_SUP	CLA_FAC
ACA_ENV	0.575		
TEA_SUP	0.405	0.521	
CLA_FAC	0.621	0.652	1.000

PHI

	CLA_FAC
CLA_FAC	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	ACA_ENV	TEA_SUP
ACA_ENV	0.189	0.095
TEA_SUP	0.095	0.189

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

	ACA_ENV	TEA_SUP
ACA_ENV	0.671	0.818
TEA_SUP	0.818	0.671

THETA-EPS

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	0.373					
ACA_ENV2	0.060	0.415				
ACA_ENV3	0.064	0.429				
ACA_ENV4						
ACA_ENV5						
ACA_ENV6						

ACA_ENV1	0.373
----------	-------

(0.046)

8.085

ACA_ENV2	0.060	0.415
----------	-------	-------

(0.036)	(0.056)
---------	---------

1.666	7.410
-------	-------

ACA_ENV3	--	0.064	0.429
----------	----	-------	-------

(0.038)	(0.048)
---------	---------

1.676	8.970
-------	-------

ACA_ENV4	--	0.012	0.096	0.507		
		(0.039)	(0.040)	(0.054)		
		0.300	2.377	9.422		
ACA_ENV5	-0.046	--	--	--	0.529	
	(0.031)			(0.051)		
	-1.476			10.424		
ACA_ENV6	--	--	--	--	0.187	0.776
				(0.042)	(0.064)	
				4.404	12.188	
TEA_SUP1	-0.046	--	--	0.025	0.037	--
	(0.026)			(0.029)	(0.026)	
	-1.780			0.849	1.398	
TEA_SUP2	--	--	--	-0.078	--	--
				(0.034)		
				-2.324		
TEA_SUP3	--	--	--	-0.048	--	--
				(0.032)		
				-1.491		
TEA_SUP4	--	0.068	--	--	--	--
	(0.030)					
	2.232					
TEA_SUP5	--	--	--	--	0.071	--
				(0.032)		
				2.216		
THETA-EPS						
	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5	
	-----	-----	-----	-----	-----	
TEA_SUP1	0.354					
	(0.047)					
	7.532					

TEA_SUP2 0.096 0.625
 (0.040) (0.058)
 2.414 10.832

TEA_SUP3 0.040 0.129 0.592
 (0.038) (0.042) (0.056)
 1.068 3.072 10.519

TEA_SUP4 -- -- -- 0.462
 (0.054)
 8.624

TEA_SUP5 -- -- 0.099 -- 0.665
 (0.036) (0.053)
 2.755 12.535

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.607	0.545	0.545	0.492	0.418	0.262

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
-----	-----	-----	-----	-----
0.547	0.292	0.322	0.530	0.146

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 27

Minimum Fit Function Chi-Square = 12.967 (P = 0.989)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 12.633 (P = 0.991)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.0374

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.303

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.303 ; 0.303)

ECVI for Saturated Model = 0.380

ECVI for Independence Model = 8.566

Chi-Square for Independence Model with 55 Degrees of Freedom = 2950.565

Independence AIC = 2972.565

Model AIC = 90.633

Saturated AIC = 132.000

Independence CAIC = 3025.939

Model CAIC = 279.869

Saturated CAIC = 452.245

Normed Fit Index (NFI) = 0.996

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.010

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.489

Comparative Fit Index (CFI) = 1.000

Incremental Fit Index (IFI) = 1.005

Relative Fit Index (RFI) = 0.991

Critical N (CN) = 1257.785

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0199

Standardized RMR = 0.0213

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.993

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.984

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.406

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Fitted Covariance Matrix

ACA_ENV1 ACA_ENV2 ACA_ENV3 ACA_ENV4 ACA_ENV5 ACA_ENV6

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	0.947					
ACA_ENV2	0.595	0.912				
ACA_ENV3	0.543	0.569	0.942			
ACA_ENV4	0.531	0.505	0.598	0.997		
ACA_ENV5	0.421	0.434	0.441	0.431	0.908	
ACA_ENV6	0.398	0.370	0.376	0.368	0.510	1.051
TEA_SUP1	0.321	0.342	0.347	0.365	0.335	0.254
TEA_SUP2	0.285	0.265	0.269	0.185	0.232	0.197

TEA_SUP3	0.297	0.277	0.281	0.227	0.242	0.206
TEA_SUP4	0.405	0.444	0.383	0.374	0.329	0.280
TEA_SUP5	0.189	0.176	0.179	0.175	0.225	0.131

Fitted Covariance Matrix

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	0.783				
TEA_SUP2	0.429	0.883			
TEA_SUP3	0.387	0.398	0.872		
TEA_SUP4	0.472	0.366	0.382	0.983	
TEA_SUP5	0.221	0.171	0.278	0.243	0.779

Fitted Residuals

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	-0.024					
ACA_ENV2	-0.013	-0.005				
ACA_ENV3	-0.006	-0.002	-0.004			
ACA_ENV4	-0.015	-0.001	0.001	-0.001		
ACA_ENV5	-0.019	-0.019	0.002	-0.007	0.001	
ACA_ENV6	-0.023	-0.004	-0.030	-0.020	0.002	-0.002
TEA_SUP1	-0.002	0.014	0.000	0.013	0.028	0.061
TEA_SUP2	-0.016	-0.002	-0.031	-0.004	0.035	0.050
TEA_SUP3	0.002	0.019	-0.014	0.004	0.033	0.036
TEA_SUP4	-0.009	0.011	0.010	0.031	0.011	0.070
TEA_SUP5	-0.032	0.001	0.003	-0.018	0.005	0.013

Fitted Residuals

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
-----	-----	-----	-----	-----	-----
TEA_SUP1	0.004				
TEA_SUP2	0.002	-0.002			
TEA_SUP3	0.002	0.003	0.001		
TEA_SUP4	-0.011	-0.011	-0.015	-0.009	
TEA_SUP5	0.008	0.033	0.009	-0.007	0.001

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.032

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 0.070

Stemleaf Plot

```

- 2|210430
- 0|99865543119977654442222110
  0|11111222233445890113349
  2|813356
  4|0
  6|10

```

Standardized Residuals

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	-1.129					
ACA_ENV2	-0.908	-0.816				
ACA_ENV3	-0.309	-0.391	-1.122			
ACA_ENV4	-0.728	-0.200	0.114	-0.108		
ACA_ENV5	-1.607	-1.317	0.115	-0.342	0.171	
ACA_ENV6	-0.980	-0.180	-1.235	-0.734	0.271	-1.122
TEA_SUP1	-0.188	0.642	-0.014	0.800	1.634	1.821
TEA_SUP2	-0.557	-0.079	-0.991	-0.263	1.038	1.222
TEA_SUP3	0.056	0.663	-0.460	0.221	0.996	0.911
TEA_SUP4	-0.437	0.996	0.396	1.112	0.397	1.906
TEA_SUP5	-1.030	0.019	0.098	-0.503	0.300	0.310

Standardized Residuals

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	1.121				
TEA_SUP2	0.417	-0.863			
TEA_SUP3	0.370	0.558	0.247		
TEA_SUP4	-0.864	-0.548	-0.835	-0.923	
TEA_SUP5	0.419	1.063	1.199	-0.306	0.354

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.607

Median Standardized Residual = 0.003

Largest Standardized Residual = 1.906

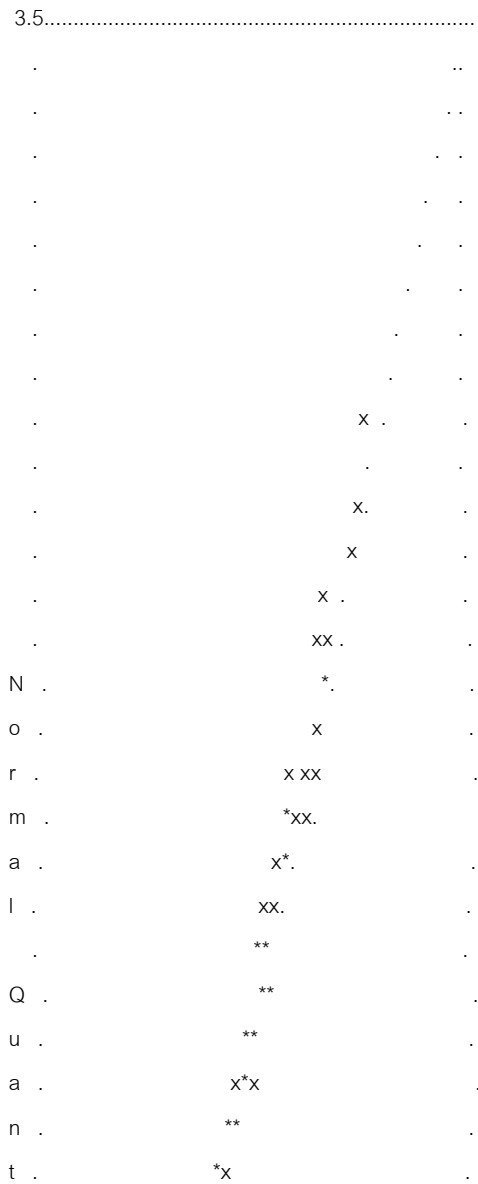
Stemleaf Plot

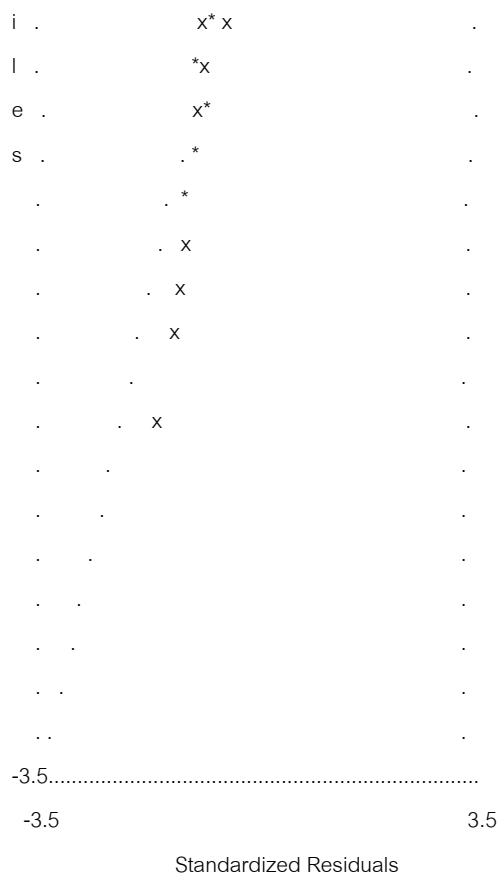
```

- 1|6
- 1|32111000
- 0|999988776555
- 0|4433332221100
  0|1111222333444444
  0|66789
  1|00011122
  1|689
    
```

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Qplot of Standardized Residuals

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
ACA_ENV1	1.259	2.427
ACA_ENV2	--	0.806
ACA_ENV3	--	0.446
ACA_ENV4	--	0.456
ACA_ENV5	--	0.050
ACA_ENV6	--	4.102
TEA_SUP1	0.656	--
TEA_SUP2	0.263	--
TEA_SUP3	0.304	--
TEA_SUP4	0.940	1.259
TEA_SUP5	0.320	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
	-----	-----
ACA_ENV1	-0.148	-0.201
ACA_ENV2	--	0.129
ACA_ENV3	--	-0.079
ACA_ENV4	--	0.100
ACA_ENV5	--	0.031
ACA_ENV6	--	0.281
TEA_SUP1	0.099	--
TEA_SUP2	-0.064	--
TEA_SUP3	0.071	--
TEA_SUP4	0.237	-0.325
TEA_SUP5	-0.069	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
	-----	-----
ACA_ENV1	-0.112	-0.145
ACA_ENV2	--	0.093
ACA_ENV3	--	-0.057
ACA_ENV4	--	0.072
ACA_ENV5	--	0.022
ACA_ENV6	--	0.202
TEA_SUP1	0.075	--
TEA_SUP2	-0.049	--
TEA_SUP3	0.054	--
TEA_SUP4	0.180	-0.234
TEA_SUP5	-0.053	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	ACA_ENV	TEA_SUP
	-----	-----
ACA_ENV1	-0.115	-0.149
ACA_ENV2	--	0.097
ACA_ENV3	--	-0.059
ACA_ENV4	--	0.072
ACA_ENV5	--	0.023
ACA_ENV6	--	0.197

TEA_SUP1	0.084	--
TEA_SUP2	-0.052	--
TEA_SUP3	0.058	--
TEA_SUP4	0.181	-0.236
TEA_SUP5	-0.060	--

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

ACA_ENV	TEA_SUP
---------	---------

ACA_ENV	1.259	
TEA_SUP	1.259	1.259

Expected Change for PSI

ACA_ENV	TEA_SUP
---------	---------

ACA_ENV	-0.056	
TEA_SUP	0.029	-0.062

Standardized Expected Change for PSI

ACA_ENV	TEA_SUP
---------	---------

ACA_ENV	-0.097	
TEA_SUP	0.054	-0.118

Modification Indices for THETA-EPS

ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
----------	----------	----------	----------	----------	----------

-----

ACA_ENV1	--					
ACA_ENV2	--	--				
ACA_ENV3	0.566	--	--			
ACA_ENV4	0.103	--	--	--		
ACA_ENV5	--	0.920	0.423	0.003	--	
ACA_ENV6	0.246	0.060	0.980	0.119	--	
TEA_SUP1	--	0.091	0.004	--	--	0.698
TEA_SUP2	0.066	0.003	0.742	--	0.320	0.139
TEA_SUP3	0.110	0.236	0.431	--	0.261	0.026
TEA_SUP4	0.246	--	0.049	0.854	0.319	1.509
TEA_SUP5	0.890	0.084	0.241	0.207	--	0.002

Modification Indices for THETA-EPS

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	--				
TEA_SUP2	--	--			
TEA_SUP3	--	--	--		
TEA_SUP4	0.646	0.002	0.304	--	
TEA_SUP5	0.000	0.724	--	0.015	--

Expected Change for THETA-EPS

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	--					
ACA_ENV2	--	--				
ACA_ENV3	0.028	--	--			
ACA_ENV4	-0.013	--	--	--		
ACA_ENV5	--	-0.031	0.019	0.002	--	
ACA_ENV6	-0.020	0.008	-0.031	-0.012	--	--
TEA_SUP1	--	0.008	-0.002	--	--	0.028
TEA_SUP2	-0.008	-0.001	-0.026	--	0.018	0.013
TEA_SUP3	0.010	0.013	-0.019	--	0.016	-0.006
TEA_SUP4	-0.018	--	0.007	0.033	-0.018	0.044
TEA_SUP5	-0.029	0.008	0.014	-0.015	--	0.002

Expected Change for THETA-EPS

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	--				
TEA_SUP2	--	--			
TEA_SUP3	--	--	--		
TEA_SUP4	-0.032	0.002	-0.024	--	
TEA_SUP5	0.000	0.030	--	-0.005	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	--					
ACA_ENV2	--	--				
ACA_ENV3	0.029	--	--			
ACA_ENV4	-0.013	--	--	--		
ACA_ENV5	--	-0.034	0.021	0.002	--	
ACA_ENV6	-0.020	0.008	-0.032	-0.012	--	--
TEA_SUP1	--	0.010	-0.002	--	--	0.030
TEA_SUP2	-0.009	-0.002	-0.028	--	0.020	0.014
TEA_SUP3	0.011	0.015	-0.021	--	0.018	-0.006
TEA_SUP4	-0.019	--	0.007	0.033	-0.019	0.043
TEA_SUP5	-0.033	0.010	0.017	-0.017	--	0.002

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	--				
TEA_SUP2	--	--			
TEA_SUP3	--	--	--		
TEA_SUP4	-0.037	0.002	-0.026	--	
TEA_SUP5	0.001	0.037	--	-0.005	--

Maximum Modification Index is 4.10 for Element (6, 2) of LAMBDA-Y

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Covariances

Y - ETA

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV	0.575	0.535	0.543	0.531	0.467	0.398
TEA_SUP	0.405	0.377	0.383	0.374	0.329	0.280

Y - ETA

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
ACA_ENV	0.368	0.285	0.297	0.405	0.189
TEA_SUP	0.472	0.366	0.382	0.521	0.243

Y - KSI

ACA_ENV1 ACA_ENV2 ACA_ENV3 ACA_ENV4 ACA_ENV5 ACA_ENV6

```

-----
CLA_FAC  0.621  0.578  0.587  0.574  0.504  0.430

```

Y - KSI

TEA_SUP1 TEA_SUP2 TEA_SUP3 TEA_SUP4 TEA_SUP5

```

-----
CLA_FAC  0.592  0.459  0.479  0.652  0.305

```

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Factor Scores Regressions

ETA

ACA_ENV1 ACA_ENV2 ACA_ENV3 ACA_ENV4 ACA_ENV5 ACA_ENV6

```

-----
ACA_ENV  0.235  0.127  0.142  0.132  0.133  0.045
TEA_SUP  0.107 -0.002  0.049  0.047  0.018  0.020

```

ETA

TEA_SUP1 TEA_SUP2 TEA_SUP3 TEA_SUP4 TEA_SUP5

```

-----
ACA_ENV  0.065  0.030  0.033  0.040  0.000
TEA_SUP  0.258  0.069  0.096  0.236  0.060

```

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Standardized Solution

LAMBDA-Y

ACA_ENV TEA_SUP

```

ACA_ENV1  0.758  --
ACA_ENV2  0.705  --
ACA_ENV3  0.717  --
ACA_ENV4  0.700  --
ACA_ENV5  0.616  --
ACA_ENV6  0.525  --
TEA_SUP1  --  0.654
TEA_SUP2  --  0.508
TEA_SUP3  --  0.530
TEA_SUP4  --  0.722
TEA_SUP5  --  0.337

```

GAMMA

CLA_FAC

ACA_ENV 0.819

TEA_SUP 0.904

Correlation Matrix of ETA and KSI

ACA_ENV TEA_SUP CLA_FAC

ACA_ENV 1.000

TEA_SUP 0.741 1.000

CLA_FAC 0.819 0.904 1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

ACA_ENV TEA_SUP

0.329 0.182

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

ACA_ENV TEA_SUP

ACA_ENV1 0.779 --

ACA_ENV2 0.738 --

ACA_ENV3 0.738 --

ACA_ENV4 0.701 --

ACA_ENV5 0.646 --

ACA_ENV6 0.512 --

TEA_SUP1 -- 0.740

TEA_SUP2 -- 0.540

TEA_SUP3 -- 0.567

TEA_SUP4 -- 0.728

TEA_SUP5 -- 0.382

GAMMA

CLA_FAC

ACA_ENV 0.819

TEA_SUP 0.904

Correlation Matrix of ETA and KSI

	ACA_ENV	TEA_SUP	CLA_FAC
ACA_ENV	1.000		
TEA_SUP	0.741	1.000	
CLA_FAC	0.819	0.904	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	ACA_ENV	TEA_SUP
	0.329	0.182

THETA-EPS

	ACA_ENV1	ACA_ENV2	ACA_ENV3	ACA_ENV4	ACA_ENV5	ACA_ENV6
ACA_ENV1	0.393					
ACA_ENV2	0.065	0.455				
ACA_ENV3	--	0.069	0.455			
ACA_ENV4	--	0.012	0.099	0.508		
ACA_ENV5	-0.050	--	--	--	0.582	
ACA_ENV6	--	--	--	--	0.191	0.738
TEA_SUP1	-0.054	--	--	0.028	0.044	--
TEA_SUP2	--	--	--	-0.083	--	--
TEA_SUP3	--	--	--	-0.052	--	--
TEA_SUP4	--	0.071	--	--	--	--
TEA_SUP5	--	--	--	--	0.085	--

THETA-EPS

	TEA_SUP1	TEA_SUP2	TEA_SUP3	TEA_SUP4	TEA_SUP5
TEA_SUP1	0.453				
TEA_SUP2	0.116	0.708			
TEA_SUP3	0.049	0.147	0.678		
TEA_SUP4	--	--	--	0.470	
TEA_SUP5	--	--	0.121	--	0.854

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

CLA_FAC

ACA_ENV1 0.621

(0.055)

11.211

ACA_ENV2 0.578

(0.052)

11.092

ACA_ENV3 0.587

(0.048)

12.260

ACA_ENV4 0.574

(0.050)

11.534

ACA_ENV5 0.504

(0.048)

10.401

ACA_ENV6 0.430

(0.050)

8.585

TEA_SUP1 0.592

(0.047)

12.566

TEA_SUP2 0.459

(0.052)

8.789

TEA_SUP3 0.479

(0.052)

9.226

TEA_SUP4 0.652
 (0.058)
 11.303

TEA_SUP5 0.305
 (0.048)
 6.411

CFA OF CLASSROOM ENVIRONMENT FACTOR

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

CLA_FAC

ACA_ENV1 0.621
 ACA_ENV2 0.578
 ACA_ENV3 0.587
 ACA_ENV4 0.574
 ACA_ENV5 0.504
 ACA_ENV6 0.430
 TEA_SUP1 0.592
 TEA_SUP2 0.459
 TEA_SUP3 0.479
 TEA_SUP4 0.652
 TEA_SUP5 0.305

Completely Standardized Total Effects of X on Y

CLA_FAC

ACA_ENV1 0.638
 ACA_ENV2 0.605
 ACA_ENV3 0.605
 ACA_ENV4 0.575
 ACA_ENV5 0.529
 ACA_ENV6 0.419
 TEA_SUP1 0.669
 TEA_SUP2 0.489
 TEA_SUP3 0.513
 TEA_SUP4 0.658
 TEA_SUP5 0.345

Time used: 0.406 Seconds

DATE: 4/15/2013

TIME: 20:33

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file \\vmware-host\Shared Folders\Documents\THESIS INTERNAL FACTOR.spl:

CFA OF INTERNAL FACTOR

DA NI=12 NO=348 MA=CM

LA

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6 ANX_IET1 ANX_IET2 ANX_IET3 ANX_IET4

ANX_IET5

ANX_IET6

KM

1.000

0.536 1.000

0.381 0.527 1.000

0.372 0.454 0.469 1.000

0.365 0.371 0.410 0.550 1.000

0.322 0.382 0.371 0.401 0.477 1.000

-0.033 -0.002 -0.056 0.031 -0.054 -0.130 1.000

-0.047 -0.001 -0.055 0.041 -0.082 -0.152 0.632 1.000

0.002 -0.030 -0.028 -0.032 -0.038 -0.111 0.517 0.600 1.000

-0.050 -0.077 -0.082 -0.102 -0.126 -0.159 0.275 0.345 0.363 1.000

0.092 0.101 0.090 0.089 0.072 0.074 0.383 0.286 0.382 0.195 1.000

0.069 -0.027 -0.022 -0.028 0.049 -0.040 0.398 0.321 0.380 0.231 0.471 1.000

ME

3.6667 3.5891 3.5201 3.7586 3.8391 3.5948 3.1351 3.0115 3.1868 2.9799 3.7126 3.2155

SD

1.00048 0.95766 0.90922 0.98362 0.98254 0.99258 1.16215 1.15131 1.11946 1.05314 1.30535 1.13223

MO NY=12 NK=1 NE=2 GA=FI PS=FU,FI TE=SY PH=DI

LE

SEL_EFF ANX_IET

LK

INT_FAC

FR LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,1) LY(8,2) LY(9,2) LY(10,2) LY(11,2) LY(12,2)

FR GA(1,1) GA(2,1)

VA 1.00 LY(1,1) LY(7,2)

VA 0.314 PS(1,1)

VA 0.750 PS(2,2)

FR TE(12,11) TE(2,1) TE(3,2) TE(9,8) TE(7,4) TE(8,4) TE(9,7) TE(6,4) TE(6,1) TE(4,1) TE(5,1) TE(10,1)

FR TE(6,3) TE(6,5) TE(9,2) TE(10,5) TE(9,4) TE(11,4) TE(4,2) TE(9,1) TE(10,6) TE(10,3) TE(10,2)

PD

OU SE TV EF SC MI RS MR FS ND=3 AD=OFF

CFA OF INTERNAL FACTOR

Number of Input Variables 12
 Number of Y - Variables 12
 Number of X - Variables 0
 Number of ETA - Variables 2
 Number of KSI - Variables 1
 Number of Observations 348

CFA OF INTERNAL FACTOR

Covariance Matrix

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	1.001					
SEL_EFF2	0.514	0.917				
SEL_EFF3	0.347	0.459	0.827			
SEL_EFF4	0.366	0.428	0.419	0.968		
SEL_EFF5	0.359	0.349	0.366	0.532	0.965	
SEL_EFF6	0.320	0.363	0.335	0.392	0.465	0.985
ANX_IET1	-0.038	-0.002	-0.059	0.035	-0.062	-0.150
ANX_IET2	-0.054	-0.001	-0.058	0.046	-0.093	-0.174
ANX_IET3	0.002	-0.032	-0.028	-0.035	-0.042	-0.123
ANX_IET4	-0.053	-0.078	-0.079	-0.106	-0.130	-0.166

ANX_IET5	0.120	0.126	0.107	0.114	0.092	0.096
ANX_IET6	0.078	-0.029	-0.023	-0.031	0.055	-0.045

Covariance Matrix

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	1.351					
ANX_IET2	0.846	1.326				
ANX_IET3	0.673	0.773	1.253			
ANX_IET4	0.337	0.418	0.428	1.109		
ANX_IET5	0.581	0.430	0.558	0.268	1.704	
ANX_IET6	0.524	0.418	0.482	0.275	0.696	1.282

CFA OF INTERNAL FACTOR

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
SEL_EFF1	0	0
SEL_EFF2	1	0
SEL_EFF3	2	0
SEL_EFF4	3	0
SEL_EFF5	4	0
SEL_EFF6	5	0
ANX_IET1	0	0
ANX_IET2	0	6
ANX_IET3	0	7
ANX_IET4	0	8
ANX_IET5	0	9
ANX_IET6	0	10

GAMMA

	INT_FAC
SEL_EFF	11
ANX_IET	12

THETA-EPS

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6

	-----	-----	-----	-----	-----	-----
SEL_EFF1	13					
SEL_EFF2	14	15				
SEL_EFF3	0	16	17			
SEL_EFF4	18	19	0	20		
SEL_EFF5	21	0	0	0	22	
SEL_EFF6	23	0	24	25	26	27
ANX_IET1	0	0	0	28	0	0
ANX_IET2	0	0	0	30	0	0
ANX_IET3	32	33	0	34	0	0
ANX_IET4	38	39	40	0	41	42
ANX_IET5	0	0	0	44	0	0
ANX_IET6	0	0	0	0	0	0

THETA-EPS

ANX_IET1 ANX_IET2 ANX_IET3 ANX_IET4 ANX_IET5 ANX_IET6

	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ANX_IET1	29					
ANX_IET2	0	31				
ANX_IET3	35	36	37			
ANX_IET4	0	0	0	43		
ANX_IET5	0	0	0	0	45	
ANX_IET6	0	0	0	0	46	47

CFA OF INTERNAL FACTOR

Number of Iterations = 40

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

SEL_EFF ANX_IET

	-----	-----
SEL_EFF1	1.000	--
SEL_EFF2	0.803	--
	(0.112)	
	7.145	

SEL_EFF3 0.893 --
(0.103)
8.656

SEL_EFF4 1.293 --
(0.123)
10.556

SEL_EFF5 1.136 --
(0.116)
9.789

SEL_EFF6 1.272 --
(0.196)
6.500

ANX_IET1 -- 1.000

ANX_IET2 -- 0.928
(0.087)
10.611

ANX_IET3 -- 1.009
(0.101)
10.014

ANX_IET4 -- 0.444
(0.063)
7.058

ANX_IET5 -- 0.607
(0.080)
7.619

ANX_IET6 -- 0.538
(0.069)
7.808

GAMMA

INT_FAC

SEL_EFF 0.210

(0.106)

1.983

ANX_IET -0.402

(0.146)

-2.752

Covariance Matrix of ETA and KSI

SEL_EFF ANX_IET INT_FAC

SEL_EFF 0.358

ANX_IET -0.085 0.912

INT_FAC 0.210 -0.402 1.000

PHI

INT_FAC

1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

SEL_EFF ANX_IET

0.314 0.750

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

SEL_EFF ANX_IET

0.123 0.178

THETA-EPS

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6

SEL_EFF1 0.625

(0.073)

8.614

SEL_EFF2	0.208	0.676				
	(0.048)	(0.066)				
	4.313	10.319				
SEL_EFF3	--	0.191	0.536			
	(0.041)	(0.048)				
	4.654	11.148				
SEL_EFF4	-0.112	0.032	--	0.363		
	(0.053)	(0.046)		(0.068)		
	-2.120	0.691		5.378		
SEL_EFF5	-0.067	--	--	--	0.496	
	(0.049)				(0.060)	
	-1.379				8.275	
SEL_EFF6	-0.144	--	-0.073	-0.198	-0.060	0.399
	(0.068)		(0.055)	(0.080)	(0.084)	(0.148)
	-2.123		-1.342	-2.485	-0.722	2.697
ANX_IET1	--	--	--	0.143	--	--
				(0.044)		
				3.207		
ANX_IET2	--	--	--	0.162	--	--
				(0.045)		
				3.620		
ANX_IET3	0.029	-0.028	--	0.054	--	--
	(0.041)	(0.036)		(0.043)		
	0.706	-0.776		1.272		
ANX_IET4	-0.015	-0.050	-0.034	--	-0.073	-0.082
	(0.049)	(0.045)	(0.042)		(0.043)	(0.047)
	-0.305	-1.092	-0.805		-1.684	-1.739
ANX_IET5	--	--	--	0.069	--	--
				(0.047)		
				1.484		

ANX_IET6 -- -- -- -- --

THETA-EPS

ANX_IET1 ANX_IET2 ANX_IET3 ANX_IET4 ANX_IET5 ANX_IET6

ANX_IET1 0.438
(0.081)
5.432

ANX_IET2 -- 0.548
(0.077)
7.156

ANX_IET3 -0.244 -0.070 0.328
(0.076) (0.080) (0.127)
-3.203 -0.882 2.589

ANX_IET4 -- -- -- 0.930
(0.072)
12.896

ANX_IET5 -- -- -- -- 1.371
(0.108)
12.701

ANX_IET6 -- -- -- -- 0.400 1.016
(0.071) (0.080)
5.633 12.730

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6

0.364 0.255 0.348 0.623 0.483 0.592

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

ANX_IET1 ANX_IET2 ANX_IET3 ANX_IET4 ANX_IET5 ANX_IET6

0.675 0.589 0.739 0.162 0.197 0.206

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 31

Minimum Fit Function Chi-Square = 40.935 (P = 0.109)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 40.440 (P = 0.119)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 9.440

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 30.022)

Minimum Fit Function Value = 0.118

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0272

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0865)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0296

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0528)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.922

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.387

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.360 ; 0.447)

ECVI for Saturated Model = 0.450

ECVI for Independence Model = 5.509

Chi-Square for Independence Model with 66 Degrees of Freedom = 1887.455

Independence AIC = 1911.455

Model AIC = 134.440

Saturated AIC = 156.000

Independence CAIC = 1969.681

Model CAIC = 362.494

Saturated CAIC = 534.472

Normed Fit Index (NFI) = 0.978

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.988

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.460

Comparative Fit Index (CFI) = 0.995

Incremental Fit Index (IFI) = 0.995

Relative Fit Index (RFI) = 0.954

Critical N (CN) = 443.449

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0546

Standardized RMR = 0.0453

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.981

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.952

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.390

CFA OF INTERNAL FACTOR

Fitted Covariance Matrix

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	0.983					
SEL_EFF2	0.496	0.907				
SEL_EFF3	0.320	0.447	0.821			
SEL_EFF4	0.351	0.404	0.414	0.962		
SEL_EFF5	0.340	0.327	0.363	0.526	0.958	
SEL_EFF6	0.311	0.366	0.334	0.391	0.457	0.979
ANX_IET1	-0.085	-0.068	-0.075	0.033	-0.096	-0.108
ANX_IET2	-0.078	-0.063	-0.070	0.061	-0.089	-0.100
ANX_IET3	-0.057	-0.096	-0.076	-0.056	-0.097	-0.109
ANX_IET4	-0.052	-0.080	-0.067	-0.049	-0.115	-0.130
ANX_IET5	-0.051	-0.041	-0.046	0.003	-0.058	-0.065
ANX_IET6	-0.046	-0.037	-0.041	-0.059	-0.052	-0.058

Fitted Covariance Matrix

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	1.350					
ANX_IET2	0.846	1.332				
ANX_IET3	0.676	0.783	1.256			
ANX_IET4	0.405	0.375	0.408	1.110		
ANX_IET5	0.553	0.513	0.558	0.246	1.707	
ANX_IET6	0.491	0.455	0.495	0.218	0.698	1.280

Fitted Residuals

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	0.018					
SEL_EFF2	0.018	0.010				
SEL_EFF3	0.027	0.011	0.005			
SEL_EFF4	0.015	0.024	0.006	0.005		
SEL_EFF5	0.019	0.022	0.003	0.005	0.008	
SEL_EFF6	0.008	-0.003	0.001	0.000	0.008	0.006
ANX_IET1	0.046	0.066	0.016	0.002	0.034	-0.042

ANX_IET2	0.024	0.062	0.012	-0.014	-0.004	-0.074
ANX_IET3	0.059	0.064	0.048	0.021	0.055	-0.015
ANX_IET4	0.000	0.002	-0.011	-0.057	-0.015	-0.036
ANX_IET5	0.171	0.167	0.153	0.111	0.151	0.161
ANX_IET6	0.124	0.007	0.018	0.028	0.106	0.013

Fitted Residuals

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	0.000					
ANX_IET2	0.000	-0.007				
ANX_IET3	-0.003	-0.010	-0.003			
ANX_IET4	-0.068	0.043	0.020	-0.001		
ANX_IET5	0.028	-0.084	0.000	0.023	-0.003	
ANX_IET6	0.033	-0.037	-0.014	0.058	-0.001	0.001

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.084

Median Fitted Residual = 0.008

Largest Fitted Residual = 0.171

Stemleaf Plot

```

- 0|8776
- 0|4442111111000000000000000000
 0|11111111111111222222222222333334
 0|55666667
 1|112
 1|55677

```

Standardized Residuals

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	0.636					
SEL_EFF2	0.712	0.737				
SEL_EFF3	0.736	0.857	1.122			
SEL_EFF4	0.711	1.954	0.604	0.451		
SEL_EFF5	1.105	2.293	0.461	0.408	1.274	
SEL_EFF6	0.481	-0.280	0.254	0.036	1.652	1.304
ANX_IET1	0.914	1.262	0.339	0.074	0.716	-0.945

ANX_IET2	0.470	1.171	0.253	-0.455	-0.073	-1.560
ANX_IET3	1.882	1.777	1.040	0.743	1.216	-0.353
ANX_IET4	-0.016	0.083	-0.453	-1.103	-0.530	-1.672
ANX_IET5	2.604	2.601	2.509	2.407	2.336	2.512
ANX_IET6	2.174	0.131	0.342	0.505	1.906	0.234

Standardized Residuals

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	0.016					
ANX_IET2	-0.019	-0.527				
ANX_IET3	-0.244	-1.012	-0.497			
ANX_IET4	-2.306	1.322	0.840	-0.255		
ANX_IET5	0.818	-2.295	-0.008	0.389	-0.372	
ANX_IET6	1.116	-1.174	-0.601	1.156	-0.221	0.575

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.306

Median Standardized Residual = 0.476

Largest Standardized Residual = 2.604

Stemleaf Plot

- 2|33

- 1|76

- 1|210

- 0|9655555

- 0|443322100000

0|1112333344

0|55555666777778899

1|01112223333

1|7899

2|02334

2|5566

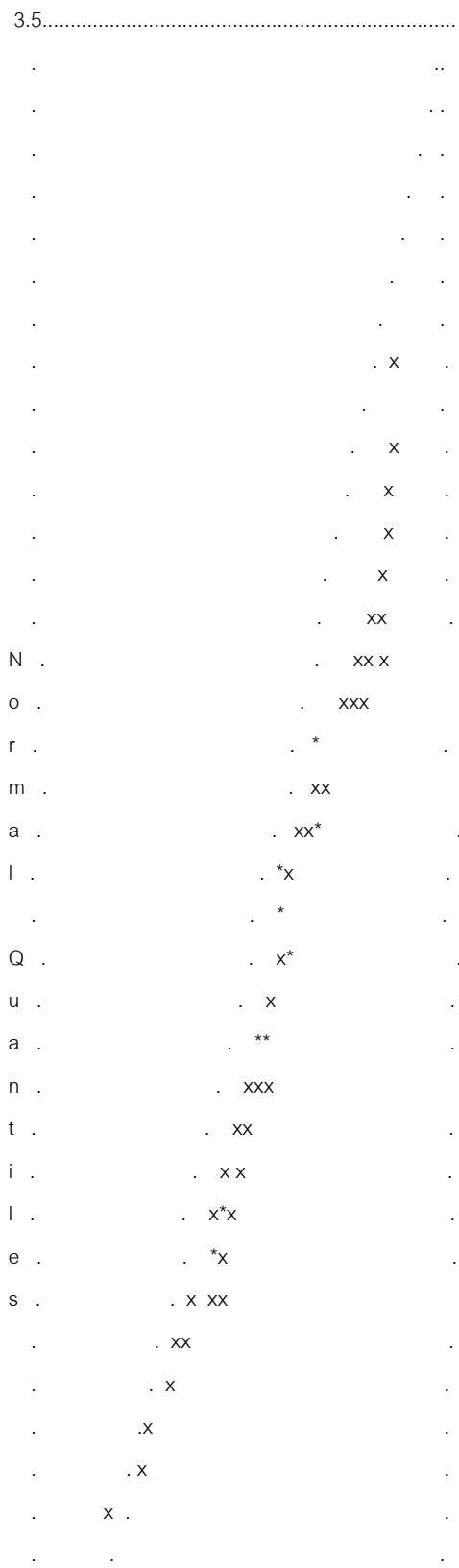
Largest Positive Standardized Residuals

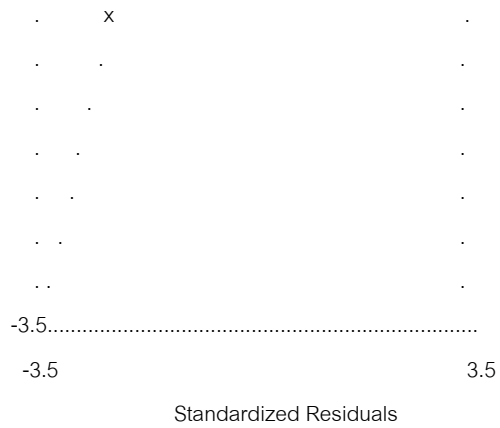
Residual for ANX_IET5 and SEL_EFF1 2.604

Residual for ANX_IET5 and SEL_EFF2 2.601

CFA OF INTERNAL FACTOR

Qplot of Standardized Residuals

CFA OF INTERNAL FACTOR

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
SEL_EFF1	0.330	0.277
SEL_EFF2	--	1.567
SEL_EFF3	--	0.029
SEL_EFF4	--	1.233
SEL_EFF5	--	1.142
SEL_EFF6	--	2.737
ANX_IET1	0.173	0.330
ANX_IET2	1.445	--
ANX_IET3	0.316	--
ANX_IET4	1.515	--
ANX_IET5	9.307	--
ANX_IET6	0.085	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
SEL_EFF1	0.091	0.029
SEL_EFF2	--	0.059
SEL_EFF3	--	0.008
SEL_EFF4	--	-0.095
SEL_EFF5	--	0.052
SEL_EFF6	--	-0.091
ANX_IET1	-0.037	0.140

ANX_IET2	-0.097	--
ANX_IET3	0.052	--
ANX_IET4	-0.146	--
ANX_IET5	0.331	--
ANX_IET6	0.026	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
	-----	-----
SEL_EFF1	0.055	0.027
SEL_EFF2	--	0.056
SEL_EFF3	--	0.007
SEL_EFF4	--	-0.091
SEL_EFF5	--	0.050
SEL_EFF6	--	-0.087
ANX_IET1	-0.022	0.134
ANX_IET2	-0.058	--
ANX_IET3	0.031	--
ANX_IET4	-0.087	--
ANX_IET5	0.198	--
ANX_IET6	0.016	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
	-----	-----
SEL_EFF1	0.055	0.028
SEL_EFF2	--	0.059
SEL_EFF3	--	0.008
SEL_EFF4	--	-0.092
SEL_EFF5	--	0.051
SEL_EFF6	--	-0.088
ANX_IET1	-0.019	0.115
ANX_IET2	-0.051	--
ANX_IET3	0.028	--
ANX_IET4	-0.083	--
ANX_IET5	0.152	--
ANX_IET6	0.014	--

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

SEL_EFF	ANX_IET	
SEL_EFF	0.330	
ANX_IET	0.330	0.330

Expected Change for PSI

SEL_EFF	ANX_IET	
SEL_EFF	0.057	
ANX_IET	0.055	0.210

Standardized Expected Change for PSI

SEL_EFF	ANX_IET	
SEL_EFF	0.160	
ANX_IET	0.096	0.231

Modification Indices for THETA-EPS

SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	--				
SEL_EFF2	--	--			
SEL_EFF3	0.519	--	--		
SEL_EFF4	--	--	0.115	--	
SEL_EFF5	--	3.979	0.726	0.006	--
SEL_EFF6	--	2.737	--	--	--
ANX_IET1	0.004	0.281	0.138	--	0.081 0.473
ANX_IET2	0.321	1.124	0.009	--	0.268 0.916
ANX_IET3	--	--	0.197	--	0.243 0.067
ANX_IET4	--	--	--	1.515	--
ANX_IET5	0.022	0.720	1.010	--	0.055 3.226
ANX_IET6	3.839	3.305	0.332	0.141	2.218 0.291

Modification Indices for THETA-EPS

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	--					
ANX_IET2	0.542	--				
ANX_IET3	--	--	--			
ANX_IET4	7.887	3.085	0.000	--		
ANX_IET5	1.346	3.016	0.920	0.138	--	
ANX_IET6	0.605	0.156	0.628	0.994	--	--

Expected Change for THETA-EPS

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	--					
SEL_EFF2	--	--				
SEL_EFF3	0.036	--	--			
SEL_EFF4	--	--	-0.036	--		
SEL_EFF5	--	0.231	-0.088	-0.010	--	
SEL_EFF6	--	-0.278	--	--	--	--
ANX_IET1	-0.002	0.018	-0.013	--	0.011	-0.027
ANX_IET2	-0.022	0.036	-0.003	--	-0.018	-0.035
ANX_IET3	--	--	0.016	--	0.018	-0.010
ANX_IET4	--	--	--	-0.066	--	--
ANX_IET5	0.007	0.037	0.044	--	-0.011	0.088
ANX_IET6	0.083	-0.068	-0.021	-0.017	0.059	-0.023

Expected Change for THETA-EPS

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	--					
ANX_IET2	0.117	--				
ANX_IET3	--	--	--			
ANX_IET4	-0.156	0.087	0.001	--		
ANX_IET5	0.070	-0.093	0.060	0.022	--	
ANX_IET6	0.041	-0.018	-0.043	0.050	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF1	--					
SEL_EFF2	--	--				
SEL_EFF3	0.040	--	--			
SEL_EFF4	--	--	-0.041	--		
SEL_EFF5	--	0.248	-0.100	-0.011	--	
SEL_EFF6	--	-0.295	--	--	--	--
ANX_IET1	-0.002	0.016	-0.012	--	0.009	-0.023
ANX_IET2	-0.019	0.033	-0.003	--	-0.016	-0.030
ANX_IET3	--	--	0.016	--	0.017	-0.009
ANX_IET4	--	--	--	-0.064	--	--
ANX_IET5	0.006	0.030	0.037	--	-0.009	0.068
ANX_IET6	0.074	-0.063	-0.021	-0.016	0.053	-0.020

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
ANX_IET1	--					
ANX_IET2	0.088	--				
ANX_IET3	--	--	--			
ANX_IET4	-0.127	0.071	0.001	--		
ANX_IET5	0.046	-0.061	0.041	0.016	--	
ANX_IET6	0.031	-0.014	-0.034	0.042	--	--

Maximum Modification Index is 9.31 for Element (11, 1) of LAMBDA-Y

CFA OF INTERNAL FACTOR

Covariances

Y - ETA

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF	0.358	0.288	0.320	0.463	0.407	0.456
ANX_IET	-0.085	-0.068	-0.075	-0.109	-0.096	-0.108

Y - ETA

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
SEL_EFF	-0.085	-0.078	-0.085	-0.038	-0.051	-0.046
ANX_IET	0.912	0.846	0.920	0.405	0.553	0.491

Y - KSI

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
INT_FAC	0.210	0.169	0.188	0.272	0.239	0.267

Y - KSI

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
INT_FAC	-0.402	-0.373	-0.406	-0.179	-0.244	-0.217

CFA OF INTERNAL FACTOR

Factor Scores Regressions

ETA

	SEL_EFF1	SEL_EFF2	SEL_EFF3	SEL_EFF4	SEL_EFF5	SEL_EFF6
SEL_EFF	0.161	-0.069	0.082	0.267	0.087	0.265
ANX_IET	-0.016	0.058	0.029	-0.182	0.067	0.013

ETA

	ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
SEL_EFF	-0.026	-0.032	-0.004	0.045	-0.006	0.017
ANX_IET	0.361	0.156	0.425	0.024	0.020	0.007

CFA OF INTERNAL FACTOR

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	SEL_EFF	ANX_IET
SEL_EFF1	0.598	--
SEL_EFF2	0.481	--
SEL_EFF3	0.534	--
SEL_EFF4	0.774	--

SEL_EFF5	0.680	--
SEL_EFF6	0.761	--
ANX_IET1	--	0.955
ANX_IET2	--	0.886
ANX_IET3	--	0.964
ANX_IET4	--	0.424
ANX_IET5	--	0.580
ANX_IET6	--	0.514

GAMMA

INT_FAC

SEL_EFF	0.351
ANX_IET	-0.421

Correlation Matrix of ETA and KSI

SEL_EFF ANX_IET INT_FAC

SEL_EFF	1.000		
ANX_IET	-0.148	1.000	
INT_FAC	0.351	-0.421	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

SEL_EFF ANX_IET

0.877	0.822
-------	-------

CFA OF INTERNAL FACTOR

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

SEL_EFF ANX_IET

SEL_EFF1	0.604	--
SEL_EFF2	0.505	--
SEL_EFF3	0.590	--
SEL_EFF4	0.789	--
SEL_EFF5	0.695	--
SEL_EFF6	0.769	--

ANX_IET1	--	0.822
ANX_IET2	--	0.767
ANX_IET3	--	0.860
ANX_IET4	--	0.402
ANX_IET5	--	0.444
ANX_IET6	--	0.454

GAMMA

INT_FAC

SEL_EFF	0.351
ANX_IET	-0.421

Correlation Matrix of ETA and KSI

SEL_EFF ANX_IET INT_FAC

SEL_EFF	1.000		
ANX_IET	-0.148	1.000	
INT_FAC	0.351	-0.421	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

SEL_EFF ANX_IET

-----	-----
0.877	0.822

THETA-EPS

SEL_EFF1 SEL_EFF2 SEL_EFF3 SEL_EFF4 SEL_EFF5 SEL_EFF6

-----	-----	-----	-----	-----	-----	
SEL_EFF1	0.636					
SEL_EFF2	0.221	0.745				
SEL_EFF3	--	0.221	0.652			
SEL_EFF4	-0.116	0.034	--	0.377		
SEL_EFF5	-0.069	--	--	--	0.517	
SEL_EFF6	-0.147	--	-0.082	-0.204	-0.062	0.408
ANX_IET1	--	--	--	0.125	--	--
ANX_IET2	--	--	--	0.143	--	--
ANX_IET3	0.026	-0.026	--	0.050	--	--
ANX_IET4	-0.014	-0.049	-0.035	--	-0.070	-0.079
ANX_IET5	--	--	--	0.054	--	--
ANX_IET6	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
0.325					
	0.411				
		0.261			
			0.838		
				0.803	
					0.270
					0.794

ANX_IET1	ANX_IET2	ANX_IET3	ANX_IET4	ANX_IET5	ANX_IET6
0.325					
	0.411				
		0.261			
			0.838		
				0.803	
					0.270
					0.794

CFA OF INTERNAL FACTOR

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

INT_FAC

SEL_EFF1 0.210

(0.106)

1.983

SEL_EFF2 0.169

(0.081)

2.081

SEL_EFF3 0.188

(0.084)

2.224

SEL_EFF4 0.272

(0.123)

2.211

SEL_EFF5 0.239

(0.108)

2.206

SEL_EFF6 0.267

(0.122)

2.190

ANX_IET1 -0.402
 (0.146)
 -2.752

ANX_IET2 -0.373
 (0.116)
 -3.225

ANX_IET3 -0.406
 (0.130)
 -3.134

ANX_IET4 -0.179
 (0.061)
 -2.934

ANX_IET5 -0.244
 (0.082)
 -2.980

ANX_IET6 -0.217
 (0.072)
 -2.993

CFA OF INTERNAL FACTOR

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

INT_FAC

SEL_EFF1 0.210
 SEL_EFF2 0.169
 SEL_EFF3 0.188
 SEL_EFF4 0.272
 SEL_EFF5 0.239
 SEL_EFF6 0.267
 ANX_IET1 -0.402
 ANX_IET2 -0.373
 ANX_IET3 -0.406

ANX_IET4 -0.179
ANX_IET5 -0.244
ANX_IET6 -0.217

Completely Standardized Total Effects of X on Y

INT_FAC

SEL_EFF1 0.212
SEL_EFF2 0.177
SEL_EFF3 0.207
SEL_EFF4 0.277
SEL_EFF5 0.244
SEL_EFF6 0.270
ANX_IET1 -0.346
ANX_IET2 -0.323
ANX_IET3 -0.362
ANX_IET4 -0.169
ANX_IET5 -0.187
ANX_IET6 -0.191

Time used: 0.421 Seconds

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสุกิจ ทวีศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พุทธศักราช 2529 ที่จังหวัดตรัง สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชามัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551 และได้เข้า ศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและ จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันดำรง ตำแหน่งครู คศ.1 ที่โรงเรียนสภาราชนี 2